6
~~19-b~~
~~94~~

...cd

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
6
21 F
46

~~46~~ g

[redacted]

Colbert

SELECTA EPIGRAMMATA EX FLORILEGIO ET ALIA QVÆDAM EX VETERIBVS

poëtis comicis potiſſimum,

LATINO ITEM CARMINE conuerſa.

ROMAE,
Apud Bartholomæum Zannettum.
M DC VIII.

SVPERIORVM PERMISSV.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

Imprimatur ſi placet R.P.M. S. Palatij.
Cæſar Fidelis Viceſg.

Imprimatur
Fr. Angelus Brixius de Cæſena Reuerendiſs. P.M.S.P. ſocius.

LIBER PRIMVS.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VIT. EMANUELE

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ

Ἀγῶνας καὶ ἀγωνιστάς.

Ἀρχή.

Τέσσαρες εἰσὶν ἀγῶνες ἀν' ἑλλάδα,
τέσσαρες ἱεροί·
Οἱ δύο μὲν θνητῶν, οἱ δύο δ' ἀθανάτων.
Ζηνός, Λητοΐδαο, Παλαίμονος, Ἀρχεμόροιο.
Ἆθλα δὲ τῶν, κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς.

Raph. Volater.

Græcia concelebrat duo bis certamina ſacra,
Quorum hominũ duo ſunt. cetera cælicolum,
Sacra Iouis, Phœbiq. Palæmonis, Archemoriq.
Dona oleaſter erunt, mala, ſelina, pinus.

Io. Bap. Pius.

Quattuor inſignis certamina conficit Hellas.
Sunt duo quippe hominũ, ſunt ſuperũq duo,
Archemori, Iouis, & Phœbi, atq. Palæmonis, ipſa

Pinus,oliuaſter præmia,poma,apium.

ALCIATVS.

Sacra per Argiuas certamina quattuor vrbeis
Sunt,duo facta viris,& duo cælitibus.
Vt Iouis,& Phœbi,Melicertæq. Archemoriq;.
Præmia ſunt pinus,poma,apium,atq. olea.

B. Gu.

Bis duo ſunt Græcis certamina,bis duo ſacra
Binaq. terrigenum,binaq.cælicolum.
Archemori, Inoi, latonigenæq. Iouiſq.
Dona apium,Pinus,lauri,oliuaſter erunt.

POLITIANVS.

Ζηνὸς ὀλύμπια νικῶντες φέρον ἀγριέλαιαν.
μῆλα δ' ἀπόλλωνος πυθικὸς ἦρεν ἀγών.
ἰσθμιακὴν δὲ πίτυν πόρεν ἰνῶος μελικέρτας.
σῦ δὲ σέλιν' ἐπίθεις ἀρχέμορ' ἐν νεμέᾳ.

Εἰς Ἡρακλῆν καὶ Ἀνταῖον.

Διοτίμου.

Ταὶ ἥβαν ἐς ἄεθλα πάλας ἤσκησε κραταιᾶς,
ἃ δὲ ποσειδῶνος, καὶ Διὸς ἁ χρυσά.
κεῖται δὲ σφιν ἀγὼν οὐ χαλκέου ἀντὶ λέβητος,
ἀλλ' ὅστις ζωὰν οἴσεται, ἢ θάνατον.
αὐταὶν τὸ πτῶμα. πρέπει δ' ἡρακλέα νικᾶν
τὸν Διὸς, ἀργείαν ἁ πάλα, οὐ λιβύαν.

De Hercule., & Antheo.

Angelus Politianus,

Incaluere animis dura certare palæſtra

Neptuni quondam filius atq. Iouis.
Nec certamen erant operoſo ex ære lebetes,
Sed quod vel vitam, vel ferat interitum.
Occidit Antæus, Ioue natum vincere fas eſt,
Eſtq. magiſtra pales Græcia, non Libya.

BIBLIOTECA ROMA VITT. EMAN.

B. Gu.

Pugnæ auidi valida ſe commiſere palæſtra
Neptuni hinc ſoboles, & genus inde Iouis.
Nec ſuſcepta ollis pro diti eſt pugna lebete,
Apta ſed è pugna eſt vitaq. morſq. ducum.
Corruit Antæus. Ioue nato eſt Hercule dignum
Vincere. lucta tua eſt Græcia, non libyes.

Ἀντιπάτρου εἰς Ἀρίαν.

Ὁ ϛαδιεὺς Ἀρίης ὁ Μενεκλέος, οὐ καταλέγχει
Περσέα σὸν κτίστην Ταρσὲ Κίλισσα πόλι.
Τοῖοι γὰρ παιδὸς πτηνοὶ πόδες, οὐδ' ἂν ἐκείνῳ
οὐδ' αὐτὸς Περσεὺς νῶτον ἔδειξε θέων.
ἢ γὰρ ἐφ' ὑσπλήγγων, ἢ τέρματος εἶδέ τις ἄκρου
ἠΐθεον. μέσσῳ δ' οὔποτ' ἐνὶ ϛαδίῳ.

Interpr. B. Gu.

Progenies Arias Meneclei, non Perſea currens
Arguit auctorem Tarſe Ciliſſa tuum.
Quippe fugam pedibus celer arripit: ipſe nec illi
Perſeus oſtendat præuia terga volans.
Aut in carceribus videas, aut calce ſupremo
Præcipitem: medio non potes in ſtadio.

Λέοντος Φιλοσόφου.

Εἰς τὸ μονημέριον.

Τοξότα πιερίδων μεδέων, ἑκατηβόλε Φοῖβε
εἰπὲ κασιγνήτῃ, κρατερὴν ἵνα θῆρας ἐγείρῃ,
ὅσσον ἐπιψαύσαι μερόπων δέμας, ὅζον ἀΰσαι
λαῶν τερπομένων ἱερὸν στόμα. μηδὲ νοήσω
ζηνὸς μειλιχίοιο λαχὼν θρόνον, αὐέρος εἶτον.

Leonis Philoſophi in ſpectaculum vnius diei.

B. Gu.

Pieridum rex arcitenens iaculator Apollo
Dic age ſolicitet robur Diana ferarum,
Sed quæ mẽbra hominũ ſtringat modo: ſit modo
Plaudentũ læto ore virũ.Non,Iupiter ipſe(clamor
Si comitem accipiat ſolio,fata vltima cernam.

Ἀντιπάτρου.

Ταύρου βαθὺν τένοντα, καὶ σιδαρέους
ἄτλαντος ὤμους, καὶ κόμαν Ἡρακλέους,
σεμνάν θ' ὑπήναν, καὶ λέοντος ὄμματα,
μιλησίου γίγαντος, οὐδ' ὀλύμπιος
Ζεὺς ἀτρόμητος εἶδεν, ἄνδρας ἡνίκα
πυγμὴν ἐνίκα Νικοφῶν ὀλύμπια.

ANTIPATRI.

B. Gu. Interpr.

Promiſſa torui colla tauri,& ferreos
Atlantis humeros, & comam Tirinthij,
Barbæq. ſetas,& leonis lumina
Mileſij gigantis haud Olympius

Pater

Pater timoris vidit expers, quum viros
Cæſtu reliſit Nicophon Olympico.

Δαμαγήτου

οὔτ' ἀπὸ Μεσσάνας, οὔτ' Ἀργόθεν εἰμὶ παλαιστάς.
Σπάρτα μοι Σπάρτα κυδιάνειρα πάτρις.
κεῖνοι τεχνάεντες, ἔγωγε μὲν ὡς ἐπέοικε
τοῖς λακεδαιμονίων παισὶ, βίᾳ κρατέω.

Damageti. B. Gu. Interpr.

Haud ego Meſſene venio luctator & Argis.
Sparta mihi Sparta eſt patria, clara viris.
Arte illi varia pugnant, ego more paterno
Vt Lacedæmonius robore bella gero.

Σιμωνίδου.

Γνῶθι Θεόκριτον προσιδὼν τὸν ὀλυμπιονίκαν
Παῖδα παλαισμοσύνας δεξιὸν ἡνίοχον,
κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χείρονα μορφῆς
ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐστεφάνωσε πόλιν

Simonidis B. Gu. Interpr.

Cerne Theocritum qui vicit olympia, noſce
Progenitum ludis vt iuga dexter agat.
Egregium aſpectu, vincendi haud laude minorẽ,
Qui patriam & claros fronde coronat auos.

τοῦ αὐτοῦ

Ἴσθμια, καὶ πυθοῖ, Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα,
ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

Eiuſdem. B. Gu. interpr.

Pythia, Philonis Diophon, atq. Iſthmia uicit

Lucta, haſta, diſco, ſaltibus atque fuga.

Andr. Alciatus

Iſthmia Philonis Diophon, & Pythia vicit,
Et curſu, & iaculo, & ſaltibus, orbe, pale.

Σιμωνίδου.

Εἶπον τίς, τίνος ἐστὶ, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικῇς;
Κάσμυλος, Εὐαγόρου, πύθια, πύξ, Ρόδιος.

B.Gu.Interpr.

Quis? Cuius? Patriæ nomen? quid viceris? hic eſt
Caſmylus Euagorę, Rodius, qui Pythia, pugnis.

τοῦ αὐτοῦ.

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλὸν, ὅς ποτε Πίσῃ
ἑπτὰ νικήσας, ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

B.Gu.Interpr.

Signum hoc Milonis præclari nobile. Piſę hic
Vicit ſeptenos: in genua haud cecidit.

Φιλίππου.

Τὸν ἐκ Σινώπης εἰ κλύεις Δαμόστρατον,
τὸν λαβόντα τὴν κατ' ἰσθμὸν ἑξάκις
τοῦτον δέδορκας. οὐ κατ' εὔγυρον πάλην
ψάμμος πεσόντος νῶτον οὐκ ἐσφραγίσεν.
ἴδ' αὖ πρόσωπον θυρόθυμον, ὡς ἔτι
σώζει παλαιὰν τὴν ὑπὲρ νίκας ἔριν.
λέγει δ' ὁ χαλκὸς, ἁ βάσις με λυσάτω,
χ' ὡς ἔμπνοος νῦν ἕβδομον κονίσομαι.

Interpr. B. Gu.

Cretum Sinope ſuſpicis Demoſtratum,

Cla-

Clarum relata pinu ab Iſthmo ſexies ?
Hunc cerne, cuius orbico in certamine
Nullus cadentis terga fœdauit cinis.
Tuere vultum rurſus, vt vigens adhuc
Virtutem auitam ſeruet ad victorias.
Aes fatur. ò, me ferrei ſinant pedes.
Spirantis inſtar dimicabo ſeptimùm.

ΕΙΣ ΑΜΠΕΛΟΝ.

Φιλίππου.

Τίς σε πάγος δυσέρημος, ἀνήλιος ἐξέθρεψεν;
ἢ βορέου σκυθίης, ἄμπελον ἀχρειάδα,
ἢ κελτῶν νιφοβλῆτες ἀεὶ κρυμώδεες ἄλπεις,
ἥ τε σιδηροτόκου βῶλος ἰβηριάδος;
ἣ τοὺς ὀμφακοεργὰς ἐγείναο τοὺς ἀπεπάντους
βότρυας, οἳ στυφελὴν ἐξέχεον σταγόνα.
δίζημαι Λυκοῦργε τεὰς χέρας, ὡς ἀπὸ ῥίζης
κλήματος ὠμοτόκου βλαστὸν ὅλον θερίσῃς.

Io. Bap. Pius.

Agreſtem quis te vitem ſiue inhoſpita Phœbo
Saxa aluere, Scythas propter hyperboreos?
Celtarum gelidæ ne alpes, tumuliq. niuales?
An tellus ferri mater Ibera trucis?
Immatura acinis, triſti fecunda racemo,
Nil niſi duritiem, nil niſi virus habes.
Quæro Lycurge tuas falces, radicitus omnis
Turpis vt ancipiti pampinus ære cadat.

Ἄλλον.

Τίς ποτ' ἀκηδέςως οἰνοτρόφον ὄμφακα βάκχου
   ἀνὴρ ἀμπελίνου κλήματος ἐξέταμεν;
χείλεα δ' ξυφθεὶς χαμάδις βάλεν, ὡς ἂν ὁδίταις
   εἴη νεισομένοις ἡμιδαὲς σκύβαλον.
εἴη οἱ Διόνυσος ἀνάρσιος, οἷα λυκούργῳ,
   ὅττι μιν αὐξομέναν ἔσβεσεν εὐφροσύναν.
οὐδὲ γὰρ ἂν τάχα τις διὰ πώματος ἤ πρὸς ἀοιδὰς
   ἤλυθεν, ἢ γρεῦ κήδεος ἔσχε λύσιν.

Incerti.B.Gu.Interpr.

Quis temere,incoctum dum perficit vua ſaporem
   Vir ferus è læto palmite diſſecuit?
Proiecitq.ſolo præmorſus labra,viator,
   Quo te ludibrium prætereunte foret.
Sit precor huic Liber crudelis,vt ante lycurgo;
   Creſcentem extinxit nam mihi lætitiam.
Forſitan ad carmen ventum foret illius hauſtu
   Liquiſſetue animum cura ſoluta meum.

ΕΙΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥΣ.

Φιλίππου. οἱ δὲ, Ισιδώρου.

Πηρὸς, ὁ μὲν γυίοις, ὁ δ' ἄρ' ὄμμασιν. ἀμφότεροι δὲ
   εἰς αὐτοὺς τὸ τύχης ἐνδεὲς ἡρμόνισαν.
τυφλὸς γὰρ λιπόγυιον ἐπωμάδιον βάρος αἴρων,
   τοῖς κείνου φωναῖς ἀτραπὸν ὀρθοβατεῖ.
πάντα δ' ταῦτ' ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμος ἀνάγκη
   ἀλλήλοις μερίσαι τοὐλλιπὲς εἰς ἔλεον.

Λεωνίδου.

Τυφλὸς ἀλητεύων χωλὸν πόδας ἠέρταζεν,
ὄμμασιν ἀλλοβίοις ἀντερανιζάμενος.
ἄμφω δ' ἡμιτελεῖς πρὸς ἑνὸς φύσιν ἡρμόσθησαν
τοὐλλιπὲς ἀλλήλοις ἀντιπαρασχόμενοι.

Πλάτωνος νεωτέρου.

Ἀνέρα τὶς λιπόγυιον ὑπὲρ νώτοιο λιπαυγὴς
ἦγε, πόδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος.

Ἀντιφίλου.

Ἄμφω μὲν πηροὶ, καὶ ἀλήμονες. ἀλλ' ὃ μὲν ὄψεις,
ὃς δὲ, βάσεις. ἄλλου δ' ἄλλος ὑπηρεσίη.
τυφλὸς γὰρ χωλοῖο κατωμάδιον βάρος ἄρας,
ἀτραπὸν ὀθνείοις ὄμμασιν ἀκροβατεῖ.
ἡ μία δ' ἀμφοτέροις ἤρκει φύσις. ἐν γὰρ ἑκάστῳ
τοὐλλιπὲς, ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἠρμόνισαν

AVSONIVS.

Inſidens cæco graditur pede claudus vtroq.,
Quo caret alteruter ſumit ab altcrutro.
Cæcus nanq pedes claudo, greſſumq. miniſtrat,
At claudus cæco lumina pro pedibus.

IDEM.

Ambulat inſidens cæco pede captus vtroq.
Atq. alterna ſubit munia debilitas.
Nam cæcus claudo pede commodat, ille viciſſim,
Mutua dat cæco lumina pro pedibus.

POLITIANVS.

Τυφλὸς ἄπους τ' ἤτην ἀλλήλοισιν θεράποντες,

τυ·

τυφλὸς ὁδηγείτω, νωτοφορείτω δ' ἄπους.

Thomas Morus.

Claudipedem geſtat cæcis vicinus ocellis,
Conducitq. oculos arte, locatq. pedes.

Platonis Iunioris de eadem re
B. Gu. Interpr.

Cæcus homo claudum tergo geſtabat: vterque
Par dedit, hic oculo commodus, ille pede.

Antiphyli in idem. B. Gu. int.

Manci ambo, mendici ambo; luce alter, & alter
Greſſu eget. eſt ſocij gratus vtrique labor.
Huius egens humeros pede tardi mole grauatus,
Claudi oculis cæcus itq. reditq. vias.
Vna ſat ambobus natura: vtrique negatum
Quod fuit, auxilio contribuere pari.

Εἰς ἡμίξηρον αἰτήσαντα Ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ
Τροφήν.

Ἥμισύ μου τέθνηκε· τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει
Σῶσόν μου βασιλεῦ μουσικὸν ἡμίτονον.

In ſemiaridum petentem ab Hadriano principe
cibum, B. Gu. int.

Dimidium perijt noſtri: famis haurit hiatus
Dimidium. ſerua ſemitonum harmonicum.

Ἀπόκρισις βασιλέως

Ἀμφοτέρους ἀδικεῖς, καὶ Πλουτέα καὶ Φαέθοντα
τὸν μὲν ἔτ' εἰσορόων, τὸν δ' ἀπολειπόμενος

Reſponſio Imperatoris. B. Gu.

Plutonem violas, violas Phaëtonta, quod illum
Ocyus haud viſas, hunc tuearis adhuc

Huic rurſus ita is reſpondet
Angelus Politianus.

Οὐδετέρους ἀδικῶ. τὸ γὰρ ἄπνοον οὐκ ἐπιλεύσσει
Ἥλιον, ἔμπνους γ' αὖ Πλούτεϊ κ' οὐδὲ μέλει.

Interpr.

Ditem non violo, rutilum nec lumine Phœbum.
Extinctum haud videt hic: vina nec ille capit.

Ἑρμοκρέοντος ταῖς νύμφαις.

Νύμφαι ἐφυδριάδες, ταῖς Ἑρμοκρέων τάδε δῶρα
ἥσατο, καλλινάου πίδακος ἀντιάσας,
χαίρετε καὶ στείβοιτ' ἐρατοῖς ποσὶν ὑδατόεντα
τόνδε δόμον, καθαροῦ πιμπλάμεναι πόματος

Hermocreontis, Nymphis B. Gu.

Numina Ephydriadũ, quibus hæc dat numera, dulces
Hermocreon vites flumine nactus aquas:
Saluete ò, liquidum pes intret amabilis antrum,
Et purà laticis pellire fonte ſitim.

Λεωνίδου τοῖς ἀγρόταις θεοῖς.

Αὔλια καὶ νυμφέων ἱερὸς πάγος, αἵ θ' ὑπὸ πέτρῃ
Πίδακες, ἥδ' ὕδασιν γειτονέουσα πίτυς,
καὶ σὺ τετράγλωχις μηλοσσόε μαιάδος Ἑρμᾶ
ὅς τε τὸν αἰγιβότην Πὰν κατέχεις σκόπελον
ἵλαοι τὰ ψαιστά, τό, τε σκύφος ἔμπλεον οἴνης
δέξασθ' αἰακίδεω δῶρα Νεοπτολέμου.

Leo-

Leonidæ agreſtibus Dijs

B. Gu.interpr.

Antra,& nympharum collis ſacer, vndaq. ſaxo
Deſiliens,& tu proxima pinus aquis:
Tuq.omnium cuſtos quadriformis Atlãtia proles,
Et Pan,qui gregibus peruia ſaxa tenes:
Liba hilares,& plena mero Carcheſia Baccho
Accipite,Aeacidæ dona Neoptolemi

Εἰς ἀναθήματα. Λεωνίδου

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα. τίς ὁ θριγκοῖσιν ἀνάψας
Ἄρηος ταύταν τὰν ἄχαριν χάριτα;
Ἄκλαστοι μὲν κῶνοι, ἀναίμακτοι δὲ γανῶσαι
Ἀσπίδες, ἄκλαστοι δὲ κλαδαραὶ κάμακες.
Αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι, ἐκ δὲ μετώπου
Ἱδρὼς πιδύων στῆθος ἐπιστάλαγ
Πασάδα τις τοιοῖς δὲ, καὶ ἀνδρῶνα, καὶ αὐλὰν
Κοσμείτω καὶ τὸν νυμφίδιον θάλαμον.
Ἀνδρῶν δ' αἱματόεντα Διωξίπποιο λάφυρα
Νηὸν κοσμοίη. τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα.

Leonidæ in Donaria

B.Gu.Int erpr.

Non mea ſunt.quis dona tholo ſuſpendit ab alto?
Vnde ait ingrata hæc gratia?Bellipotens.
Non fractæ galeæ,ſparſo non ſanguine turpes,
Non clypei ardentes fulmineæue trabes.
Inficit ora pudor,quiq. alto è vertice manat
Sudor,ad vſque ſinus pectoris ille venit.

Conclaue atque aulam, penetralia picta domorũ,
Et ſponſæ thalamos his decorare decet.
Sanguinei ornentur Martis delubra cruentis
Exuuijs: Mauors ſcilicet iſta probat.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸ αὐτό.

Τίς θέτο μαρμαίροντα βοάγρια, τίς δ' ἀφόρυκτα
δούρατα, καὶ ταύτας ἀῤῥαγέας κόρυθας,
ἀγκρεμάσας Ἄρηϊ μιάστορι κόσμον ἄκοσμον;
ὀυκ ἀπ' ἐμῶν ῥίψει ταῦτά τις ὅπλα δόμων;
ἀπτολέμων τάδ' ἔοικεν ἐν οἰνοπλῆξι. περάμοις
πλάθειν, οὐ θριγχῶν ἐντὸς ἐνυαλίου.
σκῦλά μοι ἀμφίδρυπτα καὶ ὀλλυμένων ἅδε λύθρος
ἀνδρῶν, εἴπερ ἐγὼ ὁ βροτολοιγὸς Ἄρης.

Antipatri eadem de re
B.Gu. Interpr.

Scuta quis affixit ſplendentia? telaq. nullo
Sanguine, non galeas vulnere conſpicuas?
Stragẽ hominũ indecori decorauit munere Martẽ:
Non procul hæc noſtris ædibus arma ferant?
Imbellis decet hæc intra ebria tecta popina,
Non ſub Gradiui conſenuiſſe tholo.
Noſter amor laceræ exuuiæ, ſanguiſq. profuſus
Cæde uirũ: ſi quidẽ Mars ego, mors hominum.

Ἀντιφίλου εἰς τυφλὸν ἀναβάντα εἰς τὸ ἐν
Ἐλευσῖνι ἱερόν.

Χιίπων με προὸς ναὸν ἀνήγαγεν οὔτι βέβηλον

οὐ μοῦ-

οὐ μούνου τελετῆς, ἀλλὰ καὶ ἠελίου.
Μύστην δ' ἀμφοτέρων με θεαὶ θέσαν· οἶδα δ' ἐκείνῃ
νυκτὶ, καὶ ὀφθαλμῶν νύκτα καθηράμενος.
ἀσκίπων εἰς ἄστυ κατέστιχον, ὄργια Δηοῦς
κηρύσσων γλώσσης ὄμματι τρανοτέρῳ.

Antiphyli in cæcum qui ad Eleuſinium templum
aſcenderat. B. Gu.interpr.

Templum adij baculo innixus, priuatus honore
Sacrorum, & radijs aureæ Phœbe tuis.
Participem fecere Deæ ſoliſq. ſacriq.
Nocte iterum aſpexi, nocte mihi orta dies.
Orgia nunc celebrans, poſito vagor vrbe bacillo,
Clarior & lingua lux mihi teſtis erit.

Εἰς Ἀνδρείαν καὶ Ἀνδρείους.

Εἰς λάκαιναν.

Ἄδηλον.

Γυμνὸν ἰδοῦσα λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
παῖδ' ἑὸν ἐς πάτραν ὠκὺν ἰόντα πόδα,
Ἀντίη ἀΐξασα, δι' ἥπατος ἤλασε λόγχην,
ἄρρενα ῥηξαμένη φθόγγον ἐπὶ κταμένῳ·
ἀλλότριον σπάρτας (εἶπεν) γένος· ἔρρε ποθ' ᾅδαν,
ἔρρ', ἐπεὶ ἐψεύσω πατρίδα, καὶ γενέταν.

Thomas Morus.

In patriam amiſſis celeri pede dum redit armis,
Conſpiciens gnatum ſæua Lacæna ſuum.

Obuia

Obuia ſublata corpus tranſuerberat haſta,
Hæc ſuper occiſum maſcula verba loquens:
Degener ò Spartes genus, ito in tartara tandem,
Ito, degeneras & patria, & genere.

MARVLLVS.

Mater Lacæna conſpicata filium,
Relicta inermem parmula,
Progreſſa contra, traijcit ferro latus,
Super necatum his increpans:
Abi hinc, morere, non digna me proles, abi
Mentite patriam & genus.

ANGELVS POLITIANVS.

Ἐκπροφυγόντα μάχας τὸν ἑὸν παῖδ' ὡς ἐνόησεν
σπαρτιάτης μάτηρ, φασγάνῳ ἀντίασεν.
καὶ κτάνε τὸν δύστανον, ὃν ἔτρεφεν, ὃν τέκεν αὐτὰ,
ταῦτα δ' ἐπιφθεγγομέναν λόξ' ἀποδερκομένα.
οὐ τοῖον σ' ἐδόκευν, οὐκ αὖ τέκον, ἔρρε λακαίνας
ὡς παῖς, οὐκ ἐθέλων ὡς λακεδαιμόνιος.

Τίνας αὖ ἕκτωρ τιτρωσκόμενος ὑπὸ ἑλλήνων.
Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον ἐμὸν δέμας, ὅττι καὶ αὐτοὶ
Νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγωοί.

MORVS.

Proijcitote meum Danai poſt fata cadauer,
Proculcant lepores extincti membra leonis.

Ἀρχίου.

Ου πόλεμος δεδιὼς οὐκ ὤλεσε, νῦν ὑπὸ νούσου
Θλίβομαι· ἐν δ' ἰδίῳ τήκομ' ὅλος πολέμῳ.

Ἀλλὰ διὰ στέρνων ἴθι φάσγανον· ὡς γὰρ ἀριστεύς
Θνήξομ᾽ ἀσπασάμενος καὶ νόσον ὡς πόλεμον.

Interpretatio.

Omnia quem perdens illum non perdidit, ipſum
Me morbus bello nunc premit in proprio.
Huc enſis propera per languida pectora, victor
Scilicet vt morbum pellere morte queam.

Βιάνορος.

Ληθαίης ἀκάτοιο τριηκοσίους ὅτε ναύτας
Δά᾽ τερον ἔσχ᾽ ἀΐδης πάντας Ἀρηιφάτους.
Σπάρτας ὁ στόλος εἶπεν· ἴδ᾽ ὡς πάλι πρόσθιοι πάντες
Τραύματα, κ᾽ ἐν στέρνοις δῆρις ἔνεστι μόνοις
Νῦν γε μόθου κορέσασθε, καὶ εἰς ἐμὸν ἀμπαύσασθε
Ὕπνον, ἀνικήτου δῆμος ἐνυαλίου

Quum tercentenos Mauortia ſigna ſequutos
Læthæis veheret cymba Charontis aquis,
Orcus ait: Ratis hæc ſpartana eſt, nam omnia frōte
Et (quod honor) ſolum vulnera pectus habet.
Ponite nunc curas: ſomno indulgere licebit,
Inuictum ſemper Marte parente genus.

Εἰς Ῥώμην Κριναγόρου.

Οὐδ᾽ ἢν ὠκεανὸς πᾶσαν πλημμύραν ἐγείρῃ.
οὐδ᾽ ἢν Γερμανίη ῥῆνον ἅπαντα πίῃ,
Ῥώμης οὐδ᾽ ὅσσον βλάψει σθένος, ἄχρι κε μίμνῃ
Δεξιὰ σημαίνουσιν Καίσαρι θαρσαλέη.
οὕτω καὶ ἱεραὶ Ζηνὸς δρύες ἔμπεδα ῥίζαις
ἑστᾶσιν. φύλλων δ᾽ αὖα χέουσ᾽ ἄνεμοι.

Ocea·

Oceanus moueat licet omneis vndiq. fluctus,
Et potet Rhenum Theutona terra ſuum,
Non cadet imperium Romæ, quo tempore Cæſar
Præerit, ac ſolus publica facta reget.
Sacra Ioui quercus nam ſic radicibus hæret,
Et tamen aridulas huic rapit aura comas.

ΕΙΣ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΝ. Εὐήνου.

Κἤν με φαγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοὶ τράγε θυομένῳ.

OVIDIVS.

Rode caper vitem, tamen hinc quũ ſtabis ad aras,
In tua quod ſpargi cornua poſſit, erit.

Detortum eſt olim diſtichon hoc in Domitianum, ob propoſitum de excidendis vineis edictum, cuius (auctore Suetonio) vt gratiam faceret, non alia re compulſus creditur, quam quòd ſparſi libelli cum his verſibus erant,

Κἤν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσσον ἐπισπεῖσαι καίσαρι θυομένῳ.

Λεονίδου Ταραντίνου.

Ἴξαλος εὐπώγων αἰγὸς πόσις ἔν ποτ' ἀλωῇ,
οἴνης τοὺς ἁπαλοὺς πάντας ἔδαψε κλάδους,
Τῷ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσον ἄπυε, τεῖρε κάκιστε
γναθμοῖς ἡμέτερον κλῆμα τὸ καρποφόρον.
ῥίζα γὰρ ἔμπεδος οὖσα, πάλι γλυκὺ νέκταρ ἀνήσει,
ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοὶ τράγε θυομένῳ.

Barbatus caper alta petens quum erraret in agro,
Decerpſit teneræ brachia vitis ouans.
Talibus affata eſt quem vitis: Peſſime, rode
Fœcunda vſq. tuis germina noſtra labris.
Hæc feret ipſa tamen radix mox robcre fulta, vt
Sufficiant aris, victima, vina tuis.

Eſt ſuper hac re apologus in trimetris

ΓΑΒΡΙΟΥ.

Τράγῳ προσεῖπεν ἄμπελος, βλάπτεις σύ με
κείρων τὰ φύλλα, μὴν γὰρ οὐκ ἔστι χλόη;
ὅσον γὰρ ἂν βλάψῃας, εὑρήσω τάχα
πρὸς θυσίαν σὴν, εἰς θεοὺς οἶνον βλύσαι,

Interpr.

Dicebat hirco tenera vitis, mihi noces
Rodens folia. Non ne herba paſcuæ eſt tibi?
Quantumq. lædas, vina fundam aris breui
Cæderis in quibus Deorum victima.

ΕΙΣ ΑΡΕΤΗΝ.

Ἄδηλον.

Laertius tribuit Athenæo Epigrammatum ſcriptori.

Ὦ στωϊκῶν μύθων εἰδήμονες, ὦ πανάριστα
δόγματα ταῖς ἱεραῖς ἐνθέμενοι σελίσιν.
τὰν ἀρετὰν, ψυχᾶς ἀγαθὸν μόνον· ἅδε γὰρ ἀνδρῶν
μούνα, καὶ βίοτον ῥύσατο, καὶ πόλιας.
σαρκὸς δ' ἡδυπάθημα φίλον τέλος, ἀνδράσιν ἄλλοις.
ἡ μία τῶν Μνήμης ἤνυσε θυγατέρων.

MICHAEL BENTINVS.

Stoicidæ ſpectata cohors, qui inſignia ſacris
Mandatis melius dogmata veſtra libris.
Vnam animi ſummum virtutem culmen habere,
Vrbes quòd ſeruet, ſola quòd ipſa homines.
Carnis at illecebras alijs, ſibi finis vt eſſet
Vnica perfecit filia Mnemoſynes.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ χάριν ἐξετέλεσσε πόνος, καὶ ἀδέσφατος ἱδρώς,
χῶρον ἔχειν πολύολβον, ὃν οὐ πάρος ἔλλαχεν ἀνήρ.

BERGIVS.

Sudor & aſſidui præbent tibi tecta labores,
Hæc nam quiſquis iners, haud facile aſſequitur.

Ονέςυ.

Αμβαίνων Ελικῶνα μέγαν κάμες, ἀλλ᾽ ἐκορέσθης
Πηγασίδος κρήνης νεκταρέων λιβάδων.
Οὕτω καὶ σοφίης πόνος ὄρθιος, ἦν δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ ἄκρον
Τέρμα μόλῃς, ἀφύσσῃ Πιερίδων χάριτας.

Interpr.

Feſſus es aſcendens Helicona: ſed inde repletus
Dulcia Pegaſei pocula fontis habes.
Eſt Sophiæ via dura: ſed alta cacumina nactus
Tandem Pieridum munera grata feres.

Παύλου Σιλεντιαρίου.

Μήτε βαθυκτεάνοιο τύχης κουφίζεο ῥοίζῳ,
Μήτε σέο γνάμψῃ φροντὶς ἐλευθερίην.
Πᾶς γὰρ ὑπ᾽ ἀσταθέεσσι βίος πολεμίζεται αὔραις,

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Τῇ καὶ τῇ θαμινῶς ἀντιμεθελκόμενος.
Ἡ δ' ἀρετὴ, σαθερόν τι καὶ ἄτροπον: ἧς ἔπι μούνης
Κύματα θαρσαλέως ποντοπόρει βιότου

Nec fortuna fauens te tollat:noxia flectat
Nec libertatem ſollicitudo tuam.
Omnis enim incertis vita oppugnatur ab auris,
Atque hac atque illac tracta retracta frequens.
Virtus eſt ſtabilis ſola, atque immobilis: audax
Per vitæ fluctus hac duce vela dabis.

Ἐπὶ τῶν ψευδῆ δόξαν ἐχόντων Παλλαδᾶ.

Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε Βακχοί.

E. R.

Plures thyrſigeros,paucos eſt cernere Bacchos.

Huic affine eſt hoc;

Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες.

Idem.

Plures thriobolos,paucos eſt cernere vates.

Et illud:

Πολλοὶ βουκένται, παῦροι δέ τε γῆς ἀροτῆρες.

Idem.

Qui tauros ſtimulent multi,ſed rarus arator.

ΕΙΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΝ

Ἀλφειοῦ Μιτυληναίου.

Οὐ στέργω βαθυληΐους ἀρούρας,
οὐκ ὄλβον πολύχρυσον οἷα Γύγης.
αὐτάρκους ἔραμαι βίου Μακρῖνε.
τὸ μηδὲν γὰρ ἄγαν, ἄγαν με τέρπει.

MORVS.

Agros ego haud porrectiores appeto,
Non auream aut Gygis beatitudinem.
Quæ ſit ſatis ſibi vita, ſat eadem eſt mihi.
Illud, Nihil nimis, nimis mihi placet.

Ἀδήλου.

Ἐλθὼν εἰς ἀΐδην ὅτε δὴ σοφὸν ἤνυσε γῆρας
 Διογένης ὁ κύων Κροῖσον ἰδὼν ἐγέλα.
καὶ στρώσας ὁ γέρων τὸ τριβώνιον ἐγγὺς ἐκείνου,
 τοῦ πολὺν ἐκ ποταμοῦ χρυσὸν ἀφυσσαμένου,
εἶπεν, ἐμοὶ καὶ νῦν πλείων τόπος. ὅσα γὰρ εἶχον,
 πάντα φέρω σὺν ἐμοὶ Κροῖσε. σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις.

AVSONIVS.

Effigiem rex Crœſe tuam ditiſſime regum
 Vidit apud manes Diogenes Cynicus.
Conſtitit, vtq; procul ſolito maiore cachinno
 Concuſſus, dixit, quid tibi diuitiæ
Nunc proſunt regum rex o ditiſſime? quum ſis
 Sicut ego ſolus, me quoq; pauperior.
Nam quæcunq. habui mecum fero, quũ nihil ipſe
 Ex tantis tecum Crœſe feras opibus.

Παλλαδᾶ.

Ἐλπίδος, οὐδὲ τύχης ἔτι μοι μέλει, οὐδ' ἀλεγίζω
 λοιπὸν τῆς ἀπάτης, ἤλυθον εἰς λιμένα.
εἰμὶ πένης ἄνθρωπος, ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶ,
 ὑβριστὴν πενίης πλοῦτον ἀποστρέφομαι.

Non ſpes,non fortuna mihi eſt,nil deniq. curæ,
Tutum à fraude locum nacta carina mea eſt,
Sum pauper fateor, libera at mihi contigit vxor,
Pauperibuſq. graues ſperno ego diuitias.

Λουκιανοῦ.

Ὡς τεθνηξόμενος, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε·
ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
ἔστι δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
φειδοῖ, καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

MORVS.

Tanquam iam moriturus partis vtere rebus,
Tanquam victurus denuo parce tuis.
Ille ſapit,qui perpenſis his rite duobus,
Parcus erit,certo munificuſq. modo.

Ἄδηλον.

Σώματα πολλὰ τρέφειν, καὶ δώματα πολλ' ἀνεγείρειν,
ἀτραπὸς εἰς πενίην ἐστὶν ἑτοιμοτάτη.

MORVS.

Multas ædificare domos,& paſcere multos,
Eſt ad pauperiem ſemita recta quidem.

G. LILIVS.

Corpora multa alere,& complures ponere ſedes,
Ipſa eſt ad ſummam ſemita pauperiem.

εἰς αὐτάρκειαν.

Παρμενίωνος Μακεδόνος.

Ἀρκεῖ μοι χλαίνης λιτὸν σκέπας· οὐδὲ τραπέζαν
Δουλεύσω, Μουσῶν ἄνθεα βοσκόμενος.

Μισῶ πλοῦτον ἄνουν, κολάκων ψόφον· οὐδὲ παρ' ὀφρὺν
Στήσομαι. οἶδ' ὀλίγης δαιτὸς ἐλαφρείην.
Veſtitus tenuis contentus tegmine, menſas
Non peto, Muſarum florida prata colens.
Diuitias odi ſtultas, faſtuſq. potentum
Et nutus: modica cum dape liber agam.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΒΙΟΝ.

Ἀρχίου.

Θρήϊκας αἰνείτω τις, ὅτι στοναχεῦσι μὲν υἷας
μητέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένους·
ἔμπαλι δ' ὀλβίζουσιν, ὅσους αἰῶνα λιπόντας,
ἀπροϊδὴς κηρῶν λάτρις ἔμαρψε μόρος.
οἱ μὲν γὰρ ζώοντες ἀεὶ παντοῖα περῶσιν
ἐς κακά, τοὶ δὲ, κακῶν εὗρον ἄκος φθίμενοι.

In vitam humanam. Luſcinius.

Laudantur Thraces, natos quod viſcera matrum
Egreſſos gemitu protinus excipiunt:
Quodq. relinquentes vitam ſine fine beatos
Credunt, incautos dum fera Parca rapit.
Illos vita malis quia deſtinat omnibus: hinc hos,
Pharmaca quod mortem tot reperere malis.

Ἄδηλον.

Τὸν βίον Ἡράκλειτε πολὺ πλέον ἤπερ ὅτ' ἔζης
δάκρυε· νῦν ὁ βίος ἐστ' ἐλεεινότερος.
τὸν βίον ἄρτι γέλα Δημόκριτε τὸ πλέον, ἢ πρίν·
νῦν ὁ βίος πάντων ἐστὶ γελοιότερος.
εἰς ὑμέας δὲ καὶ αὐτὸς ὁρῶν, τὸ μεταξὺ μεριμνῶ,

πῶς

πῶς ἅμα σοὶ κλαύσω, πῶς ἅμα σοὶ γελάσω.

Interpr.

Hæc magis Heraclite tuo ſunt digna dolore
 Tempora: ſunt lacrymis hæc mage digna tuis.
Excipe plus ſolito Democrite cuncta cachinno:
 Quãdoquidẽ ſimul hæc cũcta cachinnus habet.
Interea ipſe in vos tacitus dum lumina figo,
 Protinus in riſum ſoluor & in lacrymas?

Ποσειδίππου· οἱ δὲ, Κράτητος τοῦ κυνικοῦ.

Ποίην τὶς βιότοιο τάμοι τρίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν,
 νείκεα, καὶ χαλεπαὶ πρήξιες: ἐν δὲ δόμοις,
φροντίδες. ἐν δ' ἀγροῖς, καμάτων ἅλις. ἐν δὲ θαλάσσῃ,
 τάρβος. ἐπὶ ξείνης, ἢν μὲν ἔχῃς τι, δέος.
ἢν δ' ἀπορῇς, ἀνιηρόν. ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμνος
 ἔσσεαι: οὐ γαμέεις; ζῇς ἔτ' ἐρημότερος.
τέκνα, πόνοι. πήρωσις, ἄπαις βίος. αἱ νεότητες,
 ἄφρονες. αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες,
ἦν ἄρα τοῖν δυοῖν ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
 μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν, αὐτίκα τικτόμενον.

LVSCINIVS.

Quem teneas vitæ callem, rogo? iuxta tribunal,
 Iurgia, & anxius eſt quæſtus. at in domibus,
Curæ. durus agris labor imminet. vndiq. ponto,
 Terror. opes peregre qui gerit, vſq. pauet.
Pauperies, grauior: connubia mente quietem
 Excutiunt. cœlebs, heu male ſolus eris.
Proles, faſtidium. genus hac ſine concidit omnis.
 Mente

Mente caret iuuenis. viribus inde ſenex.
Vtrum igitur malis optandum, vel neq. naſci
Vnquam, vel fato perniciore rapi.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΥ ΠΙΘΑΝΑ, Μητροδώρου.

Παντοίην βιότοιο τάμεις τρίβον· εἰν ἀγορῇ μὲν
κύδεα, καὶ πινυταὶ πρήξιες· ἐν δὲ δόμοις,
ἄμπαυλ'. ἐν δ' ἀγροῖς, φύσιος χάρις. ἐν δὲ θαλάσσῃ,
κέρδος. ἐπὶ ξείνης, ἢν μὲν ἔχῃς τι, κλέος.
ἢν δ' ἀπορῇς, μόνος οἶδας. ἔχεις γάμον, οἶκος ἄριστος
ἔσσεται. οὐ γαμέεις; ζῇς ἔτ' ἐλαφρότερος.
τέκνα, πόθος. ἄφροντις ἄπαις βίος. αἱ νεότητες
ῥωμαλέαι: πολιαὶ δ' ἔμπαλιν εὐσεβέες.
οὐκ ἄρα τῶν δισσῶν ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν, πάντα γὰρ ἐσθλὰ βίῳ.

C. VRS. VELIVS.

Omne iter inſiſtas vitæ, fora nomen & vſus
Dant rerum varios. vita quieta domi eſt.
Gratia delectat ruris. dant æquora lucrum.
Laus eſt, ſi peregre diues haberis opum.
Solus egens noris. domus eſt vxore beata.
Cœlebs curarum pondere vita vacat.
Pignora nata iuuant. non ſollicitaberis orbus,
Robur ineſt iuueni. ſunt pia vota ſeni.
Alterutrum ne optes igitur, non naſcier, aut non
Eſſe diu: nam ſunt cuncta referta bonis.

Λουκιανοῦ.

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς,
ἢν δὲ μή, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

LVSCINIVS.

Mortales fugiunt nos cuncta, cadentia fato,
Vel, quod crediderim, nos magis hæc fugimus.

Παλλαδᾶ.

Γῆς ἐπέβην γυμνὸς, γυμνός θ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.
καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος;

MORVS.

Nudus vt in terram veni, ſic nudus abibo.
Quid fruſtra ſudo, funera nuda videns?

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλοῦς σφαλερὸς τὸ ζῆν, χειμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ
πολλάκι ναυηγῶν πταίομεν οἰκτρότερα.
τὴν δὲ τύχην βιότοιο κυβερνήτειραν ἔχοντες,
ὡς ἐπὶ τοῦ πελάγους ἀμφίβολοι πλέομεν.
οἱ μὲν, ἐπ' εὐπλοΐην, οἱ δ' ἔμπαλιν. ἀλλ' ἅμα πάντες
εἰς ἕνα τὸν κατὰ γῆς ὅρμον ἀπερχόμεθα.

LVSCINIVS.

Vita rapit miſeros ceu proxima ſcapha periclis,
Naufragus ærumnis quà patet aſſiduis
Inconſtans regit hanc fortuna volubilis, errans,
Nec niſi per gyros, & vada cæca trahit.
Nauigat hic fœlix alius, ſorte alter iniqua,
Cuiq. tamen puluis, tumbaq; portus erit.

Τοῦ

Τοῦ αὐτοῦ.

Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος, καὶ παίγνιον. ἢ μάθε παίζειν,
  τὴν σπουδὴν μεταθείς, ἢ φέρε τὰς ὀδύνας.

LVSCINIVS.

Diſce iocos;ſcena eſt,ludus quoq. vita: repugnans
  Fortunæ, triſtis noxia damna feres.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρου· εἰ δ' ἀγανακτεῖς,
  καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

MORVS.

Si ferris, ferre,& fer. ſin iraſceris, & te
  Læſeris,& quod fert,te feret,immo trahet,

Ab huius epigrammatis ſententia,quæ Biantis eſſe fertur, non abhorret hoc,

Ἄδηλον.

Εἰ μὲν ἦν μαθεῖν ἃ δεῖ παθεῖν,
καὶ μὴ παθεῖν, καλὸν ἦν τὸ μαθεῖν,
εἰ δὲ δεῖ παθεῖν ἃ δεῖ μαθεῖν,
τί δεῖ μαθεῖν; παθεῖν γε χρή.

MORVS

Si vitare queas,quæ ſunt patienda, ſciendo,
  Scire quidem pulchrum,quæ paterere, foret,
Sin quæ præſcieris, vitandi eſt nulla poteſtas,
  Quid præſcire iuuat,quæ patiere tamen?

IDEM, Carmine Iambico trimetro.

Præſcire ſi queas,quæ oporteat pati,
Queaſq. non pati,bonum eſt vt præſcias.

At

At ſi te oporteat,licet ſcias,pati.
Præſcire quid iuuat?neceſſe enim eſt pati.

Παλλαδᾶ.

Δακρυχέων γενόμην, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω,
δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὗρον ὅλον.
ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενές, οἰκτρὸν,
συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

LVSCINIVS.

Fundebā lachrymas genitus, moribundus idē nūc
Ploro,videns luctu tempora cuncta teri.
O mortale genus,male firmum,triſte, miſellum:
Seu te habeat tellus, ſeu fera parca ferat.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
μέχρι τέλους βιότου μηδὲν ἐπιστάμενον.

LVSCINIVS.

O quàm vana tenet fiducia,proxima vento
Mortales,verum non niſi morte ſcient.

Ἐπιφώνημα eſt hoc diſtichon epigrammatis hexaſtichi lib. γ'. de Ceſſio quodam, id quod ſuo loco apponetur. Cæterum humanæ naturæ fragilitatem, vt alios interim prætercam, quum alibi tum Odyſs. Σ. ſcite admodum depinxit his verbis Homerus:

Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο
πάντων ὅσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε, καὶ ἕρπει.
οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσω,

ὄφρ'

ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ, καὶ γούνατ' ὀρώρῃ.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Interpr.

Quicquid alit tellus, q̃cquid mare, q̃cquid & aer,
Nil homine infirmũ magis eſt. Qui donec ab alto
Fortunam præbent ſuperi, vitamq. miniſtrant,
Nil metuens viuit venturæ neſcius horæ.
At ſi quando leues mutauit Iuppiter auras,
Triſtiaq. eueniunt mutatis tempora lætis;
Improuiſa animo perfert incommoda mœſto,
Et grauis ipſe ſibi conſumit corda dolore.
Nam ceu fortuna eſt, præſentem quæ regit horã,
Sic humiles magniq ſumus, mentemq; paramus.

Ἀδήλου.

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι βίε; μυρία γάρ σευ
λυγρά· καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρὲς, οὔτε φέρειν.
Ἡδέα μὲν γὰρ σου τὰ φύσει καλὰ, γαῖα, θάλασσα
ἄστρα, σεληναίης κύκλα, καὶ ἠελίου.
Τ' ἄλλα δὲ πάντα, φόβοι τε, καὶ ἄλγεα, κἤν τι πάθῃ τις,
ἐσθλόν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται νέμεσιν.

LVSCINIVS.

Non mihi vita patet, te, dein tua dona reuoluens,
Quò mala tot fugiam, vel tolerare queam,
Allicit aſpectu blando mare, tellus & æther.

Cynthius ac Phœbe, ſydera quæq. poli.
At rogo quis cõtra numeret mala cũcta viciſſim,
Vltrix non æqua quæ mihi lance refers?

Ἄδηλον.

Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν,
πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γιγνόμενα.

LVSCINIVS.

Sanum nil, puluis ſunt omnia quæ capit orbis,
Deniq. ni fallor, mens quoq. ſtulta ſimul.

Ἄδηλον.

φροντίδες οἱ παῖδες, μέγα μὲν κακὸν εἴ τι πάθοιεν,
εἰσὶ δὲ καὶ ζῶντες, φροντίδες οὐκ ὀλίγαι.
ἡ γαμετὴ, χρηστὴ μέν, ἔχει τινὰ τέρψιν ἐς αὐτήν,
ἡ δὲ κακὴ, πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

LVSCINIVS.

Cura patris nati rebus licet vſq. ſecundis,
Sollicitant animum, tum mage ſi doleat.
Quæ frugi eſt coniux fateor bona plurima prꝍſtat,
Praua, viro, certo certius exitium.

Ἀδέσποτον.

Ὦ θηρῶν βροτὲ μᾶλλον αἰνήμερε, πάντα σε μισεῖ.
παντολέτορ, παίτῃ δ' ἐκδέχεταί σε μόρος.
ἢν ἐπὶ γῆς φεύγῃς, ἄρχει λύκος, ἢν δ' πρὸς ὕψος
δενδροβατῇς, ἀσπὶς δεῦμ' ὑπὲρ ἀκρεμόνων.
πτεράζῃς καὶ νεῖλον; ὁ δ' ἐν δίναις κροκόδειλον
ἔτρεφεν, εἰς ἀσκεῖς θῆρα δικαιότατον.

LVSCINIVS.

O caput inuiſum beluis crudelior ipſe:
  Mactans cæde feras,præda futurus homo.
Te lupus in terris ni interficit:alta petentem,
  Dendrobates:herbis,uipera ſæua necat.
Paſcitur,& Nili peſtis crocodilus in antris,
  Vitrix dira mali,certaq. pernicies.

Εἰς γάμον. Αὐτομέδοντος.

Εὐδαίμων πρῶτον μὲν, ὁ μηδενὶ μηδὲν ὀφείλων.
  εἶτα δ' ὁ μὴ γήμας. τὸ τρίτον ὅστις ἄπαις.
ἢν δ' ὁ μανεὶς γήμῃ τις, ἔχει χάριν ἢν κατορύξῃ
  εὐθὺς τὴν γαμετὴν, προῖκα λαβὼν μεγάλην.
ταῦτ' εἰδὼς, σοφὸς ἴσθι: μάτην δ' Ἐπίκουρον ἔασον
  ποῦ κενὸν ζητεῖν, καὶ τίνες αἱ μονάδες.
Qui nulli debet,fortunatiſſimus ille eſt.
  Proximus huic cœlebs.tertius orbus erit.
Quòd ſi quis demens vxorem duxerit, illi
  Hic ita res demum commoda grata feret.
Eueniat ſi ſors; vt grandi dote recepta,
  Protinus vxorem deferat in tumulum
Hæc doctus ſapias,Epicurum quærere fruſtra,
  Quà ſit inane ſinas,quæq. ſient monades.

Ἄδηλον.

Οὐκ ἔστι γήμας, ὅστις οὐ χειμάζεται.
λέγουσι πάντες, καὶ γαμοῦσιν εἰδότες.

MORVS.

Hoc quiſq. dicit. Rebus in mortalibus

Quod triſtius ſit,ac magis viros grauet,
Natura nil produxit his vxoribus.
Hoc quiſq. dicit,dicit,at ducit tamen.
Quin ſex ſepultis,ſeptimam ducit tamen.

Huc pertinent verſus hi,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Πολλαὶ μὲν ὀργαὶ κυμάτων θαλαττίων.
πολλαὶ δὲ ποταμῶν, καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαὶ,
δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία.
πλὴν οὐδὲν οὕτω δεινὸν, ὡς γυνὴ κακή.

Interpr.

Furore multo ſæuit iratum mare,
Proniq. fluuij,& ignis acris impetus,
Inopia acerba,acerba alia quamplurima,
Sed nil ita acerbum & noxium, vt mulier mala.

ΕΙΣ ΓΗΡΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ.

Λουκιλλίου.

Εἴ τις γηράσας ζῆν εὔχεται, ἄξιος ἐστὶ
γηράσκειν πολλῶν εἰς ἐτέων δεκάδας.

Interpr.

Dij dent,Neſtoreos optanti viuere in annos,
Multas annorum viuere myriadas.

Hoc ſenſiſſe videtur in quodam epigrãmate

MARTIALIS.

At noſtri bene computentur anni,
Et quantum tetricæ tulere febres,
Aut languor grauis,aut mali dolores,

Avi-

A vita meliore ſeparentur,
Infantes ſumus, & ſenes videmur.
Aetatem Priamiq., Neſtoriſq.
Longam qui putat eſſe Martiane,
Multum decipiturq fallíturq.
Non eſt viuere, ſed valere, vita.

Φίλωνος.

Αἱ πολιαὶ σὺν νῷ γεραρώτεραι. αἱ γὰρ ἄτερ νοῦ,
μᾶλλον τῶν πολλῶν εἰσὶν ὄνειδος ἐτῶν.
αἱ τρίχες, ἣν σιγᾷς, εἰσὶ φρένες. ἣν δὲ λαλήσῃς,
ὡς αἱ τῆς ἥβης, οὐ φρένες, ἀλλὰ τρίχες.

ARNOL. VESALIEN.

Si mentem ſociam teneant in vertice cani,
Oblectant: alias ſanna perennis erunt.
Si taceas, cani mentis ſunt ſigna diſertæ:
Sunt pilus vt iuuenum, ſi blaterare velis.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Παλλαδᾶ, εἰς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
Ἀνδρομάχην.

Μῆνιν τ' οὐλομένην γαμετὴν ὁ τάλας γεγάμηκα.
καὶ παρὰ τῆς τέχνης μήνιδος ἀρξάμενος.
ὤμοι ἐγὼ πολύμηνις, ἔχων διχόλωτον ἀνάγκην,
τέχνης γραμματικῆς, καὶ γαμετῆς μαχίμης.

LVSCINIVS.

Grammatico ducta eſt vxor mihi peſtifera ira,
Artis & infelix ira mihi auſpicium.
Heu miſer, en gemina fatis modo cōprimor ira,

Artis Grammaticæ, femineaq. domi.

Huc alluſiſſe videtur

AVSONIVS.

Arma virumq. docens, atq. arma virumq. peritus,
Non duxi vxorem, ſed magis arma domum.
Nanq; dies totos totaſq. ex ordine noctes
Litibus opppugnat meq. meumq. larem.
Atq. vt perpetuis dotata à Marte duellis,
Arma in me tollit, nec datur vlla quies.
Iamq. repugnanti dedam me vt deniq. victum,
Iurgia, & ob hoc ſolum iurgia quod fugiam.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάστιχός ἐστι κατάρα.
πρῶτος, μῆνιν ἔχει. δεύτερος, οὐλομένην.
καὶ μετ' οὐλομένην, Δαναῶν πάλιν ἄλγεα πολλά.
ὁ τρίτατος, ψυχὰς εἰς ἀΐδην κατάγει.
τοῦ δὲ τεταρτοίου, τὰ ἑλώεια, καὶ κύνες ἀργοί.
πέμπτου δ' οἰωνοί, καὶ χόλος ἐπὶ Διός.
πῶς οὖν γραμματικὸς δύναται μετὰ πέντε κατάρας,
καὶ πέντε πτάσεις, μὴ μέγα πένθος ἔχειν;

Interpr.

Grãmaticæ auſpiciũ pentaſtichon eſt maledictũ.
Iram primus habet, pernicioſam alius,
Poſtq. hanc haud paucos Danaũ habet ille dolores
Tertius at fortes mittit ad orcum animas.
Tractus quartus habet fœdos, celereſq. moloſſos.
In quinto & volucres, & Iouis ipſe furor.

Mirum

Mirum igitur, poſt ſex caſus, quinq. & maledicta
Quintuplicem luctum Grammaticus ſi habeat.
Alludit autem ad Homericę Iliados exordiũ,
quam hunc in modum orditur Homerus.

Μῆνιν ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω ἀχιλῆος,
οὐλομένην, ἣ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν.
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν,
ἡρώων. αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν,
οἰωνοῖσί τε πᾶσι. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

Eos verſus ſic vertit

FRAN. PHILEL.

Iram diua refer Pelidæ immitis Achilli,
Innumeris quæ ſæua malis afflixit Achiuos,
Heroumq. animas tot fortes impulit orco,
Membra minutatim quorum laniata, moloſſis
Alitibuſq. dedit pro regis mente deorum.

NICOL. VALLA.

Iram pande mihi Pelidæ diua ſuperbi,
Triſtia quæ miſeris iniecit funera Graijs,
Atq. animas fortes heroum tradidit orco,
Latrantumq. dedit, roſtris, volucrumq. trahendis
Illorum exangues inhumatis oſſibus artus.

Εἰς δένδρα. Ἀντιπάτρου· οἱ δὲ Πλάτωνος.
Εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν.
Παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης.
Πάντας δ' ἀκρέμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
Κέκλασμαι, πυκιναῖς χερμάσι βαλλομένη.

Δένδρεσιν ἀκάρποις οὐδὲν πλέον· ἦ γὰρ ἔγωγε

Δυσδαίμων ἐπ' ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρουν.

Andreas Alciatus.

Ludibrium pueris lapides iacientibus in me
In triuio poſuit ruſtica cura nucem.
Quæ laceris ramis, perfrictoq. ardua libro,
Certatim fundis per latus omne petor.
Quid ſterili poſſit contigere turpius? eheu
Infelix: fructus in mea damna fero.

ΕΙΣ ΔΙΚΗΝ ΑΡΧΙΟΥ.

Ἔν ποτε παμφαίνοντι μελάντερος αἰθέρι ναίων,
σκορπίον ἐκ γαίης εἶδε θορόντα κόραξ,
ὃν μάρψας ὤρουσεν· ὁ δ' ἀΐξαντος ἐπ' οὖδας,
οὐ βραδὺς, ἀκέντρῳ πῆξαν ἔτυψε βέλει,
καὶ ζωῆς μιν ἄμερσεν· ἴδ' ὅσσον ἔτευχεν ἐπ' ἄλλῳ,
ἐκ κείνου τλήμων αὐτὸς ἔδεκτο μόρον.

In coruum ſcorpio inſidiantem.

Scorpius è terra prorepſerat, idq. vidente
Coruo, qui cælo victitat in liquido.
Corripuit viſum, fugitq., ſed hic vt humum ales
Contigerat, telo mox ferit, atq. necat.
Ecce tibi quod in hunc auis inſidioſa parabat,
Inde ſibi acciuit ipſa necem miſera.

Ἄδηλον.

Ἀνδροφόνῳ σαθρὸν παρὰ τέχιον ὑπνώοντι,
νυκτὸς ἐπιστῆναί φασι Σάραπιν ὄναρ·
καὶ χρησμῳδῆσαι, κατακείμενος οὗτος ἀνίστω,

καὶ

καὶ κοιμῶ μεταβὰς ὦ τάλας ἀλλαχόθι.
ὃς δ' διυπνισθεὶς, μετέβη. τὸ δ' σαθρὸν ἐκεῖνο
 τειχίον ἐξαίφνης εὐθὺς ἔκειτο χαμαί.
σῶστρα δ' ἕωθεν ἔθυε θεοῖς χαίρων ὁ κακοῦργος,
 ἥδεσθαι νομίσας τὸν θεὸν ἀνδροφόνοις.
ἀλλ' ὁ Σάραπις ἔχρησε πάλιν διὰ νυκτὸς ἐπιστάς.
 κήδεσθαί με δοκεῖς ἄθλιε τῶν ἀδίκων :
εἰ μὴ νῦν σε μεθῆκα θανεῖν, θάνατον μὲν ἄλυπον
 νῦν ἔφυγες : σταυρῷ δ' ἴσθι φυλαττόμενος.

C. Vrſ. Velius.

Ponè ruinoſas homicida quieuerat ædes.
 Cui viſus,tacita nocte, Serapis ait
Præſcius:hinc ò qui ſtertis te protinus aufer,
 Atq; aliò cubitum progrediare miſer.
Euigilans homicida abijt,parieſq. ruinam
 Lapſus humi vaſta mole repente dedit.
Soſpita dehinc fecit dijs ſacra nefarius, orto
 Sole,ratus lætum cædibus eſſe deum.
Cui deus in ſomnis iterum ventura ferebat:
 Men'ſontes ſcelerum perdite amare putas?
Quippe quòd auerti facilis diſcrimina leti,
 Hinc reſeruandum noueris eſſe cruci.

ΕΙΣ ΔΥΣΠΡΑΓΙΑΝ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἕβρου θρηϊκίου κρυμῷ πεπεδημένον ὕδωρ,
 νήπιος ἐμβαίνων, οὐκ ἔφυγε θάνατον.
εἰς ποταμὸν δ' ἤδη λαγαρούμενον ἴχνος ὀλισθὼν,
 κρυμῷ τοὺς ἁπαλοὺς αὐχένας ἀμφεκάρη.

καὶ τὸ μὲν, ἐξεσύρη λοιπὸν δέμας, ἡ δὲ μίνυνθα
ὄψις, αἰαζκάμην εἶχε τάφου πρόφασιν.
δύσμορος, ἧς ὠδῖνα διείλετο πῦρ τε, καὶ ὕδωρ,
ἀμφοτέρων δ' δοκῶν, οὐδενός ἐστιν ὅλος.

Eſt libro tertio huius argumenti & hoc:

Φλάκκου.

Ἕβρου χειμερίοις ἀταλὸς κρυμοῖσι πεδηθεὶς
κοῦρος, ὀλισθηροῖς ποσὶν ἔθραυσε πάγον.
τοῦ, περιτρυφομένοιο, περιρρὰγεὺς αὐχέν' ἔκοψε
θηγαλέον ποταμοῦ βιστονίοιο βύθος.
καὶ τὸ μὲν, ἡρπάσθη δίναις μέρος, ἡ δὲ τεκοῦσα,
ληφθὲν ὕπερθε τάφου μοῦνον ἔθηκε κάρα.
μυρομένη δ' τάλαινα· τέκος, τέκος, εἶπε, τὸ μέν σου
πυρκαϊῇ, τὸ δέ σου πικρὸν ἔθαψεν ὕδωρ.

C, GERMANICVS AVG.

Thrax puer aſtricto glacie dum luderet Ebro,
Frigore conctetas pondere rupit aquas.
Dumq. imæ partes rapido traherentur ab amne,
Præſecuit tenerum lubrica teſta caput.
Orba quod inuentum mater dum conderet vrna,
Hoc peperi flammis, cætera (dixit) aquis.

POLITIANVS.

Παῖς Ἕβρῳ ἐπέθρωσκε πεπηγόθι νυτθὸς ἀθύρων,
κρυστάλλου δ' ἐάγη μαρμαρόεν δάπεδον.
χ' ὡμὲν ὀλισθαίνων πέσεν εἰς βυθὸν, ἀλλ' ἀδιαύτου
κρατὸς ἔκερσε δέρην ὀξεχόεις παγετός.
κεῖνος ἀφ' ἐνδόμυχον ῥοθίῳ ταχὺς ἔσπασεν ὁλκὸς,

τῷ πυρὶ δ' ἡμιτελὲς μοῦνον ἔδωκε κάρη
εἶπε δ' ἐπιστενάχουσα, τί δύσμορος υἱὸν ἔτεξα;
ἄρ' ὡς στοιχείοιν βρῶμα γένοιτο δυοῖν:

Eſt apud Epigrammatarium elegãs admodum epigramma, non huius tamen argumẽti, ſed quod alioqui mirum habeat τῆς δυσπραγίας exemplum.

MARTIALIS.

Quà vicina pluit Viſpanis porta columnis,
Et madet aſſiduo lubricus igne lapis,
In iugulum pueri, qui roſcida templa ſubibat.
Decidit hiberno prægrauis vnda gelu.
Cumq. peregiſſet miſeri crudelia fata,
Tabuit in calido vuulnere mucro tener.
Quid non ſæua ſibi voluit Fortuna licere?
Aut vbi mors non eſt, ſi iugulatis aquæ?

Ἄδηλον.

Ἐλπίδα καὶ νέμεσιν Εὔνους παρὰ βωμὸν ἔτευξα,
τὴν μὲν, ἵν' ἐλπίζῃς· τὴν δ', ἵνα μηδὲν ἔχῃς,

Angelus Politianus:

Spẽ ſimul & Nemeſim poſita dicat Eunus in ara;
Scilicet, vt ſperes omnia, nil habeas.

MARVLLVS.

Quæ nã hæc tã ſemper quæ læta eſt optima rerũ
Spes bona, quæ lateri iuncta? potens Nemeſis.
Dux magis an comes eſt? vindex magis. vnde duabus
Tẽpla eadẽ? ſperes ne, niſi quod liceat.

ΕΠΑΙΝΟΙ ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐσθλὰ λέγειν αἰεὶ πάντας, καλόν, αἰσχρὰ δὲ δεινόν.
κἂν ὦσιν τούτων ἄξιοι ὧν λέγομεν

BERGIVS.

Dicere de cunctis bona pulchrũ eſt, turpia iniquũ:
Sint licet hoc digni crimine, quod loquimur.

Interpr.

Iambico diametro.

Eſt de omnibus fari optima,
Bonum: aſt iniqua, peſſimum:
Et ſi is vir quo de dixeris,
Sit criminis digniſſimus.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΧΑΡΙΤΕΣ, ΙΕΡΩΝ.

Εἴ τοι τοῦτο Διὸς κούραις μέλει αἰὲν ἀοιδαῖς
ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
μῶσαι μὲν θεαὶ ἐντὶ, θεοὺς θεαὶ ἀείδοντι.
ἄμμες δὲ βροτοὶ, οἵδε βροτοὺς βροτοὶ ἀείδωμεν.
τίς γὰρ τῶν, ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἠῶ,
ἡμετέρας χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ
ἀσπασίως, οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
αἳ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι.
πολλά με τωθάσδοισαι, ὅτ' Ἀλιθίην ἦνθον.
ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐπὶ πυθμένι χηλοῦ.
ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι
ἔνθα αὖη σφιν ἕδρη, ἐπὰν ἄπρακτοι ἵκοντι
τίς τῶν νῦν τοιόσδε, τίς εὖ εἰπόντα φυλασεῖ

οὐκ οἶδ᾽ οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἄνδρες ἐπ᾽ ἔργοισιν ὡς πάρος, ἐσθλοῖς
αἰνεῖσθαι σπεύδοντι. νενίκηνται δ᾽ ὑπὸ κερδέων,
πᾶς δ᾽ ὑπὸ κόλπου χεῖρας ἔχων, πόθεν αὔξεται ἀθρεῖ
ἄργυρον. οὐδέ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίη,
ἀλλ᾽ εὐθὺς μυθεῖται ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνάμα.
αὐτῷ μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἅλις πάντεσσιν ὅμηρος.
οὗτος ἀοιδῶν λῷστος. ὃν ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν.
δαιμόνιοι. τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς
κείμενος, οὐχ᾽ ὧδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις.
ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ καί τινι δοῦναι ἀοιδῶν.
πολλοὺς δ᾽ εὖ ἕρξαι παῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
ἀνθρώπων. αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν.
μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
μειλίξαντ᾽ ἀποπέμψαι, ἐπὰν ἐθέλῃ νέεσθαι.
μουσάων δὲ μάλιστα τίνειν ἱεροὺς ὑποφήτας.
ὄφρα καὶ εἰν ἀΐδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσῃς,
μηδ᾽ ἀκλεὴς μύρεαι ἐπὶ ψυχροῦ ἀχέροντος,
ὡς εἴ τις μακέλῃ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας
δεινὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεύα,
ἁρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται.
πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακὸν
μόσχοι σὺν κεραοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι.
μυρία δ᾽ αὖ πεδίον Κρανώνιον ἐνδιάασκον
ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις.
ἀλλ᾽ οὔ σφιν τῶν ἦδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν

At ſi te oporteat, licet ſcias, pati.
Præſcire quid iuuat? neceſſe enim eſt pati.

Παλλαδᾶ.

Δακρυχέων γενόμην, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω,
δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὗρον ὅλον.
ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενὲς, οἰκτρὸν,
συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

LVSCINIVS.

Fundebã lachrymas genitus, moribundus idẽ nũc
Ploro, videns luctu tempora cuncta teri.
O mortale genus, male firmum, triſte, miſellum:
Seu te habeat tellus, ſeu fera parca ferat.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
μέχρι τέλους βιότου μηδὲν ἐπιστάμενον.

LVSCINIVS.

O quàm vana tenet fiducia, proxima vento
Mortales, verum non niſi morte ſcient.

Επιφώνημα eſt hoc diſtichon epigrammatis hexaſtichi lib. γ'. de Ceſſio quodam, id quod ſuo loco apponetur. Cæterum humanæ naturæ fragilitatem, vt alios interim prætercam, quum alibi tum Odyſſ. Σ. ſcite admodum depinxit his verbis Homerus:

Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο
πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε, καὶ ἕρπει.
οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,

ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ, καὶ γούνατ' ὀρώρῃ.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέωσι,
καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Interpr.

Quicquid alit tellus, q̄cquid mare, q̄cquid & aer,
Nil homine infirmū magis eſt. Qui donec ab alto
Fortunam præbent ſuperi, vitamq. miniſtrant,
Nil metuens viuit venturæ neſcius horæ.
At ſi quando leues mutauit Iuppiter auras,
Triſtiaq. eueniunt mutatis tempora lætis;
Improuiſa animo perfert incommoda mœſto,
Et grauis ipſe ſibi conſumit corda dolore.
Nam ceu fortuna eſt, præſentem quæ regit horā,
Sic humiles magniq ſumus, mentemq; paramus.

Ἄδηλον.

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι βίε; μυρία γάρ σευ
λυγρά· καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρὲς, οὔτε φέρειν.
Ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλὰ, γαῖα, θάλασσα
ἄστρα, σεληναίης κύκλα, καὶ ἠελίου.
Τἆλλα δὲ πάντα, φόβοι τε, καὶ ἄλγεα, κἤν τι πάθῃ τις,
ἐσθλόν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται νέμεσιν.

LVSCINIVS.

Non mihi vita patet, te, dein tua dona reuoluens,
Quò mala tot fugiam, vel tolerare queam,
Allicit aſpectu blando mare, tellus & æther.

Cynthius ac Phœbe, ſydera quæq. poli.
At rogo quis cõtra numeret mala cũcta viciſſim,
Vltrix non æqua quæ mihi lance refers?

Ἀδήλου.

Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν,
πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἐςὶ τὰ γιγνόμενα.

LVSCINIVS.

Sanum nil, puluis ſunt omnia quæ capit orbis,
Deniq. ni fallor, mens quoq. ſtulta ſimul.

Ἀδήλου.

φροντίδες οἱ παῖδες, μέγα μὲν κακὸν εἴ τι πάθοιεν,
εἰσὶ δὲ καὶ ζῶντες, φροντίδες οὐκ ὀλίγαι.
ἡ γαμετὴ, χρηςὴ μὲν, ἔχει τινὰ τέρψιν ἐς αὐτὴν,
ἡ δὲ κακὴ, πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

LVSCINIVS.

Cura patris nati rebus licet vſq. ſecundis,
Sollicitant animum, tum mage ſi doleat.
Quæ frugi eſt coniux fateor bona plurima pręſtat;
Praua, viro, certo certius exitium.

Ἀδέσποτον.

Ὦ θηρῶν βροτὲ μᾶλλον ἀνήμερε, πάντα σε μισεῖ
παντολέτορ, παίτη δ' ἐκδέχεταί σε μόρος.
ἢν ἐπὶ γῆς φθέγγῃς, ἀσχεῖ λύκος, ἢ δὲ πρὸς ὕψος
δενδροβατῆς, ἀσπὶς δεῖμ' ὑπὲρ ἀκρεμόνων.
πτερύζεις καὶ νεῖλον; ὅδ' ἐν δίναις κροκόδειλον
ἔτρεφεν, εἰς ἀσεβεῖς θῆρα δικαιότατον.

LVSCINIVS.

O caput inuiſum beluis crudelior ipſe:
Mactans cæde feras, præda futurus homo.
Te lupus in terris ni interficit: alta petentem,
Dendrobates: herbis, uipera ſæua necat.
Paſcitur, & Nili peſtis crocodilus in antris,
Vitrix dira mali, certaq. pernicies.

Εἰς γάμον. Αὐτομέδοντος.

Εὐδαίμων πρῶτον μὲν, ὁ μηδενὶ μηδὲν ὀφείλων.
εἶτα δ' ὁ μὴ γήμας. τὸ τρίτον ὅστις ἄπαις.
ἢν δὲ μανεὶς γήμῃ τις. ἔχει χάριν ἢν κατορύξῃ
εὐθὺς τὴν γαμετὴν, προῖκα λαβὼν μεγάλην.
ταῦτ' εἰδώς. σοφὸς ἴσθι: μάτην δ' Ἐπίκουρον ἔασον
ποῦ κενὸν ζητεῖν, καὶ τίνες αἱ μονάδες.

Qui nulli debet, fortunatiſſimus ille eſt.
Proximus huic cœlebs. tertius orbus erit.
Quòd ſi quis demens vxorem duxerit, illi
Hic ita res demum commoda grata feret.
Eueniat ſi ſors; vt grandi dote recepta,
Protinus vxorem deferat in tumulum
Hæc doctus ſapias, Epicurum quærere fruſtra,
Quà ſit inane ſinas, quæq. ſient monades.

Ἄδηλον.

Οὐκ ἔστι γήμας, ὅστις οὐ χειμάζεται.
λέγουσι πάντες, καὶ γαμοῦσιν εἰδότες.

MORVS.

Hoc quiſq. dicit. Rebus in mortalibus

Quod triſtius ſit,ac magis viros grauet,
Natura nil produxit his vxoribus.
Hoc quiſq. dicit,dicit,at ducit tamen.
Quin ſex ſepultis,ſeptimam ducit tamen.

Huc pertinent verſus hi,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Πολλαὶ μὲν ὀργαὶ κυμάτων θαλαττίων.
πολλαὶ δ' ποταμῶν, καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαὶ,
δεινὸν δὲ πενία δεινὰ δ' ἄλλα μυρία.
πλὴν οὐδὲν οὕτω δεινὸν, ὡς γυνὴ κακή.

Interpr.

Furore multo ſæuit iratum mare,
Proniq. fluuij,& ignis acris impetus,
Inopia acerba,acerba alia quamplurima,
Sed nil ita acerbum & noxium, vt mulier mala.

ΕΙΣ ΓΗΡΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ

Λουκιλλίου.

Εἴ τις γηράσας ζῆν δέχεται, ἄξιος ἐστὶ
γηράσκειν, πολλῶν εἰς ἐτέων δεκάδας.

Interpr.

Dij dent,Neſtoreos optanti viuere in annos,
Multas annorum viuere myriadas.

Hoc ſenſiſſe videtur in quodam epigrãmate

MARTIALIS.

At noſtri bene computentur anni,
Et quantum tetricæ tulere febres,
Aut languor grauis,aut mali dolores,

A vi-

A vita meliore ſeparentur,
Infantes ſumus, & ſenes videmur.
Aetatem Priamiq. , Neſtoriſq.
Longam qui putat eſſe Martiane,
Multum decipiturq falliturq.
Non eſt viuere, ſed valere, vita.

Φίλωνος.

Αἱ πολιαὶ σὺν νῷ, γεραρώτεραι. αἱ γὰρ ἄτερ νοῦ
μᾶλλον τῆς πολλῶν εἰσὶν ὄνειδος ἐτῶν.
αἱ τρίχες, ἢν σιγᾷς, εἰσὶ φρένες. ἢν δὲ λαλήσῃς,
ὡς αἱ τῆς ἥβης, οὐ φρένες, ἀλλα τρίχες.

ARNOL. VESALIEN.

Si mentem ſociam teneant in vertice cani,
Oblectant: alias ſanna perennis erunt.
Si taceas, cani mentis ſunt ſigna diſertæ:
Sunt pilus vt iuuenum, ſi blaterare velis.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Παλλαδᾶ, εἰς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα.

Ἀνδρομάχην.

Μῆνιν τ' οὐλομένην γαμετὴν ὁ τάλας γεγάμηκα.
καὶ παρὰ τῆς τέχνης μήνιδος ἀρξάμενος.
ὤμοι ἐγὼ πολύμηνις, ἔχων διχόλωτον ἀνάγκην,
τέχνης γραμματικῆς, καὶ γαμετῆς μαχίμης.

LVSCINIVS.

Grammatico ducta eſt vxor mihi peſtifera ira,
Artis & infelix ira mihi auſpicium.
Heu miſer, en gemina fatis modo cōprimor ira,

Artis Grammaticæ, femineaq. domi.

Huc alluſiſſe videtur

AVSONIVS.

Arma virumq. docens, atq. arma virumq. peritus,
Non duxi vxorem, ſed magis arma domum.
Nanq; dies totos totaſq. ex ordine noctes
Litibus opppugnat meq. meumq. larem.
Atq. vt perpetuis dotata à Marte duellis,
Arma in me tollit, nec datur vlla quies.
Iamq. repugnanti dedam me vt deniq. victum,
Iurgia, & ob hoc ſolum iurgia quod fugiam.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάστιχός ἐστι κατάρα.
πρῶτος, μῆνιν ἔχει. δεύτερος, οὐλομένην.
καὶ μετὰ δ' οὐλομένην, Δαναῶν πάλιν ἄλγεα πολλά.
ὁ τρίτατος, ψυχὰς εἰς ἄϊδην κατάγει.
τοῦ δὲ τεταρτοίου, τὰ ἑλώρια, καὶ κύνες ἀργοί.
πέμπτου δ' οἰωνοί, καὶ χόλος ἐστὶ Διός.
πῶς οὖν γραμματικὸς δύναται μετὰ πέντε κατάρας,
καὶ πέντε πτώσεις, μὴ μέγα πένθος ἔχειν;

Interpr.

Grãmaticæ auſpiciũ pentaſtichon eſt maledictũ.
Iram primus habet, pernicioſam alius,
Poſtq. hanc haud paucos Danaũ habet ille dolores
Tertius at fortes mittit ad orcum animas.
Tractus quartus habet fœdos, celereſq. moloſſos.
In quinto & volucres, & Iouis ipſe furor.

Mirum

Mirum igitur, poſt ſex caſus, quinq. & maledicta,
Quintuplicem luctum Grammaticus ſi habeat?
Alludit autem ad Homericę Iliados exordiũ,
quam hunc in modum orditur Homerus.

Μῆνιν ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω ἀχιλῆος,
οὐλομένην, ἣ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν.
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν,
ἡρώων. αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν,
οἰωνοῖσί τε πᾶσι. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

Eos verſus ſic vertit

FRAN. PHILEL.

Iram diua refer Pelidæ immitis Achilli,
Innumeris quæ ſæua malis afflixit Achiuos,
Heroumq. animas tot fortes impulit orco,
Membra minutatim quorum laniata, moloſſis
Alitibuſq. dedit pro regis mente deorum.

NICOL. VALLA.

Iram pande mihi Pelidæ diua ſuperbi,
Triſtia quæ miſeris iniecit funera Graijs;
Atq. animas fortes heroum tradidit orco,
Latrantumq. dedit, roſtris, volucrumq. trahendis
Illorum exangues inhumatis oſſibus artus.

Εἰς δένδρα. Ἀντιπάτρου· οἱ δὲ Πλάτωνος.
Εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν.
Παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης.
Πάντας δ' ἀκρέμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
Κέκλασμαι, πυκιναῖς χερμάσι βαλλομένη.

Δένδρεσιν ἀκάρποις οὐδὲν πλέον· ἣ γὰρ ἔγωγε
Δυσδαίμων ἐπ᾽ ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρουν.

Andreas Alciatus.

Ludibrium pueris lapides iacientibus in me
In triuio poſuit ruſtica cura nucem.
Quæ laceris ramis, perfrictoq. ardua libro,
Certatim fundis per latus omne petor.
Quid ſterili poſſit contigere turpius? eheu
Infelix: fructus in mea damna fero.

ΕΙΣ ΔΙΚΗΝ ΑΡΧΙΟΥ.

Ἐν ποτὲ παμφαίνοντι μελαύτερος αἰθέρι ναίων,
σκορπίον ἐκ γαίης εἶδε θορόντα κόραξ,
ὃν μάρψας ὤρουσεν· ὁ δ᾽ ἀΐξαντος ἐπ᾽ οὔδας,
οὐ βραδὺς, ἀκένβρῳ πέζαν ἔτυψε βέλει,
καὶ ζωῆς μιν ἄμερσεν· ἴδ᾽, ὅσσον ἔτευχεν ἐπ᾽ ἄλλῳ,
ἐκ κείνου τλήμων αὐτὸς ἔδεκτο μόρον.

In coruum ſcorpio inſidiantem.

Scorpius è terra prorepſerat, idq. vidente
Coruo, qui cælo victitat in liquido.
Corripuit viſum, fugitq., ſed hic vt humum ales
Contigerat, telo mox ferit, atq. necat.
Ecce tibi quod in hunc auis inſidioſa parabat,
Inde ſibi acciuit ipſa necem miſera.

Ἄδηλον.

Ἀνδροφόνῳ σαθρὸν παρὰ τεῖχιον ὑπνώοντι
νυκτὸς ἐπιστῆναί φασι Σάραπιν ὄναρ.
καὶ χρησμῳδῆσαι, κατακείμενος οὗτος, ἀνίστω,

καὶ κοίμω μεταβὰς ὦ τάλας ἀλλαχόθι.
ὃς δὲ διυπνισθεὶς, μετέβη. τὸ δὲ σαθρὸν ἐκεῖνο
τείχιον ἐξαίφνης εὐθὺς ἔκειτο χαμαί.
σῶστρα δ᾽ ἕωθεν ἔθυε θεοῖς χαίρων ὁ κακοῦργος,
ἥδεσθαι νομίσας τὸν θεὸν ἀνδροφόνοις.
ἀλλ᾽ ὁ Σάραπις ἔχρησε πάλιν διὰ νυκτὸς ἐπιστάς.
κήδεσθαί με δοκεῖς ἄθλιε τῶν ἀδίκων:
εἰ μὴ νῦν σε μετῆκα θανεῖν, θάνατον μὲν ἄλυπον
νῦν ἔφυγες: σταυρῷ δ᾽ ἴσθι φυλαττόμενος.

C. Vrſ. Velius.

Ponè ruinoſas homicida quieuerat ædes.
Cui viſus, tacita nocte, Serapis ait
Præſcius: hinc ò qui ſtertis te protinus aufer,
Atq; aliò cubitum progrediare miſer.
Euigilans homicida abijt, pariesq. ruinam
Lapſus humi vaſta mole repente dedit.
Soſpita dehinc fecit dijs ſacra nefarius, orto
Sole, ratus lætum cædibus eſſe deum.
Cui deus in ſomnis iterum ventura ferebat:
Men'ſontes ſcelerum perdite amare putas?
Quippe quòd auerti facilis diſcrimina leti,
Hinc reſeruandum noueris eſſe cruci.

ΕΙΣ ΔΥΣΠΡΑΓΙΑΝ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἔβρου Θρηϊκίου κρυμῷ πεπεδημένον ὕδωρ,
νήπιος ἐμβαίνων, οὐκ ἔφυγεν θάνατον.
εἰς ποταμὸν δ᾽ ἤδη λαγαρούμενον ἴχνος ὀλισθὼν,
κρυμῷ τοὺς ἁπαλοὺς αὐχένας ἀμφεκάρη.

καὶ τὸ μὲν, ἐξέσυρη λοιπὸν δέμας, ἡ δὲ μένουσα
ὄψις, αἰασχαίνην εἶχε τάφου πρόφασιν.
δύσμορος, ἧς ὠδῖνα διείλετο πῦρ τε, καὶ ὕδωρ,
ἀμφοτέρων δ' ἦν δοκῶν, οὐδενὸς ἐστὶν ὅλος.

Eſt libro tertio huius argumenti & hoc:

Φλάκκου.

Ἕβρου χειμερίοις ἀταλὸς κρυμοῖσι πεδηθεὶς
κοῦρος, ὀλισθηροῖς ποσσὶν ἔθραυσε πάγον.
τοῦ, τοῦ δὲ χαυρομένοιο, περιῤῥαγεὺς αὐχέν' ἔκοψε
θηγαλέον ποταμοῦ βιστονίοιο ῥύφος.
καὶ τὸ μὲν, ἡρπάσθη δίναις μέρος, ἡ δὲ τεκοῦσα,
ληφθὲν ὕπερθε τάφου μοῦνον ἔθηκε κάρα.
μυρομένη δ' ἡ τάλαινα· τέκος, τέκος, εἶπε, τὸ μέν σου
πυρκαΐη, τὸ δὲ σοῦ πικρὸν ἔθαψεν ὕδωρ.

C, GERMANICVS AVG.

Thrax puer aſtricto glacie dum luderet Ebro,
Frigore conctetas pondere rupit aquas.
Dumq. imæ partes rapido traherentur ab amne,
Præſecuit tenerum lubrica teſta caput.
Orba quod inuentum mater dum conderet vrna,
Hoc peperi flammis, cætera (dixit) aquis.

POLITIANVS.

Παῖς ἔβρου ἐπέθρωσκε πεπηγόθι τυτθὸς ἀθύρων,
κρυστάλλου δ' ἐάγη μαρμαρόεν δάπεδον.
χ' ὡ μὲν ὀλισθαίνων πέσεν εἰς βυθὸν, ἀλλ' ἀδιαίτου
κρατὸς ἔκερσε δέρην ὀστρακόεις παγετός.
σκῆνος ἀφ' ἐνδόμυχον ῥοθίη ταχὺς ἔσπασεν ὁλκὸς,

πή

τῷ πυρὶ δ' ἡ μήτηρ μοῦνον ἔδωκε κάρη
εἶπε δ' ὀπιστενάχουσα, τί δύσμορος υἱὸν ἔτεξα;
ἄρ ὡς σχιζοίου βρῶμα γένοιτο δυοῖν:

Eſt apud Epigrammatárium elegãs admodum epigramma,non huius tamen argumẽti, ſed quod alioqui mirum habeat τῆς δυσεργίας exemplum.

MARTIALIS.

Quà vicina pluit Viſpanis porta columnis,
Et madet aſſiduo lubricus igne lapis,
In iugulum pueri,qui roſcida templa ſubibat,
Decidit hiberno prægrauis vnda gelu.
Cumq. peregiſſet miſeri crudelia fata,
Tabuit in calido vuulnere mucro tener.
Quid non ſæua ſibi voluit Fortuna licere?
Aut vbi mors non eſt, ſi iugulatis aquæ?

Αδηλον.

Ἐλπίδα καὶ νέμεσιν Εὔνους παρὰ βωμὸν ἔτευξα,
τὴν μὲν,ἵν' ἐλπίζῃς· τὴν δ', ἵνα μηδὲν ἔχῃς,

Angelus Politianus:

Spẽ ſimul & Nemeſim poſita dicat Eunus in ara;
Scilicet, vt ſperes omnia,nil habeas.

MARVLLVS.

Quæ nã hæc tã ſemper quæ læta eſt optima rerũ
Spes bona,quæ lateri iuncta? potens Nemeſis.
Dux magis an comes eſt? vindex magis.vnde duabus
Tẽpla eadẽ? ſperes ne, niſi quod liceat.

ΕΠΑΙΝΟΙ ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐσθλὰ λέγειν αἰεὶ πάντας, καλόν, αἰσχρὰ δὲ δεινόν.
κἂν ὦσιν τούτων ἄξιοι ὧν λέγομεν

BERGIVS.

Dicere de cunctis bona pulchrũ eſt, turpia iniquũ:
Sint licet hoc digni crimine, quod loquimur.

Interpr.

Iambico diametro.

Eſt de omnibus fari optima,
Bonum: aſt iniqua, peſſimum:
Et ſi is vir quo de dixeris,
Sit criminis digniſſimus.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΧΑΡΙΤΕΣ, ΙΕΡΩΝ.

Εἴτοι τοῦτο Διὸς κούραις μέλει αἰὲν ἀοιδαῖς
ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
μῶσαι μὲν θεαὶ ἐντὶ, θεοὺς θεαὶ ἀείδοντι.
ἄμμες δὲ βροτοὶ, οἵδε βροτοὺς βροτοὶ ἀείδωμεν.
τίς γὰρ τῶν, ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἠῶ,
ἡμετέρας χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ
ἀσπασίως, οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι.
πολλά με τωθάσδοισαι, ὅτ' Αλιθίαν ἦνθον.
ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐπὶ πυθμένι χηλοῦ.
ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι
ἔνθα αὔη σφιν ἕδρη, ἐπὰν ἄπρακτοι ἵκοντι
τίς τῶν νῦν τοιόσδε, τίς εὖ εἰπόντα φυλασεῖ

οὐκ οἶδ' οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργοισιν ὡς πάρος, ἐσθλοῖς
αἰνεῖσθαι σπεύδοντι. νενίκηνται, δ' ὑπὸ κερδέων,
πᾶς δ' ὑπὸ κόλπου χεῖρας ἔχων, πόθεν αὔξεται ἀθρεῖ
ἄργυρον. οὐδέ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίη,
ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνάμα.
αὐτῷ μοί τι γένοιτο. θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἅλις πάντεσσιν ὅμηρος.
οὗτος ἀοιδῶν λῷστος. ὃν ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν.
δαιμόνιοι. τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς
κείμενος, οὐχ ὧδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις.
ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ καί τινι δοῦναι ἀοιδῶν.
πολλοὺς δ' εὖ ἕρξαι πηῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
ἀνθρώπων. αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν.
μὴ δὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὰν ἐθέλῃ νέεσθαι.
μουσάων δὲ μάλιστα τίνειν ἱεροὺς ὑποφήτας.
ὄφρα καὶ εἰν ἀίδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσῃς,
μήδ' ἀκλεὴς μύρεαι ἐπὶ ψυχροῦ ἀχέροντος,
ὡς εἴ τις μακέλῃ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας
δεινὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεύα,
ἁρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται.
πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακὸν
μόσχοι σὺν κεραοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι.
μυρία δ' αὖ πεδίον Κραννώνιον ἐνδιάασκον
ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις
ἀλλ' οὔ σφιν τῶν ἦδος. ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν

θυ-

θυμὸν, ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος.
ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες
δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ κήϊος αἰόλα φωνέων
βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοὺς
ὁπλοτέροις, τιμὰς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι.
οἵ σφιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦνθον ἀγώνων.
τίς δ' ἂν ἀριστῆας λυκίων ποτὲ, τίς κομόωντας
πριαμίδας, ἢ θῆλυν ἀπὸ χροιᾶς κύκνον ἔγνω,
εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί;
οὐδ' ὀδυσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθεὶς
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἀΐδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐλθὼν
ζωὸς, καὶ σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο κύκλωπος.
δηναιὸν κλέος ἔσχεν, ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβὸς,
εὔμαιος. καὶ βουσὶ φιλοίτιος, ἀμφ' ἀγελαίαις
ἔργον ἔχων, αὐτός τε περίσπλαγχνος λαέρτης,
εἰ μὴ σφᾶς ὄνασαν ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.
ἐκ μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι.
χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
ἀλλ' ἶσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' αἰόνι κύματα μετρεῖν,
ὅσσ' ἄνεμος χερσόνδε μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ,
καὶ ὕδατι νίζειν θολερὰν ἰοειδέϊ πλίνθον,
καὶ φιλοκερδείῃ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν.
χαιρέτω ὅς τις τοῖος, ἀνήριθμος δὲ οἱ εἴη
ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἵμερος αὐτόν.
αὐτὰρ ἐγὼ τιμήν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἑλοίμαν.

δίζη-

Δίζημαι δ' ᾧτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω
σὺν μοίσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδῶν,
μουσάων ἀπάνευθε διὸς μεγάλου βασιλῆος
οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς.
πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἅρματος ἵπποι.
ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσετ' ἀοιδοῦ
ῥέξας, ἢ ἀχιλεὺς ὅσον μέγας, ἢ βαρὺς αἴας
ἐν πεδίῳ σιμόεντος, ὅθι φρυγὸς ἠρίον Ἴλου.
ἤδη νῦν φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι
οἰκεῦντες λιβύας ἄκρον σφυρὸν, ἐρρίγασιν.
ἤδη βαστάζουσι συρακόσιοι μέσα δοῦρα,
ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτεΐνοισιν.
ἐν δ' αὐτοῖς Ἱέρων, προτέροις ἴσος ἡρώεσσι
ζώννυται, ἱππεῖαι δὲ κόρυν σκεπάουσιν ἔθειραι.
αἲ γὰρ ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι' ἀθάνα,
κούρη θ' ἣ σὺν ματρὶ πολυκλήρων ἐφυραίων
εἴληχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι λυσιμελείας,
ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακαὶ πέμψειαν ἀνάγκαι
σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλων μόρον, ἀγγέλλοντας
τέκνοις ἠδ' ἀλόχοισιν ἀριθματοὺς ἀπὸ πολλῶν.
ἄστεα τε προτέροισι πάλιν ναίοιντο πολίταις,
δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας.
ἀγροὺς δ' ἐργάζοιντο τεθαλότας. ἠδ' ἀνάριθμοι
μήλων χιλιάδες βοτάναις διαπιανθεῖσαι,
ἂμ πεδίον βλήχοιντο, βόες δ' ἀγεληδὸν ἐς αὖλιν
ἐρχόμεναι σκνιπαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν
νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον ἡνίκα τέττιξ

ποιμένας ἔνδιος πεφυλαγμένος ἔνδοθι δένδρων
ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν, ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι
λεπτὰ διαστήσαιντο, βοᾶς δ' ἔτι μὴ δ' ὄνομ' εἴη
ὑψηλὸν δ' ἱέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοὶ,
καὶ πόντου σκυθικοῖο πέραν, καὶ ὅπη πλατὺ τεῖχος
ἀσφάλτῳ δήσασα σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
εἷς μὲν ἐγὼ, πολλοὺς δὲ διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
θυγατέρες, τοῖς πᾶσιν ἴκοι σικελὴν ἀρέθοισαν.
ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι, καὶ αἰχμητὰν ἱέρωνα.
ὦ ἐτεόκλειοι χάριτες θεαὶ, ὦ μινύειον
ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε θήβαις.
ἄκλητος μὲν ἐγὼ μένοιμί κεν. ἐς δὲ καλεύντων,
θαρσήσας μοίσαισι σὺν ἁμετέρῃσιν ἰοίμαν.
καλλείψω δ' οὐδ' ὔμμε. τί γὰρ χαρίτων ἀγαπατὸν
ἀνθρώποις ἀπάνευθεν, ἀεὶ χαρίτεσσιν ἅμ' εἴην.

Interpr.

Cura Iouis ſoboli, muſis hæc vna canoris
Carmine mortales extollere, carmine diuos
Factaq. clara virum ſuperas efferre ſub auras.
Ac diuæ diuos muſæ, diuinaq. cantant,
Nos homines hominum celebramus facta poetæ.
At nunc immenſo nemo ſic viuit in orbe
Vt Charites grato venienteis limine noſtras,
Accipiat foueatq. lubens, aut munera donet.
Sed ſimul ac iuſſas aliquò mittuntur ad ædes,
Mox redeunt triſtes, nudo pede, multa querentes.
Deq. via vana, de fruſtratoq; labore,

Atq.

Atq. ita ſub vacuas iterum ſua limina capſas
Affectæ ſubeunt, vix iam capita ægra trahentes.
Hæc etenim ſedes quoties eluſa remiſit,
Re, ſpes, infecta, frigentes excipit illas.
Nā quis adhuc muſas amat, aut quis tēpore noſtro
Digna referre cupit facundæ præmia linguæ?
Haud facile inuenies. neq. enim velut ante ſolebāt
Mortales faciunt, quæ laudem facta merentur.
Sed pariter cunctos ſcelerata pecunia vincit:
Ac taciti ſub veſte manus clauduntq. premuntq.
Dum quiſq. intentis oculis circumſpicit aurum
Vnde ferat, quantumq. ferat, nec donat amico
Vel quantum recidit deterſa ærugine quiſquam.
Sed propius quàm ſura genu mihi ſcilicet, inquit:
Si petis, & dederis tute, ipſe ego ſumere malim.
Ac potius ſuperi reddant ſua dona poëtis.
Hinc alius ſolus ſatis eſt, reſpondet, Homerus
Omnibus, & nobis doctiſſimus ille poëta eſt
Qui minimum poſcet, qui nil auferre rogabit.
O miſeros homines, quid plena conditus arca
Theſaurus iuuat, & multo congeſtus aceruo?
Non hic vſus opum, ſed qui ſapientius illis
Vtitur, has genio partes, has ſumet amicis,
Multaq. cognatis faciet bene, multa poëtis,
Atq. hominū reliquis, quorum res poſcet & vſus,
In primis ſuperum donis venerabitur aras,
Hoſpitioq. lubens acceperit vrbis egentem.

Et

Et patriæ atq. iterum placide dimittet euntem,
Quum volet, acceptum lauto ſermone ciboq.
Pieridumq. colet ſacros ante omnia vates,
Vt bene ſub Stygijs vel mortuus audiat vmbris,
Nec fleat obſcurus, reſidens Acherôtis ad vndam,
Vt qui pauperiem vacuo deplorat in agro
Confectus longo ſqualentia membra labore,
Triſtia calloſis manibus cùm ſarcula iactat.
Antiochus magno, magno regnabat Aleuas
Imperio, Peneus qua Theſſala circuit arua.
Illis mille domi famulæ data penſa trahebant,
Et totidem tulerant demenſa diurna miniſtri.
Multa boum montes ibant armenta per altos
Hæmoniæ, & virides nemoroſa cacumina ſyluas
Multæ cum teneris errabant matribus agnæ,
Diuitiæ regum, læto Cranonis in agro.
Aſt ea tantarum rerum tam chara voluptas
Cuncta abijt, poſtquã hi Stygiam tetigere carinã,
Et nunc obſcuri cæca Plutonis in aula
Poſt tot diuitias, poſt regna amiſſa iacerent,
Atq. eædem premerent nomen corpuſq. tenebræ,
Ni tua Simonide feciſſent carmine notos
Et Scopadum leuibus ſonuiſſent nomina chordis.
Hæ quoq. dixerunt volucrum certamen equorum
Partaq. in Elæo victricia munera campo.
Quis Lycios proceres, Glaucum aut Sarpedona noſſet

Troianos ve duces, & canum tempora Cygnum?
Ni veterum prouidi ſcripſiſſent bella poëtæ.
Nec qui viginti centumq. errauit Vlyſſes
Menſibus, atque Herebi pallentes venit ad vmbras,
Vnus & infandi terebrauit lumina monſtri
Trinacrii Cyclopis, in altæ rupibus Aetnæ,
Nomine tantus erat. Tu nunc Eumæe lateres,
Et tu qui errantis pauiſti armenta Philœti,
Laërteſq. tuum vix noſſent ſecula nomen;
Ni uos diuini ſeruaſſent carmine vates.
Carmine mortales pariunt nomenq. decuſq.,
Quod neq. mors aufert, nec ſæui cymba Charõtis,
Quum nudi ad cæcas omnes deſcendimus vndas,
Et manet hæredi collecta pecunia viuo.
Aſt idem pelagi ſterilem numerabit arenam,
Quam gelidus ſicco congeſſit littore ventus,
Et lateris nitida ſordes abſterſerit vnda,
Qui poterit lucri cupidas euincere mentes.
Quin longum valeant, qui ſic ſunt, & ſine fine
Et ſine menſura cumulent aurumq. lucrumq.,
Et maius maiuſq. velint, nec velle quieſcant.
Aſt ego præcunctis mulis, cunctiſq. caballis
Optarim laudem, & populi meruiſſe fauorem.
Verum aliquẽ grato qui nunc mea carmina vultu
Accipiat, quæro, neq. enim modo certa poëtis
Stat fortuna, Ioue à muſis aliena agitante,
Nec dum vertenti ceſſarunt tempora mundo,

Aut ſua luciferi poſuerunt plauſtra iugales
Magnaq. adhuc ſupereſt voluẽdis menſibus ætas.
Atq. aliquis veniet venturis forſitan annis,
Qui virtute potẽs per noſtræ carmina muſæ
Gaudeat ad ſeros nomen miſiſſe nepotes,
Dum faciet, magnus quæ quondã fecit Achilles,
Aut Telamone ſatus, Phrygij Simcẽntis ad vndam
Laomedontiadæ tumulum quà circuit illi.
Iamq. adeo extremis Lybiæ Carthago ſub oris
Tota tremit, magnis iterum conterrita bellis,
Bella Syracuſijs Hieron quæ cogit in agris
Heroum priſcas referens animoq. figuras,
Et vultu galeam cauda criſtatus equina.
Quem circum Siculi decurrunt vndiq. ciues
Sub medijſq. gemunt haſtis, clypeoq. ſaligno.
Iuppiter omnipotens atq. armis inclyta Pallas,
Quæq. Ephyreorum ſortita es ciuibus vrbem
Facundæ profugis ſub margine Lyſimeleæ,
Alma Ceres, tuq. ò Cereris Proſerpina nata
Hæc facite, vt validis compreſſi viribus hoſtes
Ortygiam trepidi linquant, fugiantq. relicta,
Sardinios inter tranantes æquora fluctus,
Diraq. coniugibus denarrent funera mœſtis,
Et Tyrios Siculo confoſſos enſe colonos.
Tum ſua deiecto reddantur mœnia ciui
Quæcunq. hoſtili fuerant direpta furore.
Atq. iterum curuo peraretur vomere tellus,

Et

Et pecus herboſi rurſum per paſcua campi
Fecundis pariat balantes fœtibus agnos.
Ac pingues ſtabulis redeant cum veſpere vaccæ
Grandia diſtento portantes vbera lacte.
Incipiant pulchra flauere noualia meſſe,
Quum canit, & viridi ſuadet de fronde cicada,
Paſtores gelida recubant ſub arboris vmbra.
Quumq. leuis cœptam pertexit aranea telam,
Impia tum ceſſent ipſo cum nomine bella.
At magnam pariant Hieroni carmina laudem,
Laudem quæ Scythici volitet trans æquora ponti,
Atq. Semiramidis ſolida referatur in vrbe.
Et quanquam Siculis vates ego ſolus in agris
Canto, tamen multis ſeruant ſua munera muſæ,
Qui laudes Arethuſa tuas, qui fortia facta,
Magnanimumq. Hierona ferent ad ſydera cantu.
O Etheocleis habitantia numina tectis,
Diuinæ charites, quæ celſo è vertice quondam
Inuiſo Orchomeno ſpectaſtis mœnia Thebas,
Veſter ego obſcura cultor ſub nocte latere,
Haud renuam, & poſſum petijſſe ignobilis orcum.
Sed tamen ex tanto numero nos ſi quis amarit
Atq. vocet, Muſis fretus comitantibus, ibo.
Vos quoq. vbiq. ſequar, quid.n. ſine numine veſtro.
Hoc toto pulchrũ reſtat vel amabile mundo?
Vobiſcum Charites liceat mihi tempora vitæ,
Et vitam veſtros inter finire lacertos.

Atqui commonefacit me hic Hieronis inclyti illius Syracuſarum tyranni mnmoria, vt & adijciam hymnum primum τῶν ὀλυμπονίκων, quem in eius potiſſimum laudem cecinit Pindarus, nemini imitabilis vates.

Interpr.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΥ-
σίῳ, κέλητι.
Εἶδος α′.

ΣΤΡΟΦΗ Α′.

κώλων ΙΖ′.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ. ὁ δὲ
χρυσὸς, αἰθόμενον πῦρ
ἅτε διαπρέπει νυ-
κτὶ, μεγάνορος ἔξοχα
πλούτου.
εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν
ἔλδεαι φίλον ἦτορ,
μηκέθ' ἀλίου σκόπει
ἄλλο θαλπνότερον,
ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον

HIERONI REGI
Siracuſano, equo victori abeűti primus hymnus cantatus.

STROPHE I.
Membrorum XVII.

Nihil præſtat aquę quidem
Ignis vtq. coruſcat
In tenebris micans, ſic
Super eximias opes aurum eſt,
Siue clara olympica
Inde ſcribere ſperas,
Quærites ne lucidam
In polo rutilo
Die micante, ſole ſtellã
Magis, pectus intimũ.

Nec

ἐρήμας δι' αἰθέρος.
μὴ δ' ὀλυμπίας ἀγῶνα
φέρτερον αὐδάσομεν.
ὅθεν ὁ πολύφατος
ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν μητίεσι, κελαδεῖν
χρόνου παῖδ', ἐς ἀφνεὰν
ἱκομένους.
μάκαιραν ἱέρωνος ἑστίαν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ,
κώλων ιϛ'.

θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει
σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ
σικελίᾳ, δρέπων μὲν
κορυφὰς ἀρετᾶν ἀπὸ πα-
σᾶν.
ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
οἷα παίζομεν φίλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ
τράπεζαν, ἀλλὰ δωρίαν
ἀπὸ φόρμιγγα πασσάλου
λάμβαν', εἴ τι τοι πίσας
τε
καὶ φερενίκου χάρις
νόον ὑπὸ γλυκυτάταις
ἔθηκε φροντίσιν.

Nec trophæa clariora
Quàm celebrãtur Piſæ,
Canere ſtatuimus.
Iudicantibus ſophis
Eius laus modica neq.
erit
Iouem qui colũt beata
Domo nunc Hieronis
inclyti.

ANTISTROPHE
Membrorum XVI.

Regit qui Siculũ ſolũ
Pingue, fertile, pulchrũ,
Cãdida ſceptra portãs,
Simul omnia ſumma
virtutum
Continens, celebriter
Muſices quoq. callet
Gratiam pijſſimam,
Qua, epulis poſitis,
Viri colunt amice ami
cos,
Lyram at modo arripe,
Mente ſi tua repoſta
Gaudia ſunt maxima,
Equidem equus abiens
Victor ex olympicis,

ὅτε παρ' ἀλφεῷ σύτο, δέμας
ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων.
κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν.

ΕΠΩΔΟΣ.
κώλων ΙΓ´

συρακόσιον, ἱπποχάρμαν
βασιλῆα. λάμπει
δέ οἱ κλέος παρ' εὐάνορι
λυδοῦ
πέλοπος, ἀποικίᾳ τοῦ μεγασθενὴς
ἐράσσατο γαιάοχος ποσειδῶν,
ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος
κλωθὼ, ἐλέφαντι φαίδιμον ἔξελεν
ὦμον κεκαδμένον.
ἦ θαῦμα τὰ πολλά.
καί πού τι καὶ βροτῶν φρένας,
ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον,
δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις

Rotæ ceu celeripedis eſt.
Rotatus, Syracuſanum
Trophæo decorauit inclytum.

EPODOS.
Membrorum XIII.

Et illius honoris ingens
Micat inde fama
In Inſula Lydi Helidæ patria
Pelopis, at hunc amauit aquoſa regna territenens qui regit tridenti
Suo, cum tribuiſſet ex lebete puro tracto, humeros eburneos
Clotho, ſimul & prioris munera vitæ.
Res mira ſic homunculos
Capi, vt phaleratas velit
Ineſq. ſic credere fabulas,

Fal-

ἐξαπατῶντι μῦθοι.

ΣΤΡΟΦΗ Β'.

χάρις δ' ἅπερ ἅπαντα
τεύχει τὰ μείλιχα
θνατοῖς
ἐπιφέροισα τιμὰν,
καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν
ἔμμεναι τὸ πολλάκις.
ἁμέραι δ' ἐπίλοιποι,
μάρτυρες σοφώτατοι.
ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν,
ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων κα-
λά. μείων γὰρ αἰτία.
υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ' ἀντία
προτέρων φθέγξομαι.
ὁπότ' ἐκάλεσε πατὴρ τὸν
εὐνομώτατον (λον,
ἐς ἔρανον, φίλαν τε Σίπυ-
ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα
παρέχων,
τότ' Ἀγλαοτρίαιναν ἁρ-
πάσαι,

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

δαμέντα φρένας ἱμέρῳ,
χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις,
ὕπατον εὐρυτίμου (σαι
ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶ-

Fallere quis decori eſt.

Membrorum XVII.

Tamē gratia, cūcta quæ
Grata reddit in orbe,
Efficit, vt decore
Habito, ſimul ipſa cre-
datur
Vera ſæpe fabula.
Porrò tempora teſtes
Sunt næ certiſſimi
Quos nihil lateat.
Loqui eſt decens hone-
ſta de dijs,
Virum. Sicq; culpa non
Magna, ſi prioribus nūc
Dixero contraria.
Pater vbi vocitat
Cælites ad eximiā con
uiuia Sipylo
(Vicē Dijs vt exhiberet)
Triceps flumina qui re-
git, rapit.

Membrorum XVII.

Tuo captus amore, te
O Pelops, reuehitq.
Aureo ad ipſa curru (ſta
Iouis altitonantis augu

ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
ἦλθε καὶ γανυμήδης
ζηνὶ τωὔτ᾽ ἐπὶ χρέος.
ὡς δ᾽ ἄφαντος ἔπελες,
οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιό-
μενοι φῶτες ἄγαγον,
ἔννεπεν κρυφᾶ τις αὐτί-
κα φθονερῶν γειτόνων,
ὕδατος ὅτι τε πυρὶ ζέοισαν
ἀμφ᾽ ἀκμὰν
μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη
τραπέζαισί τ᾽ ἀμφιδεύ-
τατα κρεῶν
σέθεν διεδάσαντο, καὶ φά-
γον.

ΕΠΩΔΟΣ.

ἐμοὶ δ᾽ ἄπορα γαστρίμαρ-
γον
μακάρων τίν᾽ εἰπεῖν,
ἀφίσταμαι. ἀκέρδεια λέ-
λογχεν
θαμινὰ κακαγόρους, εἰ δὲ
δή τιν᾽ ἄνδρα θνατὸν ὀλύμ-

Huc priore tempore
Venit & Ganymedes,
Vt Ioui ſeruiat,
Inde quærere mater,
& diu quidem ſolebat,
Nihil nuntius reportat,
Sed inuidus vicinus
Clam hæc aliquis dixerat
Aqua calida tua
Membra quod reſoluerit,
Cruento at lacera gladio
Vbi facta, nempe carnis
Tuæ pinguiſſima deuorata ſunt.

Membrorum XIII.

Sed haud mihi videtur eſſe
Aliquem deorum
Vt explicem ſubinde fa melicum
Fugio & abhorreo tale. ſæpius
Lues mala blaſphemias ſe-

που σκοποί ἐτίμασαν,
ἦν τάνταλος οὗτος. ἀλλὰ
γὰρ καταπέψαι μέγαν
ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη. κόρῳ δ' ἕλεν
ἄταν ὑπέροπλον,
τάν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε καρτερὸν αὐτῷ λίθον
τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν,
εὐφροσύνας ἀλᾶται.

ΣΤΡΟΦΗ Γ'.

κω. ιζ'.

ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον
τοῦτον, ἐμπεδόμοχθον,
μετὰ τριῶν τέταρτον
πόνον. ἀθανάτων ὅτι κλέψαις
ἁλίκεσσι συμπόταις
νέκταρ ἀμβροσίαν τε
δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον
ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.
τοὔνεκα προῆκαν υἱὸν

ſequuta eſt.
Honorant aliquem ſub orbe cælites
Si vſquam, nempe erat ipſe Tantalus.
Hanc ſed beatitatem ferre recuſans,
Pœna rotāte plectitur.
Super caput eſt maximus
Lapis quem cupit pellere, Iuppiter
Nulla gaudia donat.
Membrornm XVII.
At hæc vita fame, ſiti,
Stando perpetuo, manet quoq. tum labor quartus adeſt. Equidem ille ſublegit
Et dedit ſodalibus,
Nectar ambroſiamq.
Quæ ad deos attinent.
Morte quis caret ipſe,
prandio ſuo, Deum vir
Latere hoc quod egerit
Si quis exiſtimabit, errat.

Is

ἀθάνατοί οἱ πάλιν
μετὰ τὸ ταχύποτμον
αὖθις ἀνέρων ἔθνος.
πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε
φυὰν λάχναι νιν μέ-
λαν γένειον ἔρεφον.
ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γά-
μον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

ποὐτα παρ πατρὸς εὔδο-
ξον ἱπποδάμειαν
σχεθέμεν. ἄγχι δ' ἐλ-
θὼν
πολιᾶς ἁλὸς οἶος ἐν ὄρ-
φνᾳ,
ἄπυεν βαρύκτυπον
εὐτρίαιναν, ὁ δ' αὐτῷ
παρ' ποσὶ σχεδὸν φάνη.
τῷ μὲν εἶπε. φίλια δῶρα
κυπρίας ἄγ' εἴ τι
ποσείδαον ἐς χάριν
τέλλεται, πέδασον ἔγχος
οἰνομάου χάλκεον,
ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πό-
ρευσον ἁρμάτων

Is labor, dijs filius
Placuit, vt abeat
Rurſus ad genus ſuum,
Simul florigera vbi re-
dibat ætas, nigrumq.
mentum,
Futuras petijt ipſe nu-
ptias.
Membrorum XVII.
Piſam vrbem veniens
ſacram,
Inde vt Hippodamiæ
Connubium repoſcat,
Mare cærûleum propè
inclamat
Nocte ſolus abdita
Supplici prece Neptun
num:Pelops,mox adeſt,
Si tibi Veneris
Ait benigna dona Nep-
tunne ſunt grata, te
precor,
Nunc ferocis pellito ha
ſtam
Oenomai principis,
Celeripedeq. rota ſub-
inde ſplendifera vi-
ctoria

ἐς ἅλιν, κράτει δὲ πέλα-
σον.
ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄν-
δρας ὀλέσαις
ἐρῶντας, ἀναβάλλεται γά-
μον

ΕΠΩΔΟΣ.

θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίν-
δυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα
λαμβάνει. θανεῖν δ'
οἷσιν ἀνάγκα,
τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας
ἐν σκότῳ
καθήμενος ἕψοι μάταν,
ἁπάντων
καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ
μὲν οὗτος
ἄεθλός γ' ὑποκείσεται. τὺ
δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
ὣς ἔννεπεν. οὐδ' ἀκράντοις
ἐφάψατ' ὦν ἔπεσι. τὸν
μὲν ἀγάλλων θεὸς
ἔδωκεν δίφρον χρύσεον. ἐν
πτεροῖ-
σιν τ' ἀκάμαντας ἵππους.

ctoria in Elide ſit
Mihi. Nam viris negà-
uit,
Peremptis tredecim, il-
le nuptias
Membrorum XIII.
Pericula ſed ampla ne-
mo
Niſi fortis amplectitur.
Proinde cum rapiat in
orbe propere, quod
tenet ſpiritum, cruen
ta mors, Quid inertem
ſequar ſenectam;
Ex expers ſedeam pe-
rinde gloriæ?
Eſt propoſitum quidem
mihi
Certamen, at faue,
Neptunne meis cœptis;
ſic ait, nec has preces
inutiliter fuderat,
Dedit namq. currum
deus aureum
Illi, & equos rotantes.

Mem-

ΣΤΡΟΦΗ Δ΄.

ἕλεν δ' οἰνομάου βίαν,
παρθένον τε σύνευνον.
ἃ τέκε λαγέτας ἓξ
ἀρεταῖσι μεμαλότας υἱούς.
νῦν δ' ἐν αἱμακουρίαις
ἀγλαᾶισι μέμικται,
ἀλφεοῦ πόρῳ κλιθεὶς,
τύμβον ἀμφίπολον
ἔχων πολυξενωτάτῳ πα-
ρὰ βωμῷ, τὸ δὲ κλέος
τηλόθεν δέδορκε τᾶν ὀλυμ
πιάδων, ἐν δρόμοις
πέλοπος. ἵνα ταχυτὰς πο-
δῶν ἐρίζεται.
ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπο-
νοι.
ὁ νικῶν δὲ, λοιπὸν ἀμφί-
βίοτον ἔχει μελιτόεσ-
σαν εὐδίαν,

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

ἀέθλων γ' ἕνεκεν. τὸ δ' αἰεὶ
παράμερον ἐσλὸν,

Membrorum XVII.
Proinde Oenomaum domat,
Virginem ſibi iungit
Connubio, illa ſex genuit egregios ſtudentes virtutibus duces.
Celebratur ergo perenni
Laude ſpectaculis
Inclytis, equidem
In Alphæo eius eſt ſepulchrum,
Frequens quod caterua perluſtrat. hic & ara, ſacra
Qua peragunt aduenæ.
Ibi celeripedes,
Viribuſq. fortibus,
Coronam accipere cupiunt
Viri, victor vnde gaudere vitæ reliquos dies poteſt.

Membrorum XVII.
Adeſt omnibus illa præſens die recolenda,
Op-

ὕπατον ἔρχεται παντὶ βρο-
τῷ. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι
κεῖνον ἱππικῷ νόμῳ
αἰοληΐδι μολπᾷ
χρή. πέποιθα δὲ ξένον
μὴ τιν' ἀμφοτέρα
καλῶν τε ἴδριν ἄλλον καὶ
δύναμιν κυριώτερον,
τῶν γε νῦν, κλυταῖσι δαι-
δαλωσέμεν ὕμνων πτυ-
χαῖς,
θεὸς ἐπίτροπος ἐών, τεαῖ-
σι μήδεται
ἔχων τοῦτο κῆδος ἱέρων
μερίμναισιν. εἰ δὲ μὴ τα-
χὺ λίποι,
ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπο-
μαι.

ΕΠΩΔΟΣ.

σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν,
ἐπίκουρον εὑρὼν
ὁδὸν λόγων, παρ' εὐδίε-
λον ἐλθὼν
χρόνιον. ἐμοὶ μὲν ἂν μοῖσα

Optima, tum ſuprema,
Sed & interitura nun-
quam. Nunc
Eſt neceſſe, vt & cele-
bremus hunc Hiero-
nem
Debitis laudibus,
Nemo porrò alius
Vt inde ſpero ſurget ho
ſpes,
Et ampla ſcientia
Qui peritus atq. rerum
Cognitione, explicet
Celebriter hodie
Hunc virum integerri-
mum.
Fauet ſollicita vt Hiero
Canet te benigna curis
Tuis Muſa, aderitq. dul-
cior.

Membrorum XIII.

Sonus, celerius Piſam
cum
Venerim ad celebrem
Viamq., te meis ibi nu
meris
Adhibuerim, mihi mu-
ſa

καρτερώτατον βέλος
ἀλκᾷ τρέφει. ἐπ' ἄλλοι-
σι δ' ἄλλοι μεγάλοι. τὸ
δ' ἔσχατον, κορυφοῦται
βασιλεῦσι. μηκέτι
πάπταινε πόρσιον.
εἴη σέ τε τοῦτον
ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμέ
τε τοσσάδε νικαφόροις
ὁμιλεῖν, πρόφαντον σοφίαν
καθ' Ἕλλανας ἐόντα παν-
τᾷ.

ſa nunc quidem
Dat vndiq. velox perin
de telum.
Micent clari alij, ſubin-
de rebus ornatis alijs
at ipſe rex
Faſtigium tenes.
Nil altius optes,
Hac pro dignitate tem
pus vt peragas, & mi-
hi
Per omnẽ inclyto pan-
gere Græciam
Nunc liceat trophæum.

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ.

Καρφυλλίδου.

Ἰχθύας ἀγκίστρῳ τις ἀπ' ἠόνος εὐβυθίῃ βάλλων
εἵλκυσε ναυηγοῦ κρᾶτα λιποτριχέα.
οἰκτείρας δὲ νέκυν τὸν ἀσώματον, ἐξ ἀσιδήρου
χειρὸς ἐπισκάπτων, λιτὸν ἔχωσε τάφον.
εὗρε δὲ κευθόμενον χρυσοῦ κτέαρ. ἦ ῥα δικαίοις
ἀνδράσιν εὐσεβίης οὐκ ἀπόλωλε χάρις.

Interpr.

Quidam ſquamoſos dum prẽdit arundine piſces,
Extrahit humanum, ſed ſine crine, caput.
Hoc miſerans, & humare volens, ibi repperit auri
Dum terram fodit, multa talenta, manu.

Hoc pietatis opus duplo tulit ipſe repenſum :
 Deperijt iuſtis gratia nulla viris .

Ἀδηλον.

Ἐκ πυρὸς ἰλιακοῦ. δορυκτήτων μέσον ἥρπασεν ἥρως,
 Αἰνείας ὅσιον παιδὶ βάρος πατέρα.
Ἔκλαγε δ᾽ Ἀργείοις, μὴ ψαύετε, μικρὸν ἐς Ἄρη
 Κέρδος ὁ γηραλέος, τῷ δὲ φέροντι μέγα.

Marullus.

Quum ferret medios proles Cytherea per hoſtes,
 Impoſiti collo languida membra patris :
Parcite,ait,Danai, leuis eſt ſene gloria rapto.
 At non erepto gloria patre leuis

Λουκιανοῦ.

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι, ἢν δὲ βραδύνῃ,
 πᾶσα χάρις κενεὴ, μηδὲ λέγοιτο χάρις.

Auſonius.

Gratia quæ tarda eſt, ingrata eſt : gratia nanq.
 Cum fieri properat, gratia grata magis.

Idem.

Si bene quid facias, facias cito:nam cito factum
 Gratum erit:ingratum gratia tarda facit.

ΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ ΚΑΙ
ἀχαρίστους.

Ἀδέσποτον.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν τρέφω οὐκ ἐθέλουσα,
 ἀλλά μ᾽ ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύνη.
αὐξηθεὶς δ᾽ ὑπ᾽ ἐμοῦ, κατ᾽ ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔσται.

ἡ χά-

ἡ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται.

Interpr.

(ſum

Lacto lupũ vberibus proprijs,non ſponte,ſed hor-
Me demens adigit paſtor,vt id faciam.
In me rurſus erit fera,poſtquam creuerit ex me.
Natura haud vnquam vertitur officijs.

C. Vrſ. Velius.

Admoueo nolens catulo diſtenta lupino
Vbera,eò me amens,ſed trahit vpilio,
In me,lacte meo nutritus,ſæuiet olim.
Flectere naturam gratia nulla poteſt.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Κλυταιμνήστρας μέλ-
λοντος αὐτὴν σφάξειν Ὀρέστου.

Πῇ ξίφος ἰθύνῃς; κατὰ γαστέρος, ἢ κατὰ μαζῶν;
γαστὴρ ἥ σ᾽ ἐλόχευσεν; ἀνεθρέψαντο δὲ μαζοί.

MORVS.

Quà gladiũ intrudes,per ventrẽ ne,an ne papillas?
Te peperit venter;te lactauere papillæ.

ΓΑΒΡΙΑΣ.

Ἔθαλπέ τις γεωργὸν ἐν κόλποις ὄφιν
αὖρα κρύους. ἐπεὶ δὲ θέρμης ᾔσθετο,
ἔπληξε τὸν θάλψαντα κἄκτεινεν τάχος.
οὕτω κακοὶ ποιοῦσι τοὺς εὐεργέτας.

Sinu fouebat quidam agricola viperam
Gelu rigentem, at hæc calorem vt ſenſerat,
Ferit fouentem,moxq. perimit vulnere.
Ingrati ad hunc benemeritos tractant modum.

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ.

Αδέσποτον.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ εὐχομένοις, καὶ ἀνεύκτοις
ἄμμι δίδου. τὰ δὲ λυγρὰ, καὶ εὐχομένων ἀπερύκεις,

MORVS.

Da bona, ſiue rogere deus, ſeu nulla rogere,
Et procul à nobis mala quæq. petentibus aufer, *uel*
Et mala ſiue petare nega, ſiue nullá petare.

ΕΙΣ ΖΩΑ.

Πολιαίνου.

Δορκάδος ἀρτιτόκοιο πιδηνητήειον οὖθαρ
ἔμπλεον εἰδοῦσα πικρὸς ἔτυψεν ἔχις,
νεβρὸς δ' ἰομιγῆ θηλὺν σπάσε, καὶ τὸ δυσαθλὲς
τραύματος ἐξ ὀλοοῦ πικρὸν ἔβρυξε γάλα.
ἄδην δ' ἠλλάξαντο, καὶ αὐτίκα νηλέϊ μοίρῃ
ἣν ἔπορεν γαστὴρ, μαστὸς ἀφεῖλε χάριν

C. Vrſ. Velius.

Vbera vix poſito capreæ nutricia fœtu
Plena videns tetigit vipera dente graui,
Deinde venenatæ lac immedicabile mammæ
Hinnulus attactis hauſit ab vberibus.
Proq. parente recens natum occidit, illico venter
Quod dederat, ſæua morte papilla tulit.

Αρχίου.

Οὐ μόνον εἰς ἄροτρον βόες οἴδαμεν αὔλακα τέμνειν
ἀλλ' ἴδε καὶ πόντου νῆας ἀφελκόμεθα.
ἔργα γὰρ εἰρήνης δεδιδάγμεθα. καὶ σὺ θάλασσα

δελφῖνας γαίῃ ζεῦξον ἀροτροφορεῖν.

C. Vrſ. Velius.

Non ſolum humectas proſcindere vomere terras
Scimus, at ex alto ducimus ecce rates.
Pacis opus docti ſumus: & delphinas aratro
Iunge mari, & iunctos arua ſecare iube.

Γερμανικοῦ καίσαρος.

Οὔρεος ἐξ ὑπάτοιο λαγὼς πέσεν ἔς ποτε βένθος.
ἐκπροφυγεῖν μεμαὼς τρηχὺν ὀδόντα κυνός.
ἀλλ' οὐδ' ὧς ἤλυξε κακὸν μόρον· αὐτίκα γάρ μιν
εἰνάλιος μάρψας, πνεύματος ὠρφάνισεν.
ἐκ πυρὸς ὡς αἰνῶς πέσες ἐς φλόγας. ἦ ῥά σε δαίμων
κὴν ἁλὶ κὴν χέρσῳ θρέψε κύνεσσι βορήν.

Ioan. Iordanus.

Monte lepus ſummo fugiens ad littora venit,
Viſa canum dentes poſſe cauere truces.
Sic tamen haud mortem euaſit. Nā forte marinus
Spiritu eum rapuit deficiente canis,
Ex igne in flammas cecidiſti quàm malè? pauit
Nanq. canes terra te Deus atq. mari.

Τοῦ αὐτοῦ,

Ἐκ κυνὸς εἷλε μύων με. τί τὸ ξένον· εἰς ἐμὲ θῆρες
ὑγροί, καὶ πεζοί, θυμὸν ἔχουσιν ἕνα.
αἰθέρα λοιπὸν ἔχοιτε λαγοὶ βατόν. ἀλλὰ φοβοῦμαι
οὐρανέ, καὶ σὺ φέρεις ἀστερόεντα κύνα.

C. Vrſ. Velius,

A cane venanti profugum ſatus æquore cœpit,

Nec mirum,in me animo ſæuit vterq. pari!
Reſtat adhuc cælum lepores: ſed & horreo cælũ
Te,cui ſydereum ſcimus ineſſe canem.

Τιβερίου.

Δίκτυον ἐκθρώσκοντα πολύπλοκον ἄρτι λαγωὸν,
σεῦε κύων θερμοῖς ἴχνεσιν ὠκυπέδην.
βηχὸν ὕδ᾽ ἐκνεύσας ταχινῶς πάγον, ἐς βαθὺ πόντου
ἥλατ᾽ ἀλυσκάζων κῦμα παρακτίδιον.
εἰνάλιος τὸν δ᾽ αἶψα κύων βρυχηδὸν ὀδοῦσι
μάρψε, κυσὶ τλήμων ἦν ἄρ᾽ ὀφειλόμενος.

Ex his tribus vnum confinxit

AVSONIVS.

Trinacrij quondam currentem in littoris ora
Ante canes,leporem cæruleus rapuit.
At lepus:in me omnis terræ pelagiq. rapina eſt,
Forſitan,& cæli,ſi canis aſtra tenet.

ΕΙΣ ΖΩΗΝ.

Παλλαδᾶ.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος, καὶ χείλεος ἄκρου

Geilius.

Multa cadunt inter calicem ſupremaq. labra.

Afferuntur ex Lycophronis Iambicis huc pertinentes verſiculi in Chiliadibus.

Ἐγὼ δὲ τλήμων σὺν κακῷ μαθὼν ἔπος,
ὡς πολλὰ χείλους καὶ δεπαστραίων ποτῶν
μέσῳ κυλίνδει μοῖρα παμμήτωρ βροτῶν.
Miſera aſt ego meo dicta cognoſcens malo

Vt plurima inter poculum ac labrum, ſolet
Vertiſſe fatum, res agens mortalium.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΚΑΙ ΕΙΣ θανόντας.

Ἀγαθίου

Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τὴν ἡσυχίης γενετῆρα;
τὸν παύοντα νόσους, καὶ πενίης ὀδύνας:
μοῦνος ἅπαξ θνητοῖς παραγίγνεται. οὐδέποτ' αὐτὸν
εἶδέν τις θνητῶν δεύτερον ἐρχόμενον;
αἱ δὲ νόσοι, πολλαὶ καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
ἐρχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

MORVS.

Non ſtultum eſt mortẽ matrem timuiſſe quietis,
Quam fugiunt morbi, mœſtaq. pauperies?
Sola ſemel miſeris ſeſe mortalibus offert,
Nec quiſquam eſt ad quem mors iterũ redeat.
At reliqui morbi varij, multiq. viciſſim
Nunc hunc, nunc illum, terq. quaterq. premunt

Παλλαδᾶ.

Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, καὶ τρεφόμεσθα,
ὡς ἀγέλη χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

BERGIVS.

Viuimus heu morti, morti quoq. naſcimur oẽs
Vt grex porcorum qui temere intereunt.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα, πάθος ψυχῆς, ᾅδης, μοῖρ', ἄχθος, ἀνάγκη,
καὶ δεσμὸς κρατερὸς, καὶ κόλασις βασάνων.

ἀλλ'

ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τοῦ σώματος, ὡς ἀπὸ δεσμῶν
τοῦ θανάτου, φεύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

Huc reſpexiſſe videtur.

Morus.

Damnati ac morituri in terræ claudimur omnes
Carcere, in hoc mortem carcere nemo fugit.
Carceris in multas deſcribitur area partes,
Inq. aliis alii partibus ædificant.
Non aliter quàm de regno de carcere certant.
In cæco cupidus carcere condit opes.
Carcere obābulat hic vagus, hic vincitur in antro
Hic ſeruit, regit hic, hic canit, ille gemit.
Iam quoq. dum carcer nō tanquā carcer amatur,
Hinc aliis alii mortibus extrahimur.

ΕΙΣ ΘΕΟΥΣ.

Λουκιανοῦ.

Ανθρώπους μὲν ἴσως λήσεις, ἄτοπόν τι ποιήσας.
οὐ λήσεις δὲ θεοὺς οὐδὲ λογιζόμενος.

Bergius.

Improbe mortales quamuis tua crimina celes,
Fallere cæleſtes non potes ipſe deos.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

Εἰς Ἱπποκράτην.

Ἱπποκράτης φάος ἦν μερόπων. καὶ σώετο λαῶν
ἔθνεα, καὶ νεκύων ἦν σπάνις εἰν αἴδῃ.

Interpr.

Hippocrates decus eſt hominum, ſeruator ab orco

Plutonis potuit hic premere ingluuiem.

Αντίστροφον.

Εἰν ἀΐδῃ σπάνις ἦν νεκύων, ϰ) ἔθνεα λαῶν
σώετο. ϰ) μερόπων ἦν φάος ἱπποκράτης.

Idem.

Ingluuiem premere hic potuit Plutonis, ab orco
Seruator, hominumq. eſt decus Hippocrates.

ΕΙΣ ΑΕΙ ΝΟΣΟΥΝΤΑΣ.

ἀλυκκίδες.

Τοὺς καταλείψαντας γλυκερὸν φάος οὐκ ἐπι θρηνῶ,
τοὺς δ' ἐπὶ προσδοκίης ζῶντας ἀεὶ θανάτου

Nicolaus Hamerus.

n ego iam vitæ defunctos lumine, ſed quos
Mortis habet viuos ſæpe cupido, fleo.

Εἰς Νίκανδρον.

Καὶ κολοφὼν ἀρίδηλος ἐνὶ πολίεσσι τέτυκται,
δοιοὺς θρεψαμένη παῖδας ἀριστονόους.
πρωτοτόκον μὲν ὅμηρον· ἀτὰρ Νίκανδρον ἔπειτα,
ἀμφοτέρους μούσαις ἠγανίησι φίλους.

Interpr.

Inter præcipuas Colophon caput exerit vrbes,
Infantes quippe nutriit illa duos.
Alter Homerus erat, poſt hũc quoq. numine diuũ
Nicander, Muſis gratus vterq. ſacris.

Αδηλον.

Φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλά, μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ
Νίκανδρος κατέλεξεν, ἐπιστάμενος περὶ πάντων.

ἀνθρώπων, ἢ γὰρ παιήονός εἰσι γενέθλης.

Idem.

Multa quidem retulit Nicander Apolline cretus
Pharmaca, ſũtq́, ex his bona, ſũt mediocria quædã
Sunt mala. Quid mirũ? præſtat mortalibus ille,

Alluditur ad hunc locum Homeri Odyſſ. δ'.

*ἔνθ᾽ αὖτ᾽ ἄλλ᾽ ἐνόησε Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαῦα.
αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον;
νηπενθές τ᾽ ἄχολόν τε κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.
ὃς τὸ καταβρόξειεν ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
οὔ κεν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
οὐδ᾽ εἴ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
οὐδ᾽ εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱὸν
χαλκῷ δηϊόῳεν, ὁ δ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.
τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
ἐσθλά, τά οἱ Πολύδαμνα πόρε Θῶνος παράκοιτις
Αἰγυπτίη, τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.*

Budæus.

Hic Helenæ ſubiit vino miſcere venenum,
Soluere quod luctus, iras ſopire minaces,
Quod memori fertur reſides abſtergere ſenſus
Sortis acerbæ animo, atq; obliuia ferre malorum,
Qui ſemel id patera miſtum nepentes Iaccho
Hauſerit, inde diem totum non fuderit vllam
Ille oculis lachrymam: non ſi ſuauiſſima proles,
Si germanus ei charus, materue paterue

Oppetat ante oculos ferro conſoſſus atroci.
Tyndaris hæc habuit ſummo Ioue nata venena,
Quæ Polydamna dedit coniux Aegyptia Thonis
Commoda, conſulte medica compoſta ſub arte:
Ipſa etenim Pharia ſolers tellure venena
Noxia multa legit, miſtimq. ſalubria multa.

Παλλαδᾶ.

Οὐκ ἀλόγως ἐν διζυθίοις δύναμίν τινα θείαν
εἶναι ἔφην. χθὲς γοῦν δίζυθον ἐν χρονίῳ
ἀπαλῷ κάμνοντι τεταρταίῳ περιῆφα,
καὶ γέγονεν ταχέως οἷα Κρότων ὑγιής.

Interpr.

Diuinum quiddam, vimq. admirabilem ineſſe
Dizythijs certe diximus haud temere.
Nam modo quē febris longa & quartana tenebat,
Iamq. fatigatum conficeret miſerum,
Dizython admoui, neq. erat mora longa, Crotone,
Hoc vbi feciſſem, ſanior ille fuit,

Hic obiter illud animaduerte candide lector, δίζυθον, quod nos poſuimus, in codice Græco eſſe δίζυφον, quanquam Io. Bapt. Pius ζίζυφον legendum cenſet.

Τοῦ αὐτοῦ,

Κονδίτου μοι δεῖ, τὸ δὲ κονδίτον, πόθεν ἔχει
τοὔνομα; τῆς φωνῆς ἐστι γὰρ ἀλλότριον
τῆς τῶν ἑλλήνων. εἰ ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται,
αὐτὸς ἂν εἰδείης ῥωμαικώτατος ὤν.
σκέψασον ἕν μοι τοῦτο. τὸ γὰρ κατέχον με νόσημα

τῦ σομάχου χρήζειν τόδε λέιβουσι ποτοῦ.

Ioan. Bapt. Pius.

Condito mihi opus. Conditi nominis vnde
Propoſitum? Græcis vox aliena ſonis.
Si bene Romana Conditum voce loquuntur
Ipſe ſcies, linguæ qui decus es Latiæ.
Id quocunq. para, ſtomacho penetralia morbus
Occupat, hoc potu tinguier illa iuuat.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ.

Ἀντιπάτρου Θεσσαλοῦ.

Πούλυπος εἰναλίῃ πότ' ἐπὶ προβλῆτι τανυσθεὶς
ἠελίῳ ψύχειν πολλὸν ἀνῆκε πόδα.
οὔπω δ' ἦν πέτρῃ ἴκελος χρόα· τοὔνεκα καί μιν
αἰετὸς ἐκ νεφέων ὀξὺς ἔμαρψεν ἰδών.
πλοχμοῖς δ' εἰλιχθεὶς, πέσεν εἰς ἅλα δύσμορος. ἦρα
ἄμφω, καὶ θήρης ἤμβροτε καὶ βιότου.

Interpr.

Extendit Polypus bibula porrectus arena
Multiplicem nuper ſolis amore pedem,
Nec dum corpus erat lapidi conforme iacentem
Ales corripuit lapſa repente Iouis.
Quæ tamen in pontum, mox vt perplexa fuiſſet,
Corruit, & præda dein quoq; luce carens.

Ἀντιφίλου Βυζαντίου.

Αἰγιαλοῦ τενάγεσσιν ὑποπλώοντα λαθραίῃ
εἰρεσίῃ, Φαίδων εἶσιδε πουλυπόδην.
μάρψας δ', ὀξὺς ἔρειψεν ἐπὶ χθόνα, πρὶν περὶ χεῖρας
πλέ-

πλέξασθαι βρύγδην ὀκτατόνους ἕλικας.
δισκωθεὶς δ' ἐπὶ θύμνον ἐς οἰκία δειλὰ λαγωοῦ
εἰληθὲν ταχινοῦ πλωκὸς ἔδησε πόδας.
ὤλεσ' ἁλιεύς. σὺ δ' ἄελπτον ἔχεις γέρας, ἀμφοτέρωθεν.
ἄγρης χερσαίης πρέσβυ, καὶ εἰναλίης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀνέρα θὴρ χερσαῖον ὁ πόντιος ἄπνοον ἔμπνους,
ἀράμενος λοφιῆς ὑγρὸν ὕπερθε νέκυν,
ἐς ψαμάθους ἐκόμισσα. τὸ δὲ πλέον, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
νηξάμενος, φόρτου μισθὸν ἔχω θάνατον.
δαίμονα δ' ἀλλήλων ἠμείψαμεν. ἡ μὲν ἐκείνου
χθὼν, ἐμέ. τὸν δ' ἀπὸ γῆς ἔκτανε τοὐμὸν ὕδωρ.

Interpr.

Orbum luce virum vitali munere fretus
Piſcis ego vexi fluctibus è medijs.
At mihi pro tanto merces miſeranda labore
Proq. pio ſtudio mors cita munus erat.
Læſit vtrunq. nimis ſors immutata, grauiq.
Pontus ei damno, ſed mihi terra fuit.

ΕΙΣ ΚΟΛΑΚΑΣ.

Παλλαδᾶ.

Ἢν ὁ φίλος τι λάβῃ, δόμινε φρέτερ εὐθὺς ἔκραξεν,
ἢν δ' αὖ μή τι λάβῃ, τὸ φρέτερ εἶπε μόνον.
ὤνια γὰρ καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα. αὐτὰρ ἔγωγε
οὐκ ἐθέλω δόμινε, οὐ γὰρ ἔχω δόμεναι.

Interpr.

Munere te accepto dominum fratremq. vocabunt

Cun-

Cuncti: vbi nil dederis, vix mihi frater eris.
Magni emitur domini cognomē, & ægre tenetur,
Aſt ego quòd dominus, ſum nemini dominus.

Huc reſpexiſſe videtur,

MARTIALIS.

Quòd te nomine iam tuo ſaluto,
Quem regem & dominum prius vocabam,
Totis pilea ſarcinis redemi.
Ne me dixeris eſſe contumacem,
Reges & dominos habere debet
Qui ſe non habet, atq. concupiſcit,
Quod reges dominiq. concupiſcunt,
Seruum ſi potes Ole non habere,
Et regem potes Ole non habere.

Idem.

Quū te non noſſem, dominum regemq. vocabā,
Quum bene te noui, iam mihi Priſcus eris.

Idem.

Mane ſalutaui vero te nomine caſu,
Nec dixi dominum Cæciliane meum.
Quanti libertas conſtet mihi tanta, requiris?
Centum quadrantes abſtulit illa mihi.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρῶ καὶ λάμβδα, μόνον κόρακας κόλακάς τε διΐστῶ.
οὐκ ἦν ταυτὸ κόραξ βωμωλόχος τε κόλαξ.
τοὔνεκά μοι βέλτιστε τόδε ζῶον πεφύλαξο,
εἰδὼς καὶ ζώντων τοὺς κόλακας κόρακας.

In-

Interpr.

Rho Lambdaq. ſolum κόλακες κόρακέςq. dirempti,
Cætera nil diſtant ſcurra κόλαξ,q. κόραξ.
Obſeruandum igitur caute hoc animal tibi, gnaro
Viuorum haud aliud quàm κόρακας, κόλακας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐχ οὕτω βλάπτει μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδὸν,
ὥσπερ ὁ τὴν καθαρὰν ψευδόμενος φιλίαν.
τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα, προειδότες ἐκτρεπόμεθα.
τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν, οὐ προφυλασσόμεθα.
ἐχθρὸν ἐγὼ κεῖνον κρίνω βαρὺν, ὅς ποτε λάθρη
τὸν ἀπὸ τῆς φιλίης πίστιν ἔχον ἀδικεῖ.

M O R V S.

Non æque nocet hic, qui ſeſe odiſſe fatetur,
Atq. hic qui puram fingit amicitiam.
Oſorem monitus fugio: fugiſſe ſed illum
Quomodo qui me ſe fingit amare, queo?
Peſſimus hic certe eſt inimicus, quiſquis amicus
Creditus, occulta ſubdolus arte nocet.

Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα,
χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις.

E. R.

Equidem virum odi duplicem, ſermonibus
Probis amicum, cæterum hoſtem moribus.

Λουκιανοῦ.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποις φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου, καθαρὰν ψευδομένου φιλίην.

οὐ γὰρ ἐσθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ'. ἀλλ' ἀγαπῶντες
ὡς φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

Interpr.

Nil homine inuenit natura nocentius illo,
Qui vltro ſyncerã fingit amicitiam.
Non etenim nobis hoſtis, ſed habetur amicus
Talis: & hac ipſa lædimur arte magis.

Ἄδηλον.

Πλαςὸν ἔχεις τὸν ἔρωτα, φόβῳ δὲ φιλεῖς καὶ ἀνάγκῃ,
τοῦδε φιλεῖν οὕτως οὐδὲν ἀπιςότερον.

Nicolaus Hamerus.

In ſpeciem firmi venerare coactus amici?
Perfidius dici quo quid amore poteſt?

ΕΙΣ ΚΕΛΤΟΥΣ

Ἄδηλον.

Θαρσαλέοι Κελτοὶ, ποταμῷ ζηλήμονι ῥήνῳ
τέκνα ταλαντεύουσι. καὶ οὐ πάρος εἰσὶ τοκῆες,
πρὶν παῖν ἀθρήσωσι λελουμένον ὕδατι σεμνῷ,
αἶψα γὰρ ἡνίκα μητρὸς ὀλισθήσας διὰ κόλπων
νηπίαχος, πρῶτον προχέει δάκρυ. τὸν μὲν ἀείρας
αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι θῆκε νέον παῖν, οὐδ' ἀλεγίζει.
οὔπω γὰρ γενέταο φέρει νόον, πρίν γ' ἐσαθρήσῃ
κεκλιμένον λουτροῖσιν ἐλεγχιγάμου ποταμοῖο.
ἡ δὲ μετ' εἰλείθυιαν ἔτ' ἄλγεσιν ἄλγος ἔχουσα
μήτηρ, εἰ καὶ παιδὸς ἀληθέα οἶδε τοκῆα,
ἐκδέχεται τρομέουσα, τί μήσεται ἄςατον ὕδωρ.

Ioan. Baptiſta Pius.

Audaces rapido Celtæ noua pignora Rheno
Explorant: non hos genitrix prius vbere largo
Alma fouet, vitreas fluuij quàm venit ad vndas.
Lympha nouũ capit alta genus, qđ remigis inſtar
Vmbo regit, fluidiq. effulcit corpus alumni.
Et fœtum ſic vnda probat, lectumq. iugalem:
Damnat adulterij fœdo ſi decolor igne.
Poſt dubios genitrix caſus memor Ilithyiæ
Ancipitis, fulcit gelidis in fluctibus ortum
Anxia diſpiciens cui mobilis annatat vnda.

ΕΙΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΝ.

ἤτοι ἐποποιίαν.

Κυείλλυ.

Πᾶν καλόν ἐςʼ ἐπίγραμμα τὸ δίστιχον. ἢν δʼ παρέλθῃς
τοὺς τρεῖς, ῥαψῳδεῖς, κοὐκ ἐπίγραμμα λέγεις.
Omne epigramma venuſtum eſt diſtichum, vbi auxeris vltra,
Dulce poëma canis, non epigramma facis.

ΕΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

Πτολεμαίυ.

Οἶδʼ ὅτι θνατὸς ἐγὼ καὶ ἐφάμερος. ἀλλʼ ὅταν ἄστρων
μαστεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἕλικας,
οὐκ ἔτʼ ἐπιψαύω ποσὶ γαίης, ἀλλὰ παρʼ αὐτῷ
Ζηνὶ διοτρεφέος πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

Raphael Volater.

Mortalem quamuis norim me forte creatum,

Dum

Dum tamen aſtrorum ſcrutor in orbe vias.
Sum pedibus tellure procul, iuxtaque Tonantem
Aſſideo diuus, paſcor & ambroſia.

In Ptolemæi Geographiam.

Angelus Politianus.

Si cælum è terra ſpectes, cælum omne videbis
Si terram è cælo penitus tibi terra patebit.
Nunc terram penitus cernis: cælum eſſe putato.

ΕΙΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑ.

Ἀδηλον.

Πᾶν τὸ περιττὸν ἄκαιρον, ἐπεὶ λόγος ἐστὶ παλαιὸς,
ὡς καὶ τοῦ μέλιτος τὸ πλέον ἐστὶ χολή.

Morus.

Ingratum eſt quicquid nimium eſt, ſic ſemper amarum eſt,
Vt verbum vetus eſt, mel quoq. ſi nimium eſt,

Βάσου.

Μήτε με χείματι πόντος θρασὺς, οὐδὲ γαλήνην
Ἀργὴν ἠγαπάμην τὴν πολυνηνεμίην
Αἱ μεσότητες ἄρισται, ὅπῃ δέ γε πρήξιες ἀνδρῶν,
καὶ μάλα μέτρον ἐγὼ τ' ἀρκιὸν ἠσπασάμην.
Τοῦτ' ἀγάπα φίλε Λάμπι, κακὰς δ' ἔχθαιρε θυέλλας
εἰσί τινες πρηεῖς καὶ βιότου ζέφυροι.

Interpr.

Nec nimium ſæuus me iactet in æquore turbo:
Nec tranquilla nimis me peto vela vehant.
Laudo obeundarum mediocria munia rerum,

Am-

Amplexus iuſti facta quieta modi.

Hæc quoq. Lampi tenens tumidas horreſce procellas.

Sunt quidam placidi vitæ etiam Zephyri.

ΕΙΣ ΜΗΤΡΥΙΑΝ.

Καλλιμάχου.

Στήλην μητρυιῆς μικρὰν λίθον ἔστεφε κοῦρος·
ὡς βίον ἀλλάχθαι, καὶ τρόπον οἰόμενος.
ἡ δὲ, τάφῳ κλινθεῖσα, κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα·
φεύγετε μητρυιῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

Thomas Morus.

Flore nouercalem cingis priuigne columnam,
Morte ratus mores interijſſe malos.
Te tamen illa premit ſubito inclinata nouercæ
Si priuigne ſapis: ipſa ſepulchra ſuge.

ΕΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ.

Λουκιανοῦ.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφραγὶς ἐπικείσθω.
κρείσσων γὰρ μύθων, ἢ κτεάνων φυλακή.

Interpr.

Fac arcana premat tacitæ cuſtodia linguæ
Sermonum cuſtos eſt mihi maior opum.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ.

Ἀντιπάτρου.

Καὶ κραναᾶς Βαβυλῶνος ἐπίδρομον ἅρμασι τεῖχος
καὶ τὸν ἐπ᾽ Ἀλφειῷ Ζῆνα κατηυγασάμην,
κήπων τ᾽ αἰώρημα, καὶ ἠελίοιο Κολοσσόν,

καὶ

καὶ μέγαν αἰπεινῶν πυραμίδων χάματον.
μνᾶμά τε Μαυσώλοιο πελώριον. ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἐσεῖδον
ἀρτέμιδος νεφέων ἄχρι θέοντα δόμον,
κεῖνα μὲν ἠμαύρωτό τε κἢν ἴδε νόσφιν ὀλύμπου
ἅλιος οὐδέν πω τοῖον ἐπαυγάσατο.

Ex hoc ſumptum eſt illud
Martialis.

Barbara pyramidum ſileat miracula Memphis,
Aſſyrius iactet nec Babylona labor,
Nec Triuiæ templo molles laudentur honores,
Diſſimuletq. deum cornibus ara frequens,
Aëre nec vacuo pendentia Mauſolæa
Laudibus immodicis Cares in aſtra ferant,
Omnis Cæſareo cedat labor amphitheatro.
Vnum pro cunctis fama loquatur opus.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΙΟΝ.

Ἰουλίου Λεωνίδου.

Εἰν ἑνὶ κινδύνους ἔφυγον δύο Μυρτίλος ὅπλῳ,
τὸν μὲν ἀριστεύσας, τὸν δ᾽ ἐπινηξάμενος.
ἀργέστης ὅτ᾽ ἔδυσε νεὼς πρόπιν. ἀσπίδα δ᾽ εἶχον.
σωθεὶς κεκριμένην ὕδατι καὶ πολέμῳ.

Interpr.

Vnum bina mihi repulit diſcrimina telum,
Cum premerer pugna, cumq. necarer aqua:
Caurus enim puppi coſtam conuellit: at ipſe
Scutum ſubnectens, ſic quoq. tutus eram.

Ἰουλίου Διογένους.

Οὐκ οἶδ' εἴτε σάκος λέξαιμί σε, τὴν ἐπὶ πολλοὺς,
αὐτὴ πάλιν πιστὴν σύμμαχον ὡπλισάμην,
εἴτε ἢ βαιὸν ἐμοὶ πόντου σκάφος. ἦ μ' ἀπὸ νηὸς
ὀλλυμένης, κόμισας νηκτὸν ἐπ' ἠϊόνας.
ἄρεος ἐν πολέμοις ἔφυγον χόλον. ἐν δὲ θαλάσσῃ
νηρῆος. σὺ δ' ἄφ' ἧς ὅπλον ἐν ἀμφοτέροις.

Interpretatio.

Neſcio num clypeum te dicam, cuius in hoſtes
Sum fida & ſocia ſæpius vſus ope:
An potius cymbam, qui, fracta, turbine naui,
Me nexti madidum litus ad vſque ferens.
In bello Martis, Neptuni in gurgite fugi
Iram, tu dederas arma in vtroque mihi.

ΕΙΣ ΝΗΑΣ,

Ζηλωτοῦ.

Ἐς τί πίτυν πελάγει πτεύετε γομφωτῆρες,
ἧς πολὺς ἐξ ὀρέων ῥίζαν ἔλυσε νότος;
αἴσιον οὐκ ἔσομαι πόντῳ σκάφος ἐχθρὸν ἀήταις.
δένδρεον, ἐν χέρσῳ τὰς ἁλὸς οἶδα τύχας.

Interpretatio.

Pinus ego à vobis fabri quid ducor in altum?
Auſter me validus præcipitauit humi.
Sum ventis exoſa, mari quoq. inutilis arbor.
Fortunam pelagi nunc bene tuta ſcio.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἑλλάδην ἐπὶ γῆς ἀνέμῳ πίτυς. ἐς τί με πόντῳ
σέλ-

στέλλετε ναυηγὸν χλῶνα περὶ ναυτιλίης.

Ἀδέσποτον.

Ἐκλάσθην ἀνέμοισι πίτυς. τί με τεύχετε νῆα,
ναυηγῶν ἀνέμων χερσόθι γευσαμένην;

Thomas Morus.

Ventis pinus humo ſternor, quid mittor in vndas?
Iam nunc paſſa prius, quàm nato, naufragium.

Ἀδηλον.

Τίπτε με τὴν ἀνέμοισιν ἁλώσιμον ἠλεὲ τέκτον,
Τήνδε πίτυν τεύχεις νῆα θαλασσοπόρον;
οὐδ' οἰωνὸν ἔδεισας, ὅτι Βορέης μ' ἐδίωξεν
ἐν χθονί; πῶς ἀνέμους φεύξομαι ἐν πελάγει;

Thomas Morus.

Pinus ego ventis facile ſuperabilis arbor,
Stulte quid vndiuagam me facis ergo ratem?
An non augurium metuis? quum perſequitur me
In terra, Boream qui fugiam in pelago?

Λεωνίδου ταραντίνου.

Ὁλκάδα πῦρ μ' ἀνέφλεξε, πόσην ἅλα μὴ βήσασαν,
ἐν χθονὶ τῇ πεύκας εἰς ἐμὲ κειραμένη.
ἣν πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ἠόνας, ἀλλὰ θαλάσσης
τὴν ἐμὲ γειναμένην ὑγρὸν ἀπιστοτέρην.

Morus.

Iam ratis æquoreas oneraria fugerat vndas,
Matris at in terræ deperijt ſinibus,
Corripitur flammis: atq. ardens, ux ljares:
Quas maris hoſtiles fugerat, optat aquas.

Φιλίππου.

Νῆα μὲν ὤλεσε πόντος, ἐμοὶ δ' ἔπορεν πάλι δαίμων
  Πλαζομένῳ φύσιος νῆα ποθεινοτέρην.
Πατρὸς ἰδὼν γὰρ ἐγὼ δέμας εἰς ἐμὲ κύμασιν ἐλθὸν,
  Μουνερέτης ἐπέβην, φόρτος ὀφειλόμενος.
Ἤγαγε δ' εἰς λιμένας με καὶ ἔσπειρεν δὶς ὁ πρέσβυς
  Νήπιον ἐν γαίῃ, δεύτερον ἐν πελάγει.

Interpr.

Fregerat vndiſono mihi pontus in æquore nauem
  Pro qua donauit me meliore Deus.
Patris enim cernens ad me fluitare cadauer,
  Hoc ego conſcendi remigis inſtar onus:
Ac ſubij portum, ſic me bis ſeminat ille,
  Et ſemel in terris, & ſemel in pelago.

Εἰς Ναυτιλίαν Ἀντιπάτρου.

Γηραιότης Ἄρχιππος ὅτ' ἐκ νούσοιο βαρείης
  Ἀρτὶ λιποψυχέων ἔρρεεν εἰς Ἀΐδην.
εἶπε τάδ' υἱέσιν, ὦ φίλα τέκνα μάκελλαν
  καὶ τὴν ἀροτρητὴν στέρξατέ μοι βίοτον.
Μὴ σφαλερῆς αἰνεῖτε πόνον στονόεντα θαλάσσης
  καὶ βαρὺν ἀτηρῆς ναυτιλίης κάματον.
ὅσσον μητρυιῆς γλυκερωτέρη ἔπλετο μήτηρ,
  τόσσον ἁλὸς πολιῆς γαῖα ποθεινοτέρη.

Interpr.

Quum foret Archippus morbis per membra grauatus
  Et moriens ſtygias iam ſubiturus aquas;
Allo-

Alloquitur Natos, Cari exercere ligonem
  O nati,& vitam viuite ruricolam.
Nec maris inſani triſtem laudate laborem:
  Nec vos currendi per freta tangat amor.
Dulcior eſt quanto mater dilecta,nouerca;
  Hoc debet tellus carior eſſe mari.

Εἰς οἶνον Φιλίππου.

Εὐθαλέα πλάτανόν με νότου βαρυλαίλαπες αὖραι,
  ῥίζης ἐξ αὐτῆς ἐστόρεσαν δαπέδῳ.
λουσαμένη Βρομίῳ δ' ἔστην πάλιν, ὄμβρον ἔχουσα
  χείματι, καὶ θάλπει τοῦ Διὸς ἡδύτερον.
ὀλλυμένη δ' ἔζησα, μόνη δὲ πιοῦσα Λυαῖον,
  ἄλλων κλινομένων, ὀρθοτέρη βλέπομαι.
Nuper me platanum valida cum ſtirpe reuulſam,
  Exuccamq. notus præcipitauit humi.
At ſuperinfuſo facies mihi priſtina vino
  Adfuit,hoc ſummi plus valet imbre Iouis.
Cumq. propinqua ſuo iam robore deficit arbor,
  Hauſto conſpicior læta virere mero.

Εἰς οἶνον ἀπὸ κριθῆς.

Ἰουλιανοῦ βασιλέως.

Τίς; πόθεν εἶς Διόνυσε; μὰ γὰρ τὸν ἀληθέα Βάκχον,
  οὔ σ' ἐπιγιγνώσκω, τὸν Διὸς οἶδα μόνον.
κεῖνος, νέκταρ ὄδωδε. σὺ δὲ, τράγου. ἦ ῥά σε Κελτοὶ
  τῇ πενίῃ βοτρύων τεῦξαν ἀπ' ἀσταχύων.
τῷ, σε χρὴ καλέειν Δημήτριον, οὐ Διόνυσον,
  πυρογενῆ μᾶλλον, καὶ Βρόμον οὐ Βρόμιον.

E. R.

Bacche quis? vnde venis? Verũ tibi deiero Bacchũ,
Te haud noui, tantum eſt cognitus ille Iouis.
Is nectar redolet, hircum tu. Dic age num te
E ſpicis finxit Gallia vitis inops?
Non igitur Bacchum te dixero, ſed cerealem,
Et frumẽtigenam, nec Bromium, imò Bromũ.

Νικαινέτου.

Οἶνός τοι χαρίεντι μέγας πέλει ἵππος ἀοιδῷ
ὕδωρ δὲ πίνων, καλὸν οὐ τέκοις ἔπος.
ταῦτ' ἔλεγεν Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν οὐκ ἑνὸς ἀσκοῦ,
Κρατῖνος ἀλλὰ παντὸς ὀδωδὼς πίθου.
τοιγὰρ ὑπὸ στεφάνοις μέγας ἔβρυεν εἶχε δὲ κισσῷ
μέτωπον, ὥσπερ καὶ σὺ κεκροκωμένον.

Interpr.

Eſt ſonipes vati velox in carmine Bacchus:
Viuida nam virtus hoc ſine ineſſe nequit.
Hæc ait, haud ſpirans vtrem, dulciſſime Bacche,
Plurima Cratinus dolia ſed redolens.
Læta coronatus cantabat carmina, frontem
Nanq. habet vt Liber tu redimitam hedera.

Citatur à quibuſdam primum huius epigrammatis diſtichon paulo diuerſius, idq. nomine.

Δημοσθένους ἁλικαρνασέως.

Οἶνος τοι χαρίεντι φέρει ταχὺς ἵππος ἀοιδῷ,
ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις.

Volaterranus.

Dulce merum muſis equus eſt in carmine velox,
Si quis aquam potet, nil bene parturies.

Huic affine eſt illud.

Martialis.

Poſſum nil ego ſobrius, bibenti
Succurrunt mihi quindecim poëtæ. Et hoc

Horatij.

Fœcũdi calices quem non fecere diſertum? Et hoc

Pindari.

Θαρσαλέα δὲ παρὰ κρητῆρα φωνὰ γίνεται. Et

Bapt. Mantuani.

Fluit melius poſt pocula ſermo.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ.

Παλλαδᾶ.

ἵπποι μὲν σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν.

Interpr.

E tauro naſcuntur apes, veſpæq; caballo.

Εἰς παραμυθίαν.

Παλλαδᾶ.

Προσδοκίη θανάτου πολυώδυνός ἐστιν ἀνίη,
τοῦτο δὲ κέρδος ἔχει θνητὸς ἀπολλύμενος.
μὴ τοίνυν κλαύσῃς τὸν ἀποιχόμενον βιότοιο,
οὐδὲν γὰρ θανάτου δεύτερον ἐστι πάθος.

Interpr.

Expectare necem, res plena doloribus hæc eſt:
Qui perijt, tacitus gaudeat ille ſibi.

Deſine nunc tandem defunctos plange vita,
Certus, poſt cineres nil ſupereſſe mali.

Εἰς Πλουτοῦντας.

Ἀδηλον.

Ἦν νέος, ἀλλὰ πένης· νῦν γηρῶν, πλούσιός εἰμι·
ὢ μόνος ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις,
ὃς τότε μὲν χρῆσθαι δυνάμην ὁπότ' οὐδὲν εἶχον,
νῦν δ' ὁπότε χρῆσθαι μὴ δύναμαι, τότ' ἔχω.

LVSCINIVS.

Pauper eram iuuenis quondã, modo diues, vtraq.
Heu videor nimium iam mihi forte miſer.
Nam fortuna,frui rebus dum rite liceret,
Nil dedit:at præbet nunc,minus apta ſeni.

Παλλαδᾶ.

Χρυσὲ πάτερ κολάκων, ὀδύνης καὶ φροντίδος υἱέ,
καὶ τὸ ἔχειν σε φόβος, καὶ μὴ ἔχειν σ' ὀδύνη.

Interpr.

Palpantum pater æs, fili curæ atq; doloris,
Qui te habet is metuit, qui caret vſq; dolet.

Λουκιανοῦ.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής·
τἆλλα δ' ἔχει αὐτὴν πλείονα τῶν κτεάνων.
τόνδε πολυκτέανον, καὶ πλούσιον ἐστι δίκαιον
κλήζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
εἰ δέ τις ἐν ψήφοις κατατήκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος,
οὗτος ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις

μοχθεῖ·

μοχθήσῃ, ἑτέρων δρεψαμένων τὸ μέλι.

Thomas Morus.

Diuitias animi ſolas ego iudico veras,
  Qui rebus pluris ſe facit ipſe ſuis,
Hunc adeo ditem, hunc opulentum rite vocamus,
  Magnarum quis ſit, qui videt, vſus opum.
Calculus at ſi quem miſere numerandus adurit,
  Qui miſere ſemper diuitias cumulet,
Hic vt apes paruo crebroq. foramine foſſo,
  Sudat in alueolo, mel alij comedunt.

Παλλαδᾶ.

Πλουτεῖς; καὶ τί τὸ λοιπόν; ἀπερχόμενος, μετὰ σαυτοῦ
  Τὸν πλοῦτον σύρεις εἰς σορὸν ἑλκόμενος;
Τὸν πλοῦτον συνάγεις, δαπανῶν χρόνον. οὐ δύνασαι δὲ
  ζωῆς σωρεῦσαι μέτρα περισσότερα. Interpr.

Quò tibi diuitiæ? num poſt quoq. fata ſepulchro
  Ingeris? & ſocias putre cadauer habes?
Ne tenuis videare, perit male temporis ingens
  Portio, nam vitæ nil potes adijcere.

Σόλωνος.

Πολλοὶ μὲν πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται
  Ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμειψόμεθα
Τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον. ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδόν ἐστι,
  χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Lodo. Iauſſerandus.

Diteſcunt pleriq. mali: contrà vrget egeſtas
  Sæpe bonos: nobis ſors tamen iſta placet.

Tutæ

Tutæ diuitiæ virtutis: cætera fumus,
Ex hominumq. bonis eſt alijs aliud.

Εἰς Ποιητάς.

Λεωνίδου ταραντίνου εἰς ὅμηρον.

Ἄστρα μὲν ἠμαύρωσε καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης
Ἄξονα δινήσας ἔμπυρος ἠέλιος
Ὑμνοπόλους δ᾽ ἀγεληδὸν ἀτιμάλδυνεν ὅμηρος
Λαμπρότατον μουσῶν φέγγος ἀνασχόμενος.

Interpr.

Omnia vì lucis ſuperat ſol igneus aſtra,
Obfuſcatq. orbis pallida luna tuos.
Sic paſſim proprio, ſuperat ſplendore poëtas
Omnes, Muſarum lumen Homerus habens.

Ἀντιφίλου εἰς ἰλιάδα καὶ ὀδύσσειαν.

Αἱ βίβλοι τίνος ἐστέ; τί κεύθετε; θυγατέρες μὲν
μαιονίδου, μύθων δ᾽ ἵστορες ἰλιακῶν.
ἁ μία μηνιθμὸν Ἀχιλλέος, ἔργα τε χειρὸς
ἑκτορέας, δεκέτους τ᾽ ἆθλα λέγει πολέμου.
ἁ δ᾽ ἑτέρα μόχθον τὸν ὀδυσσέος, ἀμφί τε λέκτροις
Χηρείοις ἀγαθᾶς δάκρυα Πηνελόπας
ἵλατε σὺν μούσαισι. μεθ᾽ ὑμετέρας γὰρ ἀοιδὰς
ὧν πὲν ἔχειν αἰὼν ἔνδεκα πιερίδας. Interpr.

Quid nam eſtis libri? quid fertis? filiæ Homeri
Magni, Dardanidum pandimus hiſtoriam.
Prima iram Pelidæ, & denos bella per annos,
Et quæ egit bello Troicus Hector habet?
Altera Vlyſſæos ingenti laude labores

Con-

Continet, & caſtæ Penelopes lacrymas.
Parcite cũ Muſis qui ſcribitis. Vndecim habẽt nũc
Sæcula, Phœbeo in carmine Pieridas.

Ἐρώτησις Ὁμήρου.

Ἄνδρες ἀπ' ἀρκαδίης ἁλιήτορες· ἦ ῥ' ἔχομέν τι;

Interpr.

Num quid Arcadij cepiſtis? dicite amici.

Ἀπόκρισις.

ὅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθ' ὅσσ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

Vitus Vvintz.

Quod captum eſt, perijt: ſed quæ non cepimus, adſunt,

Hoc reſponſo audito, hoc diſtichon fecit Homerus.

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάατε
οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

Vitus.

Qui vos ò pueri tales genuere parentes
Certe non humili penitus, nec ſorte ſuprema.

Libet & hoc loco adſcribere Homeri Caminum,

καὶ τὰ Εἰρεσιώνη.

κάμινος.

Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν, ἀείσω ὦ κεραμῆες·
δεῦρ' ἄγ' ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου.
εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα μάλ' ἱρά.
φρυχθῆναί τε καλῶς, καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι.

πολ-

πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς.
πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφι νοῆσαι.
ἢν δ' ἀπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδη ἄρησθε.
συγκαλέω δ' ἤπειτα καμίνῳ δηλητῆρας.
σύντριβ' ὁμῶς μάραγόν τε καὶ ἄσβεστον, ἠδὲ γ' ἄβακτον.
ὠμόδαμόν δ' ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ ποείζει.
πεῖθε πυραίθουσαν, καὶ δώματα, σὺν δὲ κάμινος
πᾶσα κυκηθείη κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
ὡς γνάθος ἱππείη βρύθει. βρύκοι δὲ κάμινος.
πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμήϊα λεπτὰ ποιοῦσα.
δεῦρο καὶ ἠελίου θυγάτηρ, πολυφάρμακε Κίρκη,
ἄγρια φάρμακα βάλλε κακοῦ δ' αὐτούς τε, καὶ ἔργα.
δεῦρο δὲ καὶ χείρων ἀγέτω πολέας κενταύρους
οἵ θ' ἡρακλείους χεῖρας φύγον, οἵ τ' ἀπόλοντο.
τύπτοιεν τάδ' ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος.
αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὁρῴατο ἔργα πονηρά.
γηθήσω δ' ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
ὃ δ' ἔτ' ὑπερκύψει περὶ τοῦτο πᾶν τε πρόσωπον
φλεχθείη. ὡς πάντες ἐπίσταιντ' αἴσιμα ῥέζειν.

Vitus.

Si mihi mercedem dabitis figuli, iſta canemus.
Huc ades ò Pallas dextraq. foueto caminum,
Pulchre vt dureſcant calices, & mollia cuncta
Siccenturq. probe, & figulis lucra magna reportẽt
Vendita, perq. forũ multa & per compita multa,
Sic illis quæſtus creſcat, prudentia nobis:
At ſi depoſito iuuat irridere pudore,

Huc

Huc precor vt peſtes veniant quæcunq. per orbē
Graſſantur,fundant & in hūc mala cūcta caminū.
Contere tu Pallas flammamq, & vaſa camini,
Ille licet rapido multum nunc ferueat æſtu.
Inſuper Omodamum perdas qui damna dat arti.
Omnia miſceto,fornacem,vaſa, domumq;,
Vt fragor immenſus fiat,figuliq. tremiſcant,
Non ſecus ac malæ crepitu clauduntur equinæ.
Sic ſubita fornax crepitetq. cadatq. ruina,
Inq. lutum redeant calices,& vaſa minuta.
Huc quoq. Solis,ades,nata, incantare perita,
Inq. ipſos & opus tua noxia ſparge venena.
Huc ducat longo centauros agmine Chiron,
Quiq. manu Herculea cecidere ſuperq. fuerunt.
Illi contundant opus omne, ipſumq. caminum
In nihilum penitus redigant: figuli iſta videntes,
Plorent & lacrymis ſpectent ingentia damna.
Improbitatis ego ſpectabo hæc præmia lætus.
Deniq. qui pronus fornacem reſpicit, illi
Flamma vorax faciem rapiat,penituſq. perurat.
Sic ſcelus agnoſcent omnes, atq. inde cauebunt.

ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ.

Δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεί.
αὐτάρ ἀνακλίνεσθε θύραι, πλοῦτος γὰρ ἔσεισι.
πολλὸς, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα
εἰρήνη τ' ἀγαθὴ, ὅσα δ' ἄγγεα μεστὰ μὲν εἴη.

κυρ-

κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἕρποι μάζα.
τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὔμμιν.
ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα.
αὐτὴ δ' ὑφαίνοι ἱστὸν ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα.
νεῦμαί σοι νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥς τε χελιδὼν,
ἕστηκ' ἐν προθύροισι, καὶ εἰ μέν τι δώσεις, εἰ δὲ μὴ,
οὐχ' ἑστήξομεν, οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν.

Vitus.

Venimus ad magnas ædes,ciuemq. potentem,
Cuius diuitijs reſonat domus atq, redundat.
Vos aditum præbete fores, fœliciter intrent
Diuitiæ,& requies hilaris chariteſq. ſequantur,
Vaſa opibus tumeant,nihil hic videatur inane,
Sintq. laboratæ Cereris repleta caniſtra.
Excelſo curru hic nurus portetur, & ipſam
Veloci curſu reuehant ad limina muli.
Hæc premat electrum pedibus, telaq. laboret.
Aſt ego vos repetam, repetã profecto quotannis,
Non ſecus atq. redit ſub tectum garrula Progne.
Adſumus in porta,ſeu munera ferre placebit,
Seu nihil: eſt tamen hinc abeundi certa voluntas.
Non etenim hic habitare diu nec adeſſe putamus.

Εἰς τὴν ἀληθῆ δόξαν

Ἄδηλον.

Ζήτει σεαυτοῦ δόξαν ἐγκαταλιπεῖν.
Καλῶς ἀκούειν μᾶλλον ἢ πλουτεῖν θέλε.
Κενῆς δὲ δόξης οὐδὲν ἀθλιώτερον.

Lo-

Lodo. Iauſſerandus.

Stude tibi ipſi gloriam relinquere.
Audire malis bene, vocari quàm potens.
Nam quid leui miſerius habeas gloria?

Φιλίππου.

Οὐρανὸς ἄστρα τάχιον ἀποσβέσει, ἢ τάχα νυκτὸς
ἠέλιος φαιδρὴν ὄψιν ἀπεργάσεται.
καὶ γλυκὺ νᾶμα θάλασσα βροτοῖς ἀρότησιμον ἕξει,
καὶ νέκυς εἰς ζώων χῶρον ἀναδράμεται,
ἤ ποτε Μαιονίδαο βαθὺ κλέος, οὔνομ' Ὁμήρου,
λήθη γηραλέων ἁρπάσεται σελίδων.

Interpretatio.

Deſtituent prius aſtra polum, citiuſq. profundæ
Sol faciem noctis ſplendidus induerit.
Ante ſapor ſalſi pelagi dulceſcet amarus,
Reſtituet vitam mortuus ante ſibi,
Gloria quàm pereat, ſublime aut nomen Homeri,
Cuius apud doctos Muſa perennis erit.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἀπόλλων περὶ ὁμήρου.

Ἤειδον μὲν ἐγὼν, ἐχάρασσε δὲ θεῖος ὅμηρος.

Vinc. Opſopæus.

Hæc modulabar ego, ſcripſit diuinus Homerus.

Εἰς Σαπφώ.

Ἀντιπάτρου Σιδωνίου.

Μνημόσυνον εἷλε θάμβος, ὅτ' ἔκλυε τᾶς μελιφώνου
Σαπφοῦς, μὴ δεκάταν μοῖσαν ἔχουσι βροτοί.

Interpr. (phus

Mnemoſine admirans dulcis noua carmina Sap-
Nunc homines Muſam,dixit,habent decimam

Πλάτωνος.

Ἐννέα τὰς μούσας φασίν τινες ὡς ὀλιγώρως·
ἠνὶ δὲ καὶ Σαπφὼ λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

Auſonius.

Lesbia pierijs Sappho ſoror addita Muſis.
εἰμ' ἐνάτη λυρικῶν, ἀονιδῶν δεκάτη

Morus.

Muſas eſſe nouem referunt, ſed prorſus aberrant,
Lesbica nam Sappho pieris eſt decima.

Ὅσαι μοῦσαι, καὶ οἷαι.

Καλλιόπη, σοφίην ἡρωΐδος εὗρεν ἀοιδῆς.
Κλειὼ καλλιχόρου κιθάρης μελιηδέα μολπήν.
Εὐτέρπη, τραγικοῖο χοροῦ πολυηχέα φωνήν.
μελπομένη, θνητοῖσι μελίφρονα βάρβιτον ηὗρε.
τερψιχόρη χαρίεσσα, πόρεν τεχνήμονας αὐλούς.
ὕμνους ἀθανάτων Ἐρατὼ πολυτερπέας εὗρε.
τέρψιας ὀρχηθμοῖο Πολύμνια πάνσοφος εὗρεν.
ἁρμονίην πάσαισι Πολύμνια δῶκεν ἀοιδαῖς.
Οὐρανίη πόλον εὗρε, καὶ οὐρανίων χορὸν ἄστρων.
κωμικὸν εὗρε Θάλεια βίον τε, καὶ ἤθεα κεδνά.

De Muſis & earum inuentis

Virgilius.

Clio geſta canens tranſactis tempora reddit,
Melpomene tragico proclamat mœſta boatu.
Comica laſciuo gaudet ſermone Thalia.
Dulciloquis calamos Euterpe flatibus vrget.
Terpſichore affectus citharis mouet, imperat, au-
Plectra gerés Erato ſaltat pede, carmine, vultu. (get

Ἀδέσποτον.

Ἡρόδοτος μύσας ὑπεδέξατο. τῷ δ' ἄρ ἑκάσῃ
ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μίην.

Interpr.

Herodotus, quum ſe Muſis præberet amicum,
Abſtulit a quauis gratificante librum.

ΕΙΣ ΑΡΧΙΛΟΧΟΝ

Ἄδηλον.

Ἀρχιλόχου τάδε μέτρα, καὶ ἠχήεντες ἴαμβοι
Θυμοῦ καὶ φοβερῆς ἰὸς ἐπεσβολίης.

Interpr.

Hi ſunt Archilochi, reſonabile carmen, Iambi
Iræ & terrifici ſpicula conuicij.

ΕΙΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΝ

Ἄδηλον.

Βίβλοι Ἀριστοφάνευς, θεῖος πόνος, αἷσιν Ἀχαρνεὺς
Κισσὸς ἐπὶ χλοερὴν πουλὺς ἔπεισε κόμην.

Ηνὶ δ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελὶς, οἷα δὲ μῦθοι
Ηχεῦσιν, φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
Ὦ καὶ θυμὸν ἄειςε, καὶ Ελλάδος ἤθεσιν ἶσα
Κωμικὲ, καὶ στίξας ἄξια, καὶ γελάσας.

Interpr.

Carmina Ariſtophanis diuum liber, omnia quorũ
Multæ hederæ viridem compoſuere comam.
Quantũ doctus habet Bacchũ labor: en tibi quantũ
Terribiles charitas fabula tota ſonat.
Magnanime o vates, & moribus inclyte Graium
Digna canis ridens, digna canis ſtimulans.

ΕΙΣ ΗΣΙΟΔΟΝ

Αδήλου.

Ησιόδου ποτὲ βίβλον ἐμαῖς ὑπὸ χερσὶν ἑλίσσων,
Πυῤῥὴν ἐξαπίνης εἶδον ἐπερχομένην·
Βίβλον δὲ ῥίψας ἐπὶ γῆν χερὶ, τοῦτ' ἐβόησα
Ἔργα τί μοι παρέχεις ὦ γέρον Ησίοδε;

Interpr.

Heſiodi quondam manibus dum voluo libellum,
Eminus accedens eſt mihi viſa Ceres.
Mox ego proiecto clamaui talia libro,
Cur opere ingrato me premis Heſiode?

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ.

Γερμανικοῦ.

Εκτορ ἀρήϊον αἷμα, κατὰ χθονὸς εἴ που ἀκούεις,
χαῖρε, καὶ ἄμπνευσον βαιὸν ὑπὲρ πατρίδος.
Ἴλιον οἰκεῖται, κλεινὴ πόλις, ἄνδρας ἔχουσα

σὺ μὲν ἀφαυροτέρους, ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἀρηϊφίλους.
μυρμιδόνες δ᾽ ἀπόλοντο. παρίστασο, καὶ λέγ᾽ ἀχιλλεῖ
θεσσαλίην κεῖσθαι πᾶσιν ὑπ᾽ αἰνεάδαις.

MORVS.

Gradiui genusHector aue, ſi quid ſub humo audis,
Reſpira, & patriæ nomine creſce tuæ.
Ilios vrbs colitur nunc inclyta, gens colit illam
Quam tu Marte minor, Martis amica tamen.
Myrmidones periere, ades, & dic Hector Achilli,
Eſſe ſub Aeneadis vndique Theſſaliam.

Εὐήνου εἰς Τροίαν.

Ξεῖνοι, τὴν περίβωτον ἐμὲ πόλιν, Ἴλιον ἱρὴν,
τὴν πάρος ἀντιπύργοις τείχεσι κληιζομένην
Αἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν. ἀλλ᾽ ἐν ὁμήρῳ
Κεῖμαι, χαλκείων ἕρκος ἔχουσα πυλῶν.
Οὐκ ἔτι με σκάψει βαιοφθόρα δούρατ᾽ Ἀχαιῶν
Πάντων δ᾽ ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόμασι.

Interpr.

Hoſpes, turritis quondam ne mœnibus vrbem,
Quæ celebri Troiæ nomine dicta fui,
Perpetuus puluis conſumpſit: verum in Homero
Nunc cubo, portarum ferrea clauſtra tenens.
Eruet haud vltra menoxia cuſpis Achiuum.
Inclyta, Graiorum ſemper in ore ferar.

Ἀντιπάτρου εἰς Κόρινθον.

Ποῦ τὸ περίβλεπτον κάλλος σέο Δωρεὶ Κόρινθε;
Ποῦ στεφάναι πύργων, ποῦ σὰ πάλαι κτέανα?

Πῦ νηοὶ μακάρων; πῦ δώματα, ποῦ δὲ δάμαρτες
Σισύφιαι, λαῶν θ' αἵ ποτε μυριάδες;
Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἴχνος πολυκάμμορε σεῖο λέλειπται,
Πάντα δὲ συμμάρψας ἐξέφαγε πόλεμος.
Μῦναι ἀπόρθητοι Νηρηΐδες ὠκεανοῖο
Κῦραι, τῶν ἀχέων μίμνομεν ἀλκυόνες.

Interpr.

Dorica dic vbi ſit præſtans tua forma Corinthe?
Dic vbi ſunt veteres diuitis vrbis opes?
Dic vbi templa Deum? turres, & tecta ſuperba?
Matres, & populi maxima turba tui?
Nulla tui infelix veſtigia ſtare videmus,
Hoſtica comminuit talia cuncta manus.
Solae non paſſæ damnum Nereides vllum,
Angimur vſque tuis luctibus Halcyones.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ.

Αδηλον.

Φασὶ παροιμιακῶς, κἂν μῦς δάκοι ἄνδρα πονηρόν.
ἀλλὰ τί δ' οὐχ οὕτω, φημὶ, προσῆκε λέγειν.
ἀλλὰ δάκοι κἂν μῦς ἀγαθοὺς, καὶ ἀπράγμονας ἄνδρας,
τὸν δὲ κακὸν δεδιὼς, δήξεται οὐδὲ δράκων.

MORVS.

Auſus erit mordere malum vel mus, vetus hoc eſt
Verbum, ſed longe res habet illa ſecus.

Inno-

Innocuos audet vel mus mordere, nocentem
Tangere non audet territus ipſe draco.

ΕΙΣ ΠΤΩΧΟΥΣ.

Παλλαδᾶ.

Μηδέποτε ζήσας ὁ πένης βροτὸς, οὐδ᾽ ἀποθνήσκει.
καὶ ζῆν γὰρ δοκέων, ὡς νέκυς ἦν ὁ τάλας.
οἱ δὲ τύχας μεγάλας, καὶ χρήματα πολλὰ λαχόντες,
οὗτοι τὸν θάνατον πᾶσιν ἔχουσι βίου.

MORVS.

Nunquam, vixiſti o pauper, nunquam morieris,
Nempe miſer, viſus viuere, mortuus es.
At quibus immenſa eſt fortuna, pecunia multa,
His vitæ finem mors aliquando facit.

ΕΙΣ ΣΙΩΠΗΝ.

Παλλαδᾶ.

Η μεγάλη παίδευσις ἐν ἀνθρώποισι, σιωπή.
μάρτυρα Πυθαγόρην τὸν σοφὸν αὐτὸν ἔχω.
ὃς λαλέειν εἰδὼς, ἑτέρους ἐδίδασκε σιωπᾶν.
φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατὲς εὑράμενος.

MORVS.

Rebus in humanis magna eſt doctrina tacere,
Teſtis erit ſapiens hic mihi Pythagoras.
Nempe loqui doctus, reliquos docet ille tacere,
Magnum hoc ad requiē pharmacon inueniēs.

Τοῦ αὐτοῦ.

πᾶς τις ἀπαίδευτος φρονιμώτατός ἐστι σιωπῶν,
τὸν λόγον ἐγκρύπτων ὡς πάθος αἴσχιστον.

Ioan. Iordanus.

Dum tacet indoctus, tum eſt prudentiſſimus: atq;
Turpe velut vitium pectore verba tegit.

ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Οὐ τὸ ζῆν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ τὸ ῥίψαι
Φροντίδας ἐκ στέρνων τὰς πολιοκροτάφους.
Πλοῦτον ἔχειν ἐθέλω τὸν ἐπάρκιον. ἡ δὲ περισσὴ
θυμὸν ἀεὶ κατέδει χρυσομανὴς μελέτη.
ἔνθεν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρείονα πολλάκι δήεις
καὶ πενίην πλούτου, καὶ θάνατον βιότου.
ταῦτα σὺ γιγνώσκων, κραδίης ἴθυνε κελεύθους,
εἰς μίαν εἰσορόων ἐλπίδα τὴν σοφίην.

Interpr.

Niquis ab immodicis animum ſubduxerit omnē
Curis, iam vitæ gratus abibit honos.
Quod ſatis eſt, cupio: mihi porro diſplicet auri
Sæuus amor, mentem lædere nanque ſolet:
Diuitijſque fere (nimium peccatur vtrinque)
Pauperies, vita morſque petenda magis.
Propterea, quocunque demum fortuna vocarit,
Conſilio prudens res moderare tuas.

ΕΙΣ ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ.

Αδηλον.

Εἰ κύκνῳ δύναται κόρυδος παραπλήσιον ᾄδειν,
τολμῷεν δ' ἐρίσαι σκῶπες ἀηδονίσιν.
εἰ κόκκυξ τέττιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι,

Ian

ἶσα ποιεῖν καὶ ἐγὼ Παλλαδίῳ δύναμαι.

C. VRS. VELIVS.

Si corydus cantu queat eſſe propinquus olori,
Aut vlulæ tecum ſi philomela ſonent,
Cuculus & cupiat vocalior eſſe cicada;
Tum vel ego verſu par ero Palladio.

Παλλαδᾶ.

Νηδὺν ἀναίσχυντον στιβαροῖς ἤχυνα λογισμοῖς,
σωφροσύνῃ κολάσας ἔντερον ἀργαλέον.
εἰ γὰρ ἔχω τὸν νοῦν ἐπικείμενον ὑψόθι γαστρὸς,
πῶς μὴ νικήσω τὴν ὑποτασσομένην;

Interpr.

Quanquā vētris erat gurges nimiū vſq; moleſtus,
Hunc mihi ſubieci ſobrietate tamen.
Cumque ſit inferior venter ratione magiſtra,
Nonne queat facili vincier ille manu?

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ

Ἄδηλον.

Ελπὶς καὶ σὺ τύχη, μέγα χαίρετε, τὸν λιμέν᾽ εὗρον.
οὐδὲν ἐμοὶ χὑμῖν, παίζετε τοὺς μετ᾽ ἐμέ.

MORVS.

Iam portum inueni, Spes, & Fortuna valete.
Nil mihi vobiſcum eſt, ludite nunc alios.

G. LILIVS.

Inueni portum, Spes, & Fortuna valete.
Nil mihi vobiſcum, ludite nunc alios.

Λουκιανοῦ.

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμην ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππου.
 καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με ποτ' ᾤετο, καὶ πάλιν οὗτος
 οἴεται. εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενὸς, ἀλλὰ τύχης.

MORVS.

Nuper Achæmenidæ fueram, nunc ecce Menippi,
 Adque alium rurſus deueniam ex alio.
Me proprium nūc iſte putat, propriū ille putabat.
 Aſt ego nullius ſum, niſi ſortis ager.

Εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον τῆς τοιαύτης
προαγωγῆς.

Οὐκ ἐθέλουσα τύχη σε προήγαγεν, ἀλλ' ἵνα δείξῃ,
 ὡς ὅτι καὶ μέχρι σοῦ πάντα ποιεῖν δύναται.

MORVS.

Non tibi quod faueat, ſic te fortuna leuauit.
 Sed de te liqueat vult, ſibi quid liceat.

Παλλαδᾶ.

Οὐ λόγον, οὐ νόμον οἶδε τύχη. μερόπων δὲ τυραννεῖ
 τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ῥεύμασι συρομένη.
μᾶλλον τοῖς ἀδίκοισι ῥέπει, μισεῖ δὲ δικαίους
 ὡς ἐπιδεικνυμένη τὴν ἄλογον δύναμιν.

Interpr.

Iudicio Fortuna carens mortalibus ægris
 Imperat, ac varie quælibet vna regit.
Quinetiam eſt inimica bonis, ac ſemper iniquos
 Promouet, imperium damnat, & ipſa ſuum.

Παλλαδᾶ.

Παίγνιόν ἐστι τύχης μερόπων βίος, οἰκτρὸς ἀλήτης
πλούτου, καὶ πενίης μεσσόθι ῥεμβόμενος.
καὶ τοὺς μὲν κατάγουσα, πάλιν σφαιρηδὸν ἀείρει.
τοὺς δ᾽ ἀπὸ τῶν νεφελῶν, εἰς ἀΐδην κατάγει.

Incerti Interpretis.

Sola hominum vitam præceps Fortuna gubernat,
Inter diuitias pauperiemq. locans.
Quos prius euertit, rurſum ſublime volutat.
Quos leuat ad nubes, hos ad auerna trahit.

Ἀδηλον.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, κἂν ᾖ παράδοξα.
τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει.
καὶ σοῦ τὴν ὀφρὺν, καὶ τὸν τῦφον καταπαύσει,
κἂν ποταμὸς χρυσοῦ νάματά σοι παρέχῃ.
οὐ θρύον, οὐ μαλάχην ἄνεμος ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
ἢ δρύας, ἢ πλατάνους, οἶδε χαμαὶ κατάγειν.

Interpr.

Multa poteſt Fortuna, vel inſperata, potenteis
Deijcit, ac tenueis ſubuchit illa viros.
Illa ſupercilium tibi protinus aufert, & ſi
Aurifero madeat flumine tota domus.
Ventus enim malua, limoſaque abſtinet vlua,
Sed veteres ornos exagitare ſolet.

Fortunæ inconſtantiam optime ſic deſcripſit

Vir-

Virgilius.

Fortuna omnipotens inſipientibus,
Tantum iuris atrox quæ tibi vindicas,
Euertiſq;bonos,eligis improbos,
Nec ſeruare potes muneribus fidem.
 Fortuna immeritos auget honoribus,
Fortuna innocuos cladibus afficit.
Iuſtos illa viros pauperie grauat.
Indignos eadem diuitijs beat.
Hæc aufert iuuenes,& retinet ſenes,
Iniuſto arbitrio tempora diuidens.
Quod dignis adimit,tranſit ad impios,
Nec diſcrimen habet,rectaque iudicat.
Inconſtans,fragilis,perfida,lubrica,
Nec quos clarificat,perpetuo fouet.
Nec quos deſeruit,perpetuo premit.

ΕΙΣ ΥΠΕΡΟΨΙΑΝ
Παλλαδᾶ.

Ἠέρα λεπταλέον μυκτηρόθεν ἀμπνείοντες
 Ζάομεν, ἠελίου λαμπάδα δερκόμενοι,
Πάντες ὅσοι ζῶμεν κατὰ τὸν βίον. ὄργανα δ' ἐσμὲν
 Αὔραις ζωογόνοις πνεύματα δεχνύμενοι.
εἰ δέ τις οὖν ὀλίγην παλάμῃ σφίγξειεν ἀϋτμήν,
 Ψυχὴν συλήσας εἰς Ἀΐδην κατάγει
οὕτως οὐδὲν ἐόντες, ἀγηνορίῃ τρεφόμεσθα
 Πνοιῆς ἐξ ὀλίγης ἀέρα βοσκόμενοι

Spi-

Interpr.

Spirantes tenuem viui de naribus auram,
Cernimus aſtriferi lucida templa poli.
Hac quotquot vita fruimur,ſumus organa: flatum
Auræ uitalis corpore ſuſcipimus.
Quam ſi quis modica palma compreſſerit,ille
Mox, anima eliſa,pallida regna petet,
Si nihil ergo ſumus:cur ſic iuuat eſſe ſuperbos?
Quos modici paſcit aëris aura leuis?

ΕΙΣ ΦΘΟΝΟΝ.

Παλλαδᾶ.

Ο φθόνος οἰκτιρμοῦ κατὰ Πίνδαρον ἐστὶν ἀμείνων.
οἱ βασκαινόμενοι, λαμπρὸν ἔχουσι βίον.
τοὺς δὲ λίαν ἀτυχεῖς, οἰκτείρομεν. ἀλλά τις εἴην
μήτ᾽ ἄγαν εὐδαίμων, μήτ᾽ ἐλεεινὸς ἐγώ.
ἡ μεσότης γὰρ ἄριστον. ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκε
κινδύνους ἐπάγειν, ἔσχατα δ᾽ ὕβριν ἔχει.

MORVS.

Inuidia eſt peior miſeratio,Pindarus inquit.
Fœlici inuidiam ſplendida vita facit.
At nimium miſeros,miſeramur, Pindarus inquit,
Hei nimium!fœlix,nec miſerandus ego.
Scilicet extremis longe mediocria præſtant.
Infima calcantur,ſumma repenteruunt.

Αδηλον.

Ο φθόνος ἐστὶ κάκιστον, ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ.
τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην.

Peſſi-

Interpr.

Peſſima res liuor,ſolamen quoddam habet in ſe,
Liuido enim exagitat lumina corq.ſimul.

Αδηλον.

Ο φθόνος ἀυτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βελέεσσι δαμάζει

Liuidus ipſe domat proprio,ſe vindice,telo.

Sed audiendus eſt de liuore,&
Virgilius.

Liuor tabificum malis venenum
Intactis vorat oſſibus medullas,
Et totum bibit artubus cruorem,
Quod quiſquis furit,inuidetque forti,
Vt debet,ſibi pœna ſemper ipſe eſt,.
Teſtatur gemitu graues dolores,
Saſpirat,gemit,incutitque dentes,
Sudat frigidus,intuens quod odit,
Effundit mala lingua virus atrum.
Pallor terribilis genas colorat,
Infœlix macies renudat oſſa,
Non lux,non cibus eſt ſuauis illi,
Non potus iuuat,aut ſapor Lyæi.
Nec ſi pocula Iuppiter propinet,
Atque hæc porrigat,& miniſtret Hebe,
Aut tradat Ganymedes ipſe nectar.
Non ſomnum capit,aut quieſcit vnquam,

Tor-

Torquet viſcera carnifex cruentus.
Veſanos tacitus mouet furores
Intentans animo faces erinnys.
Letalis Tityique vultur intus,
Qui ſemper lacerat, comeſtque mentem.
Viuit pectore ſub dolente vulnus,
Quod Chironia nec manus leuarit,
Nec Phœbus, ſoboles ve clara Phœbi.

ΕΙΣ ΦΥΛΑΡΓΥΡΟΥΣ

Πλάτωνος, οἱ δὲ, Ἀντιπάτρου.

Platoni tribuit Laertius.

Χρυσὸν ἀνὴρ, ὁ μὲν εὗρεν, ὁ δ᾽ ὤλεσεν. ὧν ὁ μὲν εὑρὼν,
Ρῖψεν. ὁ δ᾽ οὐχ εὑρὼν, λυγρὸν ἔδησε βρόχον.

Στατυλλίου Φλάκκου.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν, ἔλιπε βρόχον αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὃν λίπεν οὐχ εὑρὼν, ἧψεν ὃν εὗρε βρόχον.

Laert. Interpr.

Depoſuit laqueos, aurum vir nactus, at aurum
Non nactus, laqueis triſtia colla ligat,

AVSONIVS.

Qui laqueum collo nectebat, repperit aurum,
Theſaurique loco depoſuit laqueum.
At qui condiderat, poſtquam non repperit aurum.
Aptauit collo quem repperit laqueum.

ΕΙΣ ΦΙΛΙΑΝ.

Αδηλον.

Θησαυρὸς μέγας ἐστ' ἀγαθὸς φίλος Ἡλιόδωρε,
τῷ καὶ τηρῆσαι τοῦτον ἐπισταμένῳ.

Interpr.

Heliodore, bonus theſauri eſt inſtar amicus
Permagni: ſi quis ſcit retinere diu.

Αδηλον.

Μήποτε τὸν παρεόντα παρεὶς φίλον, ἄλλον ἐρεύνα,
Δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Interpr.

Ne quæras alium, præſentem exoſus amicum,
Credens quæ retulit turba maligna tibi.

Αδηλον.

γνήσιός εἰμι φίλος. καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα.
τοὺς δὲ κακοὺς, διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.
οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν. οὓς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

Interpr.

Ipſe ego, qui fidum noui tractare ſodalem,
Ne qua commaculer parte, repello malos.
In ſpeciem nullum palpo, ſed quiſquis amatur
Vel ſemel, ad cineres hic mihi amicus erit.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς ἐμπεδοκλῆν.

Ηδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κοῦρός τε, κόρη τε,
θάμνος τ' οἰωνός τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπυρος ἰχθύς.

BEN-

BENTINVS.

Nam,memini,fueram quondam puer,atq.puella,
Plantaq;& ignitus piſcis,pernixq;volucris.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Sunt autem Empedoclis de ſeipſo
verſiculi.

Ὦ φίλοι, ὃ μέγα ἄστυ κατὰ ξανθοῦ ἀκράγαντος
ναίετ' ἀν' ἄκρα πόλιος, ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων,
χαίρετ'. ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός,
πωλεῦμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος ὥσπερ ἔοικε,
ταινίαις τε περίστεπτος, στέφεσίν τε, θαλείης.

His verſibus,ſequentes nectit Diogenes
Laertius.

Τοῖσιν ἅμ' εὖτ' ἂν ἵκωμαι ἐς ἄστεα τηλεθόωντα
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶ σεβίζομαι. οἱ δ' ἅμ' ἕπονται
μύριοι, ἐξερέοντες ὅπῃ πρὸς κέρδος ἀταρπός,
ἣ μὲν μαντοσυνέων κεχρημένοι, οἱ δέ τι νούσων
παντοίων ἐπύθοντο κλύειν εὐηκέα βάξιν.

BENTINVS.

Vrbem qui flaui ad ripas Acragantis amici
Incolitis magnam, res & curatis honeſtas
Saluete.Immortalis ego conuerſor apud vos
Vt par eſt,deus,& tali me dignor honore.
Formoſis vinctus vittis roſeiſq;corollis.
Queis quãdo egregias veniã comitatus ad vrbes,
Mulieribus maribusq;colar, comiteſq; ſequentur
Innumeri,ad lucrum quos ardens ſemita ducit,
Qui-

Quiq;prophetiam exercent, qui diſcere morbi
Omnigeni curam cupiunt artesq.ſalubres.

Ἀποφθέγματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν.

Ἑπτὰ σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, οὔνομα, φωνήν.
μέτρον μὲν Κλεόβουλος ὁ λίνδιος εἶπεν ἄριστον.
Χίλων δ' ἐν κοίλῃ λακεδαίμονι, γνῶθι σεαυτόν.
ὃς δὲ κόρινθον ἔναιε, χόλου κρατέειν περίανδρος.
Πιττακὸς, οὐδὲν ἄγαν, ὃς ἔην γένος ἐκ μιτυλήνης.
Τέρμα δ' ὁρᾶν βιότοιο, σόλων ἱεραῖς ἐν ἀθήναις.
τοὺς πλέονας κακίους δὲ Βίας ἀπέφηνε πριηνεύς.
ἐγγύην φεύγειν δὲ Θαλῆς μιλήσιος ηὔδα.

Georg.Hermonymus.

Verba loquor ſeptem ſapientum,nomen,& vrbẽ.
Cerne Solon vitæ finem, ſacris in Athenis.
Inq;caua Chilon temet Lacedæmone noſce.
Optima menſura eſt, Cleobulus Lindius inquit.
Turba,Bias Priene ſatus, canit, ampla malorum.
Nil nimis,eſt genitus qui Pittacus ex Mitylene.
Et Periander agens,iræ moderare,Corinthi.
Miletoq.Thales ortus,vadimonia linque.

Eſt lib 3.Epig.quod ſolum patriam recenſet.

Ἀντιπάτρου.

Ἑπτὰ σοφῶν Κλεόβουλε σὲ μὲν τεκνώσατο λίνδος.
ἀμφὶ δὲ σισυφία χθὼν περίανδρον ἔχει.
Πιττακὸν, ἁ μιτυλήνα. Βίαντα δὲ δῖα πρίηνη.
Μίλητος δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἔρεισμα δίκας.

ἁ σπαρ-

ἐν σπάρτα χίλωνα. σόλωνα δ' κεκροπὶς αἶα,
πάντας. ἀειζάλου σωφροσύνας φύλακας.

Sapientes ipſos ſic recenſet
Archithrenius.

Cleobolus Lycios.Mitylenen Pittacus auxit
Conſilijs,Spartæ Chilon illuxit,Athenis
Sol hominum Solon, Periandro ſumma Corinthi
Paruit,& valuit Bias famulante Priene.
Hos ſibi cum magno gaudet peperiſſe Thalete
Græcia,quos ſenior ſapientes iactitat ætas.
Mundus ne titubet,ne cæcus,& inuius erret
Hos habeat ſeruetq duces ſtillabit Vlyſſem
Lingua,ſenex Pilius animi purgabit amurcam.

Εἰς Ηράκλειτον.

Μὴ ταχὺς Ηρακλείτου ἐπ' ὀμφαλὸν εἴλυε βίβλον
τοὐφεσίου. μάλα τοι δύσβατος, ἀτραπιτός.
ὄρφνη, καὶ σκότος ἐστὶν ἀλάμπετον. ἢν δὲ σὲ μύστης
εἰσαγάγῃ, φανεροῦ λαμπρότερ' ἠελίου.

LAERTII INTERP.

Noli Heraclitum rapido percurrere paſſu,
Eſt via difficilis,luce papyrus eget.
In ſua ſi doctus te duxerit atria vates,
Cuncta videbuntur lucidiora die.

Εἰς Πυθαγόραν.

Ηνίκα πυθαγόρης τὸ περικλεὲς εὕρετο γράμμα,
κεῖν' ἐφ' ὅτῳ κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην.

BENTINVS.

Pythagoras quondam dijs fecit nobile ſacrum,
Inuenta eſt illi littera quod celebris.

Tetraſtichon ſequens quod hoc diſtichon In græco epigrammatũ codice deinceps ſequitur, diuerſum ab ipſo eſt, teſteq; Laertio, Xenophanis cuiuſdam eſt elegiographi.

Δή ποτε μιν συφελιζομένου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος,
Παῦσαι, μὴ δὲ ῥάπιζ᾽, ἐπειὴ φίλου ἀνέρος ἐστὶ
ψυχὴ, τὴν ἔγνω, φθεγξαμένης ἀΐων.

BENTINVS.

Qui catulum duro miſeratus verbere cæſum
quum, vt fama eſt, olim præterijſſet, ait:
Deſine, ne miſerum cædas, nam charus amici
Eſt animus, quod vox indicat ipſa mihi.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑΝ.

Αδηλον.

Εκ πυρὸς ἰλιακοῦ δοράτων μέσον ἥρπασεν ἥρως
αἰνείας, ὅσιον παιδὶ βάρος πατέρα.
ἔκλαγε δ᾽ ἀργείοις, μὴ ψαύετε. μικρὸν ἐς ἄρα
κέρδος ὁ γηραλέος. τῷ δὲ φέροντι, μέγα.

MARVLLVS.

Quum ferret medios proles Cytheræa per hoſtes
Impoſiti collo languida membra patris,

Par-

Parcite,ait,Danai,leuis eſt ſene gloria rapto,
At non,erepto, gloria, patre, leuis.

Eſt & iocus in Neronem, quem refert Suetonius.

Quis negat Aeneæ magna de ſtirpe Neronem?
Suſtulit hic matrem,ſuſtulit ille patrem.
Dum tēdit citharam noſter,dum cornua Parthus,
Noſter erit Pæan, ille Hecatabeletes.
Roma domus fiet,Veios migrate Quirites,
Si non & Veios occupat iſta domus.

Ἀρχίου.

Αἶαν ὅλην, νήσους τε διϊπταμένη σὺ χελιδὼν,
Μηδείης γραπτῇ πυκτίδι νεοσσοτροφεῖς.
ἔλπῃ δ᾽ ὀρταλίχων πιστὴν σέο τήνδε φυλάξειν
κολχίδα, μηδ᾽ ἰδίων φεισαμένην τεκέων;

In hirundinem in tabula nidificantem,vbi Medeæ erat imago.

Daniel Alſuortus Anglus

Per mare per terras volitando vagaris hirundo
Medeæ picta nidificas tabula
An tibi cuſtodem pullorum Colchida fidam
Speras, que natos ſuſtulit ipſa ſuos?

MARVLLVS.

Quid vaga tot terras vrbesq.emenſa volucris,

Colchidos in ſæuo nidificas gremio?
Pignoribusq. tuis credis male ſana fidelem,
Ipſa ſuos partus quæ laniauit atrox?
Ni fetus exoſa tuos Pandione nata,
Phaſiaca quæris perdere ſæuitia?

Angelus Politianus

Medeæ ſtatua eſt, miſella hirundo
Sub qua nidificas; tuos ne credas
Huic natos rogo, quæ ſuos necauit.

Ab hoc argumento alienum non eſt,
quod libro 4. habetur.

Φιλίππου.

Κολχίδα τὴν ἐπὶ παισὶν ἀλάστορα, βαιὰ χελιδὼν
πῶς ἔτλης τεκέων μαῖαν ἔχειν ἰδίων;
ἧς ἔτι κανθὸς ὕφαιμος ἐπαστράπτει φόνιον πῦρ,
καὶ πολιὸς γενύων ἀφρὸς ἀποστάζει.
ἀρτιβρεχὴς δὲ σίδηρος ἐφ᾽ αἵματι. φεῦγε πανώλη
μητέρα· κἂν κηρῷ τεκνοφονοῦσαν ἔτι.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΗΣΙΝ.

Λουκιανοῦ.

Ἡ βραδύπους βουλὴ, μέγ᾽ ἀμείνων. ἡ δὲ ταχεῖα,
αἰὲν ἐφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει:

Interpr.

Sit mora conſilijs. Nam ſi moderamine tractes,
Proſunt, vt ſtulte præcipitata nocent.

Eis

ΕΙΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ.

Παλλαδᾶ.

Εἰ τὸ μέλειν δύναταί τι, μεμίμνα καὶ μελέτω σοι:
 εἰ δὲ μέλει περὶ σοῦ δαίμονι, σοὶ τί μέλει;
οὔτε μεριμνήσεις δίχα δαίμονος, οὔτ' ἀμελήσεις:
 ἀλλ' ἵνα σοί τι μέλῃ, δαίμονι τοῦτο μέλει.

Interpr.

Si quid cura poteſt, ſit ſolicito tibi cura:
 At ſi Dijs curæ es; quid tua cura poteſt?
Solicitus nec eris ſine numine, nec ſine cura.
 Vt ſit cura tibi, cura ſit illa Dei.

Μιμνέρμου.

τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε. δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
 ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

MORVS

Tu teipſum oblectes, & vulgi verba loquacis
 Sperne, bene hic de te dicet, & ille male.

ΕΙΣ ΧΡΟΝΟΝ.

Πλάτωνος.

Αἰὼν πάντα φέρει. δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν,
 οὔνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἠδὲ τύχην.

Interpr.

Omnia fert ætas, mutant quoq. ſæcula nomen,
 Et genus, & formam, diuitiasq. ſimul.

Αδήλου.

τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον. ἢν δὲ παρέλθῃ,

Ζητῶν δ᾽ εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

LVSCINIVS.

Arridet roſa quum floret, mox præterit, illic
Dumq. roſas quæris, plurima ſpina patet.

ΕΙΣ ΩΡΑΣ

Ἀδηλον.

Ἓξ ὧραι μόχθοις ἱκανώταται. αἱ δὲ μετ᾽ αὐτὰς,
γράμμασι δεικνύμεναι ΖΗΘΙ λέγουσι βροτοῖς.

Volaterranus.

Sex horæ tantum rebus tribuuntur agendis,
Viueq. poſt illas, litera Zeta monet.

σχόλιον.

Φησὶ δεῖν μέχρι τῆς ἕκτης ὥρας τῆς ἡμέρας ἐργάζεσθαι μετὰ δὲ ταύτην, ἐπ᾽ ἄριστον ἔρχεσθαι. τοῦτο δὲ φησὶ δηλοῦν καὶ τὸ ὡρολόγιον. τὰ γὰρ μετὰ τὴν ἕκτην σημεῖα, τουτέστι τὸ τῆς ἑβδόμης, τὸ Ζ, καὶ τῆς ὀγδόης τὸ Η, καὶ τῆς ἐννάτης τὸ Θ, καὶ τῆς δεκάτης τὸ Ι, κατὰ συλλαβὰς συναπτόμενα, ΖΗΘΙ δίδωσιν ἀναγινώσκειν, τουτέστι, προτρέπεται φάγε, ἵνα ζῆν ἔχῃς.

Huc alluſiſſe videtur hoc epigrammate

MARTIALIS:

Prima ſalutantes atq. altera continet hora,
Exercet raucos tertia cauſidicos.
In quintam varios extendit Roma labores.
Sexta quies laſſis, ſeptima finis erit.
Sufficit in nonam nitidis octaua palæſtris.

Impe-

Imperat extructos frangere nona thoros.
Hora libellorum decima eſt Eupheme meorum,
Temperat ambroſias quum tua cura dapes,
Et bonus Etherio laxatur nectare Cæſar,
Ingentiq. tenet pocula parca manu.
Tunc admitte iocos. greſſu timet ire licenti
Ad matutinum noſtra Thalia Iouem.

FINIS EORVM QVAE EX
PRIMO LIBRO.

ΕΚ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ

Λουκιλλίου.

ΕΙκοσέτους σωθέντος Οδυσσέος εἰς τὰ πατρῷα
ἔγνω τὴν μορφὴν ἄργος ἰδὼν ὁ κύων.
ἀλλὰ σὺ πυκτεύσας στρατοφῶν ἐπὶ τέσσαρας ὥρας,
οὐ κυσὶν ἄγνωστος, τῇ δὲ πόλει γέγονας.
ἢν ἐθέλῃς δὲ πρόσωπον ἰδεῖν ἐς ἔσοπτρα σεαυτοῦ,
οὐκ εἰμὶ στρατοφῶν αὐτὸς ἐρεῖς ὀμόσας.

MORVS.

Dux Ithacus patria bis denos abſuit annos,
Quum redijt, celeri cognitus vſq; cani eſt.
Te pugil ò Stratophon, certantem quattuor horas,

Et canis, & populus dedidicere ſimul.
Quin etiam ſpeculum de te ſi conſulis ipſe,
Iuratus Stratophon, te Stratophonta neges,

Εἰς ἀδύνατον,

Λουκιανοῦ.

Εἰς τί μάτην νίπτεις δέμας ἰνδικόν; ἴσχεο τέχνης.
οὐ δύνασαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι.

Interpr.

Aethiopē quid ſtulte lauas? Nam ſplēdida nūquā
Nox fuerit, lumen ſole negante ſuum.

ΕΙΣ ΑΝΟΗΤΟΥΣ

Ἔσβεσε τὸν λύχνον μωρὸς, ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
δακνόμενος, λέξας, οὐκ ἔτι με βλέπετε.

MORVS.

Quem mordent pulices extinguit morio lychnō;
Non me, inquit, cernent amplius hi pulices.

ΕΙΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΥΣ

Λουκιλλίου.

τοῦ πατρί μου τὸν ἀδελφὸν οἱ ἀστρολόγοι μακρόγηρων
πάντες ἐμαντεύσανθ' ὡς ἀφ' ἑνὸς στόματος.
ἀλλ' Ἑρμοκλείδης, αὐτὸν μόνος εἶπε πρόμοιρον·
εἶπε δ' ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκοπτόμεθα.

MORVS.

Sæpe patris frater quod debuit eſſe ſuperſtes,
Hoc velut vno omnes aſtrologi ore canunt,

Aſt

Aſt Hermoclidæs obiturum præ patre ſolus
Dixit,ſed dixit poſtquam obijſſe videt.

τοῦ αὐτοῦ

πρὸς τὸν μάντιν ὄλυμπον ὁ Νήσιμος ἦλθεν ὁ πύκτης,
εἰ μέλλει γηρᾷν βουλόμενος προμαθεῖν.
κἀκεῖνος ναί φησιν, ἐὰν ἤδη καταλύσῃς.
Α͂ν δέ γε πυκτεύῃς,ὡροθετεῖ σε Κρόνος.

MORVS.

Neſimus ecce pugil vatem conſultat Olympum,
An ventura ſibi ſera ſenecta foret.
Fors, rude donatus viues ait ille:minatur
Certanti gelidus ſed tibi falce deus.

Λουκιλλίου.

πρὸς τὸν μάντιν ὄλυμπον, ὀνήσιμος ἦλθ᾽ ὁ παλαιστὴς
καὶ πένταθλος ὕλας, καὶ σταδιεὺς Μενεκλῆς,
τίς μέλλει νικᾷν αὐτῶν τὸν ἀγῶνα θέλοντες
γνῶναι. κἀκεῖνος τοῖς ἱεροῖς ἐνιδών.
πάντες ἔφη νικᾶτε, μόνον μήτις σε παρέλθῃ,
καὶ σὲ καταστρέψῃ. καὶ σὲ παρατροχάσῃ.

AVSONIVS.

Doctus Hylas cæſtu,Phegeus catus arte palæſtræ,
Clarus Olympiacis,& Lycus in ſtadijs,
An poſſent omnes venturo vincere agone,
Hammonem Libyæ conſuluere deum
Sed deus vt ſapiens,Dabitur victoria vobis
Indubitata quidem,ſi caueatis,ait:

Ne

Ne,quisHylam cæſtu, ne quis certamine luctæ
Phegea, ne curſu te Lyce preteteat.

Παλλαδᾶ.

εἰπὲ πόθεν σὺ μετρεῖς κόσμον, καὶ πείρατα γαίης,
ἐξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον;
σαυτὸν ἀρίθμησον πρότερον, καὶ γνῶθι σεαυτὸν,
καὶ τότ' ἀριθμήσεις γαῖαν ἀπειρεσίην.
εἰ δ' ὀλίγον πηλὸν τοῦ σώματος οὐ καταριθμεῖς,
πῶς δύνασαι γνῶναι τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα;

C.Vrſ.Velius.

Fare age qui cœlum metiris,& vltima terræ,
Quum tibi de modica ſit breue corpus humo?
Te prius explores, & noſce:hinc plurima vaſtæ
Sunt loca telluris dinumeranda tibi.
Corporis at ſi non glebam metire puſilli,
Qui potes innumeræ noſſe rei numerum?

ΓΑΒΡΙΑΣ.

Ἄστροις προσκοπῶν τις ἀστεροσκόπος,
πίπτει λεληθὼς πρὸς φρέαρ. τυχὼν δέ τις
ὁδοιπόρος στένοντι, ταῦτ' ἔφη λέγων
νῦν θεὶς ἄνω, βέλτιστε τὴν γῆν οὐ βλέπεις.

Io.Iordanus.

Quidam aſtra ſpectans aſtrologus,altam cadit
Hallucinatus in foueam:ea iter tenens

Tunc

Tunc quiſpiam dixit gementi iſthæc, habens
Mentem in ſupernis Optime haud terram vides.

ΕΙΣ ΒΡΑΧΕΙΣ.

Ἰουλιανοῦ.

Ἀσφαλέως οἴκησον ἐν ἄστεϊ, μή σε κολάψῃ
αἵματι πυγμαίων ἡδομένη γέρανος.

MORVS.

Grus ne te rapiat pygmæo ſanguine gaudens,
Si ſapias, media tutus in vrbe mane.

ΕΙΣ ΓΡΑΙΑΣ.

Λουκιλλίου.

Τὰς τρίχας ὦ Νίκυλλα, τινὲς βάπτειν σε λέγουσιν;
ἃς σὺ μελαινοτάτας ἐξ ἀγορᾶς ἐπρίω.

MORVS.

Tinguis capillos femina. at qui ſcis rogas?
Nigri fuere quum referres e foro.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὰς πολιὰς βάψασα Θεμιστονόη τρικόρωνος,
γίγνεται ἐξαπίνης, οὐ νέα, ἀλλὰ Ῥέα.

Interpr.

Canos tinxiſſet poſtquam ipſa Themiſtonoë, mox
Non iuuenis facta eſt, facta ſed ipſa Rhea. eſt.

Λουκιλλίου.

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, τὸ δὲ γῆρας οὔποτε βάψεις,
οὐδὲ παρειάων ῥυτίδας ἐκτανύσεις.

μὴ

μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
ὥς τε προσωπεῖον, κοὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
οὐδὲν γὰρ πλέον ἐστί. τί μαίνεαι; οὔποτε φῦκος,
καὶ ψίμυθος, τεύξει τὴν ἑκάβην ἑλένην.

MORVS.

Sæpe caput tinguis, nunquam tinctura ſenectam,
Aut tonſura genis quæ tibi ruga tuis.
Deſine iam faciem ſtibio perfundere totam,
Ne perſona tibi hæc ſit modo, non facies.
Quum nihil aſſequeris fuco ſtibioq. quid amens
Vis tibi? nũquã Hecuben hæc facient, Helenen.

ΕΙΣ ΔΥΣΕΙΔΕΙΣ.

Λουκιλλίου.

Ῥύγχος ἔχων τοιοῦτον Ὀλυμπικὲ μήτ' ἐπὶ κρήνην
ἔλθῃς, μήτ' ἐν ὄρει πρός τι διαυγὲς ὕδωρ.
καὶ σὺ γὰρ ὡς Νάρκισσος ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἐναργὲς
τεθνήξῃ, μισῶν σαυτὸν ἕως θανάτου.

C. VRS. VELIVS.

Roſtro adeo quũ ſis turpi, nec Olympice fontes,
Nec pete perſpicuas ad loca montis aquas.
Nam facie inſpecta, veluti Narciſſus, obibis
Lethifero teipſum præcipitans odio.

Ἄδηλον.

Ἡ ῥὶς Κάστορός ἐστιν ὅταν σκάπτῃ τι, δίκελλα·
σάλπιγξ δ' ἂν ῥέγχῃ· τῇ δὲ βύγῃ, δρέπανον.

ἐν

ἐν πλοίοις, ἄγκυρα. καταπείροντι δ᾽ ἄροτρον.
  ἄγκιστρον ναύταις, ὀψοφάγοις κρεάγρα.
ναυπηγοῖς, κένδυλα, γεωργοῖς δὲ πρασόκουρον.
  τέκτοσιν, ἀξίνη. τοῖς δὲ πυλῶσι, κόραξ.
οὕτως δ᾽ εὐχρήστου σκεύους Κάστωρ τετύχηκε
  ῥῖνα φέρων πάσης ἄρμενον ἐργασίας.

LVSCINIVS.

Caſtoris eſt naſus ligo cum fodit. Huic vbi ſtertit,
  Arguta eſt tuba, vindemiat inde mucro.
Nauibus ancora erit naſus mihi, vomer & aruis,
  Piſcibus eſt hamus, fuſcina carniuoris.
Hinc ſcalprum lintres cauat, hinc viti vtile ferrũ.
  Aſcia tum fabris, coruus erit foribus.
Eſt breuiter nactus Caſtor ſimul omnia naſo
  Commoda: nam confert vſibus innumeris.

Θεοδώρου.

Ἑρμοκράτης τοῦ ῥινός, ἐπεὶ τὴν ῥῖνα λέγοντες
  Ἑρμοκράτους, μικροῖς μακρὰ χαριζόμεθα.

C. Vrſ. Velius.

Hermocrates naſi, paruis aptamus iniqui
  Grandia, ſi naſum dicimus Hermocratis.

Λουκιλλίου.

Ψαλδὲς ἔσοπτρον ἔχει Δημοσθένης. εἰ γὰρ ἀληθὲς
  Ἔβλεπεν, οὐκ ἂν ὅλως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.

MORVS.

Te ſpeculum fallit. ſpeculum nam Gellia verum
Si ſemel inſpiceres,nunquã iterum inſpiceres.

Ἀμμιανοῦ.

Οὐ δύναται τῇ χειρὶ πρόκλος τὴν ῥῖν' ἀπομύσσειν,
τῆς ῥινὸς γὰρ ἔχει τὴν χέρα μικροτέρην.
οὐδὲ λέγει Ζεῦ σῶσον ἐὰν πταρῇ. οὐ γὰρ ἀκούει
τῆς ῥινός. πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχει.

MORVS.

Nunquam Procle manu nares emungere poſſis,
Nam tua nare manus,magna licet,minor eſt.
Quãdo Ioue inclamas ſternutãs,quippe nec audis.
Tam procul ab naſus prominet aure tuus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ηγόρασας πλοκάμους, φῦκος, μέλι, κηρὸν, ὀδόντας,
τῆς αὐτῆς δαπάνης ὄψιν ἂν ἠγόρασας.

MORVS.

Cur emitur fucus,coma,dens,mel,ceraq.? poſſit
Quum perſona tibi tota minoris emi?

Ἰουλιανοῦ.

Ὄψιν ἔχεις στρουθῷ πανομοίιον. ἦ ῥά σε Κίρκη
ἐς πτηνὴν μετέθηκε φύσιν κυκεῶνα πόντα.

Interpr.

Paſſeri habes vultum ſimilem, Circe ipſa reuera
Te ex homine fecit volucrem cyceona bibẽtẽ.

Τεγίαυ̃ Βασιλέως.

Αντίον ἠελίυ σήσας ῥίνα, ϰαὶ ςόμα χάσκων.
 δείξεις τὰς ὥρας πᾶσι παρερχομένας.

MORVS.

Si tuus ad ſolem ſtatuatur naſus, hiante
 Ore, bene oſtendas dentibus, hora quota eſt.

ΕΙΣ ΔΟΛΙΟΥΣ.

Λυκιλλίυ.

Εἴ με φιλεῖς, ἔργῳ με φίλει, ϰαὶ μή μ' ἀδίκησον,
 ἀρχὴν τοῦ βλάπτειν τὴν φιλίην θέμενος.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρέσσονα φημὶ
 τὴν φανερὴν ἔχθραν τῆς δολερῆς φιλίης.
φασὶ δὲ ϰαὶ νήεσσιν ἀλιπλανέεσσι χερείυς
 τὰς ὑφάλυς πέτρας τῶν φανερῶν σπιλάδων.

Interpr.

Officio mecum certes, ac deſine fraudes
 Nectere, ſi vere ſum tibi amicus ego.
Pernicioſus enim, quiſquis ſimulabit amorem,
 Et minus ille nocet, qui nocet vſque palam.
Quiq. latent pelago ſcopuli plus nauibus obſunt,
 Quam, quos extanteis nauita cernit aquis.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ.

Αδηλον.

Βυλεύεις Αγαθῖνε· τὸ βῆτα δὲ τῦτ' ἱσορίω νῦν
 ει πε

εἰπὲ πόσης τιμῆς. δέλτα γὰρ ἦν πρότερον.

C. Vrſ. Velius.

Βουλάδ' εις Aghatinê,ſed emptũ hoc obſecro quanti
Βῆτα tibi eſt cedo,quod modo δέλτα fuit,

Huic ſimile eſt,& hoc præcedens,

Ἄδηλον.

Τοῦτο τὸ βουλάδιον εἶχες πάλαι. ἀλλὰ τὸ βῆτα
οὐκ ἐπιγιγνώσκω, δέλτα γὰρ ἐγράφετο.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ

Λεωνίδου.

Εἰκόνα Μηνοδότου γράψας Διόδωρος, ἔθηκε
πλὴν τοῦ Μηνοδότου πᾶσιν ὁμοιοτάτην.

MORVS.

Hæc tua quam nuper pinxit Diodorus imago,
Cuiuſuis magis eſt,quam tua Menodote.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γράψας Δευκαλίωνα Μενέστρατε, καὶ Φαέθοντα,
ζητεῖς τίς τούτων ἄξιος ἐστὶ τίνος.
τοῖς ἰδίοις αὐτοὺς τιμήσομεν. ἄξιος ὄντως
ἐστὶ πυρὸς Φαέθων, Δευκαλίων δ' ὕδατος.

LVSCINIVS

Quæris Deucalion Phaëtonque Meneſtrate picti,
Quem capiat meritum dignus vterq.locum.
Cuiq.ſuus debetur honos,hunc vrere flammis,
Illum ſubmergi protinus amne decet.

Huc alluſit ad Baſſum.

MARTIALIS.

Colchida quid ſcribis? quid ſcribis amice Thyeſten?
Quid tibi vel Niobe Baſſe vel Andromache?
Materia eſt mihi crede tuis aptiſſima chartis
Deucalion, vel ſi non placet hic, Phaëthon.

Λουκιλλίου.

Εἴκοσι γεννήσας ὁ ζωγράφος Εὔτυχος υἱοὺς,
οὐδ' ἀπὸ τῶν τέκνων οὐδὲν ὅμοιον ἔχει.

Interpr.

Proles viginti dedit Eutychus, & tamen ipſum
Non eſt qui referat filius ore patrem.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· οὐ δύνασαι δὲ
φωνὴν συλῆσαι, χρώματι πειθομένην.

IDEM:

Corpora nuda potes rerum depingere. Vocem
Addere corporibus non potes arte ſimul.

Ἄδηλον.

Ὢ πόσον ἀΐδρις ὁ ζωγράφος, ὅστις χαράττει
Κοίρανον εἰρήνης ἀσπίδι τικτόμενον.

H. B.

Cælator ſtultus. Regem qui effingere pacis
Naſcentem, in clypeo ſe bene poſſe putat.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Τοῦ λιθίνου Διὸς ἐχθὲς ὁ κλινικὸς ἥψατο Μάρκος,
καὶ λίθος ὢν, καὶ Ζεὺς, σήμερον ἐκφέρεται.

AVSONIVS.

Alcon heſterno ſignum Iouis attigit:ille
Quamuis marmoreus,vim patitur medici.
Ecce hodie iuſſus transferri ex æde vetuſta
Effertur,quamuis ſit deus atque lapis.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἑρμογένη τὸν ἰατρὸν ἀστρολόγος Διόφαντος
εἶπε μόνους ζωῆς ἐννέα μῆνας ἔχειν.
κἀκεῖνος γελάσας, τί μὲν ὁ Κρόνος ἐννέα μηνῶν
φησὶ λέγει, σὺ νόει, τὰ μὰ δ' σύντομά σοι.
εἶπε. καὶ ἐκτείνας, μόνον ἥψατο, καὶ Διόφαντος
ἄλλον ἀπελπίζων, αὐτὸς ἀπεσκλήκει.

AVSONIVS.

Languenti Marco dixit Diodorus haruſpex
Ad vitam non plus ſex ſupereſſe dies.
Sed medicus diuis fatiſq potentior Alcon
Falſum conuicit illico haruſpicium,
Tractauitq.manum,victuri,ni tetigiſſet:
Illico nam Marco ſex periere dies.

στράτωνος.

Ἰητρὸς Καπίτων Χρύσην ἐνέχρισεν ὁρῶντα
  ὀκτὼ μὲν μακρὸν πύργον ἀπὸ σταδίων,
ἄνδρα δ' ἀπὸ σταδίου, διὰ δώδεκα δ' ὄρτυγα πηχῶν,
  φθεῖρα δ' ἀπὸ σπιθαμῶν καὶ δύο δερκόμενον.
νῦν δ' ἀπὸ μὲν σταδίου, πόλιν οὐ βλέπει. ἐκ δὲ διπλέθρου,
  καιόμενον κατιδεῖν τὸν φάρον οὐ δύναται·
ἵππον ἀπὸ σπιθαμῆς δὲ μόλις βλέπει. ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
  ὄρτυγος, οὐδὲ μέγαν στρουθὸν ἰδεῖν δύναται.
ἂν δὲ προσεγχρίσας αὐτὸν φθάσῃ οὐδ' ἐλέφαντα
  οὐκ ἔτι μήποτ' ἴδῃ πλησίον ἑσταότα.

C.Vrſ.Velius.

Vngebat Chryſen Capito,cui culmina turris
  A ſtadijs Octo viſa fuere prius.
Viſus homo à ſtadio fuit: ad duodena coturnix
  Brachia,pes palmos per duo lende ſatus.
Nunc vrbem a ſtadio,vix cernere iugera porro
  Per duo lucentem nec Pharon ille poteſt.
Sed nec equum palmi ſpatio: proq.alite parua
  Paſſeris immenſi membra videre nequit.
Quē modo ſi medicus perrexerit vngere, cernet
  Admotum propius vix elephanta ſibi.

Ἄδηλον.

Ἰατρὸς ἀδόλεσχος νοσοῦντι πάλιν νόσος.
πολλῶν ἰατρῶν εἴσοδός μ' ἀπώλεσεν.

Lodo.

Lodo. Iauſſerandus.

Eſt garrulus ægro medicus alia infirmitas.
Multus aditus medentium me perdidit.

Λουκιλλίου.

Ἑρμογένην τὸν ἰατρὸν ἰδὼν διόφαντος ἐν ὕπνοις,
οὐκ ἔτ' ἀνηγέρθη, καίπερ ἴαμα φέρων.

MARTIALIS.

Lotus nobiſcum eſt hilaris, cænauit, & idem
Inuentus mane eſt mortuus Andragoras.
Tam ſubitæ mortis cauſam Fauſtine requiris?
In ſomnis medicum viderat Hermocratem,

Παλλαδᾶ.

Βέλτερον ἡγεμόνος λῃστοκτόνου ἐς κρίσιν ἐλθεῖν,
ἢ τοῦ χειρουργοῦ γενναδίου παλάμας.
ὃς μὲν γὰρ φονέας ὁσίως στυγῶν κατατέμνει.
ὃς δὲ λαβὼν μισθοὺς, εἰς ἀΐδην κατάγει.

LVSCINIVS.

Iudicium melius fuerit ſubijſſe latronis,
Gennadij medicas quam petijſſe manus.
Ille etenim cædes ſancte execratur & odit,
Hic pretium capit, & ducit ad Elyſios.

Ἀγαθίου.

Ἰητήρ τις ἐμοὶ τὸν ἑὸν φίλον υἱὸν ἔπεμψεν,
ὥς τὸ μαθεῖν παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικά.
ὡς δὲ τὸ, μῆνιν ἄειδε, καὶ ἄλγεα μυρί' ἔθηκεν
ἔγνω, καὶ τὸ τρίτον τοῖς δ' ἀκόλουθον ἔπος,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἀΐδι προΐαψεν,

οὐκ ἔτι μιν πέμπει πρὸς μὲ μαθητευόμενον.
ἀλλά μ' ἰδὼν ὁ πατήρ· σοὶ μὲν χάριν εἶπεν ἑταῖρε.
αὐτὰρ ὁ παῖς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δύναται.
καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς ἀΐδι προϊάπτω
καὶ πρὸς τοῦτ' οὐδὲν γραμματικοῦ δέομαι.

Interpr.

Conſueuit medicus natum mihi mittere carum
A me quo hæc liceat diſcere grammatica.
Qui poſtquam, Iram diua refer, poſuitq. dolores
Innumeros, didicit: verſus, & alter habet.
Robuſtaſq; animas multas præmiſit ad orcum:
Haud me iterum eſt natum paſſus adire ſuum.
Sed me conſpecto, tibi maxima gratia amice,
Ex me, inquit, potuit hæc didiciſſe puer.
Mitto ego nanq. animas inferno ſæpe potentes,
Adq. hoc nullo opus eſt grammatici auxilio.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ

Λεωνίδου.

Νυκτικόραξ ᾄδει θανατηφόρον. ἀλλ' ὅταν ᾄσῃ
Δημόφιλος, θνήσκει καὐτὸς ὁ νυκτικόραξ.

Interpr.

Nycticorax mortem cantu prædicit: At ille
Demophilo moritur triſte canente melos.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σίμυλος ὁ ψάλτης, τοὺς γείτονας ἔκτανε πάντας,
νυκτὸς ὅλης ψάλλων, πλὴν ἑνὸς ὠριγένους.
κωφὸν γὰρ φύσις αὐτὸν ἐθήκατο. τοὔνεκεν αὐτῷ
ζωὴν αὖτ' ἀκοῆς δῶκε περισσοτέρην.

IDEM.

Nocte canens tota vicinos perdidit omneis
Simylus, haud nocuit ſed tamen Horigeni,
Surdus enim fuit: atq. deus, quo tanta leuaret
Damna, dedit vitæ tempora longa breui.

ΕΙΣ ΚΛΕΠΤΑΣ.

Λουκιλλίου.

Εἶσιδεν Ἀντίοχος τὴν Λυσιμάχου ποτὲ τύλην,
κοὐκ ἔτι τὴν τύλην εἶσιδε Λυσίμαχος.

C. Vrſ. Velius.

Lyſimachi pateram poſtquam vidiſſet, Opheltes,
Non vidit pateram poſtea Lyſimachus,

ΕΙΣ ΚΟΥΡΕΑΣ.

Λουκιλλίου.

Τὸν δασὺν ἑρμογένην ζητεῖ πόθεν ἄρξεται κουρεὺς
κείρειν τὴν κεφαλὴν, ὅνθ' ὅλον ὡς κεφαλήν.

Interpr.

Hermogenē fruſtra aggreditur tondere magiſter,
Multiplicē ob crinem: nā caput haud reperit.

ΕΙΣ ΚΩΦΟΥΣ.

Νικάρχου.

Δυσκώφῳ δύσκωφος ἐκρίνετο. καὶ πολὺ μᾶλλον
 ἦν ὁ κριτὴς τούτων τῶν δύο κωφότερος.
ὧν ὁ μὲν, ἀντέλεγεν τὸ ἐνοίκιον αὐτὸν ὀφείλειν
 μηνῶν πένθ᾽. ὁ δ᾽ ἔφη νυκτὸς ἀληλεκέναι.
ἐμβλέψας δ᾽ αὐτοῖς ὁ κριτὴς, λέγει, ἐς τί μάχεσθε;
 μήτηρ ἔσθ᾽ ὑμῖν; ἀμφότεροι τρέφετε.

LVSCINIVS.

In ius forte trahit ſurdum, mirabile dictu,
 Surdus, & his iudex ſurdior ipſe fuit.
Eq. domo cenſum in quintum méſem petit actor,
 Nocte reus tota dixit ego molui.
Intuitus iudex ambos. Quæ litis origo
 Huius? ait matrem, mando, fouete ſimul.

ΕΙΣ ΛΑΙΜΑΡΓΟΥΣ

Λουκιλλίου.

Οὐδὲν ἀφῆκεν ὅλως Διονύσιε λείψανον Αὔλῳ
 Εὐτυχίδης δείπνων. ἦρε δὲ πάντ᾽ ὀπίσω.
καὶ νῦν Εὐτυχίδης μὲν ἔχει μέγα δεῖπνον ἐν οἴκῳ
 μὴ κληθεὶς δ᾽ Αὖλος ξηροφαγεῖ καθίσας.

Interp.

Eutychides Aulo ſemper conuiua, reliquit
 Nil

Nil magis,& quod edat,iam nihil Aulus habet.
Aulus ab Eutychide ſpretus,dum lautius ille,
Viuit,difficili diſperit vſque fame.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦν βραδὺς Εὐτυχίδης σταδιοδρόμος, ἀλλ' ἐπὶ δεῖπνον
ἔτρεχεν, ὥς τε λέγειν, Εὐτυχίδης πέταται.

MORVS.

Stare putes ſtadio Eutychides quũ curreret,at quũ
Curreret ad cenam, nempe volare putes.

ΕΙΣ ΛΕΠΤΟΥΣ.

Ἀμμιανοῦ.

Τὸν μικρὸν Μάκρωνα θέρους κοιμώμενον ἄφραν
εἰς τρώγλην μικροῦ τοῦ ποδὸς εἵλκυσε μῦς.
ὃς δ' ἐν τῇ τρώγλῃ ψιλὸς τὸν μῦν ἀποπνίξας,
Ζεῦ πάτερ, εἶπεν, ἔχεις δεύτερον Ἡρακλέα.

C.Vrſ.Velius,

Paruulus æſtiuo dormiuit tempore Macron
Quem ſua mus gracili traxit in antra pede,
Qui leuis in fouea clamauit, mure perempto,
Iuppiter, Alcides ecce tibi alter ero.

Λουκιλλίου.

Ἐξ ἀτόμων Ἐπίκουρος ὅλον τὸν κόσμον ἔγραψεν
εἶναι τοῦτο δοκῶν ἄλκιμε λεπτότατον.
εἰ δὲ τότ' ἦν Διόφαντος, ἔγραψεν ἂν ἐκ Διοφάντου,
τοῦ καὶ τῶν ἀτόμων πουλύ τι λεπτοτέρου.

ἢ τὼ

ἢ τὰ μὲν ἄλλ᾽ ἔγραψε συνεστάναι ἐξ ἀτόμων αὖ,
ἐκ τούτου δ᾽ αὐτὰς ἄλκιμε τὰς ἀτόμους.

MORVS.

Ex atomis Epicurus totum fabricat orbem
Alcime, dum nihil his credidit eſſe minus.
Ex te feciſſet ſi tum Diophante fuiſſes,
Nempe atomis multo es tu Diophante minor,
Aſt forte ex atomis iam cætera ſcriberet eſſe,
Aut ipſas ex te ſcriberet eſſe atomos.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἱππιδίων μύρμηκι Μενέστρατος ὡς ἐλέφαντι,
δύσμορος ἐξ αὐτῆς ὕπτιος ἐξετάθη·
λακτισθεὶς δ᾽ ὡς εἶχε τὸ χείριον, ὦ φθόνε φησὶν
οὕτως ἱππιδίων ὤλετο καὶ φαέθων.

AVSONIVS.

Fauſtulus inſidens formicæ, vt magno elephanto,
Decidit, & terræ terga ſupina dedit.
Moxq́; idem ad mortẽ eſt multatus calcibus eius,
Perditus vt poſſet vix retinere animam.
Vix tamen eſt fatus: quid rides improbe liuor,
Quòd cecidi? cecidit non aliter Phaëton.

Λουκιλλίου.

Βουλόμενός ποθ᾽ ὁ λεπτὸς ἀπάγξασθαι Διόφαντος,
νῆμα λαβὼν ἀράχνης, αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.

MORVS.

Vt fugeret miſeræ Diophantus tædia vitæ,
Vius arachneo eſt ſtamine, pro laqueo.

Eis

ΕΙΣ ΜΑΚΡΟΥΣ.

Ἀμμιανοῦ.

Τῷ στρατονικείῳ πόλιν ἄλλην οἰκοδομεῖτε,
ἢ τούτοις ἄλλην οἰκοδομεῖτε πόλιν.

C. Vrſ. Velius,

Vrbem aliam Stratoniceo nunc condite ciues,
Aut iſtis vrbem condite nunc aliam.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Παλλαδᾶ.

Σιλβανὸς δύο παῖδας ἔχων. οἰνόν τε καὶ ὕπνον,
οὐκ ἔτι τὰς μούσας, οὐδὲ φίλους φιλέει.
ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐκ λεχέων νιν εὔρροος ἐς φρένα θέλγει.
ἄλλος δ᾽ ἐν θαλάμοις ῥεγχόμενον κατέχει.

Interpr.

Siluano quum ſint geminæ, Somnuſq. Merumq.
Proles, iam muſas negligit, atq. ſuos.
Altera delectat molles diffuſa per artus,
Altera mox placido membra ſopore grauat.

Ἀδήλου.

Πῶς φιλέεις ὦ μᾶτερ ἐμοῦ πλέον υἱέος οἶνον;
δὸς πιέειν οἶνον, ἐπεὶ γάλα τὸ πρὶν ἔδωκας.
ὦ παῖ σὴν μὲν δίψαν ἐμὸν γάλα τὸ πρὶν ἔπαυσε,
νῦν δ᾽ ἴθι πῖνε ὕδωρ, καὶ σβέννυε τὴν σέο δίψαν.

Interpr.

Interpr.

FILIVS.

Siccine tibi mater Bacchus me charior ipſo?
Lac puero quondam, nunc vinum porrige mater.

MATER.

Noſtra tibi puero manarunt vbera lacte,
Sed modo fontis aqua ſitientes prolue fauces.

ΕΙΣ ΜΙΛΙΑΡΙΟΝ ΨΥΧΡΟΝ.

Νικάρχου.

Ἠγόρασας χαλκοῦν μιλιάριον Ἡλιόδωρε
τοῦ περὶ τὴν Θρᾴκην ψυχρότερον Βορέου.
μὴ κάμνε, μὴ φύσα· μάτην τὸν καπνὸν ἐγείρεις,
εἰς τὸ θέρος χαλκοῦν βαύκαλιν ἠγόρασας.

ALCIATVS.

Aeratum emiſti miliarion Heliodore
Per Thracas flantis frigora habens Boreæ.
Ne ſuffla, fumum ve cites, ſumaſq. laborem,
Aerata æſtati Bauculis empta fuit.

ΕΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Φαῖδρος πραγματικὸς, καὶ ζωγράφος ἤρισε Ῥοῦφος,
τίς θᾶσσον γράψει, καὶ τίς ὁμοιότερον.
ἀλλ' ἐν ὅσῳ Ῥοῦφος ξίβδην τὰ χρώματ' ἔμελλε,

Φαῖ-

Φαῖδρος ἔγραψε, λαβὼν εἰκονικὴν ἀπεχὴν.
τοὺς πόδας εἰ κρατερὰς, καὶ τὰς χέρας εἶχ' ὁλοκλήρους,
οὐκ ἂν τὴν κεφαλὴν εἶχε, τοιαῦτα γράφων.

ALCIATVS

Acta notans Phædrus, pictor quoq. pignore certat
Rufus, vter citius ſcribat, vter propius.
Sed dum concretos terit hic, ſoluitq. colores,
Deſcripſit variam protinus ille apocham.
Sorte pedes, palmaſq. pari ſi Phædrus habebat,
Nullius certans pictor erat capitis.

ΕΙΚ ΟΚΝΗΡΟΥΣ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῆς νυκτὸς βοχάσας ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργὸς,
οὐκ ἔτ' ἐκοιμήθη, μὴ πάλι που τροχάσῃ.

LVSCINIVS.

In ſomnis currens Marcus piger, arcet, & odit
Perpetuo ſomnum, currat vt haud iterum.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΑΣ.

Λουκιλλίου.

Ἐκ ποίων ὁ πατήρ σε δρυῶν τέτμηκεν Ἀείσων,
ἢ ποίου σε μύλου κόψατο λατομιῶν;
ἢ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσὶ παλαιφάτου, ἢ ἀπὸ πέτρης,
ὀρχηστῆς Νιόβης ἔμπνοον ἀρχέτυπον.

ὥστε μὲ θαυμάζοντα λέγειν, ὅτι καὶ σύ τι Λητοῖ
ἤρισας. οὐ γὰρ αὖ ἦς αὐτομάτως λίθινος.

C. VRS. VELIVS.

Nam quo te genitor de robore fecit Ariſton,
Aut ex qua ſecuit te lapicida mola?
Fatidica quondam è quercu, aut ex caute reciſa?
Saltator Niobes viuus es archetypus.
Hinc adeo miror, matrem ſi tu quoq. Phœbi
Læſeris, haud vltro ſaxeus eſſe potes.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάντα καθ' ἱστορίην ὀρχούμενος, ἓν τὸ μέγιστον
τῶν ἔργων παρὰ δὼν ηὔφρανας μεγάλως.
τὴν μὲν γὰρ Νιόβην ὀρχούμενος, ὡς λίθος ἔστης.
καὶ πάλιν ὢν Καπανεὺς, ἐξαπίνης ἔπεσες.
ἀλλ' ἐπὶ τῆς Κανάκης ἀφυῶς, ὅτι καὶ ξίφος ἦν σοι,
καὶ ζῶν ἐξῆλθες, τοῦτο παρ' ἱστορίην.

AVSONIVS.

Deceptæ felix caſus ſe miſcuit arti:
Hiſtrio ſaltauit qui Capanea ruit.
Idem qui Nioben ſaltauit ſaxeus; vt tum
Spectator veram crediderit Nioben.
In Canace viſus multo felicior ipſa,
Quod non hic gladio viſcera diſſecuit.

MORVS.

Cæterā ad hiſtoriam,quiddā tamē,id quoq.magnū
Iam tibi ſaltatum contra erat hiſtoriam.
Dum Nioben ageres,ſtabas tanquam lapis eſſes,
Quum fieres Canapeus; ecce repente cadis.
At Canacem gladio referens,quum viuus abiſti,
Hoc tibi ſaltatum contra erat hiſtoriam.

Παλλαδᾶ.

Δάφνην, καὶ Νιόβην ὀρχήσατο Μέμφις ὁ σιμός.
ὡς ξύλινος,Δάφνην. ὡς λίθινος,Νιόβην.

AVSONIVS.

Daphnen, & Nioben ſaltauit ſimius idem:
Ligneus vt Daphne, ſaxeus vt Niobe.

MORVS.

Saltauit Nioben,ſaltauit Daphnida Memphis
Ligneus vt Daphnen,ſaxeus vt Nioben.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Πολλιανοῦ.

Εἰσὶ καὶ ἐν μούσῃσιν ἐριννύες, αἵ σε ποιοῦσι
ποιητὴν,ἀνθ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
τοίνυν σου δέομαι γράφε πλείονα. μείζονα γάρ σοι
δ' ἐξαιτῶ ταύτης οὐ δύναμαι μανίην.

MORVS.

Sunt etiam in Muſis furiæ,quibus ipſe poëta,

Fis

Fis,per quas temere carmina multa facis.
Ergo age plurima ſcribe precor, tibi nẽpe furorẽ
Non ego maiorem quem precer,inuenio

Ἄδηλον.

Μισῶ δέσποτα Καῖσαρ,ὅσοις νέος οὐδέποτ' οὐδεὶς
ἤρεσκε καὶ εἴποι· μῆνιν ἄειδε θεά.
ἀλλ' ἢν μὴ Πριάμου τις ἔχῃ χρόνον ἡμιφάλακρος,
εἰ καὶ κυρτὸς ἄγαν,οὐ δύνατ' ἄλφα γράφειν.
εἰ δ' ὄντως οὕτω τοῦτ' ἔστ' ἔχον ὦ ὕπατε Ζεῦ,
εἰς τοὺς κηλήτας ἔρχεται ἡ σοφία.

C.Vrſ.Velius.

Hos odi,queis nemo nouus placet optime Cæſar,
Vel ſi nunc,Iram dic mihi muſa,canat,
Ac niſi quis Priami canus prope contigit annos
Sit licet incuruus,ſcire nec alpha poteſt.
Si verum eſt,ò ſumme deum, tantummodo docti
Extiterint,quoſquos hernia dura tenet.

Aliter paraphraſtice.

Odi maxime Cæſar inſolentes
Quoſdam,nemo nouus quibus poëta
Quamuis egregius poteſt placere.
Non ſi Mœonio excitatus œſtro
Iram dic mihi Diua perſonaret.
Ac niſi Priami peregit annos
Iam tum edentulus atq.ſemicanus:
Non ſi cernuus ille claudicarit,

Quic-

Quicquam proficiet:nec Alpha credent
Ipſum ſcribere poſſe non vel vnum.
Si ſic res habet,o ſupreme regum,
Vates nemo nec eruditus extat
Præter cæliacos, & hernioſos.

ΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΣ.

Παλλαδᾶ.

Τέκνον ἀναιδείης, ἀμαθέστατε, θρέμμα μωρίης,
εἰπὲ τί βρενθύῃ, μηδὲν ἐπιστάμενος;
ἐν μὲν γραμματικοῖς, ὁ πλατωνικός, ἂν δὲ Πλάτωνος
δόγματά τις ζητῇ, γραμματικὸς σὺ πάλιν.
ἐξ ἑτέρου φεύγεις ἐπὶ θάτερον. οὔτε δὲ τέχνην
οἶσθα γραμματικὴν, οὔτε πλατωνικὸς εἶ.
πάντα μὲν οἶδα, λέγεις: ἀτελὴς δ' ἐν πᾶσιν ὑπάρχεις,
γευόμενος πάντων, οὐδὲν ἔχεις ἴδιον.

C.Vrſ.Velius.

O cui ſtultitia eſt altrix, audacia mater,
Dic mihi cunctorum neſcius, vnde tumes?
Inter Grammaticos conare Platonicus eſſe,
Grammaticumq. inter ſcita Platonis agis.
Inq. aliud fugis ex alio, nec dia Platonis
Dogmata, grammatices nec documēta tenens.
Omnia noſſe tamen te dicis, egenus vbiq.
Cui nil, guſtatis omnibus, eſt reliquum.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ.

Ἀμμιανοῦ.

Εἴη σοι κατὰ γῆς κούφη κόνις οἰκτρὲ Νέαρχε,
ὄφρα σε ῥηϊδίως ἐξερύσωσι κύνες.

Interpr.

Te puluis tegat exiguus poſt fata Nearche,
Vt facile effodiant,turba moleſta,canes.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θᾶττον ποιήσει μέλι κάνθαρος, ἢ γάλα κώνωψ,
ἢ σύ τι ποιήσεις, σκορπίος ὤν, ἀγαθόν.
οὔτε γὰρ αὐτὸς ἑκών τι ποιεῖς, οὔτ' ἄλλον ἀφίης,
ὡς ἀστὴρ κρονικὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

Idem.

Lacte culex,& melle prius Scarabeus abundet,
Quam facias,merito quod quis amare queat.
Laude nihil dignũ facis,& tamen omnibus obſtas
Sydere Saturni plus metuende nequam.

Ἀμμιανοῦ.

Μασταύρων ἀφελὼν δύο γράμματα Μάρκε τὰ πρῶτα,
ἄξιος εἶ πολλῶν τῶν ἀπολειπομένων,

Morus.

Maſtauron elementa tibi duo ſubtrahe prima,
Nemo te reliquis dignior eſſe poteſt.

Δημοδόκου.

Καππαδόκην ποτ' ἔχιδνα κακὴ δάκεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
κάτθα-

κάτθανε, γευσαμένη αἵματος ἰοβόλου.

MORVS.

ViperaCappadocē mordēs mala, protinus hauſto
Tabifico perijt ſanguine Cappadocis

Αντιόχου.

Ψυχὴν μὲν γράψαι, χαλεπόν. μορφὴν δὲ χαράξαι
ῥάδιον. ἀλλ' ἐπὶ σοὶ τοὔμπαλιν ἀμφότερα.
τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάστροφον ἔξω ἄγουσα
ἐν τοῖς φαινομένοις ἡ φύσις εἰργάσατο.
τῆς δ' ἐπὶ τῆς μορφῆς θόρυβον, καὶ σώματος ὕβριν
πῶς ἄν τις γράψῃ, μήδ' ἐσιδεῖν ἐθέλων;

MORVS.

Pingere difficile eſt animum,depingere corpus,
Hoc facile,eſt,in te ſunt tamen ambo ſecus.
Nam prauos animi mores natura reuelans,
Fecit vt emineant vdique perſpicui.
Sed formæ portenta tuæ deformia membra
Quis pingat?quando hæc cernere nemo velit?

ΕΙΣ ΠΑΡΟΡΙΣΤΑΣ.

Αμμιανοῦ.

Κἂν μέχρις ἡρακλέους στηλῶν ἔλθῃς παροείζων,
γῆς μέρος ἀνθρώποις πᾶσιν ἴσον σε μένει.
κείσῃ δ' ἴρῳ ὅμοιος, ἔχων ὀβολοῦ πλέον οὐδὲν,
εἰς τὴν οὐκ ἔτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος.

MORVS.

Victor ad Herculeas penetres licet vſq.columnas,
Te terræ cum alijs pars manet æqua tamen.
Iro par moriere,obolo non ditior vno,
Et tua te(ſed non iam tua)ſoluet humus,

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ.

Λουκιλλίου.

Χοιρίδιον, καὶ βοῦν ἀπολώλεκα, καὶ μίαν αἶγα,
ὧν χάριν εἴληφας μισθάριον Μενεκλῆς.
οὔτε δέ μοι κοινόν τι πρὸς Ὀθρυάδαν γεγένηται,
οὔτ' ἀπάγω κλέπτας τοὺς ἀπὸ Θερμοπυλῶν.
ἀλλὰ πρὸς Εὐτυχίδην ἔχομεν κρίσιν, ὥστε τί ποιεῖ
ἐνθάδε μοι Ξέρξης, καὶ Λακεδαιμόνιοι;
πλὴν κἀμοῦ μνήσθητι νόμου χάριν. ἢ μέγα κράξω,
ἄλλα λέγει Μενεκλῆς, ἄλλα τὸ χοιρίδιον.

E. R.

Sucula,bos,& capra,mihi periere Menecles,
Ac merces horum nomine,penſa tibi eſt,
Nec mihi cũ Othryade quicquã eſt ve,fuit ve ne-
Nec fures vllos huc cito Thermopylis: (goti,
Sed contra Eutychidẽ nobis lis.proinde quid hic
Aut Xerxes facit,aut quid Lacedæmonij? (mi
Ob pactũ,& de me loquere,aut clamauero clare,
Multo aliud dicit ſus,aliud Menecles.

Cum huius epigrammatis argumento conuenis & illud

MARTIALIS.

Non de ui, neq. cæde, nec ueneno,
Sed lis eſt mihi de tribus capellis,
Vicini queror has abeſſe furto,
Hoc iudex ſibi poſtulat probari.
Tu Cannas, Mithrydaticumq. bellum,
Et periuria Punici furoris,
Et Syllas, Marioſq. Mutioſq.
Magna voce ſonas, manuq. tota.
Iam dic Poſthume de tribus capellis.

Ἄδηλον.

Εἰκὼν ἡ σέξτου μελετᾷ, σέξτος δὲ σιωπᾷ.
ῥήτωρ ἰδὼ εἰκών. ὁ δὲ ῥήτωρ, εἰκόνος εἰκών.

MORVS.

Ipſe tacet Sextus, exti meditatur imago,
Ipſa eſt rhetor imago, ab imagine rhetor imago (eſt.

LVSCINIVS,

Ecce ſilet rhetor Sextus, meditatur imago,
Recte, tum ſtatuæ ſtatua eſt, ſine pectore rhetor,

Ex altero huius diſtichi verſu
tetraſticon confinxit.

AVSONIVS.

Ore pulchro,& ore muto ſcire vis qui ſim? volo:
Imago Rufi rhetoris Pictauici.
Diceret ſed ille vellem rhetor hoc mi;non poteſt,
Cur? ipſe rhetor eſt imago imaginis,

Idem.

Rhetoris hic Rufi ſtatua eſt.ſi ſaxea;Rufus:
Cur id ais?ſemper ſaxeus ipſe fuit.

Idem in Rufum pictum.

Hæc Rufi tabula eſt: nil verius,ipſe vbi Rufus?
In cathedra,quid agit?hoc quod,& in tabula.

Ἀββιανοῦ.

Ἑπτὰ σολοικισμοὺς Φλάκκῳ τῷ ῥήτορι δῶρον
πέμψας, ἀντέλαβον πεντάκι διακοσίους.
καὶ νῦν μέν φησιν τούτους ἀριθμῷ σοι ἔπεμψα.
τοὺς λοιποὺς δὲ, μέτρῳ, πρὸς κύπρον ἐρχόμενος.

MORVS.

Quinq. ſolœciſmis donaui rhetora Flaccum,
Quinq ſtatim decies reddidit ille mihi.
Nunc numero hos,inquit,paucos cōtētus habetô,
Menſura accipies quando redibo Cypro.

Ἀμμιανοῦ.

Αὐτὸν ὁρῶ σε Μέδων τὸν ῥήτορα. φεῦ, τί τὸ θαῦμα.
σιγήσας, οὐδὲν ὁμοιότερον.

LVSCINIVS.

Picte Medon rhetor, ſimilis tibi cerneris. An non?
Mutus eras, poterit nil ſimile eſſe magis.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρήτορος ἆ δ' εἰκών. ὁ δὲ ῥήτορος εἰκών.
καὶ πῶς; οὐ λαλέει, οὐδὲν ὁμοιότερον.

LVSCINIVS.

Rhetoris eſt ſtatua, & iam rhetor rhetoris Icon.
Cur ita? ſi taceat, nil ſibi tam ſimile.

ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΑΣΤΕΙΣΜΑΤΑ.

Αδέσποτον,

Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους λιθίναις στήλαισι χαρίζου,
μηδὲ τὸ πῦρ φλέξῃς. ἐς κενὸν ἡ δαπάνη.
ζῶντί μοι εἴ τι θέλῃς, χάρισαι, τέφρην δὲ μεθύσκων,
πηλὸν ποιήσεις, κοὐχ ὁ θανὼν πίεται.

MORVS.

Serta, vnguenta meo, ne gratificare ſepulchro:
Vina, focus, lapidi ſumptus inanis erit
Hæc mihi da viuo: cineres miſcere falerno,
Nempe lutum facere eſt, non dare vina mihi.

Λεωνίδου.

Μὴ πάλι μοι μετὰ δόρπον ὅτ' οὐκ ἔτι γαστέρα πείθω,
ὕδατα, καὶ χοίρων ἄρτι τίθει τεμάχη.
οὐδὲ γὰρ ἐργοπόνοισι μετὰ στάχυν ὄμβρος ἄκαιρος
χρήσιμος, οὐ ναύταις ἐν λιμένι ζέφυρος.

C. VRS. VELIVS..

Ne, quum faſtidit, poſt ſumpta cibaria, venter
  Vbera cum fartis pone ſuilla mihi.
Nanq. nec agricolis poſt meſſem cōmodat imber
  Nec Zephyrus nautas in ſtatione iuuat.

Στράτωνος.

καὶ πῖνε, καὶ τέρπου Δημόκρατες. οὐ γὰρ ἐς αἰεὶ
  πιόμεθ', οὐδ' αἰεὶ τέρψιος ἑξόμεθα.
καὶ στεφάνοις κεφαλὰς πυκασώμεθα, καὶ μυρίσωμεν
  αὐτοὺς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρειν ἑτέρους.
νῦν ἐν ἐμοὶ πιέτω μέθυ τὸ πλέον ὀστέα τἀμά,
  νεκρὰ δὲ Δευκαλίων αὐτὰ κατακλυσάτω.

Gerard Bucold.

Sis lætus, bibe Democrates: nam tempora nobis
  Pocula non ſemper deliciaſq dabunt.
Cingamuſq. caput ſertis, vngamus, & ante
  Corpora, quam tumulo condat amara dies.
Nunc mea dum viuo plus vini viſcera fumant,
  Mortua Deucalion vindicet oſſa ſibi.

Ἀντιπάτρου.

Οὔ μοι Πληϊάδων φοβερὴ δύσις, οὐδὲ θαλάσσης
  ὀρνύμενον στυφελῷ κῦμα περὶ σκοπέλῳ,
οὐδ' ὅταν ἀστράπτῃ μέγας οὐρανὸς, ὡς κακὸν ἄνδρα
  ταρβῶ, καὶ μύθων μνήμονας ὑδροπότας.

Idem Gerard.

Haud ita Pleiadum occaſus mihi terror, & alti
Fluctus aquæ circum ſpumea ſaxa fremens.
Aethere nec toto metuendum fulgur, vt omnis
Potor aquæ, dicti qui memor eſſe ſolet.

Ὀνέστου.

Μούσης νουθεσίην φιλοπαίγμονος εὕρετο Βάκχος,
ὦ Σικυών, ἐν σοὶ κῶμον ἄγων χαρίτων.
δὴ γὰρ ἔλεγχον ἔχει γλυκερώτατον, ἔν τε γέλωτι
κέντρον. καὶ μεθύων, ἀστὸν ἐσωφρόνισεν.

Idem Gerard.

Muſarum memores lætarum, reddit Iacchus
O Sycio, qui te grata referre facit.
Quandoquidem leuiter taxat, ridendoq. pungit,
Ebrius, & ciuem carpere ſæpe ſolet.

τοῦ αὐτοῦ

αὐτοθελὴς ἥδιστος ἀεὶ πότος. ὃς δὲ κατ' ἀνάγκην,
ὑβριστὴς οἴνῳ τ' ἐστὶ, καὶ οἰνοπότῃ.
τὸν μὲν γὰρ γαίῃ προχέει κρύφα, τὸν δ' ὑπὸ γαίῃ
πολλάκι πρὸς λήθης ἤγαγε πικρὸν ὕδωρ.
πουλυμαθεῖς, χαίροιτε. τὸ δ' ὁππόσον ἡδὺ ποθῆναι
μέτρον, ἐμοὶ πάσης ἄρκιον εὐφροσύνης.

Idem.

Quem cupis, hic potus iucundus, at ille coactus
Baccho potoriq. vna inimicus erit.
Illum mittit humo tellus, hunc ſæpe ſub ipſa
Condit, & ad lethes ſtagna odioſa trahit.

Lurcones valeant: mihi maxima gaudia ſunto,
Omnibus in rebus non ſuperaſſe modum.

Αὐτομέδοντος Κυζικηνοῦ.

Ἄνθρωποι δείλης, ὅτ' ἐπίνομεν. ἢν δὲ γένηται
ὄρθρος, ἐπ' ἀλλήλοις θῆρες ἐγειρόμεθα.

MORVS.

Veſpere quum bibimus homines ſumus, atq. benigni.
Mane homini ſiccus, trux fera ſurgit homo.

Ἀνακρέοντος.

Οὔ μοι μέλει Γύγαο
τοῦ Σαρδίων ἄνακτος,
οὔθ' αἱρέει με χρυσὸς,
οὐδὲ φθονῶ τυράννοις,
ἐμοὶ μέλει μύροισι
καταβρέχειν ὑπήνην,
ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
καταστέφειν κάρηνα.
τὸ σήμερον μέλει μοι,
τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
τὸν ἄργυρον τορεύσας
Ἥφαιστέ μοι ποίησον,
ποτήριον δὲ κοῖλον
ὅσον δύνῃ, βάθυνον.
ποίει δέ μοι κατ' αὐτοῦ
μήδ' ἄστρα, μήδ' ἁμάξας,
μὴ στυγνὸν ὠρίωνα,
ἀλλ' ἀμπέλους χλοώσας,

καὶ βότρυας γελῶντας
σὺν τῷ καλῷ Λυαίῳ.

MORVS.

Non eſt curæ mihi Gygis,
Qui rex Sardibus imperat.
Aurum non ego perſequor,
Reges non miſer æmulor.
Curæ eſt, barba ſuauibus
Vnguentis mihi perfluat.
Curæ eſt vt redolentibus
Cingam tempora floribus.
Curæ ſunt hodierna mi,
Nam quis craſtina nouerit?
Tornato bene Mulciber
Argento mihi poculum,
Iam nunc effice concauum,
Et quantum potes imbibum,
Et fac illud vt ambiant
Non currus, neq. ſydera,
Orion neq. flebilis:
Vites fac virides mihi,
Botri fac mihi rideant
Pulchro cum Dionyſio.

Huc pertinent, & Vliſſis verba apud
Homerum Odyſſ. I.

Οὐ γὰρ ἐγώ γέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι,
Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζονται ἀοιδοῦ
Ἥμενοι ἑξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἰνοχόος φορέῃσι, καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν.
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.

Ea ſic vertit

Georg. Anonymus.

Illa quidem longe eſt finis gratiſſima rerum,
Perpetuo vacuam curis traducere vitam.
Vt ſi cum populi conuiuia læta frequentent,
Auſcultent Cytharæ luſus,iuueneſq.canentes,
Stentq.cibis,iuxta menſæ dapibusq.repletæ,
Inſuper apportans pleno & cratere miniſter,
Infundat pateris dulciſſima munera Bacchi.
Hoc mihi nil quicquam iucundius eſſe videtur.

Παλλαδᾶ.

Δὸς πιεῖν, ἵνα Βάκχος ἀποσκεδάσειε μερίμνας
ῥηγνυμένας καθαραῖς ἐν ὑάλοις φιάλαις.

Gerard.Bucold.

Da potum,vt curas animo diſpellat Iacchus
Multiplices,duro(quæ nocuere)mero.

Μακεδονίου.

Ἤθελον οὐ χρυσόν τε, καὶ ἄστεα μυρία γαίης,

οὐδ'

οὐδ' ὅσα τὰς Θήβας, εἶπεν ὅμηρος, ἔχειν.
ἀλλ' ἵνα μοι προχόεσσα κύλιξ βλύσσῃ Λυαίῳ
χείλεος ἀενάῳ νάματι λουομένου.
καὶ γεραρῶν συνέπινε φίλων χορός. οἱ δὲ περισσοὶ
ἀνέρες ἐργατῖναι κάμνον ἐφ' ἡμερίσιν.
ἔστι ἐμοὶ πολὺς ὄλβος ἀεὶ φίλος. οὐδ' ἀλεγίζω
τῶν χρυσέων ὑπάτων, τὴν φιάλην κατέχων.

Gerar. Bucold.

Non aurum optaui, non oppida plurima terræ,
Non quas Thebarum dixit Homerus opes,
Sed mihi vt orbiculata Lyæo pocula ſpument,
Vdaq perpetuo labra liquore fluant.
Turba ſenum veneranda bibant ſua vina ſedendo,
Dum vineta colant ruſtica turba ſua.
Iamdudũ hæc mihi viſa eſt vita potiſſima, reges
Non moror auratos, pocula plena tenens.

Τοῦ αὐτοῦ.

χθιζὸς ἐμοὶ νοσέοντι παρίστατο δήϊος ἀνὴρ
Ιητρὸς, δεπάων νέκταρ ἀπειπάμενος.
εἶπε δ' ὕδωρ πίνειν ἀνεμώλιος. οὐδ' ἐδιδάχθη
ὅττι μένος μερόπων οἶνον Ομηρος ἔφη.

Interpr.

Aſtitit ægroto medicus mihi nuper iniquus,
Me vitare meri pocula plena volens.
Scilicet edoctus necdum fuit illud Homeri,
Qui ſcribit Baccho robur in eſſe virum.

Ἄδηλον.

Ὠκύμορόν με λέγουσι δαήμονες ἀνέρες ἄστρων·
εἰμὶ μὲν, ἀλλ' οὔ μοι τοῦτο Σέλευκε μέλει.
εἰς ἀΐδην πάντεσσι καταίβασις. εἰ δὲ ταχεῖαν
ἡμετέρη, Μίνω θᾶσσον ἐποψόμεθα·
πίνωμεν. καὶ γὰρ δὴ ἐτήτυμον εἰς ὁδὸν ἵππος
οἶνος, ἐπεὶ πεζοῖς ἀτραπὸς εἰς ἀΐδην.

Interpr.

Me breuis eſſe ferunt vitæ, qui ſidera norunt.
Sed curæ non ſunt iſta Seleuce mihi.
Fata manent omneis certe. Minoia regna
Aſpiciam primus lumine caſſus ego.
Quo dum non liceat pedibus pertingere, Vina
Nunc potemus, Equi Bacchus eritq. loco.

Ἄδηλον.

Ἡ πτωχῶν χαρίεσσα πανοπλίη ἀρτολάγυνος
αὕτη, καὶ δροσερῶν ἐκ πετάλων στέφανος.
καὶ τοῦτο φθιμένοιο προάστιον ἱερὸν ὀστοῦν,
ἐγκεφάλου ψυχῆς φρούριον ἀκρότατον.
Πῖνε λέγει τὸ γλύμμα, καὶ ἔσθιε, καὶ περίκεισο
ἄνθεα. τοιοῦτοι γιγνόμεθ' ἐξαπίνης.

C. Vrſ. Velius

Pauperis hæc grata eſt, cum pane, lagena ſupellex
Et quæ roranti fronde corona madet.

Hæc

Hæc quoq. ſumma animæ ſedes, tutela cerebri
 Extima defuncti calua retecta viri.
Hæc nos ſculpta monēt cena, bibe, ſume corollas,
 Tales ſupremo ſimus ab interitu.

Ἄλλον.

Δός μοι τ' οὐκ γαίης πεπονημένον ἁδὺ κύπελλον,
 ἧς γενόμην καὶ ὑφ' ἧ κείσομ' ἀποφθίμενος.

MORVS.

E terra genitus, ſub terram morte recondar,
 Ergo lagena mihi terrea plena veni.

ΕΙΣ ΤΟΛΜΗΡΟΥΣ.

Παλλαδᾶ.

Μηδεὶς (ζητήσει μερόπων ποτὲ καὶ θεὸς εἶ),
 μηδ' ἀρχῆς μεγάλης κόμπον ὑπερφίαλον.
Πέσσιος αὐτὸς ἔδειξε. κατηνέχθη γὰρ ἐπαρθεὶς,
 θνητῆς δ' ἠ τύχης μηδὲν ἀναχόμενος.
ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
 μέχρι τέλος βιότου μηδὲν ἐπιστάμενος.

Interpr.

Non ſibi diuinos mortalis quiſpiam honores
 Arroget, aut magni faſtum amet imperij.
Sortis, & impatiens humanæ Geſſius olim.
 Exemplum exhibeat alta ruina tibi.
O genus humanum, vanum, tumidū atq. ſuperbū,
 Non niſi poſt fatum quod ſua fata ſapit.

Eis

ΕΙΣ ΦΕΙΔΩΛΟΥΣ.

Ἀδήλου.

Πλουτεῖν φασί σε πάντες. ἐγὼ δέ σε φημὶ πένεσθαι,
χρῆσις γὰρ πλούτου μάρτυς, Ἀπολλόφανες.
αἲ μετέχῃς αὐτῶν σοὶ, σὰ γίνεται. αἲ δὲ φυλάττῃς
κληρονόμοις, ἀπὸ νῦν γίνεται ἀλλότρια.

MORVS.

Te ditem appellant omnes,ego plane in opem te,
Nam facit vſus opes,teſtis Apollophanes.
Si tu vtare tuis,tua fiunt,ſin tua ſerues
Hæredi,tu iam nunc aliena facis,

Ἀντιφίλου.

Ψηφίζεις κακόδαιμον. ὁ δὲ χρόνος ὡς τόκον, οὕτω
καὶ πολιὸν τίκτει γῆρας ἐπερχόμενον.
κοὔτε πιὼν, οὔτ' ἄνθος ἐπὶ κροτάφοις ἀναδήσας,
οὐ μύρον, οὐ γλαφυρὸν γνοὺς τι μελισμάτιον.
τεθνήξῃ, πλουτοῦσαν ἀφεὶς μεγάλην διαθήκην,
ἐκ πολλῶν ὀβολῶν μοῦνον ἐνεγκάμενος.

Interpr.

Tēpore creſcit vſura,Dies quoq.tempore creſcūt,
Qui te conficient mox(mihi crede)ſenem.
I nunc,& Bacchum ſpernas,nec tempora ſertis
Cingito, & vnguentum neglige parca manus.
Quas modo cernis opes vna cum luce relinques,
Vixq.obolus de tot millibus vnus erit.

Ni·

Νικάνδρυ.

Δακρύει φείδων ὁ φιλάργυρος, οὐχ ὅτι θνήσκει.
ἀλλ' ὅτι πέντε μνῶν τὴν σορὸν ἐπρίατο.
τοῦτ' αὐτῷ χαρίσασθε. καὶ ὡς τόπος ἐστὶν ἐν αὐτῇ,
τῶν πολλῶν τεκνίων ἔν τι παρεμβάλετε.

MORVS

Chryſal'heu moritur diues,dolet,ingemit,vnquã
Nemo magis triſti pectore fata tulit.
Non quoniam ipſe perit,cui nil ſe vilius ipſo eſt.
Sed nummi pereunt quattuor in tumulum.

Παλλαδᾶ.

Πλοῦτον μὲν πλουτοῦντος ἔχεις, ψυχὴν δὲ πένητος,
ὦ τοῖς κληρονόμοις πλούσιε, σοὶ δὲ πένης.

MORVS.

Diuitias locupletis habes, inopis tibi mens eſt,
O miſer hæredi diues,inopsq. tibi.

Αμμιανοῦ.

Ὡς κῆπον τεθνηκὼς, δεῖπνον παρέθηκεν Απελλῆς,
οἰόμενος βόσκειν ἀντὶ φίλων πρόβατα.
ἦν ῥαφανίς. σέρις ἦν. τῆλυς. θρίδακες, πράσα. βολβοί.
ὤκιμον, ἡδύοσμον, πήγανον, ἀσπάραγος.
δείσας δ' ἐκ τούτων μὴ καὶ χόρτον παραθῇ μοι,
δειπνήσας θέρμους ἡμιβρεχεῖς ἔφυγον,

LVSCINIVS.

Cenam,quid cenã? vere hortum præbet Apelles,
Dumq. cupit ſocios paſcere,paſcit oues.

L Aegoce-

Aegoceras,porri,raphanus,menta,intyba,bulbi,
Aſparagus,lactuca,ocyma,ruta,aderant.
Hinc veritus,gramē parcus ne apponeret hoſpes,
Liqui te,male mox vncte lupine,fuga.

Λουκιλλίου.

Χυνηθὲν τὸ τέκνον κατεπόντωσεν Αὖλος ὁ κνιπὸς
Ψηφίζων αὐτοῦ σωζομένου δαπάνας.

Io. Iordanus.

Natam Aulus pelago prolem demerſit auarus
Dum reputat,quanti viueret illa diu.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ποιήσας δαπάνην ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος Ἑρμων,
ἐκ περιωδυνίας αὑτὸν ἀπηγχόνισεν.

LVSCINIVS.

Apparat in ſomnis cenā quam ſordidus Hermon,
Mox dolor,hinc laqueis abſtulit orbe virum.

Εἰς εἰκόνα Ἀναστασίου βασιλέως
ἐν τῷ εὐρίπῳ.

Εἰκόνα σοὶ βασιλεῦ κοσμοφθόρε τήνδε σιδήρου
ἄνθεσαν ὡς χαλκοῦ πολλὸν ἀτιμοτέρην.
ἀντὶ φόνου πενίης τ᾽ ὀλοῆς, λιμοῦ τε, καὶ ὀργῆς,
οἷς πάντας φθείρεις ἐκ φιλοχρημοσύνης.

MORVS.

Effigiem ſtatuere tibi rex perditor orbis
Ex ferro,vt longe vilius ære foret.
Hoc fecere fames,cædes,furor,æris egeſtas,
Hæc tua, queis omnes perdis,auaritia.

Λουκιλλίου.

Μῦν Ἀσκληπιάδης,ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ.
καὶ τί ποιεῖς,φησίν,φίλτατε μῦ παρ' ἐμοί;
ἡδὺ δ' ὁ μῦς γελάσας,μηδὲν φίλε φησὶ φοβηθῇς,
οὐχὶ τροφῆς παρὰ σοὶ χρῄζομεν,ἀλλὰ μονῆς.

MORVS.

Murem Aſclepiades vt apud ſe vidit auarus,
Mus quid in æde facis,dixit,amice mea?
Mus blande arridens,tolle,inquit, amice timorē,
Hic ego non victum quæro, ſed hoſpitium.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ

Ἀμμιανοῦ.

Οἴει τὸ πώγωνα φρενῶν ποιητικὸν εἶναι,
καὶ διὰ τοῦτο τρέφεις φίλτατε μυοσόβην;
κεῖρον ἐμοὶ πεισθεὶς ταχέως,τοῦτο γὰρ ὁ πώγων,
φθειρῶν ποιητὴς,οὐχὶ φρενῶν γέγονεν.

Interpr.

Credis,quod barba prudentia creſcat,eoq́
Quali vel muſcas pellere poſſis, habes.

Rade,mihi credens,ſyluam,quæ nutriet vſq.
Vermiculos,Mentem nam dare nullá poteſt.

Εἰς Θεμίστιον τὸν φιλόσοφον, γενόμενον ὕπαρχον Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ Οὐαλεντιανοῦ, καὶ Οὐάλεντος.

Παλλαδᾶ.

Ἄντυγος οὐρανίης ὑπερήμενος, ἐς πόθον ἦλθες
ἄντυγος ἀργυρέης, αἶσχος ἀπειρέσιον.
ἦσθα κάτω κρείσσων· ἀναβὰς δ' ἐγένου μέγα χείρων.
δεῦρ' ἀνάβηθι κάτω. νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

Interpr.

Cæleſtem ſuper axem lato argenteus axis
Perplacet,eſt hæc res vſq;pudenda quidem.
Inferius melior fueras,ſcandens modo peior,
Infera quin ſcandis,deſiliens ſuperis?

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα δοκεῖ σοφίαν περιποιεῖν,
καὶ τράγος εὐπώγων, εὖ σοφός ἐστι Πλάτων.

MORVS.

Si promiſſa facit ſapientem barba; quid obſtat,
Barbatus poſſit quin caper eſſe Plato?

Τοῦ

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ πωγωνοφόρου κυνικοῦ τοῦ βακτροπροσαίτου,
 εἴδομεν ἐν δείπνῳ τὴν μεγάλην σοφίην.
θέρμων μὲν γὰρ πρῶτον ἀπέσχετο καὶ ῥαφανίδων,
 μὴ δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετήν.
εὖτε δ᾽ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βολβὸν
 στρυφνήν, πινυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον.
ᾔτησεν παρὰ προσδοκίαν, καὶ ἔτρωγεν ἀληθῶς,
 κοὐδὲν ἔφη βολβὸν τὴν ἀρετὴν ἀδικεῖν.

MORVS.

Barbati Cynici, Baculoq; vagantis egeni
 In cena magnam conſpicimus ſophiam.
Scilicet hic raphanis. Cynicus primũ atq. lupino,
 Ne virtus ventri ſeruiat, abſtinuit.
At niueum poſtquam bulbum conſpexit ocellis,
 Iam rigidum & ſapiens excutit ingenium.
Flagitat, atq auide, ſpem præter, deuorat omnem,
 Virtuti bulbus, nil ait, officiet.

ΕΙΣ ΧΩΛΟΥΣ.

Παλλαδᾶ.

Χωλὸν ἔχεις τὸν νοῦν, ὡς τὸν πόδα. καὶ γὰρ ἀληθῶς
 εἰκόνα τῆς ἐντὸς σὴ φύσις ἐκτὸς ἔχει.

MORVS.

Clauda tibi mens eſt, ut pes, natura notaſq.
 Exterior certas interioris habet.

Ἀδηλον.

Λυσιμελοῦς Βάκχου, καὶ λυσιμελοῦς Ἀφροδίτης,
γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμελὴς ποδάγρα.

Interpr.

Mēbra humana Venus, nimiuſq. vt ſoluit Iacchus;
Soluere ſic artus nata podagra ſolet.

FINIS EORVM QVAE
EX SECVNDO.

ΤΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ

Εἰς Πλάτωνα.

Σωφροσύνη προφέρων θνητῶν, ἤθει τε δικαίῳ,
ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ θεῖος ἀριστοκλέης.
εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
τοῦτος ἔχει πλεῖστον, καὶ φθόνος οὐχ ἕπεται.

Laer. Interp.

Mortales cunctos excedens moribus æquis,
Diuus Ariſtoclees hoc iacet in tumulo.
Si Sophiæ quiſquam præconia magna ſecutus,
Hic ſibi multa tulit: liuor & omnis abeſt.

ΕΙΣ ΚΑΣΑΝΔΡΟΝ.

Αδέσποτον.

Μή σύ γε θνητὸς ἐὼν, ὡς ἀθάνατός τι λογίζου,
οὐδὲν γὰρ βιότου πιστὸν ἐφημερίοις.
εἰ καὶ τόνδε Κάσανδρον ἔχει στρὸς ἤδε θανόντα,
ἄνθρωπον φύσεως ἄξιον ἀθανάτου.

Lodo. Iauſſerandus

Quum ſis mortalis,fatoq. obnoxius vſq.
Nil reputes tanquam non moriturus agas.
Nulla etenim fragilis certa eſt fiducia vitæ,
Sed quocunq petas,mors datur vna comes.
Mortuus eſt ergo Caſſander,humiq.ſepultus,
Natura indignus vir tamen ille mori.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς λίθος οὐκ ἐδάκρυσε,σέθεν φθιμένοιο Κασάνδρου;
Τίς πέτρος, ὃς τῆς σῆς λήσεται ἀγλαΐης;
ἀλλά σε νηλεὴς καὶ βάσκανος ὤλεσε δαίμων.
ἡλικίην ὀλίγην εἰκοσιδὲξ ἐτέων.
ὃς χήρην ἄλοχον θῆκεν, μογερούς τε τοκῆας
γηραλέους συγερῷ πένθει τειρομένους.

Lodo. Iauſſerandus.

Qui non te abſumpto lapides fleuere Caſander?
Splendoremq.tuum quæ petra non memoret?
Inuidus at ſæuè dæmon te perdidit, ætas
Dum vicena tibi ſexta,breuiſq.foret.

Fecit

Fecit,& vxorem viduam,triſteiſq.parentes
Iam ſenio adfectos,atq.dolore graui.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ

Εἶπον τίς, τίνος ἐσσὶ, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικῇς.
Κάσμυλος, εὐαγόρου, πύθια, πὺξ, ῥόδιος.

Interpr.

Dic quis,quo genitus,cuias tu, viceris,aut quid?
Caſmylus:Euagoræ,Rhodius ſum,pythia,cæſtu.

ΕΙΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ.

Ἀγαθίου.

Δὶς δύ' ἀδελφοὺς ἐπέχει τάφος· ἐν γὰρ ἔπεσχον
ἦμαρ καὶ γενεῆς οἱ δύο, καὶ θανάτου.

MORVS.

Quattuor hic tumulus fratres cōplectitur : ex his
Lux ſimul vna duos & parit, & perimit.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ.

Ἀνακρέοντος.

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σῆμα.
ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

MORVS.

Fortis erat bello Timocritus,hic iacet ergo.

For-

Fortibus haud parcit Mars fere,ſed timidis.

Αντιπάτρου.

Ορνι Διὸς κρονίδαο διάκτορε, τεῦ χάριν ἔστας
γοργὸς ὑπὲρ μεγάλου τύμβον Αριστομένους;
ἀγγέλλω μερόπεσσιν, ὅθ' οὕνεκεν ὅσσον ἄριστος
οἰωνῶν γενόμαν, τόσσον ὅδ' ἡμιθέων.
δειλαί τοι δειλοῖσιν ἐφεδρήσσουσι πέλειαι.
ἄμμες δ' ἀτρέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα.

C. Viſ. Velius.

Nuntia fare Iouis,præpeſq. volatibus ales,
Cur magni ad tumulum fidis Ariſtomenis?
Hæc homines moneo volucrũ quantũ optima ví-
Tantum hic heroas optimus inter erat. (uo
Stiparint pauidæ timidorum buſta columbæ,
Aſt ego delector fortibus vſq. viris.

Εἰς Επίκουρον καὶ
Θεμιστοκλέα,
Μενάνδρου.

Χαῖρε Νεοκλείδα, δίδυμον γένος, ὧν ὁ μὲν ὑμῶν
πατρίδα δουλοσύνας ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνας.

MORVS.

Iſta Neoclidæ gnatos habet vrna gemellos,
Seruitio hic patriam liberat,hic vitio.

Διοσκουρίδου.

Τᾷ Πιτάνᾳ Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνους
ἑπτὰ

ἑπτὰ πρὸς ἀργείων τραύματα δεξάμενος,
δεικνὺς πρόσθια πάντα. τὸν αἱματόεντα δ᾽ ὁ πρέσβυς
παῖδ᾽ ἐπὶ πυρκαϊῆς Τύννιχος εἶπε τιθείς.
δειλοὶ κλαιέσθωσαν: ἐγὼ δέ σε τέκνον, ἄδακρυς
θάψω, τὸν καὶ ἐμὸν, καὶ Λακεδαιμόνιον.

AVSONIVS.

Excipis aduerſo quod pectore vulnera ſeptem,
Arma ſuperueheris quod Thraſybule tua,
Non dolor hic patris, Pitanæ ſed gloria maior,
Rarum tam pulchro funere poſſe frui.
Quem poſtquam mœſto ſocij poſuere feretro,
Talia magnanimus edidit orſa pater:
Flete alios, natus lacrymis non indiget vllis,
Et meus, & talis, & Lacedæmonius.

Fran. Philel.

Exanimis Pitanen clypeo Thraſybulus in acri
Confoſſus ſeptem vulneribus rediit.
Paſſus ab Argiuis, quæ tergo nulla gerebat.
Tynnichus hunc igni quũ daret, hæc loquitur:
Flere decet timidos, oculis te nate ſepulchro
Condo meum ſiccis ac Lacedæmonium.

De Lacone alio.

CRINITVS.

Lacon relicta parmula
Quum ſe videret ſaucium,
Cedentibus paſſim ſuis

Cruen-

Cruentus in bellum redit,
Clypeoq. adepto nobili
Inclamat ad ſuos ſtatim
Adeſte, quo decurritis?
Non ſunt timenda vulnera,
Præſtat mori quam cedere.

De matre Lacæna
AVSONIVS.

Mater Lacæna clypeo obarmans filium,
Cum hoc, inquit, aut in hoc redi.

POLITIANVS.

Παιδὶ λάκαινα σάκος πολεμόνδε ἰόντι διδοῦσα,
τοῦ ἔφη ἢ σὺν τῷδ᾽, ἢ ἐπὶ τῷδε νέω.

Εἰς τοὺς ἐν Θερμοπύλαις
θανόντας.

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες.

Lauren. Valla.

Ter decies centum hic certarunt millibus olim
E Peloponneſo bis modo mille viri.

Εἰς τοὺς αὐτούς.
τοῦ σιμωνίδου.

Ὦ ξεῖν᾽ ἄγγειλεν λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε

κεί-

κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Lauren. Valla.

Nos Lacedæmonijs refer hic peregrine iacentes.
Exhibito illorum vocibus obſequio.

Εἰς τοὺς αὐτούς.

Ἀκμᾶς ἑστηκυῖαν ἐπὶ ξυροῦ τὴν ἑλλάδα πᾶσαν
ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι.

Εἰς τοὺς αὐτούς.

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ᾽ ἀπένειμε τύχη.
ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθεῖναι,
κείμεθ᾽ ἀγηράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

Interpr.

Maxima ſi virtus, quem fortiter occubuiſſe,
Fortuna hoc nobis ante alios tribuit.
Nam aſſerere afflictã properantes Hellada, cuncti
Aeterno vtentes ſternimur elogio.

Ἀδέσποτον.

Παῖδες ἀθηναίων, περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες,
ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύνην.

Ioan. Iordanus.

Cecropidæ iuuenes Perſarum milite cæſo,
Seruitio patres eripuere graui.

Πλά-

Πλάτωνος.

Οἵδε ποτ' αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες,
Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ·
χαῖρε κλυτή ποτε πατρὶς ἐρέτρια, χαίρετ' ἀθῆναι
γείτονες εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

Philoſt. Interp.

Qui quondam Aegæi ruimus ſalis ære profundũ
Ecbatanum, hoc campo contegimur medio.
Patria clara olim vale Eretria, vos & Athenæ
Vicinæ Euboees, Ponteq. amice vale.

Ἄδηλον.

Platoni tribuit Laertius.

Εὐβοιῆς γένος ἐσμὲν Ἐρετρικόν, ἄγχι δὲ σούσων
κείμεθα. φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ' ἡμετέρης.

Interp. Laer.

Euboeæ nunc gens, ſed eramus Eretria fuſi,
Condimur a noſtra nos regione procul.

Τύμνεω.

Τὸν παραβάντα νόμους Δαμάτριον ἔκτανε μάτηρ
ἁ λακεδαιμονία, τὸν λακεδαιμόνιον.
θηκτὸν δ' ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος, εἶπεν, ὀδόντα
ὀξὺν ἐπιβρύκουσ' οἷα λάκαινα γυνά,
ἔρρε κακὸν σκυλάκευμα, κακὰ μερίς, ἔρρε ποτ' ἄδαν.
ἔρρε, τὸν οὐ σπάρτας ἄξιον ἐβρέφομες.

Citatur a Plutarcho huius epigrammatis diſtichon in Apoph.

Fran. Philel.

Hunc timidum mater Damatrion ipſa peremit
Nec dignum matre, nec Lacedæmonium.

E. R.

Tranſgreſſum leges mater Damatria natum
Ipſa Lacæna necat non Lacedæmonium.

Eſt huius argumenti, & hoc paulo ſuperius poſitum.

Ἐρυκίου.

Ἀνίκ' ἀπὸ πτολέμου τρέσαντά σε δέξατο μήτηρ
πάντα τὸν ὁπλιστὴν κόσμον ὀλωλεκότα.
αὐτά τοι φονίαν Δαματρὶς αὐτίκα λόγχαν,
εἶπε διὰ πλατέων ὠσαμένα λαγόνων,
κάτθανε. μηδ' ἐχέτω σπάρτα ψόγον. οὐ γὰρ ἐκείνα
ἤμπλακεν, εἰ δειλοὺς τοὺ μὶν ἔθρεψε γάλα.

Ioan. Iordanus.

Quum bello exciperet profugũ te mater, omiſſis,
Quæ tuleras, armis omnibus ante, fuga.
Hæc tum letali Damatrie protinus haſta
Dixit transfodiens viſcera lata tibi.

Iam

Iã moriare, habeat ne Sparta hoc dedecus ingẽs,
  Quæ ſolita eſt forteis ſemper habere viros.
Nam nihil illa tuis vitijs peccauit: at ipſa,
  Vbera degenerem quod te aluere mea.

Citatur, & illud ab eodem in
Aprophthegmatis.

Ἔρρε κακὸν φύτευμα διὰ σκότος, οὗ διὰ μῖσος,
  Εὐρώτας δειλαῖς μηδ᾽ ἐλάφοισι ῥέοι.
ἀχρεῖον σκυλάκευμα, κακὴ μερὶς, ἔρρε ποθ᾽ ᾅδαν,
  ἔρρε, τὸ μὴ Σπάρτας ἄξιον, οὐδὲ τεκῶν.

Fran. Philel.

Vade, malũ, tenebras germen pete, quenq. peroſus,
  Eurotas ceruas ne fluat ad timidas,
Si catulus nequam perrexeris: ito ſub vmbras,
  Nec Sparta dignus, nec generis titulis.

Ἀδηλον.

Ημαθίην ὃς πρῶτος ἐς ἄρεα βῆσα Φίλιππος,
  αἰγαίῃ κεῖμαι βῶλον ἐφεσσάμενος.
ῥέξας οἷ᾽ οὔπω βασιλεὺς πάρος· εἰ δέ τις αὐχεῖ
  μείζον᾽ ἐμεῦ, καὶ τοῦθ᾽ αἵματος ἡμετέρου.

C. Vrſ. Velius.

Primus ego Aemathiam bellis agitare Philippus
  Auſus, in Aegæa ſum tumulatus humo.
Rex mihi par factis nemo, ſi ſe tamen vllus
  Altius extulerit, ſanguinis ille mei eſt.

Eis

Εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους.
Ἄδηλον.

Diog. Laertius ſibi aſſerit.

Οὐ μὰ τὸ οὐδὲ Λύκωνα παρήσομεν, ὅττι ποδαλγὴς
 κάτθανε. θαυμάζω τοῦτο μάλιστα δ' ἐγώ,
τὴν οὕτως ἀΐδαο μακρὴν ὁδὸν, ἣν πρὶν ὁ ποσσὶν
 ἀλλοτρίοις βαδίσας, ἔδραμε νυκτὶ μιᾷ.

Laer. Interp.

Prætereunda mihi non ſunt, & fata Lyconis,
 Fecerat infirmum quem valetudo pedis.
Nanq. pede alterius ſemper quum nixus adiret,
 Tam longam miror nocte volaſſe viam.

Ἄδηλον.

Θάψεν ὅ με κτείνας κρυπτὸν φόνον, εἰ δέ με τύμβῳ
 δωρεῖται, τοίης ἀντιτύχοι χάριτος.

Interpr.

Abdidit hac tellure latro me fraude necatam.
 O vtinam talem ſentiat ille necem.

Ἄδηλον.

Ζωὴν συλήσας, δωρῇ τάφον. ἀλλά με κρύπτεις,
 ὃ θάπτεις. τοίου κ' αὐτὸς ὄναιο τάφου.

Idem.

Occultas modo, non ſepelis me lumine vitæ
 Exutum, Tibi nunc talia buſta precor.

Ἄδηλον.

Κλῶ με κατακρύπτῃς ὡς οὐδενὸς ἀνδρὸς ὁρῶντος,
ὄμμα δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γιγνόμενα.

Alciatus.

Me ſepelis tanquam nemo conſpexerit? atqui
Iuſtitiæ ipſe oculus omnia facta videt.

Ἄδηλον.

Εἴ με νέκυν κατέθαπτες ἰδὼν οἰκτείρμονι θυμῷ,
εἶχες ἂν ἐκ μακάρων μισθὸν ἐπ' εὐσεβίῃ.
Νῦν δ' ὅτε δὴ τύμβῳ με κατακρύπτεις ὁ φονεύσας,
τῆς αὐτῆς μετέχοις, ἅπερ ἐμοὶ παρέχεις.

Ioan. Iordanus.

Si tegeres miſerans hac me tellure peremptum,
Præmia dijs ferres iuſta labore pio.
At tumulo occultas iam me, quod fraude necaſti,
Hæc tibi contingant, quæ mihi ſæue facis.

Ἀλεξαίδου.

Ἄνθρωπ', οὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον, ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
χερνήτεω· μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός.

Io. Iordanus.

Non Crœſi monumenta vides, at pauperis olim
Buſta viri, exigua eſt hæc mihi tumba ſatis.

Πλάτωνος.

Ἀστέρας εἰσαθρεῖς ἀστὴρ ἐμός· εἴθε γενοίμην
οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.

Gua. Veronen.

Ardentes ſtellas lucens mea ſtella tueris,
Cælum vtinā fiam, te vt multo lumine cernā.

LAER. INTERP.

O vtinam coelum fierem quum ſydera cernis
Stella mea, vt multo lumine te aſpicerem.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἑῷος.
νῦν δὲ θανὼν λάμπεις ἕσπερος ἐν φθιμένοις.

AVSONIVS.

Stella prius ſuperis fulgebas lucifer, at nunc
Extinctus caſſis lumine veſper eris.

Gua. Veronen.

Stella prius fulgebas lucifer, at nunc
Heſperus effulges manibus occiduus.

Καλλιμάχου.

Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον; ἡνίκα καὶ σὲ
Χάρμι τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἡμετέροις,
τῇ ἑτέρῃ κλαύσαντες ἐθάπτομεν. οὐδὲν ἐκείνου
εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμ' ἀνιηρότερον.

Interpr.

Viſus heri nobis longo digniſſimus æuo
Charmitus, in terram conditus eſt hodie.
Illa fuit ſoboles multum dilecta parenti.
Viſque adeo nullus craſtina nouit homo.

ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΤΙΝΑΣ.
Εἰς Νιόβην.
Ἀγαθίου.

Ὁ τύμβος οὗτος, ἔνδον οὐκ ἔχει νεκρόν,
ὁ νεκρὸς οὗτος, ἐκτὸς οὐκ ἔχει τάφον.
ἀλλ' αὐτὸς αὑτοῦ νεκρός ἐστι, καὶ τάφος.

AVSONIVS.

Habet ſepulchrum non id intus mortuum,
Habet nec ipſe hic mortuus buſtum ſuper.
Sibi ſed eſt ipſe hic ſepulchrum,& mortuus.

ΕΙΣ ΤΙΜΩΝΑ ΤΟΝ
Μισάνθρωπον.

Ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα, κεῖμαι,
οὔνομα δ' οὐ πεύσεσθε, κακοὶ δὲ, κακῶς ἀπόλοισθε.

VOLATER.

Hic ſum poſt vitam miſeramq. inopéq. ſepultus:
Nomen ne quæras,dij lector te male perdant.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ
Καλλιμάχου.

Τίμων, οὐ γὰρ ἔτ' ἐσσὶ, τί τοι φάος, ἢ σκότος ἐχθρόν;
τὸ σκότος, ὑμέων γὰρ πλείονες ἐν ἀΐδῃ.

Interpr.

Interpr.

Ten' magis oblectant ſuperi, vel regia Ditis?
Dis: veſtrum plures regia Ditis habet.

Ὁμήρου.

Homero tribuit Herodotus. Sunt tamen vt teſtatur Laertius, qui Cleobulo tribuant.

Χαλκῆ παρθένος εἰμὶ, Μίδου δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι,
εὖτ' ἂν ὕδωρ τε νάῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
ἠέλιος τ' ἀνιὼν λάμπῃ, λαμπρά τε σελήνη,
καὶ ποταμοὶ ῥέωσιν, ἀνακλύζῃ τε θάλασσα,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ,
ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται.

Laer. Interp.

Aenea virgo, Midæ celebri ſum nixa ſepulchro,
Dũ fluit vnda leuis, dũ plurima germinat arbos,
Phœbus et exoriens, & ſplendida luna refulget,
Flumina labuntur, placidæ dum montibus vndæ
Littora commiſcẽt, lacrymiſq. in marmore tincto
Fixa, Midam moneo hic tumulatum care viator.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ.

Ἀδήλου.

Ὀρφεὺς μὲν κιθάρᾳ, πλεῖστον γέρας εἵλετο θνητῶν,

Νέστωρ ἢ γλώσσης ἡδυλόγου σοφίη.
Τεκτοσύνη δ' ἐπέων, πολυΐστωρ θεῖος Ὅμηρος.
Τηλεφάνης δ' αὐλοῖς, οὗ τάφος ἐστὶν ὅδε.

Interpr.

Orpheæ citharæ celebratur gloria ſemper.
Neſtoris eſt linguæ ſuauiloquentis honos.
Carmine Homerus habet laudē multiſcius oēm.
Telephanes tibia: Hic cuius & oſſa iacent.

ΕΙΣ ΒΡΕΦΗ.

Λουκιανοῦ.

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
νηλειὴς Ἀΐδης ἥρπασε Καλλίμαχον,
ἀλλά με μὴ κλαίοις. καὶ γὰρ βιότοιο μετέσχον
παύρου, καὶ παύρων τῶν βιότοιο κακῶν.

C. Viſ Velius.

Quinquennem rapuit puerū immiſerabilis Orcus
Curarum vacuum nomine Callimachum.
Sed me flere caue. nam paucos vt breuis annos
Vixi, ſic vitæ pauca ſiniſtra tuli.

ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ.

Μενεκράτους.

Γῆρας ἐπὰν μὲν ἀπῇ, πᾶς εὔχεται. ἢν δέ ποτ' ἔλθῃ,
μέμφεται. ἔστι δ' ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

LODO.

Lodo. Iauſſerandus.

Quilibet abſentem quæritq. optatq. Senectam,
Illa tamen paucis ſæpe cupita venit.
Venerit hæc eadem: quis non inculſat & odit?
Sic melior ſemper debita, crede mihi, eſt.

Λεωνίδου.

Η γρηῢς Νικὼ, Μελίτης τάφον ἐστεφάνωσε
παρθενικῆς· αἴδη, τοῦθ' ὁσίως κέκρικας;

Io. Iordanus.

Texit anus Nico Melites hic virginis oſſa:
Pluto, hoc vidiſti iudicio ne pio?

Ἀδέσποτον.

Εἴκοσι Καλλικράτεια, καὶ ἐννέα τέκνα τεκοῦσα,
οὐδενὸς, οὐδεμιῆς ἐδρακόμην θάνατον.
ἀλλ' ἑκατὸν, καὶ πέντε διηνυσάμην ἐνιαυτοὺς,
σκήπωνι βομερὰν οὐκ ἐπιθεῖσα χέρα.

AVSONIVS.

Viginti atq. nouem genitrici Callicratea
Nullius ſexus mors mihi viſa fuit.
Sed centũ & quinq expleui bene meſſibus annos,
In tremulam baculo non ſubeunte manum.

Σαπφοῦς.

Τιμάδος ἅδε κόνις. τὰν, δὴ πρὸ γάμοιο θανοῦσαν,
δέξατο Περσεφόνας κυάνεος θάλαμος.
ἇς καὶ ἀποφθιμένας, πᾶσαι νεοθηγεῖ χαλκῷ
ἅλικες, ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

POLITIANVS.

Timadis hic puluis, quæ dulces ante hymeneos
Excepta eſt nigro Perſephones thalamo.
Illius heu fato cunctæ de vertice amatam
Aequales ferro ſubſecuere comam.

Ἄδηλον.

Ὁρᾷς πρόσωπον Κασσίης τῆς σώφρονος;
εἰ καὶ τέθνηκε, ταῖς ἀρεταῖς γνωρίζεται.
ψυχῆς τὸ κάλλος μᾶλλον, ἢ τοῦ σώματος.

C. Vrſ. Velius.

Nun quid pudicæ Ceſſiæ vultum vides?
Defuncta quamuis, nota virtute eſt ſua,
Animæ eſt venuſtas corporis præſtantior.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ.

Δαμασκίου.

Ζωσίμη, ἡ πρὶν ἐοῦσα μόνῳ τῷ σώματι δούλη,
καὶ τῷ σώματι νῦν εὗρεν ἐλευθερίην.

MORVS.

Ante fuit ſolo Soſime corpore ſerua,
Nunc fato pars eſt hæc quoq. miſſa manu.

Ἄδηλον.

Μάνης οὗτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτέ. νῦν δὲ τεθνηκὼς,
Ἶσον

Ἶσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται.

MORVS.

Hic ſeruus dum vixit erat, nunc mortuus idem,
Non quam tu Dari magne minora poteſt.

ΕΙΣ ΗΡΩΑΣ.

Εἰς Λαέρτην.

Ἀδέσποτον.

Τήκει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρου
φείδεται, ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δαπάνῃ.
ὡς καὶ Λαέρταο τόδ' ἠρίον, ὃ σχεδὸν ἀκταῖς
βαιὸν ἄπο, ψυχρῶν λείβεται ἐξ ὑετῶν.
οὔνομα μὴν ἥρωος ἀεὶ νέον, οὐ γὰρ ἀοιδὰς
ἀμβλώσειν αἰὼν κὴν ἐθέλῃ, δύναται.

Interpr.

Saxa cauat tempus,ferro nec tempora parcunt,
Omnia ſed mollit tempore longa dies.
Laertæ ſic buſta terit quoq. littora propter
Aethere de ſummo defluus imber aquis.
Immortale tamen nomen delere vetuſtas
Herois,Muſa vindice,nulla poteſt.

Εἰς Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην.

Βιάνορος.

Οἰδίποδος παίδων, Θήβη τάφος, ἀλλ' ὁ πανώλης
τύμ-

τύμβος, ἔπι ζώντων αἰσθάνεται δοράτων.
κείνους οὔτ' ἀίδης ἐδαμάσσατο, κἤν Ἀχέροντι
μάρνανται. κείνων χὠ τάφος ἀντίπαλος,
καὶ πυρὶ πῦρ ἤλεγξαν ἐναντίον. ὦ ἐλεεινοὶ
παῖδες, ἀκοιμήτων ἁψάμενοι δοράτων.

AVSONIVS.

Nec ſtygijs lucis ineunt ſua fœdera fratres
Oedipodionidæ, de miſero ah miſeri.
Nanq. etiam ex vno ſurgentes aggere flammæ
In diuerſa ſui diſſiliunt cineres.
Infandos iuuenes, quos nec diſcordia caſſos
Luce, nec in ſemet linquit atrox animus.
Atq. vtinam & Thebas quiſſent partirier ipſas,
Regnorum & metas, vt cinerum nebulas.

Εἰς Ἀχιλλέα καὶ Πάτροκλον.

Ἄνδρε δύω φιλότητι, καὶ ἐν τά χεσσιν ἀρίστω,
χαίρετον, αἰακίδη, καὶ σὺ μενοιτιάδη.

Interpr.

Inſignes pietate, ſimul præſtantibus armis
Saluete, Aeacida, tuq. Menœtiada.

ΕΙΣ ΑΙΑΝΤΑ.

Ἀσκληπιάδου.

Ἅδ' ἐγὼ ἁ τλάμων ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
Αἴαντ·

Αἴαντος τύμβῳ, κειραμένα πλοκάμους.
Θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, οὕνεκ᾽ ἀχαιοῖς
ἁ δολόφρων ἀπάτα, κρεῖσσον ἐμοῦ κέκριται.

C. Vrſ. Velius.

Dilaniata comas, viſu miſerabilis eheu.
Conſideo ad cineres hic Telamoniadæ.
Icta dolore graui, mihi quod fraus callida quondã
Iudicibus Graiis ante locata fuit.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἕκτωρ αἴαντι ξίφος ὤπασεν, ἕκτορι δ᾽ αἴας
ζωστῆρ᾽· ἀμφοτέρων ἡ χάρις, εἰς θάνατος.

E. R.

Aiaci datus enſis ab Hectore, baltheus Aiace
Hectori, vtriq ſuum donum erat exitio.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πικρὴν ἀλλήλοις Ἕκτωρ χάριν, ἠδὲ φερεσπις
αἴας, ἐκ πολέμου μνῆμ᾽ ἔπορον φιλίης.
ἕκτωρ γὰρ ζωστῆρα λαβὼν, ξίφος ἔμπαλι δῶκεν·
τὴν δὲ χάριν δώρων, πείρασαν ἐν θανάτῳ
τὸ ξίφος εἷλ᾽ αἴαντα μεμηνότα· καὶ πάλι ζωστὴρ,
εἵλκυσε πριαμίδην δίφρεια συρόμενον.
οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπετο δῶρα,
ἐν χάριτος προφάσει μοῖραν ἔχοντα μόρου.

Andreas Alciatus.

Bellorum cepiſſe ferunt monumenta viciſſim
Scutiferum Aiacem Hectoraq. Iliacum.
Balthea Priamides, rigidum Telamonius enſem,
Inſtrumenta ſuæ cepit vterq. necis.
Enſis enim Aiacem confecit, at Hectora functum
Traxere Aemonijs cingula nexa rotis.
Sic titulo obſequij quæ mittunt hoſtibus hoſtes
Munera, venturi præſcia fata ferunt.

Ἀντιπάτρου εἰς Πρίαμον.

Ἥρωος Πριάμου βαιὸς τάφος. οὐχ ὅτι τοίου
ἄξιος, ἀλλ' ἐχθρῶν χερσὶν ἐχωννύμεθα.

Ioan. Iordanus.

Tumba breuis Priami Herois. maiore ſepulchro
Dignus erat, ſed ſic obrutus hoſte iacet.

Ἀκηράτου εἰς ἕκτορα.

Ἕκτορ, ὁμηρείοισιν ἀεὶ βεβοημένε βίβλοις,
θειοδόμου τείχευς ἕρκος ἐρυμνότερον.
ἐν σοὶ μαιονίδης ἀνεπαύσατο. σοῦ δὲ θανόντος
Ἕκτορ, ἐσιγήθη καὶ σελὶς Ἰλιάδος.

Ioan. Iordanus.

Semper Homeri Hector claris celebrate camœnis,
Diuinæ columen ſplendidiuſq. domus.

Inte Mæonides requieuit.teq. perempto
Nobilis Iliados conticuere libri.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

Ἀδήλου.

Θεσσαλὸς Ἱπποκράτης, κῷος γένος, ἐνθάδε κεῖται,
Φοίβου ἀπὸ ῥίζης ἀθανάτου γεγαώς·
πλεῖστα τρόπαια νόσων στήσας ὅπλοις ὑγιείης,
δόξαν ἑλὼν πολλὴν οὐ τύχῃ, ἀλλὰ τέχνῃ,

MORVS.

Theſſalus Hippocrates, Cous genere, hac iacet vr-
Phœbi immortalis ſemine progenitus. (na
Crebra trophæa tulit morborũ, armis medicinæ,
Laus cui magna: nec id ſorte, ſed arte, fuit.

Ἀδήλου.

Παυσανίην ἰητρὸν ἐπάνυμον Ἀγχίτου υἱὸν,
τόνδ' ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθαψε κόνις.
ὃς πλείστους κρυεραῖσι μαραινομένους ὑπὸ νούσοις
φῶτας, ἀπέστρεψεν Περσεφόνας θαλάμων.

Empedocli tribuit Diogenes Laertius,
apud quem ſic legitur.

Παυσανίην ἰητρὸν ἐπώνυμον, Ἀγχίτεω υἱὸν,
φῶτ' ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθρεψε Γέλα.

ὅς

ὃς πολλοὺς μογεροῖσι μαραινομένους καμάτοισι
φῶτας, ἀπέστρεψεν Περσεφόνας ἀδύτων.

Interp. Laertij.

Pauſaniæ medico Anchito cognomine nato
Aſclepiadeo patria clara Gela eſt.
Qui langueſcentes vario pleroſq. labore.
Sæpe acheronteum linquere fecit iter.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Τῆς πολιῆς τόδε σῆμα Μαρωνίδος. ἧς ἐπὶ τύμβῳ
γλυπτὴν ἐκ πέτρης αὐτὸς ὁρῇς κύλικα.
ἡ δὲ φιλάκρητος, καὶ ἀεὶ λάλος, οὐκ ἐπὶ τέκνοις
μύρεται, οὐ τεκέων ἀκτεάνῳ πατέρι.
ἓν δὲ τόδ' αἰάζει καὶ ὑπ' ἠρίον, ὅττι τὸ Βάκχου
ἄρμενον, οὐ Βάκχου πλῆρες ἔπεστι τάφῳ.

Interpr.

Hæc vetulæ ſunt buſta Maronidos, illius acta
Sculptilis è petra cantharus iſte notat.
Ebria ſemper erat, tum garrula, Sed neq. prolis,
Exhauſti ve patris nec dolet illa vicem.
Hoc queritur craſſa nunc ſub tellure vel vnum,
Quod deſit Bacchi copia larga ſibi.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΗΣΑΝΤΑΣ.

Πλάτωνος.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί. ὁ δ᾽ ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ,
ὡς ἁλὶ, καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπεστ᾽ ἀΐδης.

MORVS.

Naufragus hac ſitus eſt,iacet illa ruſticus vrna
Ad ſtyga ſiue ſalo,par via,ſiue ſolo.

Similem ferè ſententiam habet,

CONR. CELTIS.

Quo moriare loco nil refert. ad Iouis aulam
A terra ſpatium ſemper habebis idem.

Αντιπάτρου.

Οὐδετέρης ὅλος εἰμὶ θανὼν νέκυς, ἀλλὰ θάλασσα,
καὶ χθὼν, τὴν ἀπ᾽ ἐμεῦ μοῖραν ἔχουσιν ἴσην.
σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες. ὀστέα δ᾽ αὖτε
βέβρασται ψυχρῇ τῇδε παρ᾽ ἠϊόνι.

C. Vrſ. Velius.

Neutra habet integrũ,nec terra nec vnda,ſepultũ:
Aequa adeo pars nunc ceſſit vtriq. mei,
Nam piſces carnẽ medio abſumpſere profundo,
Oſſa ſed in gelido litore ſparſa iacent.

Σατυλλίου Φλάκκου.

Λαίλαπα, καὶ μανίην, ὀλοῆς προφυγόντα θαλάσσης

ναυηγὸν λιβυκοῖς κείμενον ἐν ψαμάθοις.
οὐχ ἑκὰς ἠϊόνων, πυμάτῳ βεβρυμένον ὕπνῳ,
γυμνὸν, ἀπὸ στυγερῆς ὅς κάμε ναυφθορίης.
ἔκτανε λυγρὸς ἔχις. τί μάτην πρὸς κύματ' ἐμόχθει
τὴν ἐπὶ γῆς φεύγων μοῖραν ὀφειλομένην;

MORVS.

Aequoris inſanas euaſit naufragus vndas,
Triſtius Afra ſalo præbet arena ſolum.
Dũ iacet ecce graui preſſus prope littora ſomno,
Nudus,& infeſto feſſus ab uſq.freto,
Vipera trux perimit.fruſtra fugis æquora, fruſtra,
Heu miſer; in terris debita fata tibi.

Φακέλλου.

Φεῦγε θαλάττια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλλεο ἐχέτλῃ,
εἴ τί τοι ἡδὺ μακρῆς πεῖραρ ἰδεῖν βιοτῆς.
ἠπείρῳ γὰρ ἔνεστι μακρὸς βίος, εἰν ἁλὶ δ' οὔπως
εὐμαρὲς πολιὴν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλήν.

Io. Iordanus.

Vndoſum pelagus fugito,terramq.quietam
Tutus ara,cupiens tempora longa tibi.
Terra etenim longam dat vitam:ſed mare cõtra,
Cui canos raro cernis ineſſe viros.

Λεωνίδου.

Οὐδ' εἴ μοι γελόωσα καταστορέσειε γαλήνην
κύματα, καὶ μαλακὴν φρῖκα φέροι ζέφυρος.
νηοβάτην ὄψεσθε. δέδοικα γὰρ οἷς πάρος ἔτλην
κινδύνους, ἀνέμοις ἀντικορυσσόμενος.

In-

Interpr.

Non ego, ſi placidum ventis mare conſpicer altũ,
Et zephyri lenis mulceat aura caput;
Conſcendam naueis; nam me diſcrimina terrent,
Luctaq. cum ventis diſplicet illa mihi.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Εἰς Ομηρον.
Αντιπάτρου.

Ενθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ομηρον.

Gua. Veronen.

Conditur hoc tumulo vates diuinus Homerus
.Heroum cecinit qui bene geſta ducum.

ΕΙΣ ΟΡΦΕΑ.

Αντιπάτρου.

Οὐκ ἔτι θελγομένας Ορφεῦ δρύας, οὐκ ἔτι πέτρας
ἄξεις, οὐ θηρῶν αὐτονόμους ἀγέλας.
οὐκ ἔτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν,
οὐ νιφετῶν συρμούς, οὐ παναχεῦσαν ἅλα.
ὤλεο γάρ. σὲ δὲ πολλὰ κατωδύραντο θύγατρες
μναμοσύνας· μάτηρ δ' ἔξοχα καλλιόπα.
τί φθιμένοις στοναχεῦμεν ἐφ' υἱάσιν, ἁνίκ' ἀλαλκεῖν
τῶν παίδων ἀΐδην οὐδὲ θεοῖς δύναμις;

Interpr.

Non quercus, non ſaxa modo de rupibus Orphe*u*
  Non armenta tuo carmine mota trahes.
Iam neq. mulcebis ventos, nec grandine cælum
  Triſtius, aut niueis nubila facta globis.
Nam tua Mnemoſynes lachrymãtur fata ſorores,
  Et genitrix multum Calliopeia dolet.
Mortua cur flemus natorum corpora? quando
  Diui non poſſunt aſſerere inde ſuos.

Εἰς ἀρχίλοχον ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων
αἰγυπτίου.

Κέρβερε, δειμαλέην ὑλακὴν νεκύεσσιν ἰάλλων,
  ἤδη φρικαλέον δείδιθι καὶ σὺ νέκυν.
Ἀρχίλοχος τέθνηκε· φυλάσσεο θυμὸν ἰάμβων
  δριμὺν, πικροχόλου τικτόμενον στόματος.
οἶσθα βοῆς κείνοιο μέγα σθένος, εὖτε λυκάμβεω
  νηῦς μία σοι, δισσὰς ἤγαγε θυγατέρας.

Interpr.

Cerbere qui timidis terres latratibus vmbras
  Hanc vmbram horrentẽ iam quoq. iure time.
Archilochus perijt. rabioſo armatus iambo
  Natus erat, bilis fouit iniqua virum.
Quid potuit ſat voce tenes. ratis vna Lycambis
  Natas quando duas attulit ante tibi.

ΕΙΣ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΑ.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου

Πολλάκι μὲν τόδ' ἄεισα, καὶ ἐκ τύμβου δὲ βοήσω.
πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμφιβάλησθε κόνιν.

INCERTI.

Sæpius hoc dixi, quod poſt mortem quoq. dicam
Nunc potate, prius quam tegat oſſa cinis.

ΕΙΣ ΙΒΥΚΟΝ.

Ἀντιπάτρου.

Ἴβυκε, λῃσαί σε κατέκτανον ἔκ ποτε νήσου
βάντες ἐρημαίην ἄστιβον ἠϊόνα,
πόλλ' ἐπιβωσάμενον γεράνων νέφος. αἵ τοι ἵκοντο
μάρτυρες, ἄλγιστον ὀλλυμένῳ θάνατον.
οὐδὲ μάτην ἰάχησας, ἐπεὶ ποινή τις ἐριννὺς
τῶν δὲ διὰ κλαγγὴν τίσατο σεῖο φόνον,
σισυφίην κατὰ γαῖαν. ἰὼ φιλοκερδέα φῦλα
ληϊστέων, τί θεῶν οὐ πεφόβησθε χόλον;
οὐδὲ γὰρ ὁ προπάροιθε κτανὼν αἴγισθος ἀοιδὸν,
ὄμμα μελαμπέπλων ἔκφυγεν εὐμενίδων.

PETRVS ÆGIDIVS.

Quondam ad deſertum venientes Ibyce litus
Vitam prædones eripuere tibi.

Sæpe gruum nubem imploranti, quæ tibi teſtes
Aduenere necis quum morere tuæ.
Attamen haud fruſtra, ſiquidē clangore volucrū
Siſyphio cædem eſt Eumenis vlta ſolo.
Latronum genus heu cupidum lucri atq. rapinæ,
Cur vos nequaquam terruit ira deum?
Quādo nec Aegiſthus, vatem qui occiderat olim
Atrarum occurſus fugerat Eumenidum.

AVSON. in monoſyl.

Ibycus vt perijt; vindex fuit altiuolans grus.

ΕΙΣ ΑΝΟΝΥΜΟΥΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Εἰς Μουσαῖον.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ φαληρικὸν οὖδας
Μουσαῖον, φθίμενον σῶμ᾽ ὑπὸ τῷδε τάφῳ.

Laer. Interpr.

Eumolpi exanimem Muſæum terra Phalerum
Continet hoc tumulo pignora chara patris.

ΕΙΣ ΛΙΝΟΝ.

Ηδε Λίνον θηβαῖον ἐδέξατο γαῖα θανόντα,
μούσης οὐρανίης υἱὸν ἐϋστεφάνου.

Interp. Laer.

Candida purpureis redimitum tempora ſertis
Thebanum Vraniæ continet vrna Linum.

ΕΙΣ ΟΡΦΕΑ.

Θρήϊκα χρυσολύρην τῇδ' Ορφέα μοῦσαι ἔθαψαν,
 ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει.

Laer. Interp.

Orphea candenti transfixum fulmine Thracem.
 Cum curua Aonides hic poſuere lyra.

Luſit & in eius mortem ſic.

MARVLLVS.

Orphea dũ miſeranda parens tumularet adéptũ,
 Tractaq. melliflui cerneret ora viri,
At tu nate facis, dixit, præconia diuis.
 Quid niſi damnatus fulmine & Enceladus?

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς Πλάτωνα.

Γαῖα μὲν ἐν κόλποις κρύπτει τόδε σῶμα Πλάτωνος,
 ψυχὴ δ' ἀθανάτων τάξιν ἔχει μακάρων,
υἱοῦ Αρίστωνος· ὅν τις καὶ τηλόθι ναίων
 τιμᾷ ἀνὴρ ἀγαθὸς, θεῖον ἰδόντα βίον.

Gua. Veronen.

Tellus membra ſinu condit moribunda Platonis,
 At felix animam cœtus habet ſuperum.
Longinqui hoc celebrãt, diuina huic cognita vita
 Clarus Athenarum ciuis Ariſton erat. (eſt,

παιδοσπόρου.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος,
ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰετὲ, τίπτε βέβηκας ὑπὲρ τάφον; ἢ τίνος εἰπὲ
ἀστερόεντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέεις;
ψυχῆς εἰμὶ Πλάτωνος ἀποπταμένης ἐς ὄλυμπον
εἰκών· σῶμα δὲ γῆ γηγενὲς, ἀτθὶς ἔχει.

Laer. Interp.

Quid monumenta ſuper volucrum regina volaſti?
Tu mihi dic ſuperum quam tueare domum?
Aſtra petens animæ ſum clara Platonis imago,
Progenitum terra corpus at Atthis habet.

Εἰς τὸν αὐτόν.

DIOG. LAERTII

Καὶ πῶς, εἰ μὴ φοῖβος ἀν' ἑλλάδα φῦσε Πλάτωνα,
ψυχὰς ἀνθρώπων γράμμασιν ἠκέσατο;
καὶ γὰρ ὁ τοῦδε γεγὼς, ἀσκληπιός ἐστιν ἰητὴς
σώματος: ὡς ψυχῆς ἀθανάτοιο Πλάτων.

Interp. Laer.

En animas hominum quonam curaſſet Apollò
Luſtraſſent ſi non oppida Græca Plato?
Corporibus medicans hic eſt Epidaurius ægris
Filius, vt ſapiens eſt animæq. Plato?

Εἰς τὴν αὐτήν.

Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς ἀσκληπιὸν ἠδὲ Πλάτωνα·
τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν, τὸν δ' ἵνα σῶμα σάοι.
Δαισάμενος δὲ γάμον, πόλιν ἤλυθεν, ἣν ποθ' ἑαυτῷ
ἔκτισε, καὶ δαπέδῳ Ζηνὸς ἐνιδρύσατο.

BENTINVS.

Produxit nobis Aſclepion atq. Platonem
Phœbus, vt hinc corpus curet, & ille animum.
Coniugiũ celebrare volens, quam condidit olim
Vrbem adit ipſe, Iouis quamq. ſolo poſuit.

Εἰς Δημόκριτον.

D. LAERTII.

Καὶ τίς ἔφυ σοφὸς ὧδε; τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον,
ὅσον ὁ παντοδαὴς ἤνυσε Δημόκριτος;
ὃς θάνατον παρεόντα, τρί' ἤματα δώμασιν ἔσχεν.
καὶ θερμοῖς ἄρτων ἄσθμασιν ἐξένισεν.

BENT.

Quiſnam tam ſapiens viſus qui tale patrarit
Vnquam, quale ſciens omnia Demoritus?
Qui per tres tenuit præſentia fata dies, &
Illa recens cocti panis odore aluit.

Εἰς Διογένη τὸν κύνα.

Εἰπὲ κύων, τίνος ἀνδρὸς ἐφεστὼς σῆμα φυλάσσεις;
τοῦ κυνός. ἀλλὰ τίς ἦν οὗτος ἀνὴρ ὁ κύων;

Διογένης. γένος εἰπέ; σινωπεύς. ὃς πίθον ᾤκει;
καὶ μάλα. νῦν δὲ θανὼν, ἀστέρας οἶκον ἔχει.

AVSONIVS.

Dic canis, hic cuius tumulus? canis. at canis hic (quis?
Diogenes. obijt? non obijt, ſed abit.
Diogenes cui pera penus, cui dolia ſedes,
Ad manes abijt? Cerberus ire vetat.
Quonam igitur? clari flagrat qua ſtella leonis,
Additus eſt iuſtæ nunc canis Erigonæ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Βάκτρον, καὶ πήρη, καὶ διπλόον εἷμα σοφοῖο
Διογένευς, βιότου φόρτος ὁ κουφότατος.

Io. Iordanus.

Diogenis vitæ ſapientis ſarcina multum
Grata duplex veſtis, pera, bacillus erat.

ὡς ἀπὸ τοῦ Διογένους.

Πάντα φέρω πορθμῆι λέλοιπα γὰρ οὐδὲν ὑπὲρ γῆς.
ἀλλὰ κύον σαίνοις κέρβερε τὸν με κύνα.

Interpr.

Omnia nauclero porto nihil orbe reliqui,
At blandire cani Cerbere dire canis,

ΕΙΣ ΘΑΛΗΝ.

Τόνδε Θαλῆν μίλητος ἰὰς θρέψασ᾽ ἀνέδειξεν
ἀστρολόγων πάντων πρεσβύτατον σοφίῃ.

Laer. Interpr.

Nunc, quæ nutriuit Mileſia terra Thaletem,
Conſilio primum prodidit aſtrologum.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἠ̓ ὀλίγον τόδε σῆμα· τὸ δὲ κλέος, οὐρανόμηκες
τοῦ πολυφροντίστου τοῦδε Θάλητος * ὅρη.

Laer. Interpr.

Nempe hic exiguus tumulus, ſed ſydera ſcandit
Gloria, ſunt cuius hæc monumenta Thalæ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γυμνικὸν αὖ ποτ᾽ ἀγῶνα θεώμενον ἠέλιε Ζεῦ,
τὸν σοφὸν ἄνδρα Θαλῆν ἥρπασας ἐκ σταδίων.
αἰνέω ὅττι μιν ἐγγὺς ἀπήγαγες. ἦ γὰρ ὁ πρέσβυς,
οὐκ ἔθ᾽ ὁρᾶν ἀπὸ γῆς ἀστέρας ἠδύνατο.

Laer. Interp.

Gimnicon aſpiceret quum rurſus agona, Thaletē,
Traxiſti e ſtadijs Iuppiter Eelie.
Hunc laudo cælum propius quod duxeris, vltra
Non poterat terris aſtra videre ſenex.

ΕΙΣ ΠΙΤΤΑΚΟΝ.

CALLIMACHI.

Ξεῖνος Ἀταρνείτης τις ἀνείρετο Πιτ̓τακὸν οὕτω
τὸν μιτυληναῖον παῖδα τὸν Ὑῤῥαδίου.
ἄττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος. ἡ μία μὲν δὴ
νύμφη, καὶ πλούτῳ, καὶ γενεῇ κατ᾽ ἐμέ.

ἡ δ᾽

ἡ δ' ἑτέρη, προβέβηκε. τί λώϊον; εἰ δ' ἄγε μοι σὺ
  βούλευσον ποτέρην εἰς ὑμέναιον, ἄγω;
εἶπεν ὁ δὲ, σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον ἀείρας.
  ἠνὶ δὲ κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.
οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες,
  ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.
κείνων ἔρχεο φησὶ μετ' ἴχνια. χὠ μὲν, ἐπέστη
  πλησίον. οἱ δ' ἔλεγον, τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.
ταῦτ' ἀΐων ὁ ξεῖνος, ἀφείσατο μείζονος οἴκου
  δράξασθαι, παίδων κληδόνι συνθέμενος.
τὴν δ' ὀλίγην ὡς κεῖνος ἐς οἶκον ἐπήγετο νύμφην,
  οὕτω καὶ σὺ Δίων τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

Laer. Interp.

Hoſpes Atarnites rogitauit Pittacon olim
  Sic Mitylenæon Hyrradioq. ſatum.
Nagne ſenex geminæ cupiunt mihi nubere,quarū
  Et genere atq. opibus conuenit vna mihi,
Altera præcellit,quid præſtat,conſule,dicq.
  Vtra ex his potius ſit capienda mihi?
Hic baculum tollens,ſic,tela ſenilia,dixit.
  Conſilium pueri,quod petis,expedient.
Queis celer in gyrum iactatus verbere turbo
  Aſſiduo,latis vertitur in triuijs.
I,ſequere illorum monitus. ſic fatur.at ille
  Scitatur, referunt: tu tibi ſume parem.

Quæ

Quæ poſtquã audiuit, monitis puerilibus hærens
  A magnis hoſpes abſtinuit thalamis.
Atq. parem, paruas lætus traduxit in ædes,
  Sic Dion æqualem, ſi ſapis ipſe, cape.

ΕΙΣ ΒΙΑΝΤΑ.

Κλεινοῖς ἐν δαπέδοισι Πριήνης φύντα καλύπτει
  ἥδε Βίαντα πέτρη, κόσμον Ἴωσι μέγαν.

Laer. Interp,

Petra Prienæum tegit hic commiſſa Biantem.
  Ornamentum ingens qui fuit Ionijs.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Diog. LAERTII.

Τῇδε Βίαντα κέκευθα, τὸν ἀβρέμας ἤγαγεν Ἑρμῆς
  εἰς ἀίδην, πολιῷ γήραϊ νιφόμενον.
εἶπε γὰρ εἶπε δίκην ἑτάρου τινός. εἶτ᾽ ἀποκλινθεὶς
  παιδὸς εἰς ἀγκαλίδας μακρὸν ἔτεινεν ὕπνον.

Laer. Interp.

Petra Bianta tegit ſtygias Cyllenius vndas
  Quem duxit niueum tempora canicie.
Perpetuam noctem pueri dormiuit in vlnis,
  Dixerat vt ſocij credita iura ſibi.

ΕΙΣ ΑΝΑΧΑΡΣΙΝ.

Diog. Laertij.

Ἐς σκυθίην ἀνάχαρσις ὅτ᾽ ἤλυθε πολλὰ μογήσας
πάσ-

πάντας ἔπειθε ζῆν ἤθεσιν ἑλλαδικοῖς.
τὸν δ' ἔτι μῦθον ἄκραντον ἐνὶ στομάτεσσιν ἔχοντα,
πτηνὸς ἐς ἀθανάτους ἥρπασεν ὦκα δόναξ.

Laer. Interp.

Suadebat Scythicas errans Anacharſis in oras
Moribus hos omnes viuere Cecropidum.
Verba leuis nondum modulata ſub ore tenentem,
Hunc immortales traxit arundo deos.

Εἰς Δίωνα τὸν συρακούσιον.

Πλάτωνος.

Δάκρυα μὲν Ἑκάβῃ τε, καὶ ἰλιάδεσσι γυναιξὶ
μοῖραι ἐπέκλωσαν δή ποτε γεινομέναις.
σοὶ δὲ Δίων ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων,
δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
κεῖσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐνὶ πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίων.

BENT.

Et lachrymas Hecubæ, & Troianis fata puellis
Decreuere recens ex genitrice ſatis.
At tibi poſt partos præclaro Marte triumphos
Spes reliqua eſt nullis clare Dion ſuperis.
Te patria ampla fouet, cumulat te ciuis honore,
Quo mihi nunc mentem perdis amore Dion?

ΕΙΣ ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΝ.

Diog. LAERTII.

Οὐκ ἄρα τοῦτο μάταιον ἔπος μερόπων τὶν' ἐλέχθη,
  ῥήγνυσθαι σοφίης τόξον ἀνιέμενον.
δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος ἕως ἐπόνει μὲν, ἄπηρος
  ἦν δέμας· εἶτ' ἀνεθεὶς, κάτθανε πηρομελής.

Interp. Laer.

Non arcum frangi ſapientis poſſe remiſſum
  Vana hæc nullius verba fuere viri.
Dum fuit intento Theophraſtus corpore vixit:
  Corpora ſed poſtquam feſſa remiſit, obit.

ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΝ.

Diog. LAERTII.

Ἤθελες ἀνθρώποισι λιπεῖν φάτιν ἡρακλείδη,
  ὥς ῥα θανὼν. ἐγένου ζωὸς ἅπασι δράκων.
ἀλλὰ διεψεύσθης σεσοφισμένε. δὴ γὰρ ὁ μὲν θὴρ,
  ἦε δράκων, σὺ δὲ θὴρ, οὐ σοφὸς ὤν, ἑάλως.

Laer. Interp.

Clarus Heraclide voluiſti viuere fama
  Omnibus extinctus quod draco viuus eras.
Es male mentitus, fallens fuit aſpera ſerpens
  Bellua, non ſapiens tu fera capta iaces.

ΕΙΣ ΠΥΘΑΓΟΡΑΝ.

Diog. LAERTII.

Οὐ μόνος ἐμψύχων ἀπεχες χέρας, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς.
τίς γὰρ, ὃς ἐμψύχων ἥψατο Πυθαγόρη;
ἀλλ' ὅταν ἑψηθῇ τι, καὶ ὀπτηθῇ, καὶ ἁλισθῇ,
δὴ τότε καὶ ψυχὴν μὴ ἔχον, ἐσθίομεν.

BENTINVS.

Haud quaquam ſolus tu animatis abſtinuiſti.
Quiſnam animata vorat, dic mihi Pythagora?
Verum vbi quid toſtũ eſt, elixum, vel ſale ſparsũ,
Tunc edimus, quoniam ſpiritus omnis abeſt.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἶ, αἶ, Πυθαγόρης τί τόσον κυάμους ἐσεβάσθη;
καὶ θάνε δῆτα φυτοῖς ἄμμιγα τοῖς ἰδίοις.
χωρίον ἦν κυάμων. ἵνα μὴ τούτους δὲ πατήσῃ,
ἐξ ἀκραγαντίνων, κάτθαν' ἐνὶ τριόδῳ.

BENT.

Heu heu: Pythagoras quid vile legumen adorat?
Quem proprijs fama eſt occubuiſſe fabis.
Nam ne forte fabas fugiens calcaret in agro,
Tandem Agragantino cæſus ab hoſte perit.

ΕΙΣ ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΝ.

Diog. LAERTII

Καὶ σύποτ' ἐμπεδόκλεις, διερῇ φλογὶ σῶμα καθήρας,
πῦρ ἀπὸ κρητήρων ἔκπιες ἀθανάτων.
οὐκ ἐρέω δ' ὅτι σαυτὸν ἑκὼν βάλες ἐς ῥόον αἴτνης,
ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλων, ἔμπεσες οὐκ ἐθέλων.

BENT.

Empedocles rapida purgaſti corpora flamma,
Aeternos ignes fortiter ore trahens.
Non dicam quod te in feruentem miſeris Aetnā,
Lapſus es at nolens, delituiſſe volens.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ναὶ μὴν ἐμπεδοκλῆα θανεῖν λόγος, ὥς ποτ' ἀμάξης
ἔκπεσε, καὶ μηρὸν κλάσσατο δεξιτερόν.
εἰ δὲ πυρὸς κρητῆρας ἐσήλατο, καὶ πίε τὸ ζῆν:
πῶς ἂν ἔτ' ἐν μεγάροις δείκνυτο τοῦδε τάφος;

BENTINVS

Cruribus Empedocles colliſis dicitur eſſe
Mortuus, e curru cum cecidiſſet humi.
Si ſe flagrantem maleſanus iecit in Aetnam; (des?
Quomodo adhuc Megaris ſtructa ſepulchra vi-

ΕΙΣ ΕΠΙΧΑΡΜΟΝ.

Εἴ τι παραλλάσσει φαέθων μέγας ἅλιος ἄστρων,

καὶ πόντος, ποταμῶν μεῖζον ἔχει δύναμιν,
φαμὶ τοσοῦτον ἐγὼ σοφίᾳ προέχειν Ἐπίχαρμον,
ὃν πατρὶς ἐστεφάνωσ' ἅδε Συρακοσίων.

BENTINVS.

Quantum ſol vincit ſublimis ſydera cœli,
Quanto vis pelago maior ineſt fluuijs,
Tantũ ego profiteor ſophia præſtare Epicharmũ,
Cui Syracuſa comis patria ſerta dedit.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΛΑΟΝ.

Diog. LAERTII.

Τὴν ὑπόνοιαν πᾶσι μάλιστα λέγω θεραπεύειν·
εἰ γὰρ καὶ μὴ δρᾷς, ἀλλὰ δοκεῖς, ἀτυχεῖς.
οὕτω καὶ φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ πάτρη,
ὥς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

MORVS.

Magnã habet in rebus vim ac põdus, opinio, nõ vis
Lædere, velle tamen ſi videare, peris.
Sic & Philolaum quondam occidere Cretenſes,
Quem falſo credunt velle tyrannum agere.

ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΝ.

Diog. LAERTII.

Πολλάκις Ἡράκλειτον ἐθαύμασα, πῶς ποτε τὸ ζῆν
ὧδε διαντλήσας δύσμορος εἶτ' ἔθανεν.

σῶμα

σῶμα γὰρ ἀρδεύουσα κακὴ νόσος ὕδασι, φέγγος
ἔσβεσεν ἐκ βλεφάρων, καὶ σκότον ἠγάγετο.

BENI.

Mecum ego Heraclitũ mirabar ſæpe, quod olim
Sic vitam infelix hauſit, & inde obijt.
Nã malus oſſa rigans & aquoſus corpore lãguor
Extincto inuexit lumine mox tenebras.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡράκλειτος ἐγώ. τί μ' ὦ κάτω ἕλκετ' ἄμουσοι;
οὐχ ὑμῖν ἐπόνουν, τοῖς δ' μ' ἐπισταμένοις.
εἷς ἐμοὶ ἄνθρωπος, τρισμύριοι. οἱ δ' ἀνάριθμοι,
οὐδείς. ταῦτ' αὐδῶ καὶ παρὰ περσεφόνῃ.

BENT.

Sum Heraclitus ego, quid me vexatis inepti?
Non vos, ſed doctos, tam graue quærit opus.
Vnus homo eſt nobis id quod ter mille, ſed vnus
Vix ſunt innumeri, & manibus hæc recito.

Εἰς Ζήνωνα τὸν ἐλεάτην

Diog. LAERTII.

Ἤθελες ὦ Ζήνων καλὸν, ἤθελες ἄνδρα τύραννον
κτείνας, ἐκλῦσαι δουλοσύνης ἐλέαν.
ἀλλ' ἐδάμης. δὴ γάρ σε λαβὼν ὁ τύραννος ἐν ὅλμῳ
κόψε. τί τοῦτο λέγω; σῶμα γάρ, οὐχὶ δὲ σέ.

O BEN:

BENT.

Fortiter extincto voluiſti Zeno tyranno
  Triſti Eleam patriam ſeruitio excutere.
Victus es infelix ſæui tamen arte tyranni,
  Arreptum qui te contudit ære cauo.

Εἰς Πρωταγόραν.

Diog. LAERTII.

Καί σε Πρωταγόρη φάτιν ἔκλυον, ὡς ἄρ᾽ ἀθηνῶν
  ἔκ ποτ᾽ ἰὼν, καθ᾽ ὁδὸν πρέσβυς ἐὼν ἔθανες.
εἵλετο γάρ σε φυγεῖν κέκροπος πόλις· ἀλλὰ σὺ μέντοι
  παλλάδος ἄστυ φύγες. πλυτῆα δ᾽ οὐκ ἔφυγες.

BENT.

Te quoq. Protagoram redeuntem fertur Athenis
  Iam vetulum media mortem obijſſe via.
Cecropis vrbs potuit, potuiſti Palladis vrbem
  Linquere, non potuit ſtyx violenta fugi.

Εἰς Κράτητα ὁμοιότητι τῷ
Εἰς Σαρδανάπαλον.

Τόσσ᾽ ἔχω, ὅσσ᾽ ἔμαθον, καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ μουσῶν
  σέμν᾽ ἐδάην. τὰ δὲ πολλά, καὶ ὄλβια τύμβος ἔμαρψεν.

BENTINVS

Tantum habeo quantũ didici, quantumq. labore
  Percepi, & ſtudio, rapuit ſed cætera faſtus.

Eis Ἐπίκτητον, ἰσόψηφον.

Λεωνίδου

Δοῦλος Ἐπίκτητος γενόμην, καὶ σῶμ' ἀνάπηρος,
καὶ πενίην Ἶρος, καὶ φίλος ἀθανάτοις.

GAZA.

Seruus Epictetus fueram qui corpore mancus,
Pauperie preſſus,charus eram ſuperis.

Καλλιμάχου.

Εἶπέ τις ἡράκλειτε τεὸν μόρον. ἐς δέ με δάκρυ
ἤγαγεν. ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφότεροι
ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μέν που
ξεῖν' ἁλικαρνασεῦ τετράπαλαι σποδιή.
αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες. ᾗσιν ὁ πάντων
ἁρπακτὴς ἀΐδης, οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

BENTINVS.

Heraclide mihi quidam tua funera dixit
Et ſubito lachrimis immaduere genæ.
Cũ memini lõgos quoties conſumpſimus ambo
Soles,miſcentes ſeria multa iocis.
Puluis at es tenuis nunc hoſpes,ſed tua muſa
Viuit,Plutonis nec timet illa manus.

FINIS EORVM QVÆ
EX TERTIO.

LIBER QVARTVS.

ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΔΡΩΝ ΑΓΑΘΩΝ.

Εἰς εἰκόνα Γαβριήλου ὑπάρχου ἐν
βυζαντίῳ.

Λεοντίου σχολαστικοῦ

ΚΑΙ φαέθων γραφίδεσσιν ἔχει τύπον· ἀλλὰ χαράσσει
ἠέλιον τέχνη, κρυπτομένων φαέων.
καὶ σὲ σοφὲ πολίαρχε γράφει Γαβριήλιε τέχνη,
ἐκτὸς σῶν ἀρετῶν, ἐκτὸς ὅλων καμάτων.

Interpr.

Artificis Phaëtonta manus ſolemq. ſerenum
Pingit

Pingit, non lumen pinxerit illa tamen.
Sic tua deſcribit pictor præſes Gabrieli
Ora, ſed haud mentem pingere quiuit iners.

Θεαιτήτου
Τοῦτον Ἰουλιανὸν νομικῆς φάος, εἶπον ἰδοῦσα
Ῥώμη καὶ Βερόη, πάντα φύσις δύναται.

Andr. Alciatus,
Iulianum Beroe leges mirata docentem:
Romaq., dijs poſſunt omnia, dixit, agi.

Εἰς εἰκόνα Καλλινίκου κουβικουλαρίου.

Λεοντίου σχολαστικοῦ.
Κάλλει μὲν νικᾷς κερδίνης τόσον, ὅσσον ὀπωπῆς,
τῆς γὰρ ἐπωνυμίης ἄξια πάντα φέρεις.
αἰεὶ δ' ἐν θαλάμοισι κατευνάζων βασιλῆα,
πᾶσαν ὑποσπείρεις οὔασι μειλιχίην.

IO. VENATORIVS.
Quanta tibi formæ, tanta eſt quoq. gratia mentis,
Cuncta refers etenim nomine digna tuo,
Dum blando in thalamis regem, varioq. ſuſurro
Demulcens ſomnum ſemper inire doces.

Εἰς εἰκόνα Ἰουστινιανοῦ βασιλέως.

Ἀντιπάτρου.
Σοὶ, καὶ Ἀπόλλωνι, καὶ ἄρει, τέκνον ἀνάκτων

εἴκελον ἀκτὴν μητέρος ἀτοχίη.
πάντα τοι ἐκ μοιρέων βασιλήια, πάντα τέλεια
ἦλθεν. ἐποιήθης δ' ἔργον ἀοιδοπόλων.
Ζεὺς σκῆπτρον βασίλειον, Ἄρης δόρυ, καλλοσύνην δὲ
Φοῖβος ἔχει, παρὰ σοὶ δ' ἀθρόα πάντα Κότυ.

Interpr.

Cum Ioue, cũ Phæbo, par eſt cum Marte poteſtas
Regia progenies Iuſtiniane tibi.
Maxima quæq. tibi venerunt numine diuum
Carmine doctiloqui nunc celebrande viri.
Iuppiter eſt ſceptro inſignis, Mars cuſpide, Phœbus
Cognitione, Sed hæc ſunt data cuncta tibi.

Εἰς ἄγαλμα Φιλίππου.

Ἢ θεὸς ἦλθ' ἐπὶ γῆν ἐξ οὐρανοῦ εἰκόνα δείξων
Φειδία, ἢ σύγ' ἔβης τὸν θεὸν ὀψόμενος.

C. Vrſ. Velius.

Aut deus e cœlo Phidiæ affuit ante videndus.
Aut hic ſpectatum venit in aſtra deum.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΖΩΩΝ.

Εἰς τὴν Μύρωνος βοῦν.

Βοΐδιόν εἰμι Μύρωνος. ἐπὶ στήλῃ δ' ἀνάκειμαι.
βουκόλε, κεντήσας εἰς ἀγέλην μ' ἄπαγε.

Εἰς

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε Μύρων με τὸ βοΐδιον ἐνταυθοῖ παρὰ βωμοῖς
ἵδρυσας; οὐκ ἐθέλεις εἰσαγέμεν μέγαρον;

Ἀνακρέοντος.

Βουκόλε τὰν ἀγέλαν πόῤῥω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοΐδιον ὡς ἔμπνουν βουσὶ συνεξελάσῃς.

AVSONIVS.

Paſce greges procul hinc, ne quæſo bubulce Myronis
Aes veluti ſpirans cum bubus exagites.

Τοῦ αὐτοῦ

Βοΐδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
χαλκωθὲν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

Εὐήνου

Ἢ τὸ δέρας χάλκειον ὅλον βοΐ τᾷδε ἐπίκειται
ἔκτοθεν, ἢ ψυχὴν ἔνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

C. V. S V I us.

Aut pecudem hanc circum velauit ahenea pellis,
Aut vis huic æri viuida ſubtus ineſt.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτὸς ἐρεῖ τάχα τοῦτο Μύρων· οὐκ ἔπλασα ταύταν
τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκόν' ἀπεπλασάμην.

IDEM.

Ipſe Myron dicet, noſtræ non bucula dextræ
Iſta, ſed iſtius ſculpſimus effigiem.

Λεωνίδου.

Οὐκ ἔπλασέν με Μύρων· ἐψεύσατο· βοσκομέναν δὲ
ἐξ ἀγέλας ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίνᾳ.

IDEM.

Non ego mendaci ſic ſum celata Myroni,
Qui grege depulſam vinxit ad hunc lapidem.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Εἰ μή μευ ποτὶ τᾷδε Μύρων πόδας ἥρμοσε πέτρᾳ,
ἄλλαις ἂν νεμόμαν βοσὶν ὁμοῦ δάμαλις.

Interpr.

Iſti fixa petræ ni ſtarem vacca Myronis,
Paſcere cum reliquis herbida prata velim.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μόσχε, τί μοι λαγόνεσσι προσέρχεαι; τίπτε δὲ μυκᾷ;
ἁ τέχνα μαζοῖς οὐκ ἐνέθηκε γάλα.

AVSONIVS.

Erraſti attendens hæc ilia noſtra iuuence.
Non manus artificis lac dedit vberibus.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ταὶ δάμαλιν βουφορβὲ παρέρχεο· μή δ' ἀπάνευθεν
συρίσδῃς μαστῷ πόρτιν ὑπεκδέχεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἁ μόλιβος κατέχει με, καὶ ἁ λίθος, εἵνεκα δ' αὖ σοῦ
πλάστα Μύρων λωτὸν, καὶ θρίον ἐδρεπόμαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἁ δάμαλις δοκέω μυκήσεται. ἢν δὲ βραδύνῃ,
χαλκὸς ὁ μὴ νοέων αἴτιος, οὐχὶ Μύρων.

Ἀντι

Αντιπάτρου.

Α δάμαλις δοκέω: μυκήσεται, ἦρ ὁ Προμηθεὺς
  οὐχὶ μόνος. πλάττεις ἔμπνοα καὶ σὺ Μύρων.

C. Vrſ. Velius.

Bucula, opinor, & hæc cito mugiet, ipſe Prome-
  Haud ſolus, fingis tu quoq. viua Myron. (theus

A-

Βοῦν ἰδίαν ποτὲ βουσὶ Μύρων μιχθεῖσαν ἐρεύνα,
  εὗρε μόλις δ᾽ αὐτὴν τοὺς βόας ἐξελάσας.

VE-

Miſta gregi reliquo ſua veſtigata Myroni
  Vix alijs pulſis bucula nota fuit.

ΔΗ-

Α βοῦς ἀ πίκτουσ᾽, ἀπὸ γαστέρος, ἔπλασε τὰν βοῦν,
  ἁ δὲ Μύρωνος χεὶρ, οὐ πλάσεν, ἀλλ᾽ ἔτεκεν.

LI-

Aut hanc forda ſua pariens bos finxit in aluo
  Aut non artificis facta, ſed orta manu eſt.]

ΛΑ-

Καὶ χαλκῆ περ ἐοῦσα, λάλησεν ἂν ἡ κεραὴ βοῦς,
  εἴ οἱ σπλάγχνα Μύρων ἔνδον ἐτεχνάσατο.

VS.

Mugiret, quamuis ſit ahenea vacca bicornis,
  Viſcera feciſſet ſi interiora Myron.

Αντιπάτρου.

Πηκτόν μοί τις ἄροτρον ἐπ᾽ αὐχένι, καὶ ζυγὰ θέσθω
  οὕνεκα γὰρ τέχνης σεῖο Μύρων, ἀρόσω.

IDEM.

Et iuga,& huic aliquis ceruicem imponat aratro.
Artis amore tuæ cogar arare Myron.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὧδε Μύρων μ' ἔστησε τὸ βοΐδιον. οἱ δὲ νομῆες
βάλλουσί με λίθοις, ὡς ἀπολειπόμενον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μάρκου Ἀργενταρίου.

Βουκόλον ἢν ἐσίδῃς τὸν ἐμὸν ξένε, τοῦτ' ἔπος αὐτῷ
εἶπον, ὅτ' ὁ πλάστης ὧδέ μ' ἔδησε Μύρων.

Τοῦ αὐτοῦ,

Ταὶ βοῦν τάνδ' ὁ Μύρων ξεῖν' ἔπλασεν. ἢν ἴδε μόσχος
ὡς ζῶσαν σαίνει μητέρα δερκόμενος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σεῖο Μύρων δαμάλης, παρακάτθανε μόσχος ἀναθείς,
καὶ γάλα πεσδίων χαλκὶν ἔσωθεν ἔχειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Φεῦ, ὦ Μύρων πλάσαι, οὐκ ἔφθασας, ἀλλά σε χαλκὸς
πρὶν ψυχὴν βαλέειν, ἔφθασε πηγνύμενος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χαλκείην τύπτεις δάμαλιν μέγα σ' ἤπαφε τέχνη
βουκόλε, τὴν ψυχὴν οὐ προσέθηκε Μύρων.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.

Πόρτιν τήνδε Μύρωνος ἰδὼν, τάχα τοῦτο βοήσεις
ἢ φύσις ἄπνοός ἐστιν, ἢ ἔμπνοος ἔπλετο τέχνη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βουκόλε, ποῖ προθέειν με βιάζεαι; ἴσχεο νύσσων.
οὐ γάρ μοι τέχνη καὶ τόδ' ἔδωκεν ἔχειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἢ χαλκὸν ζώωσε Μύρων σοφός, ἢ τάχα πόρτιν
χάλκωσε, ζωὰν ἐξ ἀγέλας ἐρύσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλάσα Μύρων σέο πόρτιν ὁδοιπόρος ἦλθεν ἐλάσσων
χαλκοῦ δὲ ψαύσας, φὼρ κενὸς ἐξεφάνη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰσορόων με λέων, χαίνει στόμα· χερσὶ δ' ἀείρει
γειοπόνος ζεύγλην, ἀγρονόμος κορύνην.

C. Vrſ. Velius.

Me leo conſpiciens inhiat, ſuſtollit arator
Mox iuga, mox clauam paſtor & ipſe mouet.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἤπαφε καὶ σὲ μύωπα Μύρων. ὅτι κέντρον ἐρείδεις
πλευραῖς χαλκοτύποις ἀντιτύποιο βοός.
οὐ νέμεσις δὲ μύωπι· τί γὰρ τόσον, εἴ γε καὶ αὐτοὺς
ὀφθαλμοὺς νομέων ἠπερόπευσε Μύρων;

Γεμίνου.

Ἡ βάσις ἡ κατέχουσα τὸ βοΐδιον, ἢ πεπέδηται

ὑπὸ

ἣν ἀφεθῇ ταύτης, φεύξεται εἰς ἀγέλην.
μυκᾶται γὰρ ὁ χαλκός. ἴδ᾽ ὡς ἔμπνουν ὁ τεχνίτης
θήκατο. κἂν ζεύξῃς ἄλλον, ἴσως ἀρόσει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χάλκεος ἧς. ἐπὶ σοὶ δὲ γεωτόμος εἷλκεν ἄροτρον,
καὶ ζυγόδεσμα φέρων ψευδομένα δαμάλει.
ἀλλὰ Μύρων τέχνα πανυπείροχος, ὅς σε δι᾽ ἔργων
ἔμπνοον ὥς τινα βοῦν ἐργάτιν ἐργάσατο.

Εἰς τὸ αὐτό.

Φιλίππου μακεδόνος.

Ἀπειρέ μου τένοντος ὦ γεωπόνε,
λεπάδνα, καὶ σίδαρον αὐλακεργάτην.
χαλκὸν γὰρ ἀμφ᾽ οὐκ ἐσπάρησε Μύρων.
τέχνα δ᾽ ἐξεπόνησεν ὄψιν ἔμπνοον,
ὡς πολλάκις με κἀπομυκᾶσθαι θέλειν.
εἰς ἔργα δ᾽ οὐκ εἴασε προσδήσας βάσει.

IANVS LASCARIS

Σεῖο Μύρων δάμαλιν θηεύμενος ἔννεπε Μῶμος.
σεῦτ᾽ ἀνάθημα Μύρων, θῦμα δ᾽ ἔνειμε θεοῖς.
ἁπτόμενος δ᾽ ἀνάθημ᾽ ὁπότ᾽ ἤσθετό γ᾽, αὖθις ἔειπε
θῦμα μὲν οὔ. δακρύων δ᾽ ἄμμι τάδε πρόφασις.

In Buculam æream Myronis, luſit præterea
hæc quæ ſequuntur epigrammata

AV-

AVSONIVS.

Vbera quid pulſas frigentia matris ahenæ
O vitula, & ſuccum lactis ab ære petis?
Hunc quoq. præſtarem, ſi me pro parte paraſſet.
Exteriore Myron, interiore deus.

IDEM.

Nec dum caduco ſole iam ſub veſp*re
Ageret iuuencas quum domum paſtor ſuas.
Suam relinquens, me mouebat vt ſuam.

IDEM.

Vnam iuuencam paſtor ipſe amiſerat.
Numerumq. iuſſus reddere,
Me defuiſſe conquerebatur, ſequi
Quæ noluiſſem cæteras.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΤΙΝΩΝ.

Εἰς Τάνταλον.

Γάλλου.

οὗτος ὁ πρὶν μακάρεσσι συνέστιος, οὗτος ὁ νηδὺν
πολλάκι νεκταρέου πλησάμενος πόματος,
νῦν λιβάδος θνητῆς ἱμείρεται. ἡ φθονερὴ δὲ
κρᾶσις, ἀεὶ χείλους ἐςὶ ταπεινοτέρη.
πῖνε· λέγει τὸ τόρευμα. καὶ ὄργια μάνθανε σιγῆς
οἱ γλώσσῃ προπετεῖς ταῦτα κολαζόμεθα.

C. Vrſ. Velius.

Hic conuiua prius ſuperum, cui nectaris almi
Impleta eſt auide ſæpius ingluuies.
Hic guttam nunc poſcit aquæ mortalis, at imis
Defugit a labris inuida lympha viri.
Hæc monet effigies legum: bibe gnare tacendi.
Has ſuperis pœnas garrula turba damus.

Εἰς τοὺς δώδεκα ἄθλους τοῦ
Ἡρακλέους.

Δέρκεο μυριόμοχθε τεοὺς ἥρακλες ἀγῶνας
οὓς τλὰς, ἀθανάτων οἶκον ὄλυμπον ἔβης.
γηρυόνην. κλυτὰ μῆλα. μέγαν πόνον αὐγείαο.
πώλους. ἱππολύτην, πολυκάρηνον ὄφιν.
κάπρον θωϋκτῆρα. χάους κύνα, θῆρα νεμείης.
οἰωνούς. ταῦρον. μαιναλίην ἔλαφον.
νῦν δὲ κατ' ἄκρα πόληος ἀπορθήτοιο βεβηκὼς
περγαμίης, μεγάλους ῥύεο τηλεφίδας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄδηλον.

Πρῶτα μὲν, ἐν νεμέῃ βιαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
δεύτερον, ἐν λέρνῃ πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδρην.
τὸ τρίτον αὖ τ' ἐπὶ τοῖς ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
χρυσόκερων δ' ἔλαφον μετὰ ταῦτα ἤγρευσε τέταρτον.
πέμπτον δ' ὄρνιθας συμφηλίδας ἐξεδίωξεν.
ἕκτον ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν.

ἕβδο-

ἕβδομον, αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
ὄγδοον ἐκ κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
ἔνατον, ἐκ θρῄκης Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
Γηρυόνου δέκατον βόας ἤγαγεν ἐξ ἐρυθείης.
κέρβερον ἑνδέκατον καὶ ἀνήγαγεν ἐξ ἀΐδαο.
δωδέκατον δ' ἐκόμισσεν ἐς ἑλλάδα χρύσεα μῆλα.
τὸ τρισκαιδέκατον, τοῖον λυγρὸν ἔσχεν ἄεθλον.
μουνονυχὶ πεντήκοντα ξυνελέξατο κούραις.

Hoſce labores queribundus Hercules ipſe hunc in modum recenſet, apud

OVIDIVM.

Ergo ego fœdantem peregrino templa cruore
Buſirim domui? ſæuoq. alimenta parentis
Antæo eripui? nec me paſtoris Hiberi (uir,
Forma triplex, nō forma triplex tua Cerbere mo-
Vos ne manus validi preſſiſtis cornua tauri?
Veſtrū opus Elis habet, veſtrū Stymphalides vndæ
Partheniumq. nemus, veſtra virtute relatus
Thermodoontiaco cælatus baltheus auro, &c.

Bifariam imitatus videtur.

VIRGILIVS.

Prima Cleonæi tolerata ærumna Leonis.
Proxima Lernæam ferro, & face contudit Hydrā,

Mox

Mox erymantheum vis tertia perculit Aprum.
Aeripedis quarto tulit aurea cornua cerui. (to.
Stymphalides pepulit volucres diſcrimine quin-
Threiciam ſexto ſpoliauit amazona baltheo.
Septima in Augiæ ſtabulis impenſa laboris.
Octauo expulſo numeratur adorea tauro.
In Diomedeis victoria nona quadrigis.
Geryone extincto decimam dat Iberia palmam,
Vndecimum mala Heſperidū diſtracta triūphū.
Cerberus extremi ſuprema eſt meta laboris.

IDEM.

Compreſſit Nemeæ prima virtute Leonem,
Extincta eſt anguis,quæ pullulat Hydra ſecundo.
Tertius euictus Sus eſt erymanthius ingens.
Cornibus auratis Ceruum necat ordine quarto.
Deijcit horriſono quinto ſtymphalidis arcu.
Abſtulit Hippolytæ ſexto ſua vincula vitæ.
Septimus Augiæ ſtabulum labor egerit vndis.
Octauo domuit magno luctamine Taurum.
Tum Diomedis equos nono cum rege peremit.
Geryonem decimo triplici cum corpore vicit.
Vndecimo abſtractus vidit noua Cerberus aſtra.
Poſtremo Heſperidum victor tulit aurea mala.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Φιλίππου.

Ὤλεσα τὸν νεμέας θῆρ᾽ ἄπλετον, ὤλεσα δ᾽ ὕδρην,

καὶ ταῦ.

καὶ ταῦρον. κάπρου δ' ἀμφετίναξα γένυν.
ζωστῆρ' εἱλκύσας πώλους Διομήδεος εἷλον.
χρύσεα μῆλα κλάσας, Γηρυόνην ἔλαβον.
αὐγείαν ἐδίδην. κεμὰς οὐ φύγεν. ἔκταιον ὄρνις.
κέρβερον ἠγαγόμην. αὐτὸς ὄλυμπον ἔχω.

LVSCINIVS.

Perdomui Nemees monſtrum, mala beſtia Lernæ
Concidit, & taurus, deinde necatus aper.
Threiciæ zonam rapui, Diomedis equos, hinc
Geryonemq. premens aurea mala tuli.
Augean noui: cecidit cerua, atq volucres,
Cerberus abductus, lætus in aſtra feror.

Aliter.

Infeſtum Nemees monſtrum, Lernamque cecidi
Et taurum, malas diſſecuiq. ſuis.
Baltheon abſtraxi, Diomedis equitia fudi.
Aurea mala ferens, Geryonem domui.
Augean noui, preſſa eſt fera, auesq. necatæ,
Cerberon abduxi, hinc Diuus in aſtra feror.

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ Ανταῖον.

Χαλκὸν ὑποιμώζοντα τίς ἔπλασε; τίς δ' ὑπὸ τέχνας
καὶ πόνον ἐκ μορφᾶς, καὶ θράσος εἰργάσατο;
ἔμψυχον τὸ πλάσμα. καὶ οἰκτείρω μογέοντα,
καὶ φείδω κρατερὸν τοῦ θρασὺν ἡρακλέην.
Ανταῖον γὰρ ἔχει πεπονημένον ἐκ παλαμάων.

ἱδρυθεὶς δὲ, δοκεῖ καὶ στοναχὰν ἱέναι.

Interpr.

Quis vero lachrimas æri dedit?atq. labores
Robur,& arte ſuā duxit ab ære ſimul?
Iſtud opus viuit,doleoq. in morte labantem.
Viribus Alcides terret & ipſe ſuis.
Hic premit Antæi magno ſuperata labore
Membra,cadensq. miſer cernis vt ille gemit?

Εἰς τὸν αὐτὸν μεθύοντα.

οὗτος ὁ νῦν ὕπνῳ βεβαρημένος, ἠδὲ κυπέλλῳ,
κενταύρους νήφων οἰνοβαρεῖς ὄλεσεν.

Ioan. Iordanus.

Obrutus hic vino,gratoq. ſopore peremit
Centauros plenos ſobrius ipſe mero.

Εἰς Ἴκαρον χαλκοῦν ἐν λουτρῷ ἱστάμενον.

Ἰουλιανοῦ.

Ἴκαρε, κηρὸς μέν σε διώλεσε. νῦν δέ σε κηρῷ
ἤγαγεν εἰς μορφὴν αὖθις ὁ χαλκοτύπος.
ἀλλ᾽ ἄγε μὴ πτερὰ πάλλε κατ᾽ ἠέρα, μὴ τὸ λοετρὸν
ἠερόθεν πίπτων, ἰκάρειον τελέσῃς.

IDEM.

Cera tibi vitam prius abſtulit Icare,ſed nunc

Te cera finxit denuo docta manus.
Immotas liquidum ſeruato per aëra pennas,
Balnea ne fiant nomine clara tuo.

Εἰς στήλην Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος.

Ἀρχελάου οἱ δὲ, Ἀσκληπιάδου.

Τόλμαν Ἀλεξάνδρου, καὶ ὅλαν ἀπεμάξατο μορφὰν
Λύσιππος. τίν' ὅδε χαλκὸς ἔχει δύναμιν;
αὐδάσοντι δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος, ἐς Δία λεύσσων,
γᾶν ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι Ζεῦ, σὺ δ' ὄλυμπον ἔχε.

Poſterius diſtichon ſic vertit.

BVDÆVS.

Aereus in cælum ſuſpectans, fare quid aiat.
Iuppiter aſſerui terram mihi: tu aſſere cælum.

ΕΙΣ ΗΡΩΙΔΑΣ.

Εἰς ἄγαλμα Νιόβης.

Ἐκ ζωῆς με θεοὶ τεῦξαν λίθον. ἐκ δὲ λίθοιο
ζωὴν Πραξιτέλης ἔμπαλιν εἰργάσατο.

MORVS.

Dij ex viua lapidem fecere, at quum lapis eſſem,
Me viuam fecit denuo Praxiteles.

AVSONIVS.

Viuebam, ſum facta ſilex, quæ deinde polita
Praxitelis manibus viuo iterum Niobe.

Reddidit artificis manu omnia,ſed ſine ſenſu,
Hunc ego,quum læſi numina,non habui.

Εἰς εἰκόνα Μηδείας ἐν ῥώμῃ,

Ἀδηλον.

Τέχνη Τιμομάχου στοργὴν, καὶ ζῆλον ἔδειξε
Μηδείης, τέκνων εἰς μόρον ἑλκομένων.
τῇ, μὲν γὰρ συνένευσεν ἐπὶ ξίφος. ἣ δ' ἀνανεύει,
σῴζειν, καὶ κτείνειν βουλομένη τέκεα.

Pompo. Gauricus.

Quod natos feritura ferox Medea moratur,
Præſtitit hoc magni dextera Timomachi.
Tardat amor facinus, ſtrictum dolor incitat enſē,
Vult, non vult, natos perdere & ipſa ſuos.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀντιφίλου βιζαντίου.

Τὰν ὀλοὰν Μήδειαν ὅτ' ἔγραφε Τιμομάχου χεὶρ,
ζάλῳ, καὶ τέκνοις ἀντιμεθελκομέναν,
μυρίον ἄρατο μόχθον, ἵν' ἤθεα δισσὰ χαράξῃ,
ὧν τὸ μὲν, εἰς ὀργὰν νεῦε, τὸ δ' εἰς ἔλεον.
ἄμφω δ' ἐπλήρωσεν. ὅρη τύπον. ἐν γὰρ ἀπειλᾷ,
δάκρυον. ἐν δ' ἐλέῳ, θυμὸς ἀναστρέφεται.
ἀρκεῖ δ' ἁ μέλλησις ἔφα σοφός. αἷμα δὲ τέκνων.
ἔπρεπε Μηδείῃ, κοὐ χερὶ Τιμομάχου.

AVSO-

AVSONIVS.

Medeam vellet quum pingere Timomachi mens
    Voluentem in natos crudum animo facinus.
Immanem exhauſit rerum in diuerſa laborem,
    Fingeret affectum matris vt ambiguum.
Ira ſubeſt lacrymis, miſeratio non caret ira.
    Alterutrum videas vt ſit in alterutro.
Cunctantem ſatis eſt, indigna eſt ſanguine mater
    Natorum, tua non dextera Timomache.

Εἰς τὸ αὐτό.

Φιλίππου.

Τίς σου κολχὶς ἄθεσμε συνέγραφεν εἰκόνι θυμὸν
    τίς καὶ ἐν εἰδώλῳ βάρβαρον εἰργάσατο;
αἰεὶ γὰρ διψᾷς βρεφέων φόνον. ἦ τίς ἰήσων
    δεύτερος, ἢ γλαύκη τίς πάλι σοὶ πρόφασις;
ἔρρε καὶ ἐν κήρῳ παιδοκτόνε. σῶν γὰρ ἀμέτρων
    ζήλων ὡς ἃ θέλεις, καὶ γραφὶς αἰσθάνεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀδέσποτον.

Δεῦρ' ἴδε παιδολέτειραν ἐν εἰκόνι. δεῦρ' ἴδ' ἄγαλμα
    κολχίδα Τιμομάχου χειρὶ τυπωσαμένου.
Φάσγανον ἐν παλάμᾳ, θυμὸς μέγας, ἄγριον ὄμμα,
    παισὶν ἐπ' οἰκτίστοις, δάκρυ κατερχόμενον.

πάντα δ᾽ ὁμοῦ συνέχευεν. ἄμικτά τε εἰς ἓν ἀγείρας,
αἵματι μὴ χρῶσαι φεισάμενος παλάμαν.

Ex his duobus vnum confinxit

AVSONIVS.

Quis te pictorum ſimulauit peſſima Colchis
In natos crudum voluere mente nefas?
Vſque adeo ne ſitis puerorum haurire cruorem,
Vt ne picta quidem parcere cæde velis?
Num nam te pellex ſtimulat?num ne alter Iaſon,
Altera vel Glauce ſunt tibi cauſa necis?
Quin ne picta quidem ſis barbara, vimq. tui amẽs
Creta tenax cæli concipit immodicam.
Laudo Timomachum, matrem quod pinxit in en-
Cunctantem, prolis ſanguine ne maculet. (ſem

Εἰς εἰκόνα Διδοῦς.

Ἀδέσποτον.

Ἀρχέτυπον Διδοῦς ἐρικυδέος ὦ ξένε λεύσσεις,
εἰκόνα θεσπεσίῳ κάλλεϊ λαμπομένην.
τοίη καὶ γενόμην. ἀλλ᾽ οὐ νόον, οἷον ἀκούεις,
αἰσχρὸν, ἐπ᾽ εὐφήμοις δόξαν ἐνεγκαμένη.
οὐδὲ γὰρ Αἰνείαν πότ᾽ ἐσέδρακον, οὐδὲ χρόνοισι
Τροίης περθομένης, ἤλυθον ἐς λιβύην.
ἀλλὰ βίας φεύγουσα Ἰαρβάων ὑμεναίων,

πῆξα

πῆξα κατὰ κραδίης φάσγανον ἀμφίτομον.
πεείδες, τί μοι ἁγνὸν ἐφωπλίσατο Μάρωνας
τοῖα καθ' ἡμετέρης ψεύσατο σωφροσύνης.

AVSONIVS.

Illa ego ſum Dido vultu quam conſpicis, hoſpes,
Aſſimulata modis pulchraq. mirificis.
Talis erã, ſed non Maro quã mihi finxit erat mẽs,
Vita nec inceſtis læta cupidinibus.
Namq. nec Aeneas vidit me Troius vnquam,
Nec Libyam aduenit claſſibus Iliacis:
Sed furias fugiens, atq. arma procacis Iarbæ
Seruaui fateor morte pudicitiam,
Pectore transfixo, caſtos quod pertulit enſes,
Non furor aut læſo crudus amore dolor.
Sic cecidiſſe iuuat, vixi ſine vulnere famæ,
Vlta virum, poſitis mœnibus oppetij.
Inuida cur in me ſtimulaſti muſa Maronem?
Fingeret vt noſtræ damna pudicitiæ.

MARVLLVS.

Tu qui me caſusq. meos in imagine parua
Aſpicis, & digito triſtia fata refers,
Vera hæc effigies, nec vera eſt hoſpes Elyſæ,
Sed nõ vera necis cauſa pudendus amor.
Nec mihi Phryx nocuit, nec eũ Phryga nouimus (vllũ,
Cura ſed antiqui caſta tenaxq. thori.

Quam ne coniugio Libyci violare tyranni
Cogerer, hac cecidi fortiter vſa manu.
At vos o vates ſi ſunt hæc præmia laudi,
Quæ feret inceſti femina adulterij?

Εἰς ἄγαλμα ἠχοῦς.

Εὐόδου.

Ηχὼ μιμολόγον, φωνῆς ζύγα, ῥήματος οὐρὰ.

Interpr.

ECHO DE SE.

Sum ſermoniſequa, ac vocis fex, caudaq. verbi.

In pictorem Echus ſic luſit

AVSONIVS.

Vane quid affectas faciem mihi ponere pictor,
Ignotamq. oculis ſollicitare deam?
Aëris, & linguæ ſum filia, mater inanis,
Iudicij vocem quæ ſine mente gero.
Extremos pereunte modos a fine reducens,
Ludificata ſequor verba aliena meis,
Auribus in veſtris habito penetrabilis Echo,
At ſi vis ſimilem pingere, pinge ſonum.

Εἰς ἄγαλμα Διονύσου πλησίον Ἀθηνᾶς ἑστῶς.

Εἰπὲ τί σοι ξυνὸν καὶ Παλλάδι: τῇ γὰρ ἄκοντες

καὶ πόλεμοι· τί δ' ἐμοί; σοὶ δ' εὔαδον εἰλαπίναι.
μὴ προπετῶς ὦ ξεῖνε, θεῶν πέρι, τοῖα μετάλλα.
ἴσθι δ' ὅτοις ἴκελος δαίμονι τῷδε πέλω.
καὶ γὰρ ἐμοὶ πολέμων φίλιον κλέος. οἶδεν ἅπας μοι
ὕμνος δ' μηθεὶς Ἰνδὸς ἀπ' ὠκεανοῦ;
καὶ μερόπων γε φύλῳ ἐγγεγήραμεν. ἡ μὲν ἐλαίην,
αὐτὰρ ἐγὼ, γλυκεροῖς βότρυσιν ἠμείδος.
καὶ μὴν οὐδ' ἐπ' ἐμοί μήτηρ ὠδῖνας ὑπέτλη.
λῦσα δ' ἐγὼ μηρὸν πάτριον, ἡ δὲ κάρη.

Interpr.

Dicito, Quid commune tiſti eſt cum Pallade? nāq.
Spicula ſunt illi, ſed tibi vina ſacra.
Talia ne temere diuos ſpectātia quære
Aduena, dicturi quin cape verba prius.
Belli mihi curæ, tum belli gloria: Et iſtud
India teſtatur robore victa meo.
Prodeſt illa viris ſucco frondentis oliuæ,
Pocula ſed noſtro munere læta bibis.
Per me nec genitrix vllos eſt paſſa dolores.
Fœmur ego ſolui, ſed caput illa patris.

Εἰς ἄγαλμα Διονύσου καὶ Ἡρακλέους.

Ἀμφότεροι Θήβηθε, καὶ ἀμφότεροι πολεμισταί,
κἠκ Ζηνὸς θύρσῳ δεινός. ὁ δὲ, ῥοπάλῳ.
ἀμφοῖν δὲ στῆλαι συντέρμονες, εἴκελα δ' ὅπλα.
νεβρὸς, λεοντῆ. κύμβαλα δὲ, πλατάγη.

ἤρη δ' ἀμφοτέροις χαλεπὴ θεός. οἱ δ' ἀπὸ γαίης
ἦλθον ἐς ἀθανάτους, ἐκ πυρὸς ἀμφότεροι.

C. Vrſ. Velius.

Ortus vterq. Ioue,& Thebis.bellator vterq.
Hic claua,Thyrſis ille tremendus erat.
Sudorumq.pares metæ,paria arma,leonis
Exuuio,hinnuleus,cymbala cum ſtrepitu.
Iuno dea ambobus grauis,& tellure relicta
E flamma ad ſuperos venit vterq.deos.

Εἰς ςήλην Νεμέσεως.

Η Νέμεσις προλέγει τῷ πήχει, τῷ τε χαλινῷ,
μήτ' ἄμετρόν τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.

E. R.

Innuit hoc Nemeſis cubito,frenoq; , gerendis,
Sit modus in rebus,dictaq. frenum habeant.

Εἰς τὸ αὐτό.

Η Νέμεσις πῆχυν κατέχω. τίνος εἵνεκα λέξεις;
πᾶσι παραγγέλλω, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον.

IDEM.

Contineo Nemeſis cubitum, quæ cauſa, requires?
Nam cunctis iubeo rebus adeſſe modum.

Luſit in eandem,& Antimachus.

Ἐστὶ δέ τις Νέμεσις μεγάλη θεὸς, ἣ τάδε πάντα
πρὸς μακάρων ἔλαχεν. βωμὸν δέ οἱ εἵσατο πρῶτος
Ἄδρηστος ποταμοῖο παρὰ ῥόον Αἰσήποιο,
ἔνθα τετίμηταί τε καὶ Ἀδρήστεια καλεῖται.

E. R.

Eſt quædã Nemeſis dea magna, cui omnia quadã (hæc
Sunt data ſorte deum. Aſt huic primus cõdidit arã
Adraſtus iuxta Aeſopi ſacrata fluenta.
Atq. inibi coliturq., tenetq. Adraſtia nomen.

Εἰς σάτυρον.

Ἢ σάτυρος τὸν χαλκὸν ὑπέδραμεν, ἢ διὰ τέχνης
χαλκὸς ἀναγκασθεὶς, ἀμφεχύθη σατύρῳ.

MORVS.

Prorſum ardmiranda dum circumflectitur arte,
Aut Satyrũ hoc regit æs, aut Satyro æs tegitur.

IDEM.

Aut iſti Satyrus iam circumflectitur æri,
Aut iſto ſatyrus iam circumflectitur ære.

Εἰς ἕτερον.

Πάντες μὲν σάτυροι φιλοκέρτομοι, αὐτὰρ ὁ καὶ σὺ,
τί πρὸς ἕκαστον ὁρῶν τόνδε γέλωτα χέεις;
θάμβος ἔχων, γελόω, πῶς ἐκ λίθου ἄλλοθεν ἄλλης
συμφερτὸς, γενόμην ἐξαπίνης σάτυρος.

AL-

ALCIATVS.

Sunt Satyri,ſalſiq ,petulciq:aſt age cur te
Ad nos vertentem lumina,riſus habet?
Admiror,qua arte alijs alijsq. lapillis
Tam cito compoſitum tranſierim in Satyrum

Εἰς Νέμεσιν.

Καί με λίθον πέρσαι δεῦρ᾽ ἤγαγον, ὄφρα τρόπαιον
 στήσωνται νίκας. εἰμὶ δὲ νῦν Νέμεσις.
ἀμφοτέροις δ᾽ ἕστηκα, καὶ ἕλλησσι τρόπαιον
 νίκας, καὶ πέρσαις τοῦ πολέμου νέμεσις

AVSONIVS.

Me lapidem quondam Perſæ aduexere, trophæũ
Vt fierem bello,nunc ego ſum Nemeſis.
At ſic vt Græcis victoribus aſto trophæum,
Punio ſic Perſas vaniloquos Nemeſis.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΙΑΤΡΩΝ.

Εἰς Σώσανδρον ἱπποϊατρόν.

Ἰητὴρ μερόπων ἱππόκρατες. ἀλλὰ καὶ ἵππων
 Σώσανδρε, κρυφίης ἶσορ ἀκεσοείης
ἢ τέχνην μετάμειψον, ἢ οὔνομα. μὴ δὲ καλείσθω
 ἅτερος ἐκ τέχνης, οὗς ἕτερος κρατέει.

C. Vrſ. Velius.

Hippocrates hominũ medicus, Soſander equorũ,
Doctus

Doctus & occultas artis vterq. vias:
Aut artē inter vos mutate, aut nomen, iniquū eſt,
Alter ab alterius nomen vt arte ferat.

Εἰς ὀρειβάσιον ἰατρόν.

Ἰητὴρ μέγας οὗτος Ἰουλιανοῦ βασιλῆος
ἄξιος εὐσεβίης δῖος Ὀρειβάσιος.
ἦχε γὰρ οἷα μέλισσα σοφὸν νόον, ἄλλοθεν ἄλλα
ἰητρῶν προτέρων ἄνθεα δρεψάμενος.

Lodo. Iauſſerandus.

Iuliani regis medicus celeberrimus hic eſt
Diuus Oribaſius dignus honore coli.
Prouidus inſtar apis, veterū monumenta pererrās
Ex varijs vnum nobile ſcripſit opus.

Εἰς ἄγαλμα τοῦ ΚΑΙΡΟΥ
Ποσειδίππου.

Τίς; πόθεν ὁ πλάστης; σικυώνιος. οὔνομα δὴ τίς;
Λύσιππος. σὺ δὲ, τίς; Καιρὸς ὁ πανδαμάτωρ.
τίπτε δ' ἐπ' ἄκρα βέβηκας; ἀεὶ τροχάω. τί δὲ ταρσοὺς
ποσσὶν ἔχεις διφυεῖς; ἵπταμ' ὑπηνέμιος.
χειρὶ δὲ δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρόν; ἀνδράσι δεῖγμα,
ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθω.
ἡ δὲ κόμη, τί κατ' ὄψιν; ὑπαντιάσαντι λαβέσθαι.
νὴ Δία τ' ἐξόπιθεν, πρὸς τί φαλακρὰ πέλει;

τὸν

τὸν γὰρ ἅπαξ πτηνοῖσι παραθρέξαντά με ποσὶν,
 οὔτις ἔθ' ἱμείρων δράξεται ἐξόπιθεν.
τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν εἵνεκεν ὑμέων
 ξεῖνε, καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

MORVS.

Cuias hic plaſtes? Sicyonius. at quis erat? dic.
 Lyſippus.tu quis?tempus ego omne domans.
Cur ſummis inſtas digitis?roto ſemper. at alas
 Cur pedibus geſtas?vt leuis aura feror.
At dextram cur armat acuta nouacula? ſignū eſt,
 Quod conferri acies non potis vlla mihi eſt.
Cur coma frōte iacet?quod qui me prendere, ca-
 Præueniat.caluū eſt cur tibi retro caput? (ptat,
Quod poſtquam leuibus præceps effugero pennis,
 Nil aget a tergo qui reuocare volet.
Vnde igitur poſſes documentum ſumere, talem
 Artificis poſuit me tibi docta manus.

ALCIATVS.

Lyſippi hoc opus eſt,Sycion cui patria:tu quis?
 Cuncta domans capti temporis articulus.
Cur pinnis ſtas?vſq. rotor:talaria plantis
 Cur retines?paſſim me leuis aura rapit.
In dextra eſt tenuis dic vnde nouacula?acutum
 Omni acie hoc ſignum me magis eſſe docet.
Cur in fronte coma?occurrēs vt prēdar:at heus tu

Dic

Dic cur pars calua eſt poſterior capitis?
Me ſemel alipedem ſi quis permittat abire,
Ne poſſim apprenſo poſtmodo crine capi.
Tali opifex nos arte tua cauſa,edidit hoſpes,
Vtq. omnes moneam, pergula aperta tenet.

AVSONIVS.

Cuius opus?Phidiæ.qui ſignum Palladis,eius
Quiq. Iouem fecit,tertia palma ego ſum.
Sum dea quæ rara,& paucis Occaſio nota.
Quid rotulæ inſiſtis? ſtare loco nequeo.
Quid talaria habes?volucris ſum. Mercurius quæ
Fortunare ſolet,tardo ego quum volui.
Crine tegis faciem?cognoſci nolo. ſed heus tu
Occipiti caluo es?ne tenear fugiens.
Quæ tibi iũcta comes?dicat tibi.dic rogo, quæ ſis?
Sum dea,cui nomen nec Cicero ipſe dedit.
Sum dea, quæ facti,non factiq.exigo pœnas.
Nempe vt pœniteat,ſic Metanœa vocor.
Tu modo dic quid agat tecum?ſi quando volaui
Hæc manet:hanc retinet quos ego præterij.
Tu quoq. dũ rogitas,dum percunctando moraris,
Elapſam dices me tibi de manibus.

ΕΙΣ ΛΙΘΟΥΣ.

Πλάτωνος.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὴ λίθος ἔχει ἴασπις,

ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας.
καὶ τάχα κἂν ἀπέφυγε τὰ βοΐδια. νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

C. Vrſ. Velius.

Quinq.boum effigies arctantur Iaſpide parua,
Quæ prope viuarum pabula more petunt.
Inq fugam ruerent,niſi clauſas arte iuuencas.
Exiguum teneat aurea ſepta gregem.

Εἰς δακτύλιον.

Ἀρχίου.

Τὰς βοῦς, καὶ τὸν ἴασπιν ἰδὼν περὶ χειρὶ, δοκήσεις
Τὰς μὲν ἀναπνείειν, τὴν δὲ χλοηκομέειν.

IDEM.

Bubus in articulo viſis,& Iaſpide,credes
Illas ſpirare,hanc gramina ferre noua.

Πλάτωνος.

Εἷς λίθος, ἅρμ', ἐλατὴρ ἵπποι, ζυγὸν ἡνία, μάστιξ.

Interpr. (gellum.
Saxũ vnũ auriga,eſſedũ,equi eſt,iugũ, habena,fla-

Ad huius imitationem confinxit
Græcum diſtichon.

AVSONIVS.

αἴξ, χίμαρος, πήρη, ποιμὴν, ῥάβδου χερὶ, ἐλαίη,

εἷς

εἷς λίθος ἐκ πάντων λιτὸς ἐγὼ Κορυδών.

BERGIVS.

Paſtor, capra, pedum, caper, & cum carmine pera,
Omnibus his Corydon ſum lapis vnus ego.

Εἰς ἕτερον ἐν Βυζαντίῳ.

Λωτὸν ἐρεπτομένους, προτέρων οὐ ψεύσατο μῦθος.
πίστιν ἀληθείης τοῦτο τὸ λουτρὸν ἔχει.
εἰ γὰρ ἅπαξ καθαροῖσι λοέσσεται ὕδασιν ἀνήρ,
οὐ ποθέει πάτρην, οὐκ ἐθέλει γονέας.

C. Vrſ. Velius.

Nil deguſtata mentita eſt fabula Loto.
Iam veri faciunt iſta lauacra fidem.
Nam ſemel is qui lauit aquis, nō deinde parentū,
Nec deſiderio tangitur hic patriæ.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ.

Εἰς ναὸν τοῦ Διὸς κτισθέντα παρὰ κεκροπιδῶν.

Αὐτοῦ Ζηνὸς ὅδ' οἶκος ἐπάξιος. οὐδέ γ' ὄλυμπος
μέμψεται οὐρανόθεν Ζῆνα κατερχόμενον.

Interpr.

Iſta quidem digna eſt Ioue regia, Iuppiter iſtuc
Si migret, fuerit vana querela poli.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κεκροπίδαι Διὶ τόνδ' ἔθεσαν δόμον, ὡς ἀπ' ὀλύμπου
νεισσόμενος ποτὶ γῆν, ἄλλον ὄλυμπον ἔχῃ.

Herm. A Nuoua Aquila Co.

Hanc tibi Cecropidæ poſuerunt Iuppiter ædem,
In terram vt veniens, alterũ olympum habeas.

Εἰς ἄγαλμα Νίκης ἄπτερον ἐν Ῥώμῃ,
ἧς τὰ πτερὰ κεραυνῷ κατεφλέχθη.

Πομπηΐου.

Ῥώμη παμβασίλεια, τεὸν κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται,
Νίκη γάρ σε φυγεῖν ἄπτερος οὐ δύναται.

Interpr.

Aeterna eſt tibi Roma potens iam gloria parta,
Aufugere implumis nam a te Victoria neſcit.

ΕΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ.

Ἀστὸς ἐμοὶ, καὶ ξεῖνος, ἀεὶ φίλος. οὐ γὰρ ἐρευνᾷν,
τίς; πόθεν; ἠὲ τίνων υἱέσι φιλοξενίης.

C. Vrſ. Velius.

Ciuis, & hoſpes eris gratus, nam qualis, & vnde
Natus es, hoſpitij quærere iura vetant.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Εἰς εἰκόνα Ὁμήρου.

Υἱὲ Μέλητος Ὅμηρε, σὺ γὰρ κλέος ἑλλάδι πάσῃ
καὶ κολοφῶνι πάτρῃ θῆκας ἐς ἀΐδιον.
καὶ τάσδ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεινήσαο κούρας,
δισσὰς ἐκ στηθέων γραψάμενος σελίδας.
ὑμνεῖ δ' ἡ μὲν νόστον Ὀδυσσῆος πολυπλάγκτου,
ἡ δὲ τὸν ἰλιακὸν δαρδανίων πόλεμον.

Guarinus Veronenſis.

Nate Melete decus Graiorũ ac ſplendor Homere,
Nobilitas patriam qui Colophona tuam,
Diuina geminas genuiſti mente puellas
Semideum ſcribens inclyta geſta virum.
Altera multiuagi reditum cantauit Vlyſſis,
Altera graiugenas Dardaniosq. duces.

Ἀντιπάτρου.

Οἱ μέν σευ κολοφῶνα τιθηνήτειραν Ὅμηρε,
οἱ δὲ καλὰν σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπουσι χίον.
οἱ δ' ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν εὔκλαρον σαλαμῖνα.
οἱ δὲ νυ τὰν λαπιθᾶν ματέρα θεσσαλίαν
Ἄλλοι δ' ἄλλο μέλαθρον ἀΰταχον. εἰ δέ με φοῖβος
χρὴ λέξαι πινυτὰν ἀμφαδὰ μαντοσύναν,
πάτρα σοι τελέθει μέγας οὐρανός. ἐκ δὲ γυναικὸς
οὐ θνατᾶς, ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας.

Citatur paulo aliter a Politiano.

Gua. Veronen.

Diceris a multis Colophonis alumnus Homere
Hic te Smyrneum credit,at ille Chium.
Quin, & Ion quidam,quidam Salamina ſuperbã,
Theſſaliam multi te genuiſſe ferunt.
Sunt & qui memorent alijs te ſedibus ortum.
Sic varijs natus crederis eſſe locis.
Dicere ſi liceat mihi Phœbi oracula,cælum
Certa tibi patria eſt,Calliopea parens.

MARVLLVS.

Vane quid affectas patriam mihi dicere terram?
Metirisq. hominum condicione deos?
Non me Smyrna creat,nō me Colophonia tellus,
Non pylos,æquoreis non Chios icta minis,
Non Ithace:prænobile equis non Argos alendis,
Non quæ de dominæ nomine dicta deæ eſt.
Non Salamis,nō cara ſuo Rhodos aurea Phœbo.
Aut Ius,aut Pharij fertilis ora ſoli.
Mortalis ſunt iſta viri: me lucidus æther
Parturit,enatum terra fretumq. colunt.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἑπτὰ ἐριδμαίνουσι πόλεις διὰ ῥίζαν Ὁμήρου,
κύμη, σμύρνα, χίος, κολοφὼν, πύλος, ἄργος, ἀθῆναι,

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἑπτὰ πόλεις μάρναντο σοφὴν διὰ ῥίζαν Ὁμήρου,
σμύρνα, χίος, κολοφών, ἰθάκη, πύλος, ἄργος, ἀθῆναι.

Eſt in eum,& hoc quod citat
GELLIVS.

Ἑπτὰ πόλεις διερίζουσιν περὶ ῥίζαν Ὁμήρου·
σμύρνα, ῥόδος, κολοφών, σαλαμίν, ἴος, ἄργος, ἀθῆναι.

Latine ſic.

Septē vrbes certant de ſtirpe inſignis Homeri,
Smyrna,Rhodus,Colophō,Salamin,Ius,Argos,A-
Angelus Politianus. (thenæ.
Smyrna Rhodos,Colophō,Salamin,Ios,Argos,A-
Cedite:iam cælum patria Mœonide eſt. (thenæ

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀντιπάτρου.

Ἀιεξιὼν Ὅμηρε τὴν κεκαυμένην,
φθονεῖν ἀφῆκας τὰς ἀπορθήτους πόλεις.

POLITIANVS.

Troiam canens Homere flammis erutam,
Vrbes graui liuore ſtantes concutis.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς Διογένην.
Ἀντιφίλου Βυζαντίου.

Γηράσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου, ἀλλὰ σὸν οὔτι
κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν Διόγενες καθελεῖ.
μοῦνος γὰρ βιοτῆς αὐταρκέα δόξαν ἔδειξας
θνητοῖς, καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάτην.

BENTINVS:

Aera quidẽ abſumit tempus, ſed tempore nũquã
Interitura tua eſt gloria Diogenes.
Quandoquidem ad vitã miſeris mortalibus æquã
Monſtrata eſt facilis te duce, & ampla via.

FINIS EORVM QVÆ
EX QVARTO.

LIBER QVINCTVS.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΤΩΝ ΠΕΜΠΤΟΥ.

ΕΙΣ ΙΟΥΛΙΟΝ

Καίσαρος.
Χειροδώρου.

ΚΑῖσαρ δ' ἐγγὺς ἔλαμπεν ἰούλιος,
ὅς ποτε Ῥώμην
Ἀντιβίων ἔστεψεν ἀμειβήτοισι
βοείαις
Αἰγίδα μὲν βλοσυρῶπιν ἐπωμα-
δὸν ἦεν ἀείρων·
Δεξιτερῇ δὲ, κεραυνὸν ἀγάλλε-
το χειρὶ κομίζων,
Οἷα Ζεὺς νέος ἄλλος ἐν αὐσονίοισιν ἀκούων.

IO. BAP. PIVS.

Iulius inſigni radiabat imagine Cæſar,
Sæpe coronauit qui Romam hoſtilibus armis.

Aegida terrificam læua ſuſtollit:at ipſa
Dextra quatit rutilum exultanti robore fulgur.
Hic nouus Auſonijs celebratur Iupiter oris.

Εἰς Πίνδαρον.

Θήβης δ' ὠγυγίης ἑλικώνιος ἵστατο κύκνος
Πίνδαρος ἱμερόφωνος, ὃν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Ἔθρεψε βοιωτοῖο παρὰ σκοπιὴν ἑλικῶνος,
Καὶ μέλος ἁρμονίης ἐδιδάξατο. Τικτομένου γὰρ
Ἑζόμεναι λιγυροῖσιν ἐπὶ στομάτεσσι μέλισσαι
Κηρὸν ἀνεπλάσαντο σοφῆς ἐπὶ μάρτυρα μολπῆς.

Ioan. Iordanus.

Prierius cycnus Thebanæ Pindarus vrbis
Antiquæ facundus erat,quem fouit Apollo
Arcitenens viridi Bœoti Heliconis in antro,
Concinnusq. melos docuit.nam ſponte canoris
Prouidæ apes labijs pueri finxere ſedentes
Ceram,quo fieret vates ſublimior olim.

ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΕΙΣ ΑΝΑΘΗΜΑΤΑ.

ΠΕΡΙ ἉΛΙΕΩΝ.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

ΤΑΙΣ νύμφαις Κινύρης τόδε δίκτυον
οὐ γὰρ ἀείρει
γῆρας ἀκοντιστὴν μόχθον ἑκηβο-
λίης.
ἰχθύες ἀλλὰ νέμοισθε γεγηθότες,
ὅττι θαλάσσῃ
δῶκεν ἔχειν Κινύρου γῆρας ἐλευθερίην.

Interpr.

Hoc Cinyras nymphis ſacrauit rete. Labores
Non etenim tantos ferre ſenecta poteſt.
Nunc igitur ſub aquis: tremuli colludite piſces,
Debilitas Cinyræ nam freta tuta facit.

ΑΠΟ

ΑΠΟ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Σὸς πόσις Ἀγχίσης, τοῦ εἵνεκα πολλάκι Κύπρι
τοπρὶν ἐς Ἰδαίην ἔτρεχες ἠιόνα.
Νῦν μόλις εὗρε μέλαιναν ἀπὸ κροτάφων τρίχα κόψαι,
θῆκε δέ σοι προτέρης λείψανον ἡλικίης.
ἀλλὰ θεὰ (δύνασαι γάρ) ἢ ἡβητῆρά με τεῦξον,
ἢ καὶ τὴν πολιὴν, ὡς νεότητα δέχου.

Interpr.

Vir tuus Anchiſes hic, cuius amore ſolebas
Litus ad Idæum ſæpe redire Venus.
Hunc tibi ſic poſuit cano de vertice crinem.
Præteritæ vitæ pars tibi crinis adeſt.
O dea, nanq. potes, iuuenilem aut reddito florem,
Aut modo ſit curæ noſtra ſenecta tibi.

ΑΠΟ ΓΕΟΡΓΩΝ.

Σαβίνου.

Πανὶ, Βίτων χίμαρον, νύμφαις ῥόδα, θύρσα Λυαίῳ,
τρισσῶν ὑπ' ἀμπετάλοις δῶρον ἔθηκε φόβαις.
δαίμονες ἀλλὰ δέχοισθε κεχαρμένοι· αὔξετε δ' αἰεὶ
Πὰν, ἀγέλην· νύμφαι, πίδακα· Βάκχε, γάνος.

C. Vrſ. Velius.

Pani caprum, nymphisq. roſas, thyrſumq. Lyæo
Arbo-

Arbore ſub viridi dat tria dona Biton.
Aequanimes capite hæc Diui,ſemperq. fouete
Pan pecudes,nymphæ flumina,Bacche ſolum.

ΘΗΡΩΝ.

Γαίτου.

Παῖδα πατὴρ Ἄλκων ὀλοῷ σφιγχθέντα δράκοντι
ἀθρήσας, δειλῇ τόξον ἔκαμψε χερί.
θηρὸς δ' οὐκ ἀφάμαρτε· διὰ στόματος γὰρ ὀϊστὸς
ἤϊξεν, τυτθοῦ βαιὸν ὕπερθε βρέφους.
Παυσάμενος δὲ φόνοιο, παρὰ δρυῒ τῇδε φαρέτρην
σῆμα καὶ εὐτυχίης θῆκε, καὶ εὐστοχίης.

Angelus Politianus.

Vidit vt implicitum puero pater anxius anguem,
Intendit dubia cornua flexa manu
Inque feræ fauces calamum ſic torſit vt audax
Terruerit natum non minus angue ſenex.
Sed nunquam plus certa manu puer hoſte peremپto
Saluus erat,ſtupuit morte dirempta ſalus.
Victor ab hac pharetram quercu ſuſpendit,&arcũ
Fortunæ, atq. artis quæ monumenta ſuæ.

ΑΠΟ ΚΥΝΗΓΩΝ.

Εἰς τρεῖς ἐλάφους.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.

Γνωτῶν τριστατίων ἐκ τριστατίης λίνα θήρης

δέχνυσο Πάν. Πίγρης σοὶ γὰρ ἀπὸ πτερύγων
τοῦτο φέρει. θηρῶν, Δᾶμις. Κλείτωρ δὲ, θαλάσσης.
καί σφι δὸς ἀγρεῖν, ἠέρα, γαῖαν, ὕδωρ.

C. Vrſ. Velius.

Accipe tergemini triplicis quæ Pan tibi prædæ
Texta ferunt, pennis dat tibi facta Biton,
Deq. feræ exuuijs Damis, ſed aquatica Cletor.
Hinc capiant quicquid, terra, fretũ, aura ferũt.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρχίου

Τρίζυγες οὐρεσίοικοι κασίγνητοι τάδε τέχνας,
ἄλλος ἀπ᾽ ἀλλοίας σοὶ τάδε Πὰν, ἔθεσαν.
καὶ τὰ μὲν ὀρνίθων Πίγρης. τὰ δὲ, δίκτυα θηρῶν
Δᾶμις. ὁ δὲ Κλείτωρ, εἰναλίων ἔπορεν.
ἀνθ᾽ ὧν, ὃ μὲν, ἐν ξυλόχοισιν. ὃ δ᾽ ἠερίῃσιν ἐν ἄγραις
αἰέν. ὃ δ᾽ ἐν πελάγει εὔστοχον ἄγραν ἔχοι.

IDEM.

Tergemini fratres, vario montane paratu
Pan, tibi quiſq. ſuæ dedicat artis opus.
Atq. hæc alituum Pigres, hæc retia Damis
Quadrupedum, Cletor piſcium, & iſta dedit.
Hunc igitur ſaltus venatibus, aëris illum,
Hunc maris vbertim commoditate bea.

Εἰς

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀλφειοῦ Μιτυληναίου.

Πανὶ κασιγνήτων ἱερὴ τριὰς, ἄλλος ἀπ' ἄλλης
 ἄνθετ' ἀπ' οἰκείης σύμβολον ἐργασίης.
Πίγρης, ὀρνίθων ἁλίων ἀπομοίρια, Κλείτωρ.
 ἔμπαλιν ἰθυτενῶν Δᾶμις ἀπὸ σταλίκων.
ἀνθ' ὧν δ' ἀγρίω, ᾧ μὲν χθονὸς, ᾧ δὲ διδοίης
 ἐξ ἁλός. ᾧ δὲ νέμοις ἠέρος ὠφελίην.

IDEM.

Pani ſacer fratrum dat ternio munus, ab arte
 Quiſq. ſua, atq. alius dedicat ex alijs.
Dat Pigres auium prædã, dat ab æquore Cletor
 Capta ſibi, at Damis retia tenſa feris.
Pro quibus hic diues nemorum venatibus, ille
 Piſcatu, diues fiat hic aucupio.

ΑΠΟ ΜΕΘΥΣΩΝ.

Ἐρατοσθένους.

Οἰνοπίτας Ξενοφῶν κενεὸν πίθον ἄνθετο Βάκχῳ.
 δέχνυσο δ' εὐμενέως, ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχει.

IDEM.

Bacche cadũ, tibi quẽ Xenophon vinoſus inane
 Donat, habe placide, nil habet hic aliud.

ΑΠΟ ΝΑΥΑΓΩΝ.

Λουκιανοῦ.

Γλαύκῳ, καὶ Νηρεῖ, καὶ Ἰνοῖ καὶ Μελικέρτῃ,
καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ, καὶ σαμόθρηξι θεοῖς,
σωθεὶς ἐκ πελάγους Λουκίλλιος, ὧδε κέκαρμαι
τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς. ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

C. Vrſinus Velius.

Glauce, tibi, & Nereo, Inoq. tibi, & Melicertæ
Et Neptune tibi, & quoi Samothraces habét,
Seruatus pelago Lucillius, hanc ego tonſus
Nil aliud quam ſit dedico cæſariem.

F I N I S.

AVLI

AVLI LICINII ARCHIÆ POETÆ

Tantopere à Cicerone celebrati Epigrammata.

Daniele Alſuorto Anglo Interprete.

DE Archia Cicero in oratione ſua pro Archia Poëta ita loquitur: Quoties ego hunc vidi, quum litteram ſcripſiſſet nullam, magnum numerum optimorum verſuum de ipſis rebus, quæ tum agerentur, dicere ex tempore? Quoties reuocatum eamdem rem dicere, commutatis verbis, & ſententijs? Cuius rei fidem faciunt hæc quatuor Epigrammata ſequentia.

In Pana venatorum, aucupum, & Piſcatorum Deum, trium fratrum anathemata, ſiue dona in templo eius appenſa.

Σοὶ τάδε Πὰν σκοπιῆτα, παναίολα δῶρα σύναιμοι
Τρίζυγες, ἐκ τρισσῆς θέντο λινοστασίης.
Δίκτυα μὲν Δᾶμις, θηρῶν· Πίγρης δὲ, πετεινῶν
Λαιμοπέδας. Κλείτωρ δ᾽ εἰναλίφοιτα λίνα.
Ὧν τὸν μὲν, καὶ ἐσαῦθις ἐν ἠέρι, τὸν δ᾽ ἔπι θήρης
Εὔστοχον ἐν πόντῳ· τὸν δὲ, κατὰ δρυόχοις.

Pan ſpecula reſidens, fratres hæc ſanguine iuncti,
Tres tribus ex varijs munera dant laqueis.
Damis rete feræ, Pigres auiumq. volucrum
Tendiculas: Clitor vincla marina dedit.
Quorum hunc felicem fac ſiluis, aëris illum
Venatu, reliquum fluctibus in medijs.

In eumdem.

Ἀγραύλῳ τάδε Πανὶ συαρκέες ἄλλος ἀπ᾽ ἄλλης
Αὔθαιμοι τρισσοὶ δῶρα λινοστασίης.
Πίγρης μὲν, δειραγχὲς εὔβροχον ἅμμα πετηνῶν,
Δᾶμις δ᾽ ὑλονόμων δίκτυα τετραπόδων,
Ἄρκυν δ᾽ εἰναλίων Κλείτωρ πόρεν, οἷς σὺ δι᾽ αἴθρης,
Καὶ γᾶς, καὶ πελάγευς, εὔστοχα πέμπε λίνα.

Hæc

Hæc fratres vigili tres munera Pani dedere,
Ex varijs laqueis, quod ſatis inde parant
Pigres dat nexum volucres per colla ligantem.
Damis datq. feræ retia quadrupedis.
Clitor rete maris donat: quibus ipſe per æthram,
Per terram,& pelagus,vincla ſecunda dato.

In eumdem.

Ταῦτά σοι ἔκτ' ὀρέων, ἔκτ' αἰθέρος, ἔκτε θαλάσσης,
Τρεῖς γνωτοὶ, τέχνης σύμβολα Πανὶ, ἔθεσαν
Ταῦτα μὲν εἰναλίων Κλείτωρ λίνα. κεῖνα δὲ, Πίγρης
Οἰωνῶν. Δᾶμις τὰ τρίτα τετραπόδων.
Οἷς ἅμα χερσαίῃσιν, ἅμ' ἠερίῃσιν ἐν ἄγραις
Ἄγρει, ἅμ' ἐν πλωτοῖς ὡς πρὶν ἀρωγὸς ἴθι.

Hæc tibi tres fratres ex montibus,æthere, ponto,
Argumenta artis Pan poſuere ſuæ.
Clitor rete maris poſuit,Pigresq.volucrum,
Damis quadrupedum tertia vincla tulit.
Cum quibus in terra,& venatibus aëris,vna
Venare,atque vndis;vt prius,affer opem.

In eumdem.

Τρίζυγες ὑρεσίοικοι κασίγνητοι τάδε τέχνας,

Ἄλλος ἀπ' ἀλλοίας σοὶ τάδε Πὰν, ἔθεσαν·
Καὶ τὰ μὲν, ὀρνίθων Πίγρης. τὰ δὲ, δίκτυα θηρῶν
Δᾶμις. ὁ δὲ Κλείτωρ, εἰναλίων ἔπορεν.
Τῶν, ὁ μὲν, ἐν ξυλόχοισιν. ὁ δ' ἠερίῃσιν ἐν ἄγραις
Αἰὲν, ὁ δ' ἐν πελάγει εὔστοχον ἄγραν ἔχοι.

Arte ex diuerſa montani munera fratres,
Hinc, atque hinc alius, Pan poſuere tibi.
Et volucrum Pigres, & Damis rete ferarum,
Aſt pelagi Clitor linea vincla dedit.
Quorum hinc ſiluis, venatibus aëris ille
Semper ſit felix, tertius in pelago.

In eadem Oratione pro Archia Poeta ſic ait Cicero. Quæ vero accurate, cogitateq. ſcripſiſſet, ea ſic vidi probari, vt ad veterum ſcriptorum laudem peruenirent. Quod veriſſimum eſſe, hæc pauca Epigrammata, quæ ſequuntur, argumento eſſe poſſunt.

In quatuor Græciæ certamina.

Τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες ἀν' ἑλλάδα, τέσσαρες ἱροὶ,
Οἱ δύο μὲν θνητῶν, οἱ δύο δ' ἀθανάτων.
Ζηνὸς, Λητοΐδαο, Παλαίμονος, Ἀρχεμόροιο,
Ἆθλα δὲ τῶν κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς.

Bis

Bis duo ſunt Græcis certamina, bis duo ſacra,
Et duo ſunt hominum, ſunt ſuperumq. duo.
Latoi, Iouis, Archemori, atque Palæmonis: horum
Præmia ſunt laurus, pinus, oliua, apium.

In Equum nomine Aquilam ſeneſcentem.

Ο πρὶν ἀελλοπόδων λάμψας πλέον αἰετὸς ἵππων,
Ο πρὶν ὑπαὶ μίτραις κῶλα καθαψάμενος,
Ον φοίβου χρησμῳδὸς ἀέθλιον ἔστεφε Πυθώ,
Ορνύμενον πτανοῖς ὠκυπέταις ἴκελον,
Καὶ νεμέη βλοσυροῖο πιθηνήτειρα λέοντος,
Πῖσά τε, καὶ δοιὰς ἠόνας ἰσθμὸς ἔχων,
Νῦν κλοιῷ δειρὴν πεπεδημένος οἷα χαλινῷ,
Καρπὸν ἐλᾷ δηοῦς ὀκρυόεντι λίθῳ,
Ισην μοῖραν ἔχων ἡρακλεῖ. καὶ γὰρ ἐκεῖνος
Τόσσ' ἀνύσας, δούλην ζεῦγλαν ἐφηρμόσατο.

Qui celeres ſuperauit equos Aquila vndiq. fulgẽs
Ornatus phaleris concita membra prius,
Quem Pytho cinxit vates Phœbea corona,
Victor quum celeres æquiparaſſet aues.
Et Nemea horrendum, quæ nutrit ſilua leonem;
Et Piſa, atque Iſthmus littora bina tenens.
Nunc veluti vinclo religatus colla capiſtro,
Dona molit Cereris frigida ſaxa rotans.

Herculis eſt fato ſimilis:ſeruile ſubiuit
Qui tandem poſt tot maxima facta iugum.

In Medeæ Parricidium.

Οὐ τόσον ἀθάμας ἐπεμήνατο παιδὶ Λεάρχῳ,
Ὅσσον ὁ Μηδείης θυμὸς ἐτεκνοφόνει,
Ζῆλος ἐπεὶ μανίης μεῖζον κακὸν, εἰ δὲ φονεύοι
Μήτηρ. ἐν τίνι νῦν πίστις ἔτ' ἐστὶ τέκνων;

Athamæ puerum rabies haud tanta Learchum,
Quanta necans natos Colchidis ira fuit:
Nam peior rabie eſt zelus:genitrice necante
Cui poſthac natos fidere poſſe putas?

In Hirundinem nidum cum pullis, ſuper tabula, In qua erat Medeæ imago depicta, ponentem.

Αἶαν ὅλην, νήσους τε διιπταμένη σὺ χελιδὼν,
Μηδείης γραπτῇ πυκτίδι νεοσσοτροφεῖς.
Ἔλπῃ δ' ὀρταλίχων πίστιν σέο τήνδε φυλάξειν
Κολχίδα, μηδ' ἰδίων φεισαμένην τεκέων;

Per mare,per terras volitando vagaris Hirundo
Medeæ picta condis aues tabula,

An tibi cuſtodem pullorum Colchida fidam,
Speras, quæ natos ſuſtulit ipſa ſuos?

In Coruum Scorpio inſidiantem.

Ἔν ποτε παμφαίνοντι μελαίντερος αἰθέρι νωμῶν,
Σκορπίον ἐκ γαίης εἶδε θορόντα κόραξ.
Ὃν μάρψων ὤρουσεν, ὃ δ' ἀΐξαντι ἐπ' οὖδας,
Οὐ βραδὺς, ἀλλὰ κέντρῳ πέζαν ἔτυψε βέλει,
Καὶ ζωῆς μιν ἄμερσεν. ἴδ' ὅσσον ἐτεῦχεν ἐπ' ἄλλῳ,
Ἐκ κείνου τλήμων αὐτὸς ἔδεκτο μόρον.

Olim dum liquido volitaret in æthere Coruus,
Scorpius e terra proſilit: ille notat,
Deuolat, vt rapiat, verum hic tellure ruenti
Tela repente citus fixit acuta pedi,
Et vita orbauit: ſic quam prior ille parabat
Infelix alij, rettulit inde necem.

In Infantem euntem in præcipitium.

Αὐσίππης ὁ νεογνὸς ἐπὶ κρημνοῦ πάϊς ἕρπων,
Ἀσυνακτείης ἤρχετο δυσμορίης.
Ἡ δ', μεθωδήγησεν, ἀπὸ στέρνων προφέρουσα
Μαζὸν, τὸν λιμοῦ λύτορα, καὶ θανάτου.

Infans Lyſippes ſcopulis nuper ſatus errans,
 Aſtianactis ibi forte pericla ſubit:
Mater at eduxit mammas e pectore: duxit
 Mamma retro, vindex, & famis, atque necis.

In Humanæ vitæ miſeriam.

Θρήϊκας αἰνείτω τις, ὅτι στοναχεῦσι μὲν υἷας
 Μητέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένους.
Ἔμπαλι δ᾽ ὀλβίζουσιν, ὅσους αἰῶνα λιπόντας
 Ἀπροϊδὴς κηρῶν λάτρις ἔμαρψε μόρος.
Οἱ μὲν γὰρ ζώοντες, ἀεὶ παντοῖα περῶσιν
 Ἐς κακὰ, τοὶ δὲ, κακῶν εὗρον ἄκος φθίμενοι.

Thracas iure probes natos deflere ſuetos,
 In lucem e matris dum prodeunt vtero,
Hoſce beant contra, ſubiti, tellure relicta,
 Quos famuli mortis fata dedere neci.
Omnia nam ſemper procedunt in mala viui,
 Mortui at inde mali morte leuamen habent.

In Vaccarum, & Iaſpidis lapidis imagines,
in annulo affabre impreſſas.

Τὰς βοῦς, καὶ τὴν ἴασπιν ἰδὼν περὶ χειρὶ, δοκήσεις
 Τὰς μὲν, ἀναπνείειν, τὴν δὲ, χλοηκομέειν.

Vae-

Vaccas ſi digito cernas, & Iaſpin acute,
  Has ſpirare putes, gramen, & hanc, viride.

In virum fortem morbo lethali laborantem.

Ὃν πόλεμος δεδιὼς οὐκ ὤλεσε, νῦν ὑπὸ νούσου
  Θλίβομαι, ἐν δ' ἰδίῳ τήκομ' ὅλως πολέμῳ.
Αλλα διὰ στέρνων ἴθι φάσγανον. ὡς γὰρ ἀριστεὺς
  Θνήξομ', ἀπωσάμενος καὶ νόσον ὡς πόλεμον.

Quem bellũ metuens non perdidit, en ego morbo
  Conflictor: bello iam proprioq; domor.
Enſis at in pectus rue, tanquam fortis obibo,
  Et morbum, veluti bella, fugabo grauem.

In Echo.

Εὔφημος γλώσσῃ παραμείβεο τὰν λάλον ἠχώ,
  Κοὐ λάλον. ἢν τι κλύω, τοῦτ' ἀπαμειβομέναν.
Εἰς σὲ γὰρ ὃν σὺ λέγεις, στρέψω λόγον· ἢν δὲ σιωπᾷς,
  Σιγήσω. τίς ἐμεῦ γλῶσσα δικαιοτέρη;

Echo tute fauens lingua reuerere ſtrepentem,
  Nec ſtreperam, ſi quid percipio, id refero.
Verbum, quod dices, vertam in te: ſin reticebis,
  Conticeo: an lingua hac iuſtior eſſe queat?

In Echo.

Ηχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς φίλε, Πανὸς ἑταίρην
  Αντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ᾀσομένην,
Παντοίων ςομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
  Παίγνιον. ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι.

Pani ſimul petris ſociatam conſpicis Echo,
  Reflexam vocem, quæ reſonare ſolet.
Oris imago loquax omnis: paſtoribus aptus
  Ludus, quæ loqueris, percipiens abeas.

In Merulam retibus captam.

Αὐταῖς σὺν κίχλῃσιν ὑπὲρ φραγμοῖο διωχθεὶς
  Κόσσυφος ἠερίης κόλπον ἔδυ νεφέλης
Καὶ τὰς μὲν, συνοχηδὸν ἀνέκδρομος ὤχμασε θώμιγξ.
  Τὸν δὲ, μόνον πλεκτῆς αὖθι μεθῆκε λίνων,
Ιρὸν, ἀοιδοπόλων ἔτυμον γένος. ἦ ἄρα πολλὴν
  Καὶ κωφαὶ πτηνῶν φροντίδ᾽ ἔχουσι πάγαι.

Cũ Turdis Merulam ſequitur, dũ ſepibus auceps
  Athereæ in nebulæ conditur illa ſinum:
Funiculus refluens hos conſtringendo ligauit,
  Hanc vnam plexis eximit inde plagis:

Sacrum cantorum verum genus: indita ſurdis
  Cura etiam eſt volucrum maxima tendiculis.

In garrulam Picam occiſam.

Α πάρος ἀντίφθογγον ἀποκλάξασα νομεῦσι
  Πολλάκι καὶ δρυτόμοις κίσσα καὶ ἰχθυβόλοις,
Πολλάκι δὴ κρέξασα πολύθροον, οἷά τις ἀχὼ,
  Κέρτομον ἀντῳδοῖς χείλεσιν ἁρμονίαν,
Νῦν εἰς γαῖ ἄγλωσσος, ἀναύδητός τε πεσοῦσα,
  Κεῖμαι, μιμητὰν ζᾶλον ἀνηναμένα.

Pica ego: frondator, Piſcator, Paſtor ad auras
  Audiuere ſibi, quam reſonare prius.
Et varijs quæ ſæpe modis ſtrepui, velut Echo,
  Mordacem alternans harmoniam labijs.
Nunc elinguis humi iaceo, prolapſaq. vocem
  Nunc imitatricem reddere muta nego.

In Cicadam cantu vitam agentem, & à formicis occiſam.

Πεὶν μὲν ἐπὶ χλοεροῖς ἐειλθηλέος ἔρνεσι πεύκας
  Ημενος, ἢ σκιαρᾶς ἀκροκόμου πίτυος,
Ἔκρεκες εὐτάρσοιο δι' ἰξύος ἀχέτα μολπὰν
  Τέττιξ οἰονόμοις, τερπνότερον χέλυος.

Νῦν

Νῦν δέ σε μυρμάκεσσιν ὑπ' εἰνοδίοισι δαμέντα
 ἄϊδος ἀπρεϊδὴς ἀμφεκάλυψε μυχός.
Εἰδ' ἑάλως, συγγνωστόν. ἐπεὶ καὶ κοίρανος ὕμνων
 Μαιονίδας, γρίφοις ἰχθυβόλων ἔθανεν.

Floridulis piceæ viridis paulo ante recumbens
 In ramis, Pinus alticomæue ſinu,
Paſtores ſtrepera recreabas voce cicada,
 Per lumbos reſonans, dulcior vſque chely:
Nunc te formicæ triuijs domuere, receſſus
 Orci improuiſus intimus occuluit.
Captæ condono: vatum coryphæus Homerus,
 Piſcatorum etiam retibus interijt.

In Therim naufragum in littore ſepultum.

Οὐδὲ νέκυς ναυηγὸς ἐπὶ χθόνα Θῆρις ἐλασθεὶς
 Κύμασιν, ἀγχύπτων λήσομαι ἠϊόνων.
Η γὰρ ἁλιρρήκτοις ποτὶ χοιράσιν ἀγχόθι πόντου
 Δυσμενέος, ξείνων χερσὶν ἔκυρσα τάφου.
Αἰεὶ δὲ βρομέοντα καὶ ἐν νεκύεσσι θαλάττης
 Ο τλήμων αἴω δοῦπον ἐπερχόμενον.
Μόχθων δ' οὐδ' ἀΐδης με κατεύνασεν. ἡνίκα μοῦνος
 Οὐδὲ θανὼν λείῃ κέκλιμαι ἡσυχίῃ.

Mortuus in terras ego Theris Naufragus actus,

Haud

Haud ceſſo vigilis litoris eſſe memor.
Quæ fluctus feriunt prope ponti ſaxa inimici,
  Nam tumulum ſtruxit mi peregrina manus.
Mortuus atque maris ſonitum miſer audio ſępe,
  Qui fremit impellens me magis atque magis,
Ærumnis nec me ſoluit mors: quando quiete
  Nec poſſum placida mortuus inde frui.

In Aiacem fortiter apud naues pugnantem.

Μοῦνος ἐναιρομένοισιν ὑπέρμαχον ἀσπίδα τείνας
  Νηυσὶ, σαώων βώων αἰὲν ἔμεινας ἄρη.
Οὐδέ σε χερμαδίων ὦσε κτύπος, οὐ νέφος ἰῶν,
  Οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφέων πάταγος,
Ἀλλ' αὔτως προβλής τε, καὶ ἔμπεδος ὥς τις ἐρίπνη
  Ἱδρυνθεὶς, ἔτλης λαίλαπα δυσμενέων.
Εἰ δέ σε μὴ τὰ χέρεσιν Ἀχιλλέος ὥπλισεν Ἑλλὰς,
  Ἄξιον αὐτ' ἀρετᾶς ὅπλα πορῦσα γέρας,
Μοιράων βουλῆσι τάδ' ἤμπλακεν, ὡς ἂν ὑπ' ἐχθρῶν
  Μή πιος, ἀλλὰ τεῇ πότμον ἕλῃς παλάμῃ.

Solus apud naues tu Troica ſuſcipis arma,
  Fortia pro cæſis vndique ſcuta mouens.
Non te ſaxorum fragor, aut nubes iaculorum,
  Reppulit, aut ignis, vel gladij ſtrepitus.
Sed veluti quædam prærupta atque aſpera rupes,

Siſtis

Siſtis,& haud hoſtis turbine quaſſus,abis:
Cræcia ſi non te clypeis armauit Achillis
Virtuti reddens præmia digna tuæ:
Parcarum iuſſis errauit;ab hoſtibus vllis
Ne pereas,propria ſed moriare manu.

In Hectoris ſepulcrum.

Καὶ γνῶναι τὸν νέρθε, καὶ οὔνομα, καὶ χθόνα φάνει
Στάλα, καὶ ποίᾳ κηρὶ δαμεὶς ἔθανεν.
Γεννήτωρ, Πρίαμος. γᾶ δ', ἴλιον. οὔνομα δ', ἕκτωρ.
Ὦ ξεῖν', ὑπὲρ πάτρας δ' ὤλετο μαρνάμενος.

Et Patrem,& patriam,nomenq.effare columna.
Eius,quem premis,& qua nece victus obit.
Ilion eſt tellus,Priamus Pater.Hector,amice,
Nomen,pugnando pro patria occubuit.

In Herculem poſt leonem in Nemea
ab eo interfectum.

Μηκέτι ταυροβόροιο βαρὺ βρύχημα λέοντος
Πτήσετε ληϊνόμοι γειαρόται νεμέης.
Ἡ γὰρ ὑφ' ἡρακλῆος ἀρισάθλοιο δέδουπεν,
Αὐχένα θηροφόνοις ἀγχόμενος παλάμαις,
Ποίμνας ἐξελάσασθε, πάλιν μυκηθμὸν ἀκούει

Ηχω

Ηχώ, ἐρημαίης ἐνναέτειρα νάπης.
Καὶ σὺ λεοντόχλαινε πάλιν χαρίσαιο ῥινῷ,
Ηρης πρηυνέων μισονόθοιο χόλον.

Tauriuori haud poſthac vos formidate leonis
Horrendum fremitum, qui Nemeam colitis.
Nam cecidit fericida perẽptus ab Hercule forti,
Suffocata graui ſunt fera colla manu.
Huc agitote greges:reboat mugitibus Echo
Rurſus,deſertis quæ manet in ſcopulis:
Pelle leonina tectus tu ſcuta reſume,
Iunonem placa, cui nothus eſt odio.

In Boues Nauium ductores

Οὐ μόνον ἐς ἄροτον βόες οἴδαμεν αὔλακα τέμνειν,
Αλλ' ἴδε καὶ πόντου νῆας ἀφελκόμεθα.
Εργα γὰρ εἰρήνης δεδιδάγμεθα· καὶ σὺ θάλασσα,
Δελφῖνας γαίῃ ζεῦξον ἀροτροφορεῖν.

Non ſolum ſcimus bene aratos findere ſulcos,
E pelago naues ducimus ecce boues.
Nãque operas pacis docti ſumus : at mare contra
Delphinos terra iunge,vt aratra ferant.

In tres ſorores Mineruæ lanificas.

Αἱ τριζσαὶ, Σατύρητε, καὶ ἡρακλεια, καὶ Εὐφρὼ,
  Θυγατέρες Ξούθου, καὶ Μελίτης, σάμιαι,
Α μὲν, ἀραχναίοιο μίτου πολυδίνεα λᾶβιν
  Ἄβακτον, δολιχᾶς οὐκ ἄτερ ἀλακάτας,
Α δὲ, πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων·
  Εὔθροον ἁ τριτάτα δ' εἰροχαρῆ τάλαρον,
Οἷς ἔχον χερνῆτα βίον δίκαιον, ἀθάνα
  Πότνια, τοῦθ' αἱ σαὶ σοὶ θέσαν ἐργάτιδες.

Euphro, cum Satire, ſimul Meraclea, creatæ
  E Xutho, ac melite, tergeminæ Samiæ.
Lycij Arachnæi famulum tulit vna rotantem
  Fuſum, cui compar addita longa colus.
Denſi ſollicitum radium tulit altera pepli
  Stridentem: calathum tertia lanigerum,
Queis ſibi nendo diu manibus, Tritonia, victum
  Quærunt, ancillæ hæc iam poſuere tibi.

In Marſyam Tibijs cum Apolline certantem, & ab eo ſuſpenſum.

Αἰωρῇ θήρειον ἱμαζόμενος δέμας αὔραις
  Γλᾶμον ἀορτηθεὶς ἐκ λασίας πίτυος,

Αἰω-

Αἰωρῇ. Φοίβῳ γὰρ ἀνάρσιον εἰς ἔριν ἔστης,
  Πρῶνα κελαινίτην ναιετάων σάτυρε.
Σεῦ δὲ βοὰν αὐλοῖο μελίβρομον, οὐκ ἔτι νύμφαι,
  Ὡς πάρος ἐν φρυγίοις οὔρεσι πλασόμεθα.

Corpore ſublatus caprino,agitatus ab auris,
  E denſa pinu pendulus es miſere.
Pendulus es:cantando auſus contendere Phœbo;
  Monte Celænarum,cui domus eſt,Satyre.
Nec tua poſt nobis Nymphis velunt ante ſonabit,
  Montibus in Phrygijs tibia dulciſona:

Rectè igitur Cicero in Oratione pro Archia Poëta inquit. Hunc ego non diligam? Non admirer? &c.

FINIS.

EPITAPHIA ET EPIGRAMMATA VARIA.

ΕΠΙΤΑΦΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΑΝΤΟΔΑΠΑ.

Ἡρωελεγεῖα ἐπιχαραχθέντα τῷ τάφῳ Κονσταντίνης βασιλίσσης Μαυρικίου τοῦ αὐτοκράτορος γυναικός. ἣ ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ Φωκᾶ τοῦ Θρηκὸς τυράννου μετὰ Μαυρικίου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ τοῦ υἱοῦ Θεοδοσίου, καὶ τριῶν θυγατέρων.

Α ἐγὼ ἡ βιτάλαινα, καὶ ἀμφοτέρων βασιλήων
Τιβερίου θυγάτηρ, Μαυρικίου τε δάμαρ.
Ἡ πολύπαις βασίλεια, καὶ ἡ δείξασα λοχείη
Ὡς ἀγαθὸν τελέθει ἡ πολυκοιρανίη.
Κεῖμαι σὺν τεκέεσσι, καὶ ἡμετέρῳ παρακοίτῃ
Δήμου ἀτασθαλίῃ καὶ μανίῃ στρατιῆς.

Τῆς Ἑκάβης ἔτλην πολὺ χείρονα, ἠδ' Ἰοκάστης
Αἶ αἶ τῆς Νιόβης ἔμπνοος εἰμὶ νέκυς.
Ναὶ ναὶ τῶν γενετῶν· τί μάτην τὰ νεογνὰ ἔκτειναν
Ἀνθρώπων κακίης οὐδὲν ἐπισάμενα;
Ἡμετέροις πετάλοισι κατάσκιος οὐκ ἔτι Ῥώμη.
Ῥίζα γὰρ ἐκλάσθη Θρηικίοις ἀνέμοις.

Heroelegia inſcripta ſepulcro Conſtantinæ Imperatricis Mauricij Imperatoris coniugis, quæ occiſa eſt à Phoca Thrace tyranno cum Mauricio viro ſuo, & filio Theodoſio, ac tribus filiabus
H. B. Interpr.

Ah, ego ter miſera. & regum tamen vna duorum
Mauritij coniux nataq. Tiberij.
Prole potens regina fui: partuq. beato
Oſtendi, plures quam bene ſceptra gerant.
Cum natis cecidi, cum coniuge: perfida turba
Dum ſæuit, miles dum ferus enſe furit.
Perpeſſa, heu, grauiora Hecuba, grauiora Iocaſta,
Heu, buſtum ſpirans hic iaceo Niobes
Eſto: ſuſtulerint genitorem: at pignora quorſum
Tollant, humanæ neſcia nequitiæ?
Haud noſtris poſthac ramis vmbrabere Roma;
Stirps iacet, heu, ventis eruta Threijcijs?

Εἰς ὅμηρον. Ἄδηλον.

Ἡράων κάρυκ' ἀρεταῖς, μακάρων τε προφήταν
  Ἑλλάνων δόξης δεύτερον ἀέλιον,
Μουσέων φέγγος ὅμηρον ἀγήραντον στόμα κόσμου
  Παντὸς, ὁρᾷς τοῦτον δαίδαλον ἀρχέτυπον
Οὐκ ἔθος ἐστὶν ἐμοὶ φράζειν γένος, οὐδ' ὄνομ' αὐτό
  Νῦν δ' ἕνεκ' Αἰλιανοῦ πάντα σαφῶς ἐρέω.
Πατρίς μοι χθὼν πᾶσα, τὸ δ' οὔνομα φασὶν ὅμηρον,
  Ἐστὶ δὲ μουσάων, οὐκ ἐμὸν οὐδὲν, ἔπος.
Εἰ μὲν θνητὸν ἔφυς, πῶς ἀθάνατόν σ' ἐποίησαν
  Μοῦσαι, καὶ μοιρῶν νῆμ' ἀνέκλωσαν, ἄναξ;
Εἰ δ' ἦσθ' ἀθάνατος, πῶς ἐν θνητοῖς σ' ἀριθμοῦσιν;
  Οὐ μὰ σὲ ταῦτ' ἐχρῆν σεμνὲ ποιητὰ φρονεῖν.
Ἀλλ' ἔγνων τὸ ἀληθὲς ἐπεὶ τὸ σαφὲς διαφάγει,
  Ἄνθρωπον φασὶν θεῖε σ' ὅμηρε πέλειν.

Petrus Marionus.

Muſarum decus, immenſi vox orbis Homerus,
  Semideos celebrat carmine quique Deos:
Cuius ab ingenio nunquam moriturus Achiuum
  Phœbæa veluti lampade fulget honor.
Hic eſt, effectum quem cernis imagine vera,
  Ars quod magnificum Dædala ſtruxit opus.
Mos fuerat reticere mihi nomenq. genusq.
  Nunc dicam, Æliano, cuncta, iubente meo.
Nomē Homero, orbis mihi patria, carmina ſacra
  Non mihi, ſed doctis aſſere virginibus.
Immanem lethi (tibi ſi mortalis origo eſt)

Qua te Caſtalius reddidit arte chorus?
Aut quis (ſi Deus es) inter nos degere iuſſit,
Diſpenſans æui non bene fata tui?
Aſt ego vera ſcio. diuum colis aurea templa:
Sed te mortalem neſcia turba vocat.

In Creta in ruinis Gortynæ.

Ἑσπερίης πάσης χθονὸς ὄβριμον ἰθυντῆρα
Μάρκελλον ὁ θρασὺς μάρψε μόρον ταμίην.
Ἑλλάδος ἀγλαὸν ἔρνος, ὃς ἀρχὴν κυκλάδων γῆς
Κουφίζων πόλιας θῆκεν ἐλαφροτέρας.
Τοὔνεκα καὶ περὶ θύρησι δίκης ἐπιμάρτυρα θεσμῶν
Βουλὴ καὶ Πύρρου θῆκεν ἐφημοσύνη.

Interpr.

Heſperiæ cunctæ ductorem fortemq. bonumq.
Marcellum ſubito parca ſuperba rapit.
Graiugenam clarum qui rexit cycladas omnes
Iureq. conceſſit liberiore frui.
Illi ideo, Pyrrhi decreto & lege Senatus,
Iuſtitiæ hoc ſignum ponitur ante fores.

Conſtantinopoli.

Κίονα τετράπλευρον ἀεὶ χθονὶ κείμενον ἄχθος
Μοῦνος ἀναστῆσαι Θεοδόσιος βασιλεὺς
Τολμήσας καὶ Πρόκλος ἐπέκλετο: καὶ τόσος ἔστη
Κίων ἠελίοις ἐν τριάκοντα δύο.

Petrus Marionus.

Solus Theudoſius quadratam attollere molem
Auſus, humi quod iners ante iacebat onus.

Ter-

Terdenis Proclo illuſtri biniſq. diebus
Ad ſuperos tantum ſurgere iuſſit opus.

Εὐτυχίδου τοῦ λαοξόου ἐπιτάφιον.

Πραξιτέλους ἴδων λαοξόος οὐδὲ χερείων
Ες δ᾽ ἐτέων δισσὰς ἤλυθον ὀγδοάδας.
Οὔνομα δ᾽ Εὐτυχίδης· ψευδώνυμον ἀλλά με δαίμων
Θῆκεν ἀφαρπάξας ὠκύτατ᾽ εἰς ἀΐδαν.

Petrus Marionus.

Praxiteli haud impar, dū vixi, ſculptor habebar.
Quarta tribus luſtris addita meſſis erat.
Eutychidæ falſum mihi nomen adhæſit: ad orcū
Nam celeri Pluto funere me rapuit.

In Creta ad radices montis Idæi.

Οὐρεσὶ Ταλλαίοισιν ἱδρύμενε μαιάδος ἑρμῆ
Σπονδὴν καὶ θυσίην δέξο φιλοφρόσυνος.
Ἥν σοι Σαλλόνιος Μηνᾶς λοιβαῖσι γεραίρει
Κτήσεος ἐξ ὀπίης ψυχικὰ δῶρα διδούς.
Καὶ πρὶν μὲν ζώσης ἀλόχου φάος εἰσορόωσης,
Σὺν κείνῃ κατ᾽ ἔτος σοὺς ἐγέραιρε πόνους:
Ανθ᾽ ὧν δ᾽ ἐγγονίσας ἐπιτήσιον οὐκ ἀπέδωκεν
Συμβίου ἀγνοτάτας τῆσδε καταφθιμένας,
Αλγήσας φρένα πολλά. μαθὼν δ᾽ ὅτι δεῖ τάχα θνητοὺς
Τιμᾶν, διπλῆν σοὶ τὴν δ᾽ ἔπορε θυσίην.
Καὶ σὺ δὲ παντοκράτωρ Εριούνιε τόνδε φυλάσσεις
Σῶον, ὅπως τιμᾷ σοῦ δι᾽ ὅλον τέμενος.

Interpr.

Qui reſides ſummo Tallæi in vertice montis,

Hæc ſacra ò Felix ſuſcipe Atlantiade.
Quæ Menas libat Sallonius, illaq. parta
Iuſte animi puri munera iam ſtatuit.
Olim vitales dum coniux carperet auras,
Vna ambo ſacros hos coluere lares.
Poſtquam illam infelix amiſit, præterit annus,
Nec dedit ille tuis annua ſacra focis.
Heu nimium triſtis, qui nunc debentur honores,
Dijs vouit, gemina hæc & tibi ſacra dicat.
Tu ſerua omnipotens felix: ſic ſemper honores
Ille tuis ſacris, & pia tura dabit.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου εἰς Βασίλειον
τὸν μέγαν.

Ἡνίκα Βασιλείοιο θεόφρονος ἥρπασε πνεῦμα
Ἡ τριὰς, ἀσπασίως ἔνθεν ἐπειγομένου:
Πᾶσα μὲν οὐρανίη στρατιὴ γήθησεν ἰόντι
Πᾶσα δὲ Καππαδοκῶν ἐστονάχησε πόλις
Οὐκ οἴη: κόσμος δὲ μέγ' ἴαχεν. ὤλετο κῆρυξ,
Ὤλετο εἰρήνης δεσμὸς ἀειπρεπέος.

Petrus Marionus.

Baſſilij quum mens è carcere læta receſſit;
Ad tua feſtinans regna volare Trias,
Omnis cælituum chorus eſt gratatus eunti,
Cappadocum tellus omnis at ingemuit.
Quin reſonat mundi vox flebilis: occidit eheu
Et pacis nexus, & tua Chriſte tuba.

Ro-

Romæ in ædibus Pomponij Læti.

Εἰν ἐνὶ Βιργιλίοιο νόον καὶ μοῦσαν Ὁμήρου
Κλαυδιανῷ Ῥώμη καὶ βασιλεῖς ἔθεσαν.

Ianus Parrhaſius.

Mæonidæ cui mens, Claudi, cui Muſa Maronis
Hanc tibi cum Roma Cæſar vterque dedit.

In æde S. Nicolai.

Μητέρι τῇ πάντων Ῥείῃ τε κέαν τε γενέθλῳ
Ἀττεῖ θ' ὑψίστῳ καὶ συνιέντι τὸ πᾶν
Τῷ πᾶσιν καιροῖς θυμαρέστερα πάντα θύοντι
Κριοβόλου τελετῆς ἠδ' ἔτι Ταυροβόλου
Μυστιπόλος τελετῶν, τοῦτον σαυθήκατο βωμόν,
Δῶρον, Ἀπόλλωνος θεῖον ἔχων ἐπίκλην.

Benedictus Hegius Spoletinus.

Cunctorũ Cybele genitrici hominumq. deumq.
Excelſoq. Atti, quem nihil vſque latet,
Qui facit vt læta celebremus mente quotannis
Crioboli feſtos Tauroboliq. dies,
Qui cognomen habet de munere Apollinis, aram
Sacrorum antiſtes marmoream hanc ſtatuit.

Ἀδηλον·

Δοιοὺς Ἱππομέδοντας ὁμᾶ χθὼν ἅδε καλύπτει
Παῖδά τε καὶ γενέταν ἄμφω ἀποφθιμένους
Παῖδα μὲν ἐς λαιὰν ἐσιόντων χεῖρα τεθέντα,
Δεξιάδαν δ' ἐτάφη ſηραὸς Ἱππομέδων.
Ἀμφοτέροις δ' ἐπέθηκε χυτὰν κόνιν Ἱπποδάμεια
Μάτηρ Ποικιλίω ἐκγόνω ἀμφοτέρων.

Ὅ σφίσι τούσδε τάφους ἐνεώσατο. τεύχισε δ᾽ αὖδαν
Πάππῳ καὶ θείῳ λοισθοτάτας χάριτας.

I. S. Interpr.

Hæc vnà geminos tellus tegit Hippomedontas
Natum & patrē ambos morte obita exanimes.
Filius ingreſſis,manus eſt quà læua,locatus;
Ad dextram ſenior conditus Hippomedon.
At terram ambobus ſuper intulit Hippodamia
Agnati amborum Pœcilij genitrix:
Hæc illis qui buſta nouat,conditq. ſepulcrum,
Matris fratri & auo dona ſuprema dicans.

Ἄδηλον.

Ἑκτὸν ἐπ᾽ εἰκοστῷ πλήσας ἔτος Ἄβγαρος ἔνθα
Ταρχύθη. μοιρῶν ὡς ἐπέκλωσε μίτος.
Ὧι φθόνος ὡς ἄδικός τις ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς
Λυπήσας τε γένος καὶ φιλίους ἑτάρους.
Τύμβον δ᾽ Ἀντωνῖνος ἑῷ θέτο τοῦτον ἀδελφῷ,
Οἷσιν ὁ πρὶν βασιλεὺς Ἄβγαρος ἦν γενέτης.

Petrus Marionus.

Bis duò cum gemina emenſus trieteride luſtra
Abgarus hic (Parcæ ſic voluere) iacet.
Cui lucis rumpens exordia liuor iniquus
Æquales luctu perculit atque genus.
Hunc tumulum poſuit fratri Antoninus: vterque
Abgaro erat quondam rege parente ſatus.

Ἐκ τοῦ ς. τμήματος εἰς λεπτοὺς. Νικάρχου.

Τρεῖς λεπτοὶ ποτὲ δή ποτε περὶ λεπτοσύνης ἐμάχοντο

τίς

τίς προκριθεὶς εἴη λεπτ' ἐπιλεπτότατος.
Ὧν ὁ μὲν εἷς Ἕρμων μεγάλην ἐνεδείξατο τέχνην
καὶ διέδυ ῥαφίδος τρῆμα, λίνον κατέχων.
Δημᾶς δ' ἐκ τρώγλης βαίνων ἐς ἀράχνιον ἔστη.
Ἡ δ' ἀράχνη νήθουσ' αὐτὸν ἀπεκρέμασεν.
Σωσίπατρος δ' ἐβόησεν, ἐμὲ στεφανώσατ'. ἐγὼ γὰρ
εἰ βλέπομ' ἥττημαι. πνεῦμα γὰρ εἰμὶ μόνον.

Ex 2. lib. In minutos. Nicarchi.

B. Gu. interpr.

Tres dudum exiguis, exiguo de corpore, lite
Contendere, foret quis magis exiguus.
Vnus in his Hermon mirandam prodidit artem,
Et penetrauit acus per caua, lina trahens.
E nido veniens Demas ad aranea adhæſit:
Nens leue ſuſpendit pondus araneolus.
Soſipater clamat, quin palmam ceditis? ipſe
Si videor, vincor. Spiritus en modo ſum.

Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου. διαλογισμός.

Κλεινὸς Ἰωάννης. θνητὸς λέγε. γαμβρὸς ἀνάσσης.
θνητὸς ὅμως. γενεῆς ἄνθος Ἀναστασίου.
Θνητοῦ κἀκείνου. βίον ἔνδικος. οὐκ ἔτι τοῦτο
Θνητὸν ἔφης. ἀρεταὶ κρείσσονές εἰσι μόρου.

Iuliani Ægyptij de Ioanne qui Anaſtaſio Principi carus fuit. Dialogiſmus.

B. Gu.

Clarus Ioannes. Mortalis, dicito, Socrus
Auguſta huic fuit. & ſic periturus erat.

Flos

Flos & Anaſtaſij generis. Mortalis & ille:
Moribus at ſanctis. Non amplius addas
Mortalem. Virtus neſcia ſola mori.

Ἀδέσποτον.

Δυλκίτιον μὲν ἄνακτες ἄκρον βιότοιο πρὸς ὄλβον
ἤγαγον ἐξ ἀρετῆς, καὶ κλέος αἰθυπάτων.
Ὡς δὲ φύσις μιν ἔλυσεν ἀπὸ χθονὸς, ἀθάνατοι μὲν
αὐτὸν ἔχουσι θεοὶ, σῶμα δὲ σηκὸς ὅδε.

Incert.

B. Gu. Interpr.

Dulcitium dum vixit, opum ad faſtigia Reges
Vexere, & ſummæ culmen ad vſque domus.
Verum vbi diſſoluit corpus natura, beati
Hunc rapiunt ſuperi, marmora corpus habent.

Ἀδέσποτον.

Εἰ γένος εὐσεβέων ζώει μετὰ τέρμα βίοιο,
Ναιετάων κατὰ θυμὸν ἀνὰ στόμα φωτὸς ἑκάστου
Ἀνδρέα σὺ ζώεις, οὐ κάτθανες. ἀλλά σε χῶρος
Ἀμβροτὶς ἀθανάτων ἁγίων ὑπεδέξατο καμόντα.

Incerti. B. Gu. interpr.

Si genus innocuum vincit poſt fata ſuperſtes,
Cælituumq. animos inter verſatur & ora;
Andrea tu viuis, non occidis, & regio te
Immortalis habet, nil iam mortale timentem.

Θαλλοῦ.

Διστὰ φάη Μίλητε τεῆς βλαστήματα γαίης
Ἰταλὶς ἀκυμόρους ἀμφεκάλυψε κόνις.

Πέν-

Πένθεα δ᾽ ϛεφάνων ἤλλαξαν· λείψανα δ᾽ αὖ, αὖ
Ἔδρακες ἐν βαιῇ κάλπιδι κεύθόμενα.
Φεῦ πάϊα τριτάλαινα. πόθεν πάλιν, ἢ πότε τοίους
Ἀστέρας αὐχήσεις ἑλλάδι λαμπομένους;

Thalli. eodem B. Gu. interpr.

Fulgebant Milete tuæ duo ſidera terræ,
Italus occuluit mox tibi rapta cinis.
Frondis honor gemitũ peperit. nũc aſpicis, eheu,
Vrnula relliquias quas tibi parua refert.
Pro patria infelix. quando hæc tu rurſus & vnde
Lucida Cecropijs omnibus aſtra dabis?

Ἡγησίππου.

Τὴν ἐπὶ πυρκαϊῆς ἐνδέξια φασὶ κέλευθον
Ἑρμῆν τοὺς ἀγαθοὺς ἐς Ῥαδάμανθυν ἄγειν.
ᾗ καὶ ἀειζώοος Χαιρεστράτου οὐκ ἀδάκρυτος
Παῖς Ἡγησίλεω δῶμ᾽ Ἀΐδος κατέβη.

Hegeſippi. B. Gu. interpr.

Dextrum iter eſt Crebi ad ſedes: quo limite fertur
Ducere Mercurius ſub Rhadamanta pios.
Hac Hegeſilide Chæreſtrate, non ſine luctu
Egregius properat natus ad ima tuus.

Ἀδήλου.

Τοῦτό τι ἡμετέρης μνημήϊον ἐσθλὲ Σαβῖνε
Ἁ λίθος ἁ μικρά, τῆς μεγάλης φιλίης.
Αἰεὶ ζητήσω σε. σὺ δ᾽ εἰ θέμις ἐν φθιμένοισι
Τοῦ λήθης ἐπ᾽ ἐμοὶ μή τι πίῃς πόματος.

Interpr. B. Gu.

Hoc erit,heu, marmor noſtræ, mihi rapte Sabine
Exiguum eximiæ pignus amicitiæ.
Te quæram aſſiduus:tu,ſi potes, actus ad vmbras,
Me ſuper,haud lethes pocula dira bibas.

Ἄδηλον.

Ἐνθάδε τύμβος ἔχει θεουδέας ἀνέρας ἐσθλούς,
Θεῖον Ἰωάννην, τὸν πάνυ Θευδόσιον.
Ὧν ἀρετὴ πολύολβος ἐς οὐρανοῦ αὐγὰς ἦλθεν,
Καὶ φωτὸς μετόχους δεῖξεν ἀκηρασίου.

Interpr. B. Gu.

Hic tegit egregios heroas marmore eodem
Inclytum Ioannem, Theudoſiumq. lapis.
Nobilis illorum virtus cæli attigit orbes
Iamq. noui meritos luminis igne replet.

Καλλιμάχου.

Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος ὁ καὶ τάφος. οὐ μακρὰ λέξω.
Θῆρις Ἀρισταίου, κρής, ὕπ᾽ ἐμοὶ δολιχόν.

Callimachi. Tumulus loquitur. B. Gu.

Hoſpes erã breuior, tumulus breuis,& breue car-
Theris Ariſtæi, cres. mihi longa quies. (mẽ.

Εἰς Ἀδελφούς.

Ἀγαθίου.

Εὐτόλιος καὶ Παῦλος, ἀδελφεὼ ἄμφω ἐόντε
Ξυνὴν μὲν βιότου συζυγίην ἐχέτην,
Ξυνὰ δὲ καὶ μοίρης ἐχέτην λίνα, καὶ παρὰ θῖνα
Βοσπορίην, ξυνὴν ἀμφεβάλοντο κόνιν.

Οὐδὲ

Οὐδὲ γὰρ ἀλλήλοιν ζώειν ἀπάνευθε δυνάσθην,
Ἀλλὰ ξυντρεχέτην καὶ παρὰ Περσεφόνην.
Χαίρετον ὦ γλυκερὼ καὶ ὁμόφρονε. σήματι δ' ὑμέων
Ὤφελεν ἱδρύσθη βωμὸς ὁμοφροσύνας.

In Fratres Agathiæ. B. Gu.int.

Letoeus Paulo geminus, germana propago
Commune inter ſe vitæ habuere iugum.
Funeris & nacti communia iura, teguntur
Puluere communi litore Boſphorio.
Seiunctam haud poterant diuerſi degere vitam,
Sed vada Perſephones læti adiere ſimul.
Gaudete vnanimi: veſtro, par dulce, ſepulcro
Ara ſuperponi debet amicitiæ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δὶς δύ' ἀδελφειοὺς ἐπέχει τάφος. ἓν γὰρ ἐπέσχον
Ἦμαρ καὶ γενεῆς οἱ δύο καὶ θανάτου.

Eiuſdem. B. Gu. interpr.

Fratres vnus habet geminos lapis. Vnus vtrique
Principium vitæ ſol fuit atque necis.

Εἰς θάνατον καὶ θανόντας.

Παλλαδᾶ.

Σῶμα, πάθος ψυχῆς, ᾅδης, μοῖρ' ἄχθος, ἀνάγκην
Καὶ δῆμος κρατερὸς, καὶ κόλασις βασάνων.
Ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τοῦ σώματος, ὡς ἀπὸ δεσμιῶν
Τοῦ θανάτου, φεύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

Palladæ. B. Gu. interpr.

Corpus crux animi, carcer, mors, ſarcina, peſtis,
Viſq.

Viſq. furens populi, carnificumq. faces.
Aſt vbi prodierit mens libera, vincula rumpens
Mortis, in æternas ibit amica plagas.

Ἀδήλου.

Χαίρει τις Θεόδωρος, ἐπεὶ θάνον. ἄλλος ἐπ᾽ αὐτῷ
Χαιρήσει. θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

Interpr. B. Gu.

Quòd iaceo Theodorus, agit quis lætus, & alter
Lætus aget ſuper hoc. mors ſua quéque manet:

Ἀββιανοῦ.

Ἠὼς ἐξ ἠοῦς παραπέμπεται, εἶτ᾽ ἀμελούντων
Ἡμῶν, ἐξαίφνης ἥξει ὁ πορφύρεος:
καὶ τοὺς μὲν τήξας, τοὺς δ᾽ ὀπτήσας, ἐνίους δὲ
Φυσήσας ἄξει πάντας ἐς ἓν βάραθρον.

Incerti. B. Gu. interpr.

Aurora auroræ ſuccedit: at otia mundus
Dum trahit, ignaris mors inopina venit.
Nec ſors vna. Febri perit hic, tabe ille, tumeſcit
Ille cutim. Cunċti trudimur in barathrum.

Ἀδήλου.

Εἰς ἀΐδην ἰθεῖα κατήλυσις, εἴτ᾽ ἀπ᾽ Ἀθηνῶν
στείχεις, εἴτε νέκυς νείσεαι ἐκ Μερόης.
μὴ σέ γ᾽ ἀνιάτω πάτρης ἄπο τῆλε θανόντα.
Πάντοθεν εἷς ὁ φέρων εἰς ἀΐδην ἄνεμος.

Incerti. B. Gu. interpr.

Tartaream ad ſedem facilis deſcenſus, Athenis
Seu Meroë acceleres poſt tua fata gradum

Quid

Quid tibi mors grauior patria procul vrbe ſepul-
Vnus ad Elyſios vndique ventus agit. (to?

Παλλαδᾶ.

Οὐ ποιεῖ θάνατον μόνον ἡ φύσις. ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
καὶ πολλὴ παχύτης πολλάκις εἰργάσατο.
τοῦδ' ὁ τυραννήσας Διονύσιος Ἡρακλείας
τῆς ἐν τῷ Πόντῳ μάρτυς ὁ τοῦτο παθών.

Palladæ. B. Gu. interpr.

Exitium non ſola trahit natura, ſed orbi
Sæpe etiam peperit funera multus adeps.
Pontica ſit teſtis Dionyſius Heraclea
Rex tuus, hic tanto ſtratus ab hoſte iacet.

Ἀδηλον.

Πρὶν λαβὼν, ἀλλὰ μένω σε. μένεις δέ τε καὶ σύ τιν' ἄλλον.
Πάντας ὁμῶς θνητοὺς εἷς ἀΐδης δέχεται.

Incerti. B. Gu. interpr.

Præceſſi. maneo nunc te, quem pone ſequetur
Tertius. extinctos accipit vna domus.

Ἀδηλον.

Γῆ μὲν καὶ μήτηρ κικλήσκετο. γῆ με καλύπτει
καὶ νέκυν. οὐ κείνης ἥδε χερειοτέρη.
ἔσσομαι ἐν ταύτῃ δηρὸν χρόνον. ἐκ δέ με μητρὸς
ἥρπασεν ἠελίου καῦμα τὸ θερμότατον.
κεῖμαι δ' ξείνῃ ὑπὸ χερμάδι, μακρὰ γοηθεὶς.
Ἴναχος ἀπειθεὶς Κειναγόρου θεράπων.

Incerti. B. Gu. interpr.

Terra fuit genitrix, & me nunc terra iacentem
Oc-

Occulit: haud illa eſt altera deterior.

Hæc mihi longa quies, rapuit quem ſæua parenti
Febris, & ardenti ſole peruſta dies.
Nunc lateo externa multum defletus in vrna
Inachus, haud ſurdus Crinagoræ famulus.

Εἰς ἰατρούς. Λουκιλλίου.

Μάγνον ὅτ' εἰς Ἀΐδην κατέβη, τρομέων Ἀϊδωνεὺς
εἶπεν, ἀναστήσων ἤλυθε καὶ νέκυας.

In medicos. Lucillij.

B. Gu. interpr.

Magnus vbi ad Manes deſcendit, territus orcus,
Nunc ait extinctis vitaq. luxq. redit.

ΠΕΡΙΟΧΑΙ ΤΙΝΕΣ
γνωμικαὶ τῶν παλαιῶν κωμικῶν.

Sententiæ quædam ex veteribus Comicis pluribus verſibus comprehenſæ.

Ex Alexide.

Ἅπαντα τὰ ζητούμεν' ἐξευρίσκεται,
Ἂν μὴ προαποστῇς, μηδὲ τὸν πόνον φύγῃς.
Ὅπου γὰρ εὑρήκασιν ἄνθρωποί τινες
Μέρος τι τῶν θείων, τοσοῦτο τῷ τόπῳ
Ἀπέχοντες, ἄστρων ἐπιτολάς, δύσεις, τροπάς,
Ἔκλειψιν ἡλίου: τί τῶν κοινῶν τε καὶ
τῶν συγγενῶν δύναιτ' ἂν ἄνθρωπον φυγεῖν;

In-

Interpretatio.

Nil eſt quod inuenire tandem non queas,
Dummodo laboris non prius te tædeat.
Si namq. partem maximam cæleſtium
Reperere rerum diſſitarum tam procul
Aliqui homines, conuerſiones ſiderum,
Ortuſque, & occaſus (ita varios licet)
Solisq. defectum: quid? humana vlla res
Adeo latebit vt inueniri non queat?

Ex Amphide.

Ἐν οἷς ἂν ἀτυχήσῃ τις ἄνθρωπος τόποις,
Ἥκιστα τούτοις πλησιάζων ἥδεται.

Interpr.

Vbi quis vllum paſſus infortunium eſt,
Lubenter illum non propinquat ad locum.

Ex Anaxandride.

Οὔπι τὸ γῆράς ἐστιν (ὡς οἴει πάτερ)
Τῶν φορτίων μέγιστον, ἀλλ' ὃς ἂν φέρῃ
Ἀγνωμόνως, αὐτ' ἑαυτῷ ἐστιν αἴτιος.
Ὁ δ' εὐκόλως, ἐνίοτε κοιμίζειν ποιεῖ
Μεταλαμβάνων ἐπιδέξι' αὐτοῦ τὸν τρόπον,
Λύπην ἀφαιρῶν, ἡδονήν τε προστιθείς.

Interpr.

Non eſt ſenectus (vt tu opinaris pater)
Onus grauiſſimum: Sed impatientius
Qui fert, ſibi ipſe eſt auctor illius mali:
Patienter at qui, ſibi quietem comparat:

Dum dextere eius moribus ſe accommodat.
Nec ille ſolum detrahit moleſtiam,
Accerſit aliquam ſed voluptatem ſibi.

Ex Antiphane.

Ἐπὶ χρήμασι νῦν οὐκ ἔμπορος φρονεῖ μέγα,
ὧν ἐστι πάντων ἐνίοτ' ἄνεμος κύριος.

Interpr.

Mercator opibus inſolens tumet ſuis,
Quum dominus harum ſæpè ſit ventus tamen.

Ex eodem.

Τί δ' οὐχὶ θανάτου μισθοφόρος ὦ φίλτατε,
Ὃς ἕνεκα τοῦ ζῆν ἔρχετ' ἀποθανούμενος;

Interpr.

Nonne ille mortis eſt ſtipendiarius,
Qui morte quærit vnde poſſit viuere?

Ex Apollodoro.

Ἀλλὰ σχεδόν τι τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν
Εἴρηκας, ἐν φιλαργυρίᾳ γὰρ πάντ' ἔνι.

Interpr.

Id nempe dicis, omnium quod eſt caput
Malorum, auaritiam mihi quum nominas.

Ex eodem.

Ὅτι μειράκιον ἦν τοὺς ἀώρους ἤλεουν.
Νυνὶ δ' ὅταν γέροντος ἐκφορὰν ἴδω,
Κλαίω. πρὸς ἐμὲ γάρ ἐστι τοῦτο κεῖνο δ' οὔ.

Interpr.

Annis iuuentæ, fato acerbo quos rapi

Vide-

Videbam, eorum condoleſcebam vicem:
Nunc lacrymis ſenile funus proſequor,
Quod ſit eadem mihi via inſiſtenda mox.

Ex eodem.

Οὐδέποτ' ἀθυμεῖν τὸν κακῶς πράσσοντα δεῖ,
Ἄνδρες, τὰ βελτίω δὲ προσδοκᾶν ἀεί.

Interpr.

In miſerijs nullis labaſcere conuenit,
Meliora ſed ſperare ſemper affore.

Ex eodem.

Τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον,
Καὶ τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον ἐστὶ χωρεῖ,
Οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένει,
Ὃ περιέτρεψεν ἢ χρόνος τις ἢ φθόνος,
Ἐπὰν ἐπ' ἄκρον τις τοῦ καλῶς πράττειν δράμῃ.
Ἡ δὲ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα,
Τῷ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῆς ψυχῆς
Μέρει φέρεσθαι, μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν.
Κἂν γὰρ πέσῃ τις ἐξ ἐλάττονος μέρους,
Εὐπειρικὸν λυπηρὸν ἔχει τὴν δυσπραξίαν.
Ὄγκου δὲ μεγάλου πτῶμα γίγνεται μέγα.
Πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται
Σφάλλει δ' ἐκείνους οὓς ἂν ὑψώσῃ τύχη.

Interpr.

Habent perampla dona fortunæ metum,
Periculoq. non carent præluſtria:
Nec vlla celſa tuta ſunt mortalibus,

Quæ euertere vel inuidia, vel tempus ſolet,
Felicitatis culmen vbi quis attigit.
At tutior mediocritas in omnibus
Neque mente deprimente ſeſe ad humum nimis,
Neque contra in altum ſe efferente ſuperbius.
Namq. minus alto ſiquis è gradu cadat,
Celabitur facile eius infortunium:
Ingentis at molis ruina ingens erit.
Nam rebus obſtat inuidia prælustribus,
Subuertit & fortuna quos euexerit.

Ex Cratete.

Ὠνείδισας μοι γῆρας, ὡς κακὸν μέγα
Οὗ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἡ ζημία.
Οὗ πάντες ἐπιθυμοῦμεν, ἂν δ' ἔλθῃ ποτὲ
Ἀνιώμεθ' οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει
Τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ

Interpr.

Mihi ſenectutem obijcis, grande vt malum,
Qua non potitus, morte multatus fuit.
Quam cupimus omnes, conſecuti quam tamen
Dolemus. ingratum genus adeò ſumus.
Nam nullus adeò cupidus eſt vitæ, vt ſenex.

Ex Dionyſio.

Ἔπειτα δ' οὐδὲ τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι
Τοῖς οὐδὲν οὖσιν οὐδὲ εἷς ὅλως φθονεῖ.
Ἀεὶ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον.
Ἅπαν τὸ λίαν συνετὸν ἔσ' ἐπίφθονον.

Interpr.

Interpr.

Deinde tibi nec iſtud eſt notum ſatis,
Ijs qui nihil ſunt inuidere neminem?
At ſplendidis inuidia rebus eſt comes.
Hanc magna comitem habet itidem prudentia.

Ex Diphilo.

Ὁ συνιστορῶν αὑτῷ τι, κἂν ᾖ θρασύτατος,
Ἡ σύνεσις αὐτὸν δειλότατον εἶναι ποιεῖ.

Interpr.

Sibi conſcium, licet virum audaciſſimum,
Timidiſſimum facit ipſa conſcientia.

Ex eodem.

Ὅστις γὰρ αὐτὸς αὑτὸν οὐκ αἰσχύνεται
Συνειδόθ᾽ αὑτῷ φαῦλα διαπεπραγμένῳ,
Πῶς τόνγε μηδὲν εἰδότ᾽ αἰσχυνθήσεται;

Interpr.

Qui perpetrati conſcius ſibi mali,
Non erubeſcit ipſe ſeipſum tamen;
Quinam erubeſcet illius non conſcium?

Ex Menandro.

Ἀεὶ κράτιστόν ἐστι τἀληθῆ λέγειν
Ἐν παντὶ καιρῷ. τοῦτ᾽ ἐγὼ παρεγγυῶ
Εἰς ἀσφάλειαν τοῦ βίου πλεῖστον μέρος.

Interpr.

Eſt tempore omni vera proloqui optimum:
Hoc facere adhortor, quippe quod ſit roboris
Secure ad æuum tranſigendum maximi.

Ex eodem Men.

Ἀθανασία δ' οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἂν συναγάγῃς
Τὰ Ταντάλου τάλαντα ἱκανὰ λεγόμενα
Ἀλλ' ἀποθανῇ, καὶ ταῦτα καταλείψεις τινί.

Interpr.

Nulla fugiendæ mortis eſt ratio, licet
Tua ſeruet arca Tantali immenſas opes:
Sed coget alij cuncta mors relinquere.

Ex eodem Men.

Ἅπαντα τὰ ζῷ' ἐστὶ μακαριώτατα,
Καὶ νοῦν ἔχοντα μᾶλλον ἀνθρώπου πολύ.
Τὸν ὄνον ὁρᾶν ἔξεστι πρῶτα τουτονί,
Οὗτος κακοδαίμων ἐστὶν ὁμολογουμένως.
Τούτῳ κακὸν δι' αὐτὸν οὐδὲν γίγνεται,
Ἃ δ' ἡ φύσις δέδωκεν αὐτῷ, ταῦτ' ἔχει.
Ἡμεῖς δὲ χωρὶς τῆς ἀναγκαίας κακῶν
Αὐτοὶ παρ' αὐτῶν ἕτερα προσπορίζομεν.
Λυπούμεθ', ἂν πτάρῃ τις. ἂν εἴπῃ κακῶς,
Ὀργιζόμεθ'. ἂν ἴδῃ τις ἐνύπνιον, σφόδρα
Φοβούμεθ'. ἂν γλαὺξ ἀνακράγῃ, δεδοίκαμεν.
Ἀγωνίαι, δόξαι, φιλοτιμίαι, νόμοι,
Ἅπαντα ταῦτ' ἐπίθετα τῇ φύσει κακά.

Interpr.

Animantium vnumquodque feliciſſimum eſt,
Magisq. multo quam genus hominum ſapit.
Ac primum aſellum hunc intuere, ſi libet:
Sors eſt quidem illi (quis neget!) duriſſima;

Accerſit vllum nec ſibi tamen malum,
Perfert ſed illa ſola quæ natura dat.
Nos præter illud, quod neceſſitas vehit,
Nobiſmet ipſi adſciſcimus multum mali.
Si ſternuat quis, angimur: verba ob mala
Ira repente accendimur: ſi ſomnia
Sunt viſa cuiquam, nos metus ſtatim opprimit;
Audita ſi vox noctuæ, expaueſcimus.
Leges, placita, contentiones, ambitus:
Hæc cuncta naturam mala addita ad tuam.

Ex eodem Men.

Δεῖ τὸν πολίτην προστατεῖν αἱρούμενον,
Τὴν τοῦ λόγου μὲν δύναμιν οὐκ ἐπίφθονον,
Ἤθει δὲ χρηστῷ συγκεκραμένην ἔχειν.

Interpr.

Vrbis tenere qui gubernacula velit,
Hic ne inuidenda polleat facundia,
Sed quę probis ſit temperata moribus.

Ex eodem Men.

Εἰ γὰρ ἐγένου σὺ Τρόφιμε, τῶν πάντων μόνος,
Ὅτ' ἔτικτεν ἡ μήτηρ σ', ἐφ' ᾧτε διατελεῖν
Πράσσων ἃ βούλει, καὶ διατυχῶν ἀεί,
Καὶ τοῦτο τῶν θεῶν τις ὡμολόγησέ σοι,
Ὀρθῶς ἀγανακτεῖς· ἔστι γὰρ ἐψευσμένος,
Ἄτοπόν τε πεποίηκει. εἰ δ' ἐπὶ ταυτοῖς νόμοις
Ἐφ' οἷσπερ ἡμεῖς, ἔσπασας τὸν ἀέρα
Τὸν κοινὸν, ἵνα σοὶ καὶ βαρικώτερον λαλῶ.

Οἰστέον ἄμεινον ταῦτα, καὶ λογιστέον.
Τὸ δὲ κεφάλαιον τῶν λόγων, ἄνθρωπος εἶ,
Οὗ μεταβολὴν θᾶττον πρὸς ὕψος, καὶ πάλιν
Ταπεινότητα, ζῶον οὐδὲν λαμβάνει,
Καὶ μάλα δικαίως. ἀσθενέστατον γὰρ ὂν
Φύσει, μεγίστοις οἰκονομεῖται πράγμασιν,
Ὅταν πέσῃ δέ, πλεῖστα συντρίβει καλά.
Σὺ δ' οὔθ' ὑπερβάλλοντα Τρόφιμ' ἀπώλεσας
Ἀγαθά, τανυνῦ δ' ἐστὶ μέτριά σοι κακά.

Interpr.

A matris aluo Trophime ſi tu prodiens,
Hac lege in auras luminis receptus es,
Arbitrio beatus vt viuas tuo,
Et hoc ſpopondit quiſpiam Deum tibi;
Iraſceris iure: quoniam fallit fidem.
Sin lege eadem tu quoque aërem trahis
(Tragicè tibi vt loquar) homines qua cæteri;
Moderatius ſunt hæc ferenda, & lenius.
Nam verbo vt vno finiam, natus es homo,
Quo nullum animal obnoxium ſorti magis
Ipſum erigenti,& deprimenti poſtmodum.
Et iure: namq. eſt omnium infirmiſſimum,
Tamen implicari maximis rebus ſolet,
Ruinaq. eius multa conterit bona.
At tibi bona nec amiſſa ſunt ingentia,
Nec magna ſunt ò Trophime quæ pateris mala:
Mediocris ergo ſit tuus poſthac dolor.

Ex-

Ex eodem.

Εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῖν τῶν κακῶν ἦν φάρμακον,
Ἀεὶ θ' ὁ κλαύσας τοῦ πονεῖν ἐπαύετο.
Ἠλλαττόμεσθ' ἂν δάκρυα, δόντες χρυσίον.
Νῦν δ' οὐ προσέχει τὰ πράγματ', οὐδ' ἀποβλέπει
Εἰς ταῦτα, δέσποτ'. ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν,
Ἐάν τε κλαίῃς ἄν τε μὴ, πορεύεται.
Τί οὖν πλέον ποιοῦμεν; οὐδέν. ἡ λύπη δ' ἔχει
Ὥσπερ τὰ δένδρα τοῦ καρπὸν τὰ δάκρυα.

Interpr.

Malis mederi ſi valerent lacrymæ,
Et cogeretur mœror illis cedere,
Auro parandæ quolibet nobis forent.
Nunc res acerbæ nil morantur lacrymas:
Sed ſiue plores, ſiue non plores, ſuam
Vno tenore ſemper inſiſtunt viam.
Quid ergò prodeſt flere? nil: ſed lacrymas
Fert mœror, arbores ſuum vt fructum ferunt.

Ex eodem.

Ἔχω γὰρ πολλὴν οὐσίαν, καὶ πλούσιος
Καλοῦμ' ὑπὸ πάντων, μακάριος δ' ὑπ' οὐδενός.

Interpr.

Opes mihi ſunt plurimæ, & diues vocor
Ab omnibus, beatus à nullo tamen.

Ex eodem Men:

Μακάριος ὅστις οὐσίαν, καὶ νοῦν ἔχει.
Χρῆται γὰρ οὗτος εἰς ἃ δεῖ ταύτῃ καλῶς.

In-

Interpr.

Cui mens, opesq. ſunt ſimul, beatus eſt
Is namq. ritè ſolus illis vtitur.

Ex eodem Men.

Μέγιστόν ἐστιν ἄρα τοῖς ἐπταικόσι,
Τὸ παρόντας ἐγγὺς τοὺς συναλγοῦντας βλέπειν.

Interpr.

Aduerſa quum fors ingruit, tunc maximum eſt
Videre, noſtris condoleſcant qui malis.

Ex eodem Men.

Μὴ τοῦτο βλέψῃς, εἰ νεώτερος λέγω,
Ἀλλ' εἰ φρονοῦντος τοὺς λόγους ἀνδρὸς ἐρῶ.

Interpr.

Spectare noli, ſim ne iuuenis qui loquor,
Viri ſed vtrum verba ſapientis loquar.

Ex eodem Men.

Ἔνεγκ' ἀτυχίαν, καὶ βλάβην ἀσχημόνως.
Τοῦτ' ἔστιν ἀνδρὸς νοῦν ἔχοντος, οὐκ ἄνω
Ἀνασπάσαντα τὰς ὀφρῦς, οἴμοι λαλεῖν.
Ἀλλ' ὅς τὰ αὐτοῦ πράγματ' εὐκρατῶς φέροι.

Interpr.

Damna, & dolores fer modeſtè, & leniter.
Sapientis eſt iſtuc viri: non, hei mihi,
Clamare, caperata atque fronte tetrica,
Aduerſa ſed ferre patienter omnia.

Ex eodem Men.

Ἐξαιθὲν εἰσὶν οἱ δοκοῦντες εὐτυχεῖς,

Τὰδ'

Τὰ δ' ἔνδον εἰσὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι.

Interpr.

Foris beati, quos beatos credimus:
Nihil ſed intus differunt à cæteris.

Ex eodem Men.

Ἐὰν ἐν ἀγαθοῖς διανοούμενος τις ἂν
Ζητῇ τι κρεῖττον ὧν ἔχει, ζητεῖ κακά.

Interpr.

Bona poſſidere quiſquis & amicos poteſt,
Is melius aliquid ſi petit, malum petit.

Ex eodem Men.

Ὁ σκληρότατος πρὸς υἱὸν ἐν τῷ νουθετεῖν,
Τοῖς μὲν λόγοις πικρός ἐστι, τοῖς δ' ἔργοις πατήρ.

Interpr.

Valde in monendo ſiquis aſper filio,
Verbis acerbus eſt quidem, ſed re pater.

Ex eodem Men.

Ὁ φθονερὸς, αὑτῷ πολέμιος καθίσταται.
Αὐθαιρέτοις γὰρ συνέχεται λύπαις ἀεί.

Interpr.

Sibi hoſtis ipſi redditur vir inuidus,
Hunc namq. mœror, quem ſibi acceſſit, premit.

Ex eodem.

Ὅστις δὲ διαβολαῖσι πείθεται ταχὺ,
Ἤτοι πονηρὸς αὐτός ἐστι τοὺς τρόπους,
Ἢ παντάπασι παιδαρίου γνώμην ἔχει.

Interpr.

Interpr.

Qui præbet aurem credulam calumnijs ;
Vel ingenio is eſt præditus vir improbo,
Vel mentis haud plus quam puer quiuis, habet.

Ex eodem Men.

Οὐδ᾽ ἕνα δ᾽ ἔχοις ἰδεῖν ἂν, οὐδ᾽ εἰπεῖν, ὅτῳ
Οὐκ εἰσὶ πάπποι. πῶς γὰρ ἐγένοντ᾽ ἄν ποτε;
Εἰ μὴ λέγειν δ᾽ ἔχουσι τούτους, διά τινα
Τόπου μεταβολὴν, ἢ φίλων ἐρημίαν:
Τί τῶν λεγόντων εἰσὶ δυσγενέστεροι;

Interpr.

Haud vel videre, nominare vel queas
Auis carentem. natus etenim qui foret ?
Sin aliquis aut quòd prorſum amicis caruerit,
Sedesvè quod mutarit, hos dicere nequit;
Ignobilis ne ſit magis dicentibus?

Ex eodem Men.

Οὐδεὶς ἐφ᾽ αὑτοῦ τὰ κακὰ συνορᾷ Πάμφιλε
Σαφῶς, ἑτέρου δ᾽ ἀσχημονοῦντος ὄψεται.

Interpr.

Haud vllus in ſe vitia cernit, Pamphile,
At, indecorè quod agit alius, perſpicit.

Ex eodem Men.

Οὐκ ἔστιν ὀργῆς (ὡς ἔοικε) φάρμακον,
Ἀλλ᾽ ἢ λόγος σπουδαῖος ἀνθρώπου φίλου.

Interpr.

Iræ medela non (vt arbitror) alia,

Quàm

Quàm verba amici ex ore prodeuntia.

Ex eodem Men.

Οὔτ' ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον
Ῥᾷον κατασχεῖν, οὔτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον.

Interpr.

Retineri vt à te non poteſt iactus lapis,
Sic ore verba emiſſa quæ ſemel tuo.

Ex eodem Men.

Οὗτος κράτιστός ἐστ' ἀνὴρ ὦ Γοργία,
Ὅστις ἀδικεῖσθαι πλεῖστ' ἐπίσταται βροτῶν.

Interpr.

Exiſtimandus ille præſtantiſſimus,
Iniurias qui ferre nouit plurimas.

Ex eodem Men.

Οὐχ' αἱ τρίχες ποιοῦσιν αἱ λευκαὶ φρονεῖν,
Ἀλλ' ὁ τρόπος ἐνίων ἐστὶ τῇ φύσει γέρων.

Interpr.

Cani haud putandi cauſa ſunt prudentiæ,
Mores ſeniles ipſa ſed natura dat.

Ex eodem Men.

Πάντων ἰατρὸς τῶν ἀναγκαίων κακῶν
Χρόνος ἐστὶν οὗτος· καὶ σὲ νῦν ἰάσεται.

Interpr.

Quibuſlibet neceſſitas quæ dat, malis
Tempus medetur; & tibi id medebitur.

Ex eodem Men.

Πρὸς ἅπαντα δειλὸς ὁ πένης ἐστὶ πράγματα:

Καὶ πάντας αὐτοῦ καταφρονεῖν ὑπολαμβάνει.

Interpr.

Ad omne timidus pauper eſt negotium:
Nam ſe eſſe credit omnibus contemptui.

Ex eodem Men.

Περὶ χρημάτων λαλεῖς, ἀβεβαίου πράγματος.
Εἰ μὲν γὰρ οἶσθα ταῦτα παραμενοῦντά σοι
Ἅπαντα τὸν χρόνον, φύλαττε, μηδενὶ
Ἄλλῳ μεταδιδούς, αὐτὸς ὢν γε κύριος.
Εἰ μηδ' ἑαυτόν, τῆς τύχης δὲ πάντ' ἔχεις,
Τί ἂν φθονοίης, ὦ πάτερ, τούτων τινί;
Αὕτη γὰρ ἄλλῳ τυχὸν ἀναξίῳ τινὶ
Παρελομένη σοῦ, πάντα προσθήσει πάλιν.
Διόπερ ἐγώ σέ φημι δεῖν ὃν σὺ χρόνον
Εἶ κύριος, χρῆσθαί σε γενναίως, πάτερ,
Αὐτὸν ἐπικουρεῖν πᾶσιν, εὐπόρους ποιεῖν.
Ὡς ἂν δύνῃ πλείστους διὰ σαυτοῦ φίλους.
Τοῦτο γὰρ ἀθάνατον. κἂν ποτε πταίσας τύχῃς,
Ἐκεῖθεν ἔσται ταυτὸ τοῦτό σοι πάλιν.

Interpr.

Tibi ſermo de pecunijs: quæ eſt fluxa res.
Nam ſi manere poſſe perpetim ſcias;
Age, poſſide illas ſedulo reconditas:
Caue ne eas cum quopiam communices.
Sin vero earum ſola ſit ſors arbitra;
Quidni libenter ſingulis impertias?
Namq. ipſa forſitan tibi ereptas opes

Donabit

Donabit olim non merenti cuipiam.
Quantiſper ergo poſſides hæc, ô pater,
Conuerte in vſus nobiles, opem omnibus
Ferens, amicos atque ditans plurimos.
Namq. iſtud immortale: ſiq. olim excidas,
Eadem tibi inde ſuppetent rurſùm omnia.

Ex eodem Men.

Πλεονεξία μέγιστον ἀνθρώποις κακόν.
Οἱ γὰρ θέλοντες προσλαβεῖν τὰ τῶν πέλας,
Ἀποτυγχάνουσι πολλάκις νικώμενοι,
Τὰ δ' ἴδια προστιθέασι τοῖς ἀλλοτρίοις.

Interpr.

Cupido habendi aliena maximum malum.
Aliena namq. qui ſtudent adſciſcere,
Sæpè excidentes ſpe ſua, contrà bonis
Alius addunt ipſimet tandem ſua.

Ex eodem Men.

——— Τρία γάρ ἐστι δέσποτα,
Δι' ὧν ἅπαντα γίγνεται, ἢ κατὰ νόμους
Ἢ ταῖς ἀνάγκαις, ἢ γε τρίτον ἔθει τινί.

Interpr.

Ad res agendas his tribus compellimur,
Neceſſitate, lege, conſuetudine.

Ex eodem Men.

Τῷ μὲν τὸ σῶμα διακειμένῳ κακῶς
Χρεία ἐστὶν ἰατροῦ· τῷ δὲ τὴν ψυχήν, φίλου.
Λύπην γὰρ εὔνους οἶδε θεραπεύειν λόγος.

Interpr.

Interpr.

Quærendus ægro medicus eſt vt corpori,
Sic eſt amicus mentis ægritudini.
Nam verba amica ſunt medela commoda.

Ex eodem Men.

Ὤιμην ἐγὼ τοὺς πλουσίους, ὦ Φανία,
Οἷς μὴ τὸ δανείζεσθαι πρόσεστιν, οὐ στένειν
Τὰς νύκτας, οὐδὲ στρεφομένους ἄνω κάτω
Οἴμοι λέγειν, ἡδὺν δὲ καὶ πρᾶόν τινα
Ὕπνον καθεύδειν· ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινα.
Νυνὶ δὲ καὶ τοὺς μακαρίους καλουμένους
Ὑμᾶς ὁρῶ ποιοῦντας ἡμῖν ἐμφερῆ.

Interpr.

Exiſtimabam diuites, ò Phania,
Queis fœnerari non neceſſe, carpere
Somnum quietum, haud clamitantes, hei mihi,
Verſare ſe ſurſum, & deorſum noctibus;
Contingere ſed hæc pauperi tantummodo.
Nunc video vos quoque, qui beati nomine,
Eadem ſolere facere, quæ ſoliti ſumus.

Ex Nicoſtrato.

Εἰ τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ, καὶ ταχέως λαλεῖν
Ἦν τοῦ φρονεῖν παράσημον, αἱ χελιδόνες
Ἐλέγοντ' ἂν ἡμῶν σωφρονέστεραι πολύ.

Interpr.

Si funditare verba multa iugiter,
Et celeriter ſignum putas prudentiæ,

Prudentiores homine ſunt hirundines.

Ex Philemone.

Ἀεὶ τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει,
Φθόνον τε, κἀπήρειαν, καὶ μῖσος πολύ,
Πράγματά τε πολλὰ, καὶ ἀχλύσεις μυρίας,
Πράξεις τε πολλὰς, συλλογὰς τοῦ τοῦ βίου.
Εἶτα μετὰ ταῦτα δ' ὅτις ἀῤῥέθη θανὼν,
Ἄλλοις καταλείψας εἰς τρυφὴν τὴν οὐσίαν.
Ὅθεν πένεσθαι μᾶλλον ἡδέως ἔχω,
Ἔχειν τε μέτρια, κἀμέριμνον ζῆν βίον
Καὶ μήτ' ἔχειν με πλοῦτον, μήτε πράγματα.
Πᾶς γὰρ πένης ὢν μεγάλα κερδαίνει κακά.

Interpr.

Obnoxiæ ſunt plurimis opes malis,
Odioq. maximè, & inuidiæ, & opprobrijs,
Atque implicantur plurimis negotijs,
Quæ ferre curas, & moleſtias ſolent:
Poſt quas repentè diues ille mortuus
Alijs bona ſua linquit ad luxum omnia.
Mihi igitur eſt inopia multò gratior,
Exiguaq. inter, abſque curis viuere
Malo, opibus ac moleſtijs carens.
Eſt namq. quiſquis pauper, hoc habet lucri,
Ingentium exors quòd malorum victitat.

Ex eodem Phil.

Ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν, οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν,
Ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος, μὴ βούλεται.

Οὐδ᾽ ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέχεται,
Ἀλλ᾽ ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνειν,
Ἔχειν δυνάμενος, καὶ κρατεῖν ἀζημίως.
Οὐδ᾽ ὃς γε ταῦτα πάντα διαθηρώμενος,
Ἀλλ᾽ ὅστις ἄδολον γνησίαν τ᾽ ἔχων φύσιν,
Εἶναι δίκαιος, οὐ δοκεῖν εἶναι θέλει.

Interpr.

Iniuriam qui non facit, non protinus
Iuſtus: ſed ille qui poteſt, non vult tamen.
Manus nec ille qui ſuas paruo abſtinet,
Ingentia ſed impunè qui quum tollere
Sibiq. habere poſſit, animo temperat:
Immo nec ille, obſeruat iſta qui omnia,
Sed ille mente præditus qui candida,
Re iuſtus eſſe, non videri eſſe expetit.

Ex eodem Phil.

Ἄνθρωπον ὄντα ῥᾴδιον παραινέσαι
Ἐστὶν, ποιῆσαι δ᾽ αὐτὸν οὐχὶ ῥᾴδιον.

Interpr.

Alium quidem monere homo facilè poteſt,
Sed ipſe non facilè itidem illud fecerit.

Ex eodem Phil.

Ἥδιον οὐδὲν, οὐδὲ μουσικώτερον
Ἔστ᾽, ἢ δύνασθαι λοιδορούμενον φέρειν.
Ὁ λοιδορῶν γὰρ, ἂν ὁ λοιδορούμενος
Μὴ προσποιῆται, λοιδορεῖται ὁ λοιδορῶν.

Interpr.

Iucundior res nulla, nec concinnior,
Conuitiantem poſſe quam nobis, pati.
Conuitia etenim ſi tibi quis fecerit,
Id diſſimula: & ille ipſe tum qui fecerit
Tibi; facta; ſentiet ſibi conuitia.

Ex eodem Phil.

Μαινόμεθα πάντες, ὁπόταν ὀργιζάμεθα.
Τὸ γὰρ κατασχεῖν ἐστι τῆς ὀργῆς πόνος.

Interpr.

Omnes in ira corripit quidam furor:
Et continere magnus eſt iram labor.

Ex eodem Phil.

Μείζω τὰ κακὰ ποιοῦσι πολλοί, δέσποτα,
Αὐτοὶ δι' αὑτοὺς, ἢ πέφυκε τῇ φύσει.
Οἷον, τέθνηκεν υἱὸς, ἢ μήτηρ τινὶ,
Ἢ νὴ Δί' ἄλλων τῶν ἀναγκαίων γέ τις.
Εἰ μὲν λάβῃ τοῦτ' Ἀπέθανεν· ἄνθρωπος γὰρ ἦν.
Ἐὰν δ' ἀβίωτος ὁ βίος, οὐκέτ' ὄψομαι,
Ἀπόλωλεν, ἐν γ' ἑαυτῷ τοῦτ' ἐὰν σκοπῇ:
Πρὸς τοῖς κακοῖς αὐτὸς ἕτερα συλλέγει κακά.
Ὁ δὲ τῷ λογισμῷ ταῦτα παρ' ἑαυτῷ σκοπῶν,
Τὸ κακὸν ἀφαιρεῖται, ἀγαθὸν δὲ λαμβάνει.

Interpr.

Grauiora quam ſuapte natura forent,
O here, ſibimet plurimi reddunt mala.
Si namq. mortuus ſit alicui filius,

Materve ſit præcepta morte cuipiam,
Aut aliquis eius ex propinquorum grege,
Et cogitet ita, Mortem obijt, homo quippe erat:
Tantum eſt malum, quantum quod ante iã fuit.
At vero acerba vita dehinc futura mi eſt;
Non hunc videbo poſtmodum: perijt enim:
Hæc cogitare ſi quis intra ſe velit;
Adiungit ille noua prioribus mala.
Sin cuncta cum ratione quis perpenderit;
Malum quod inerat detrahens, bonum capit.

Ex eodem Phil.

Νὴ Δία τὸν μέγιστον, ὦ μέλε Σωσία,
Ἐγὼ τὸ πρότερον τοὺς πένητας ζῆν, μόνον
Ὀδυνωμένους· τὸν τῶν πλουσίων δὲ τὸν βίον
Ἱλαρόν τιν' εἶναι, καὶ φέρειν ἀθυμίαν.
Νῦν δ' ἀνδρῶν διαφέροντα τοῖς καθ' ἡμέραν
Δαπανήμασιν δὴ τὸν βίον ὁρῶ μόνον,
Λύπας δ' ἔχοντας μείζονας τοὺς μείζονας.

Interpr.

Ante arbitrabar Soſia moleſtijs
Vitam ſcatere pauperum tantummodo,
At diuites hilariter æuum degere;
Sed vitam eorum video ſolis ſumptibus
Differre, ſiunt qui diebus ſingulis,
Maiore maiorem & moleſtia premi.

Ex eodem Phil.

Οὐκ ἂν δύναιο, μὴ γενέσθαι, δέσποτα,

Ἄνθρω·

Ἄνθρωπος, ὢν ἄνθρωπος, ἄλλως ἂν βοᾷς.
Τὸν ζῶντ᾽ ἀνάγκη πόλλ᾽ ἔχειν ἐστὶν κακά.

Interpr.

Quum ſis homo, ò here, non potes nó eſſe homo.
Fruſtra ergo quereris nam neceſſe eſt omnibus
Mala perpeti, dum vixerint, quamplurima.

Ex eodem Phil.

Οὐκ ἔστιν οὔτε ζωγράφος μὰ τοὺς θεούς,
Οὔτ᾽ ἀνδριαντοποιὸς, ὅστις ἂν πλάσαι
Κάλλος τοιοῦτον οἷον ἡ ἀλήθει᾽ ἔχει.

Interpr.

Haud arte tantam pictor vllus aſſequi,
Statuariuſve pulchritudinem queat,
Tantum & decorem, veritatis quantus eſt.

Ex eodem Phil.

Πάντ᾽ ἐστὶν ἐξευρεῖν, ἐὰν μὴ τὸν πόνον
φεύγῃ τις, ὃς πρόσεστι τοῖς ζητουμένοις.

Interpr.

Nil eſt quod inuenire non queas, modo
Perferre quærendi velis moleſtiam.

Ex eodem Phil.

Τὸ ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ, οὐ μάτην εὖ ἴσθ᾽ ὅτι
Τὸ ῥῆμα τοῦτο δόξαν ἐν Δελφοῖς ἔχει.

Interpr.

Cognoſce teipſum, iure verba hæc optimo
Celebritatem adepta Delphis maximam.

Ex eodem Phil.

Τὸν μὴ λέγοντα τῶν δεόντων μηδὲ ἕν,
Μακρὸν νόμιζε, κἂν δύ' εἴπῃ συλλαβάς.
Τὸν δ' εὖ λέγοντα, μὴ νόμιζ' εἶναι μακρὸν,
Μηδ' ἂν σφόδρ' εἴπῃ πολλὰ καὶ πολὺν χρόνον.
Τεκμήειον δὲ τοῦδε τὸν Ὅμηρον λαβέ.
Οὗτος γὰρ ἡμῖν μυριάδας ἐπῶν γράφει,
Ἀλλ' οὐδὲ εἷς Ὅμηρον εἴρηκεν μακρόν.

Interpr.

Qui non loquetur vlla quæ ſint vſui,
Multiloquus hic exiſtimetur vir tibi,
Licet duarum ſyllabarum ſermo ſit.
Contra loquetur ſiquis apta, plurima
Quamuis loquatur, & trahat longam moram,
Ne multiloquus hic cenſeatur vir tibi.
Exemplo Homerus eſſe vel ſolus poteſt:
Nam verſuum tot ſcripſerit quum millia,
Multiloquus eſt vocatus vnquam nemini.

Ex eodem Phil.

Ὡς ἡδέως μοι γέγονε τὰ πρότερα κακά.
Εἰ μὴ τότ' ἐπόνουν, νῦν ἂν οὐκ εὐφραινόμην.

Interpr.

Quantæ priora ſunt voluptati mala?
Non fruerer illa, ni laboraſſem antea.

Ex eodem Phil.

Ὦ βίου μακάρια πάντα καὶ τρισόλβια
Τὰ θηρί', οἷς οὐκ ἔστι περὶ τούτων λόγος,

Οὐ

Οὔτ' εἰς ἔλεγχον αὐτῶν οὐδὲν ἔρχεται,
Οὔτ' ἄλλο τοιοῦτ' οὐδέν ἐστ' αὐτοῖς κακὸν
Ἐπακτόν. ἣν δ' ἂν εἰσενέγκηται φύσιν
Ἕκαστον, αὐθὺς καὶ νόμον ταύτην ἔχει.
Ἡμεῖς δ' ἀβίωτον ζῶμεν ἄνθρωποι βίον
Δουλεύομεν δόξαισιν, εὑρόντες νόμους.
Προγόνοισιν, ἐγγόνοισιν, οὐκ ἔστ' ἀποτυχεῖν
Κακοῦ, πρόφασιν δ' ἀεί τιν' ἐξευρίσκομεν.

Interpr.

O ter beata cuncta, ter felicia
Animantia, quibus nulla de iſtis verba ſunt,
Nec quicquam eorum examinatur omnium:
Nec aliud illis quod ſibi accerſiuerint,
Malum eſt: ſed vnumquodque quā genitū attulit
Naturam, ea, ceu lege, protinus vtitur.
Vitalis at non vita nobis viuitur,
Dum legibus ſeruimus, atque plurimis
Opinionibus, ſimulq. poſteris,
Maioribuſque. quinam fiet (obſecro)
Non conſequamur vt nouum ſemper malum,
Cauſam inuenimus dum ſemper mali nouam?

Ex Philemone.

Οὐκ ἔστιν ἡμῖν οὐδεμία τύχη θεός,
Οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ ταὐτόματον ὃ γίγνεται
Ὡς ἔτυχ' ἑκάστῳ, προσαγορεύεται τύχη.

Interpr.

Fortuna nulla eſt vſpiam nobis Deus:

Sed quidquid homini forte contingit, ſolet
Fortuna id omne paſſim nuncuparier.

Huc alluſiſſe videtur Iuuenalis.

Nullum numen abeſt, ſi ſit prudentia. ſed nos
Te facimus Fortuna Deum, cæloq. locamus.

Ex Philippide.

Ὅταν ἀτυχεῖν σοι συμπέσῃ τι, δέσποτα,
Εὐριπίδου μνήσθητι σὺ καὶ ῥᾴων ἔσῃ.
Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
Εἶναι δ' ὑπόλαβε καὶ σὲ τῶν πολλῶν ἕνα.

Interpr.

Aduerſa tibi ſi fortè ſors here ingruat,
Euripidis memento, mœrorem vt leues.
Beatus omni ex parte nullus vſpiam.
Vnum eſſe de multis putato te quoque.

Ex Poſidippo.

Ἔργον γε λύπην ἐκφυγεῖν· ἡ δ' ἡμέρα
Ἀεί τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρει.

Interpr.

Difficile mœrorem effugere: dies enim
Subinde curas procreat nobis nouas.

Ex Sotade.

Εἰ καὶ βασιλεὺς πέφυκας, ὡς θνητὸς ἄκουσον.
Ἂν μακρὰ πτύῃς, φλέγματι περισσῷ.
Ἂν δ' ἱματίζῃς, ταῦτα πρὸ σοῦ πρόβατον εἶχεν.
Ἂν χρυσοφορῇς, τοῦτο τύχης ἐστὶν ἔπαρμα.
Ἂν πλούσιος ᾖς, τοῦτο χρόνου ἄδικος ἰσχύς.
Ἂν ἀλαζονῇς, τοῦτ' ἀνοίας ἐστὶ φρύαγμα
Ἂν ᾖ σωφρονῇς, τοῦτο θεῶν δῶρον ὑπάρχει.
Ἡ σωφροσύνη παρέστιν, ἐὰν μετρῇς σεαυτόν.

Interpr.

Rex ſis licet, mortalis audias tamen.
Si grande deſpuis, tibi pituita ineſt.
Pulchroſne pannos indueris? hos ante te
Ouicula tulerat. at es auro ſplendidus?
Fortuna in iſtum nempe te extulit gradum.
Es diues? id iniqua eſt potentia temporis.
Es inſolens? fremere facit te amentia.
At es modeſtus? hoc Deum munus puta.
Modeſtia autem vera tunc erit tibi,
Si metiare te, pede ac modulo tuo.

Ex Timocle.

Ὦ τᾶν ἄκουσον, ἤν τι σοι δοκῶ λέγειν.
Ἄνθρωπός ἐστι ζῷον ἐπίπονον φύσει,
Καὶ πολλὰ λυπηρὰ ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.
Παραψυχὰς οὖν φροντίδων ἀνεύρετο

Ταύτας

Ταύτας· ὁ γὰρ νοῦς τὴν ἰδίαν λήθην λαβὼν
Πρὸς ἀλλοτρίῳ τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει,
Μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε, παιδευθεὶς θ' ἅμα.
Τοὺς γὰρ τραγῳδοὺς πρῶτον εἰ βούλει, σκόπει,
Ὡς ὠφελοῦσι πάντας. ὁ μὲν γὰρ ὢν πένης,
Πτωχότερον αὐτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον
Γενόμενον, ἤδη τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει.
Ὁ νοσῶν δὲ μανικῶς, Ἀλκμαίων' ἐσκέψατο.
Ὀφθαλμιᾷ τις; Οἰδίπουν εἶδε τυφλόν.
Τέθνηκέ τῳ παῖς; ἡ Νιόβη κεκούφικε.
Χωλός τις ἐστί; τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ.
Γέρων τις ἀτυχεῖ; κατέμαθε τὸν Οἰνέα.
Ἅπαντα γὰρ τὰ μείζον' ἢ πέπονθέ τις
Ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος,
Τὰς αὐτὸς αὑτοῦ συμφορὰς ῥᾷον φέρει.

Interpr.

Aduerte quæſo, num quod ex vſu eſt loquar.
Eſt calamitoſum animal ſua natura homo,
Multasq. ſecum vita fert moleſtias.
Mali leuamen repperit ſed hoc ſui;
Vt calamitatis immemor iam mens ſuæ,
Habensq. ab alieno malo ſolatia,
Documenta capiat recreata paululum.
Primum tragœdi quanta commoda afferant,
Perpende ſodes. ſiquis eſt pauperculus,
Maiore preſſum ſi videbit Telephum

Men-

Mendicitate, lenius ſuam feret
Mendicitatem: inſanus eſtne quiſpiam?
Furioſum is Alemæona proponit ſibi.
Captus quis oculis? aſpicit cæcum Oedipum.
Gnatus obijt? Niobe dabit ſolatium.
Claudus aliquisne eſt? is Philoctetem aſpicit.
Miſer aliquis ſenex? tuetur Oeneum.
Alterius etenim quiſquis ærumnas viri
Eſſe grauiores viderit, quam ſint ſuæ,
Animo æquiore miſerias feret ſuas.

ΓΝΩΜΑΙ ΜΟΝΟ-
ΣΤΙΧΟΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ
ΕΚ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ Ποιητῶν.

Εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας

ΑΝΗΡ δὲ χρηστὸς, χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε.
Γνώμης γὰρ ἐσθλῆς ἔργα χρηστὰ γίγνεται.
Ἐσθλῷ γὰρ ἀνδρὶ ἐσθλὰ καὶ δίδοι Θεός.
Ζηλωτὸν ἐσθλὸν ἄνδρα, καὶ τὸν σώφρονα.
Ἤθους δὲ βάσανος ἐστὶν ἀνθρώποις χρόνος.

Εἰς ἁμαρτίαν.

Αἰσχρὸν δὲ μηδὲν πράττε, μηδὲ μάνθανε.
Δὶς ἐξαμαρτεῖν ταυτὸν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ.
Ἔργων πονηρῶν χεῖρ' ἐλευθέραν ἔχε.

Εἰς ἀνάγκην.

Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πάντα δουλοῦται ταχύ.

Εἰς ἀρετήν.

Ἃ μὴ προσήκει, μήτ' ἄκουε, μήθ' ὅρα.

SENTENTIAE
MONOSTICHAE

Ideſt ſingulæ ſingulis verſibus comprehenſæ: quæ magna ex parte Menandri putantur ordine Alphabeti diſpoſitæ.

Petro Mariono Eugubino, interprete.
In viros bonos.

BONOS viros odiſſe vir bonus nequit.
Opus bonum de mente procedit bona.
Bono viro bona quoque largitur Deus.
Imitare iuſtos, atque ſapientes viros.
Latentia hominum tempus ingenia indicat.

De peccato.

Ne turpe quicquam peragere, ne diſcas quidem.
eccare idipſum bis, ſapientis haud viri eſt.
uras ab omni ſcelere fac habeas manus.

De neceſſitate.

Neceſſitati cuncta ſubiguntur breui.

De virtute.

Neque audias, neque videas quæ non decet.

Corpus

Βέλτιόν ἐστι σῶμα γ' ἢ ψυχὴν νοσεῖν.
Εὔτακτον εἶναι τ' ἀλλότρια δειπνοῦντα δεῖ.
Ἐλευθέρου γὰρ ἀνδρὸς τ' ἀληθῆ λέγειν.
Ἐλεύθερον φύλασσε τὸν σαυτοῦ τρόπον
Καλὸν φύουσι καρπὸν οἱ σεμνοὶ τρόποι.
Καρπὸς δ' ἀγαθός ἐστιν εὔτακτος βίος.
Λαβὲ πρόνοιαν τοῦ προσήκοντος βίου.
Ὅπλον μέγιστόν ἐστιν ἡ ῥετὴ βροτοῖς
Σαυτὸν φύλαττε τοῖς τρόποις ἐλεύθερον
Ταμεῖον ἀρετῆς ἐστι σωφροσύνη μόνη.
Ψυχῆς ἐπιμελοῦ τῆς σεαυτοῦ, καθὰ δύνῃ.

Εἰς εὐχαριστίαν καὶ ἀχαριστίαν.

Ἀχάριστος ὅστις εὖ παθὼν ἀμνημονεῖ
Καλὸν δὲ θησαύρισμα κειμένη χάρις
Μετὰ τὴν δόσιν, τάχιστα γηράσκει χάρις.
Χάριν λαβὼν εὔκαιρον, ἐν καιρῷ δίδου
Χάριν χαρίζου καθ' ὅσον ἰσχύεις ὅμως.
Χάριτας δικαίας καὶ δίδου, καὶ λάμβανε.
Χάριν λαβὼν μέμνησο, καὶ δοὺς ἐπιλάθου.

Εἰς βασιλέα.

Ἀρχῆς τετυχὼς ἴσθι ταύτης ἄξιος
Εἰκὼν δὲ βασιλεύς ἐστιν ἔμψυχος θεοῦ.

Εἰς βίον.

Βιοῖ μὲν οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται βίον
Βίος ἐστὶν, ἄν τις τῷ βίῳ χαίρῃ βιῶν.
Βίος βίου δεόμενος οὐκ ἔστιν βίος.
Τῦ πάντα πίπτει, καὶ πάλιν κομίζεται

Corpus magis languere, quam mentem expedit,
Modeſtum oportet eſſe cenantem foris.
Os vera promere hominis ingenui ſolet.
Fac liberum cuſtodias animum tuum.
Fructus beatos afferunt mores graues.
Rectè inſtitutæ fructus eſt vitæ bonus.
Vt vitam honeſtè tranſigas, curam gere.
Virtus, ahenus clypeus eſt mortalibus.
Fac moribus te liberum cuſtodias.
Eſt temperantia vna virtutis penus.
Animi tui pro viribus curam gere.

De grati animi officio.

Ingratus eſt beneficij accepti immemor.
Theſaurus eſt beneficium poſitum bene.
Poſtquam tributa eſt, cito ſeneſcit gratia.
Beneficia cito accepta fac reddas cito.
Fac ſis beneficus omnibus quantum potes.
Honeſta da beneficia, atque itidem accipe.
Datæ immemor ſis gratiæ, acceptæ memor.

De Rege.

Regno eſto dignus, quiſquis es populos regens.
Eſt viua rex imago regnantis Dei.

De vita.

Nulli quod optat ducitur vitæ genus.
Eſt vita vitam poſſe viuentem frui.
Non eſt vocanda vita, quæ victu indiget.
Cuncta parit, ad ſe rurſus & tellus trahit.

Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.
Οὐκ ἔστι βίον εὑρεῖν ἄλυπον ἐν οὐδενί.
Τυφλὸν δὲ καὶ δύστηνον ἀνθρώποις βίος.
Τὸ ζῆν ἀλύπως, ἀνδρός ἐστιν εὐτυχοῦς.
Ὡς ἡδὺς ὁ βίος, ἄν τις αὐτὸν μὴ μάθῃ.

Εἰς βοήθειαν.

Ἀνὴρ γὰρ ἄνδρα, καὶ πόλις σώζει πόλιν.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλός τε δάκτυλον.

Εἰς βουλὴν καὶ ἀβουλίαν.

Ἀνὴρ ἄβουλος εἰς κενὸν μοχθεῖ τρέχων.
Ἀβουλίᾳ γὰρ πολλὰ βλάπτονται βροτοί.
Ἀνὴρ ἄβουλος ἡδοναῖς θηρεύεται.
Βουλῆς γὰρ ὀρθῆς οὐδὲν ἀσφαλέστερον.
Βουλὴν δὲ παντὸς πράγματος προλάμβανε.
Ἐν νυκτὶ βουλὴ τοῖς σοφοῖσι γίγνεται.
Ἱερὸν ἀληθῶς ἐστιν ἡ συμβουλία.
Σύμβουλος ἐσθλὸς μὴ κακὸς γίγνου φίλοις.
Σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς προσδέχου συμβουλίαν.
Σοφὴ σοφῶν γὰρ γίγνεται συμβουλία.
Σύμβουλος ἴσθι τῶν ἀγαθῶν μὴ τῶν κακῶν.

Εἰς γάμον.

Ἄλυπον ἕξεις τὸν βίον, χωρὶς γάμου.
Γαμεῖν δὲ μέλλων, βλέψον εἰς τοὺς γείτονας.
Ἦθος προκρίνειν χρημάτων γαμοῦντα δεῖ.
Νόμιζε γήμας δοῦλος εἶναι τῷ βίῳ.
Ὡς τρισκακοδαίμων, ὅστις ἂν πένης γαμεῖ.

Si quo modo vis non potes, viue vt potes.
Læto per omnia viuere haud cuiquam datur.
Vita hominis eſt cæca, & miſerijs obruta.
Curis carentem viuere, felicis viri eſt.
Vt vita dulcis eſt, eam ni noueris?

De auxilio.

Homo ſeruat hominem, ciuitatem ciuitas,
Manus manum digitumq. digitus abluit.

De conſilio & imprudentia.

Stulti labor currentis in ventos abit.
Patiuntur homines multa ob imprudentiam.
Stultus homo, præceps in voluptates ruit.
Nil tutius meliusq. conſilio bono.
Aggredere capto cuncta conſilio prius.
Sapientibus de nocte conſilium oritur.
Res ſacra dici iure conſilium poteſt.
Conſultor eſto bonus amicis, non malus.
Sapiente ab homine capere conſilium ſtude,
Sapiens enim à ſapiente conſilium oritur.
Ne mala velis ſuadere ſed tantum bona.

De coniugio.

Vitam quietam tranſiges expers tori.
Ducturus vxorem intuere proximos.
Præferre mores cenſibus ſponſum decet.
Fac te eſſe ſeruum, quiſquis es coniux, putes.
O ter miſer, qui pauper vxorem capit.

Εἰς γέλωτα.

Γέλως ἄκαιρος ἐν βροτοῖς δεινὸν κακόν.
Γελᾷ δ' ὁ μωρὸς κἄν τι μὴ γελοῖον ᾖ.

Εἰς γῆρας.

Ἅπαντ' ἀφανίζει γῆρας ἰσχὺν σώματος.
Γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων.
Ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας αἰεὶ κατατίθου.
Ἥξει τὸ γῆρας πᾶσαν αἰτίαν φέρον.
Καλὸν τὸ γηρᾶν καὶ τὸ μὴ γηρᾶν πάλιν.
Ὁμιλίας δὲ τὰς γεραιτέρας φίλει.
Φοβοῦ τὸ γῆρας· οὐ γὰρ ἔρχεται μόνον.
Χαλεπὸν τὸ γῆράς ἐστιν ἀνθρώποις βάρος.

Εἰς γονεῖς.

Βούλου γονεῖς πρὸ παντὸς ἐν τιμαῖς ἔχειν.
Γονεῖς δὲ τίμα, καὶ φίλους εὐεργέτει.
Ἔλπιζε τιμῶν τοὺς γονεῖς πράξειν καλῶς.
Ἱκανῶς βιώσεις γηροβοσκῶν τοὺς γονεῖς.
Νόμιζε σαυτοῦ τοὺς γονεῖς εἶναι θεούς.
Πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ.

Εἰς δῆμον.

Ἰσχυρὸν ὄχλος ἐστὶν, οὐκ ἔχει δὲ νοῦν.

Εἰς δίκαιον.

Ἀνδρὸς δικαίου καρπὸς οὐκ ἀπόλλυται.
Ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν,
Ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος, οὐ βούλεται.
Βάδιζε τὴν δ' εὐθεῖαν, ἵνα δίκαιος ᾖς.
Βίου δικαίου γίγνεται τέλος καλόν.

De riſu.

Alienus homini riſus eſt ingens malum.
Ridere ſtulti elt; nil vbi eſt, quod rideas.

De ſenectute.

Omnes ſenectus corporis vires necat.
Sententiæ præſtare ſeniorum ſolent,
Fac iugiter viaticum ſenio pares.
Veniet ſenecta agmen querelarum trahens.
Præſtat ſeneſcere itemq. non ſeneſcere
Fac grata ſint colloquia ſeniorum tibi.
Time ſenectam; non enim ſola aduenit.
Miſerum ſenecta pondus eſt mortalibus.

De parentibus.

Parentibus reuerentiam in primis habe.
Pius in parentes eſto, in amicos beneficus.
Pius in parentes candidos ſpera dies.
Alens parentes, proſperos annos ages.
Fac tibi parentes eſſe Diuorum loco.
In filium haud iraſcitur bonus pater.

In populum.

Robuſta res eſt, mente ſed populus caret.

De iuſto.

Fructus viri innocentis haud vmquam perit.
Iuſtus vir eſt non omnis iniuſta haud agens,
Sed qui poteſt iniuſta agere, nec vult tamen.
Incede recta ſemita, ſi iuſtus es.
Vita ex honeſta gignitur finis bonus.

Δίκαιος ἴσθ' ἵνα καὶ δικαίων δὴ τύχῃς.
Δίκαια δράσας, σύμμαχον τεύξῃ θεοῦ.
Κεῖνειν δίκαιον μὴ τὸ συμφέρον θέλε.
Πρὸς εὖ λέγοντας οὐδὲν αὐτὸς πεῖν ἔχω.
Τρόπος δίκαιος κτῆμα τιμιώτατον.

Εἰς δόξαν.

Καλῶς ἀκούειν μᾶλλον ἢ πλουτεῖν θέλε.
Κενῆς δὲ δόξης οὐδὲν ἀθλιώτερον.

Εἰς δούλους.

Εἷς ἐστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.
Λυπεῖ με δοῦλος δεσπότου μεῖζον φρονῶν.
Ὡς ἡδὺ δούλῳ δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν.

Εἰς δυστυχίαν.

Δρυὸς πεσούσης, πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.
Δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς.
Ἐπ' ἀνδρὶ δυστυχοῦντι μὴ πλάσῃς κακόν.
Ἐξ ἡδονῆς γὰρ φύεται τὸ δυστυχεῖν.
Μὴ 'μβαινε δυστυχοῦντι. κοινὴ γὰρ τύχη.
Μηδέ ποτε σαυτὸν δυστυχῶν ἀπελπίσῃς.
Νόμιζε κοινὰ πάντα δυστυχήματα.
Τῶν δυστυχούντων εὐτυχὴς οὐδεὶς φίλος.

Εἰς ἐγκράτειαν.

Γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν.
Ἡ κοιλία καὶ πολλὰ χαρεῖ, κ' ὀλίγα.

Εἰς ἐλπίδας.

Ἀνὴρ ἀτυχῶν δὲ σώζεται ταῖς ἐλπίσιν.
Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν.

Ἐλπι-

Sis iuſtus, vt ſint fata iuſtorum tibi.
Si iuſta ages; iuuante gaudebis Deo.
Præferre honeſta ſemper vtilibus velis.
Nil habeo contradicere loquenti bene.
Iuſtitia præſtantiſſima eſt poſſeſſio.

De gloria.

Audire potius bene, quam ditari ſtude.
Eſt gloria infelicius vana nihil.

De ſeruis.

Totius vnus ſeruus eſt dominus domus.
Me ſeruus angit, qui magis domino ſapit.
Seruo benigni vt dulce ſeruitium eſt heri?

In calamitatem.

Quercu cadente quiſque ligna colligit,
Alios beatos eſſe, & hos miſeros decet.
Ne crimen addas inſuper miſero, caue.
Fons eſt voluptas omnis infortunij.
Miſero caue inſultare: ſors communis eſt.
Ne nactus infortunia deſperes caue.
Omnes miſerias eſſe communes puta.
Miſeris amicus nullus eſt felicium.

De temperantia.

Omnem domare ventris ingluuiem ſtude.
Et multa ſimul, & pauca venter excipit.

In ſpem.

Spes eſſe miſeris tabula naufragij ſolet.
Spes alere ſtultos vana mortales ſolet.

Ἔλπιζε πάντα μέχρι γήρως θνητὸς ὤν.

Εἰς ἔπαινον.

Ὑπὲρ σεαυτοῦ μὴ φερέσῃς ἐγκώμια.
Φίλων ἔπαινον μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε.

Εἰς εὐγενῆ.

Ἀνὴρ ἄριστος οὐκ ἂν εἴη δυσγενής.

Εἰς εὐτυχίαν.

Δίκαιον εὖ πράττοντα μεμνῆσθαι θεοῦ.
Κοινὸν δὲ καλόν ἐστι χρηστὸς εὐτυχῶν.
Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
Πολλοὶ μὲν εὐτυχοῦσιν, οὐ φρονοῦσι δέ.
Τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν.
Τῷ γὰρ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.
Τῶν εὐτυχούντων πάντες εἰσὶ συγγενεῖς.
Ὡς εὐκόλως πίπτουσιν αἱ λαμπραὶ τύχαι.

Εἰς εὐσέβειαν.

Θνητὸς πεφυκὼς μὴ φρονῇς ὑπέρθεα.
Θεὸν σέβου καὶ πάντα πράξεις ἐνθέως.
Ὑπὲρ εὐσεβείας καὶ λάλει, καὶ μάνθανε.

Εἰς εὐχήν.

Εὐχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκοος θεός.

Εἰς ἔχθραν,

Ἀθάνατον ἔχθραν μὴ φύλαττε θνητὸς ὤν.
Ἐχθροῖς ἀπιστῶν οὔ ποτ' ἂν πάθοις βλάβην.

Εἰς ζωήν.

Ζῆν βουλόμενος μὴ πράττε θανάτου ἄξια.
Ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν μὴ φθονούσης τῆς τύχης.

Vſque ad ſenectam ſpera omnia, quũ ſis homo.

In laudationem.

Super teipſo ne ſtruas præconia.
Potius amici, quam tuas laudes refer.

In nobilem.

Vir optimus non eſſe plebeius queat;

De felicitate.

Iuſtum & pium eſt meminiſſe felicem Dei.
Felix bonus, commune cunctorum bonum eſt.
Nulli per omnia eſſe felici licet.
Fortuna multis, mens bona at paucis adeſt.
Et ſapere vulgus, quiſquis eſt felix, putat.
Eſt patria omnis terra felici viro.
Felicium omnes eſſe cognati volunt.
Heu proſperæ quàm facilè fortunæ labant?

De pietate.

Sublime nimium ſapere mortalis, caue.
Deum colas, & cuncta ages diuinitus.
Quæ ſunt pietatis, dicere & loqui velis.

In precationem.

Haud precibus aures obſerat iuſtis Deus.

In ſimultatem.

Mortalis odia ne gere immortalia.
Fallere nunquam non habens hoſti fidem.

De vita.

Ne morte digna admitte, ſi vitam cupis
Viuere facit quàm dulce fortunæ fauor?

Εἰς ἡδονήν.

Ὡς πολλὰ διὰ τὰς ἡδονὰς λυπούμεθα.

Εἰς θάνατον.

Βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται.
Ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἱρετώτερος.
Θνητὸς πεφυκὼς μὴ γέλα τεθνηκότα.
Ὃν γὰρ φιλεῖ θεός γ' ἀποθνήσκει νέος.
Τὸ γὰρ θανεῖν οὐκ αἰσχρὸν, ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν.

Εἰς θεόν.

Θεὸς συνεργῶν πάντα ποιεῖ ῥᾳδίως.
Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις
Πάντη γὰρ ἐστι, πάντα τε βλέπει θεός.

Εἰς ἰατρούς.

Ἰατρὸς ἀδόλεσχος νοσοῦντι, πάλιν νόσος
Πολλῶν ἰατρῶν εἴσοδός μ' ἀπώλεσεν.

Εἰς καιρόν.

Ἅπαντα καιρῷ χάριν ἔχει τρυγώμενα.
Καλὸν τὸ καιροῦ παντὸς εἰδέναι μέτρον.
Καιροὶ δὲ καταλύουσι τὰς τυραννίδας.
Πολλῶν ὁ καιρὸς γίγνεται παραίτιος
Πολλοὺς δ' ὁ καιρὸς ἄνδρας οὐκ ὄντας ποιεῖ.
Τάχιστ' ὁ καιρὸς μεταφέρει τὰ πράγματα.
Τὸν καιρὸν εὔχου πανταχοῦ θ' ἵλεων ἔχειν
Ὡς μέγα τὸ μικρόν ἐστιν ἐν καιρῷ δοθέν.
Ὥρα τὰ πάντα τοῦ βίου κρίνει καλῶς.

Εἰς κάλλος.

Μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον

De voluptate.

Quam multa patimur per voluptatem mala?

De morte.

Omnes ſemel neceſſe mortales mori.
Optanda mors eſt improba vita magis.
Mortalis ipſe mortuum ne rideas.
Quem diligit Deus, emori iuuenis ſolet.
Turpe haud mori, ſed turpiter turpe eſt mori.

De Deo.

Deo iuuante cuncta facilè conficis.
Deo iubente, maria vel cymba ſeca.
Adeſt vbique cuncta conſpiciens Deus.

In medicos.

Medicus loquax eſt morbus ægroto duplex.
Mihi cauſa lethi turba medicorum fuit.

In tempus.

Demeſſa cuncta grata ſunt in tempore.
Temporis vbique noſſe menſuram expedit.
Tyrannides vi temporum euerti ſolent.
Fit auctor atque cauſa multorum dies.
Occaſio multos nihili homines reddit viros.
Transferre tempus cuncta momento ſolet.
Fauſtum precare tempus in cunctis tibi.
Exigua vbi des in tempore, fiunt maxima.
Humana recte cuncta tempus iudicat.

In pulchritudinem.

Non ex decore iudica, aſt ex moribus.

Εἰς κέρδος.

Βίον πορίζου πάντοθεν πλὴν ἐκ κακῶν.
Βουλόμεθα πλουτεῖν πάντες, ἀλλ' οὐ δυνάμεθα.
Βέλτιστε μὴ τὸ κέρδος ἐν πᾶσι σκόπει.
Ζήτει συνάγειν ἐκ δικαίων τὸν βίον.
Ἦθος πονηρὸν φεῦγε, καὶ κέρδος κακόν.
Κέρδος πονηρὸν μὴ λαβεῖν βούλου ποτέ.
Κέρδος πονηρὸν ζημίαν ἀεὶ φέρει.
Τὸ κέρδος ἡγοῦ κέρδος, ἂν δίκαιον ᾖ.
Τὰ δ' αἰσχρὰ κέρδη συμφορὰς ἐργάζεται.

Εἰς κρίσιν καὶ εἰς τὴν θείαν δίκην.

Κατηγορεῖν οὐκ ἔστι καὶ κρίνειν ὁμοῦ.
Ἀνεξέταστον μὴ κόλαζε μηδένα.
Ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην.
Ἔστιν δίκης ὀφθαλμὸς ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.
Θεοῦ δὲ πληγὴν οὐκ ὑπερπηδᾷ βροτός.
Λήσειν διὰ τέλους μὴ δόκει πονηρὸς ὤν.
Ὀξὺς θεοῦ δ' ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάνθ' ὁρᾶν.

Εἰς κρύφια.

Ἀφεὶς τὰ φανερὰ μὴ δίωκε τ' ἀφανῆ.
Ὑπόνοια δεινόν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν.

Εἰς λιμόν.

Λιμὸς μέγιστον ἄλγος ἀνθρώποις ἔφυ.
Λιμῷ γὰρ οὐδέν ἐστιν ἀντειπεῖν ἔπος.
Πολλῶν ὁ λιμὸς γίγνεται διδάσκαλος.

Εἰς λόγον.

Ἰσχυρότερον δὲ γ' οὐδέν ἐστι τοῦ λόγου.

In lucrum.

Victum vndecunque compara, at non ex malis.
Diteſcere omnes volumus, at non poſſumus.
Ne lucrum amice ſemper ante oculos habe.
Parare victum rebus ex iuſtis ſtude.
Mores malos fuge ſemper, & lucrum malum.
Accipere lucrum turpe nequando velis.
Iniqua ſemper lucra iacturam ferunt.
Lucrum eſſe lucrum, dummodo ſit iuſtum, puta
Inhoneſta lucra ferre iacturam ſolent.

De iudicio, & diuina iuſtitia.

Idem vt ſit accuſator & iudex, nefas.
Damnare cauſa non prius dicta, caue.
Agit malos in fata præcipites Deus.
Eſt oculus vniuerſa iuſtitiæ videns.
Dei manus effugere mortalis nequit.
Qui prauus es, latere ne tandem putes.
Cuncta ad videnda acutus eſt oculus Dei.

In arcana.

Certis relictis, dubia noli perſequi.
Hominibus eſt ſuſpicio peſtiferum malum.

De fame.

Mortalibus cruciatus eſt ingens fames.
Nullis fames redargui verbis poteſt.
Fieri fames magiſtra multorum ſolet.

In ſermonem.

Sermone nil potentius fieri queat.

Λόγος γάρ ἐστι λύπης φάρμακον μόνος.
Λόγῳ μ᾽ ἔπεισας φαρμάκῳ σοφωτάτῳ.
Ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.
Λύπην γὰρ εὔνους οἶδεν ἰᾶσθαι λόγος.
Λόγῳ διοικεῖται βροτῶν βίος μόνῳ.
Μέγιστόν ἐστιν ὀργῆς φάρμακον λόγος.
Ὁ λόγος ἰατρός ἐστι τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους.
Γῆμα παρὰ καιρὸν ῥηθὲν ἀνατρέπει βίον.
Ῥίζας λόγου τις οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.
Ψυχῆς νοσούσης ἐστὶ φάρμακον λόγος.

Εἰς λύπην.

Ἀεὶ τὸ λυπεῖν ἐνδίωκε τοῦ βίου.
Ἆρ᾽ ἐστὶ συγγενές τι λύπη, καὶ βίος.
Βιοῦν ἀλύπως θνητὸν ὄντ᾽ οὐ ῥᾴδιον.
Λῦπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίκτουσι νόσους.
Πλοίου λιμὴν μὲν, ἀλυπία δ᾽ ὅρμος βίου.
Οὐκ ἔστι λύπης χεῖρον ἀνθρώποις κακόν.
Τὸ ζῆν ἀλύπως ἀνδρός ἐστιν εὐτυχοῦς.

Εἰς μέθην.

Καλὸν τὸ νήφειν ἢ τὸ πολλὰ κραιπαλᾶν.
Ὁ πολὺς ἄκρατος μικρ᾽ ἀναγκάζει φρονεῖν.

Εἰς τὸ μέλλον.

Θνητὸς πεφυκὼς τοὐπίσω πειρῶ βλέπειν.
Μή μοι γένοιθ᾽ ἃ βούλομ᾽, ἀλλ᾽ ἃ συμφέρει.
Οὐδεὶς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς βουλεύεται.

Εἰς μετάνοιαν.

Ἡ δὲ μετάνοια γίγνεται ἀνθρώποις κρίσις.

Solus dolori ſermo medicinam facit.
Sermo mihi medicina perſuaſit potens.
Cuius notæ ſit quiſpiam,ex verbis patet.
Sanare amici ſermo mœrentem poteſt.
Sermone ſolo regitur humanum genus.
Medicina ſermo eſt maxima iracundiæ.
Oratio morbos languidæ mentis fugat.
Vox miſſa non in tempore,vitam deſtruit.
Verbum redire neſcit,emiſſum ſemel.
Ægræ medela mentis eſt oratio.

De triſtitia.

Eijce dolorem ſemper è vita procul.
Affinia & cognata ſunt vita,& dolor.
Tranquilla vita vix datur mortalibus.
Animi ægritudo corporis morbos parit.
Terra vt ratis, tranquillitas vitæ eſt ſinus.
Mœrore nullum peius eſt homini malum.
Tranquilla ſoli vita felici datur.

In temulentiam.

Frugi eſſe præſtat,multa quam ventri dare.
Sapiat parum neceſſe,qui multum bibit.

In futura.

Quum ſis mortalis,in futurum proſpice.
Non quæ volo ſint,opto,ſed quæ conferunt.
Futura tutus nemo ſat deliberat.

De pœnitentia.

Homini eſſe pœnitere iudicium ſolet.

De

Εἰς μετριότητα.

Ἄνθρωπον ὄντα σαυτὸν ἀναμίμνησκ' ἀεί.
Βούλου δ' ἀρέσκειν πᾶσι, μὴ σαυτῷ μόνον.
Εἰ θνητὸς εἶ βέλτιστε, θνητὰ καὶ φρόνει.
Ἐν δ' ἀπροσηγόροισιν ἔστι τις χάρις.
Ἴσος μὲν ἴσθι πᾶσι, κἂν προὔχῃς βίῳ.
Σωτηρίας σημεῖον ἥμερος τρόπος
Τὸ γνῶθι σαυτὸν, πανταχοῦ ἐστι χρήσιμον.

Εἰς νεότητα.

Ἀκμὴ τὸ σύνολον οὐδὲν αὖθις διαφέρει.
Μέμνησο νέος ὤν, ὡς γέρων ἔσῃ ποτέ.
Νέος πεφυκὼς, πολλὰ χρηστὰ μάνθανε.
Νέῳ δὲ σιγᾷν μᾶλλον ἢ λαλεῖν πρέπει.
Νέος ὢν, ἀκούειν τῶν γεραιτέρων θέλε.

Εἰς νόμους.

Ἰσχυρὸν ὁ νόμος ἐστὶν, ἢν ἄρχοντ' ἔχῃ.
Νόμῳ τὰ πάντα γίγνεται, καὶ κρίνεται.
Νόμοις ἕπεσθαι τοῖσιν ἐγχώροις καλόν.
Βίας παρούσης, οὐδὲν ἰσχύει νόμος.
Ῥήτωρ πονηρὸς τοῖς νόμοις λυμαίνεται.

Εἰς ξένους.

Ξένους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών.
Ξένοις ἐπαρκῶν, τῶν ἴσων τεύξῃ ποτέ.
Ξενίας ἀεὶ φρόντιζε, μὴ καθυστέρει.
Ξένοισι πιστοῖς πιστὸς ἂν γίγνου φίλος.
Ξένον ἀδικήσῃς μηδέποτε καιρὸν λαβών.
Ξένῳ μάλιστα συμφέρει τὸ σωφρονεῖν.

De moderatione.

Hominem eſſe te meminiſſe perpetuo velis.
Stude omnibus placere, non vni tibi.
Mortalis es ò amice? ſape mortalia.
Ornare gratia facilem virum ſolet.
Maior licet ſis, te exhibe cunctis parem.
Signum eſt ſalutis, mitis ingenium viri.
Te noueris: dictum hoc vbique eſt vtile.

De iuuentute.

Flori iuuentus diſtat omnino nihil.
Iuuenis memento te fore aliquando ſenem.
Fac multa quum ſis iuuenis addiſcas bona.
Tacere potius quam loqui, iuuenem decet.
Audire iuuenis verba ſeniorum ſtude.

De legibus.

Res fortis eſt lex, ni magiſtratu caret.
Fiuntq lege, & iudicantur omnia.
Seruare ſanctè patrias leges bonum eſt.
Vbi regnat enſis, nullus eſt legi locus.
Eſt dira legum peſtis Orator malus.

De hoſpitibus.

Ne tranſi egentes hoſpites, quando vides.
Ale hoſpites, habiturus aliquando vicem.
Ne negligas, ſed hoſpitum curam gere.
Fideli amicus ſis fidelis hoſpiti.
Ne occaſionem nactus hoſpitibus noce.
Hoſpitibus eſſe maximè frugi expedit.

Ho-

Ξένος ὢν ἀπράγμων ἴσθι καὶ πράξεις καλῶς.
Ξένον προτιμᾶν μᾶλλον ἀνθρώποις ἔθος.
Ξένον δὲ σιγᾶν κρεῖττον ἢ κεκραγέναι.
Ξένος πυλωρὸς τοὺς ξενοδόχους σέβει.
Ξένους ξένιζε, καὶ σὺ γὰρ ξένος γ' ἔσῃ.

Εἰς ὅρκον.

Θεὸν ἐπιορκῶν μὴ δόκει λεληθέναι.
Ὅρκον δὲ φεῦγε κἂν δικαίως ὀμνύῃς.

Εἰς ὀργήν.

Ἄνθρωπος ὢν γίνωσκε τῆς ὀργῆς κρατεῖν.
Γίνου δ' ἐς ὀργὴν μὴ ταχὺς ἀλλὰ βραδύς.
Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.
Ζήσεις βίον κράτιστον, ἂν θυμοῦ κρατῇς.
Θυμοῦ κρατῆσαι κἀπιθυμίας καλόν.
Νίκησον ὀργὴν τῷ λογίζεσθαι καλῶς.
Ὀργὴ πολλὰ δρᾶν ἀναγκάζει κακά.
Οὐδεὶς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλεύεται.
Ὀργὴν ἑταίρου καὶ φίλου πειρῶ φέρειν.

Εἰς παῖδας.

Μακάριόν ἐστιν υἱὸν εὔτακτον τρέφειν.
Μακάριος ὅστις εὐτύχησεν εἰς τέκνα.
Στύλος γὰρ οἴκου παῖδές εἰσιν ἄρσενες.

Εἰς παιδείαν.

Ἀναφαίρετον κτῆμ' ἐστὶ παιδεία βροτοῖς.
Ἅπαντας ἡ παίδευσις ἡμέρους ποιεῖ.
Βλέπων πεπαίδευμ' εἰς τὰ τῶν ἄλλων κακά.
Γράμματα μαθεῖν δεῖ καὶ μαθόντα νοῦν ἔχειν.

Hoſpes quietus eſto, ſic bene erit tibi.
Mos eſt hominibus plus honorare hoſpitem.
Tacere, quam clamare plus decet hoſpitem.
Peregrinus ipſe fac peregrinos colas.
Hoſpes futurus, hoſpitum cura gere.

In iuſiurandum.

Ne te putes latere, periurans, Deum.
Iurare, quamuis iure iures, effuge.

In iram.

Iræ imperare noueris, quum ſis homo.
Ne celer ad iracundiam ſis, ſed piger.
Multum animus homini promptus iraſci nocet.
Vitam beatam tranſiges, iram domans.
Iram, libidinemq. cohibere expedit.
Ratione motus comprime irarum truces.
In multa pellit ira præcipites mala.
Rectè ſtatuere nullus iratus poteſt.
Iram ſodalis, atque amici ſuſtine.

In liberos.

Beata res eſt alere honeſtum filium.
Felix ſecunda, cui ſors eſt in liberis.
Domuum columnæ liberi ſunt maſculi.

In doctrinam.

Doctrina hominibus ſtabilis eſt poſſeſſio.
Doctrina cunctos mollit, & mites facit.
Aliena cernens cautus euaſi mala.
Et mentem habere opus eſt diſcentem litteras.

Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
Βακτηρία γὰρ ἐστι παιδεία βίου.
Κάλλιστόν ἐστι κτῆμα παιδεία βροτοῖς.
Κἀν τοῖς ἀγροίκοις ἐστὶ παιδείας λόγος.
Καλὸν δὲ καὶ γέροντι μανθάνειν σφόδρα.
Τιμὴ πέφυκε πᾶσι παιδεία βροτοῖς.
Ὁ γράμματ' εἰδὼς καὶ περισσὸν νοῦν ἔχει.
Ὁ σοφὸς ἐν αὐτῷ περιφέρει τὴν οὐσίαν.
Ὁ μὴ δαρεὶς ἄνθρωπος οὐ παιδεύεται.
Ὁ γραμμάτων ἄπειρος οὐ βλέπει βλέπων.
Οὐκ ἔστι σοφίας κτῆμα τιμιώτερον.
Σοφοῖς ὁμιλῶν, κ'αὐτὸς ἐκβήσῃ σοφός.
Σοφία γὰρ ἐστι καὶ μαθεῖν ὃ μὴ νοεῖς.
Σοφῷ παρ' ἀνδρὶ πρῶτον εὑρέθη λόγος.
Σοφία δὲ πλούτου κτῆμα τιμιώτερον.
Σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν.
Σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας.
Ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις, ἂν μὴ νοῦς παρῇ.

Εἰς παραίνεσιν.

Ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί,
Αὐτοὶ δ' ἁμαρτάνοντες οὐ γινώσκομεν.

Εἰς πενίαν.

Πενία δ' ἀγνώμονάς γε τοὺς πολλοὺς ποιεῖ.
Καλῶς πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτεῖν κακῶς.
Μισῶ πένητα πλουσίῳ δωρούμενον.
Πενίαν φέρειν οὐ παντὸς, ἀλλ' ἀνδρὸς σοφοῦ.
Πένητας ἀργοὺς οὐ τρέφει ῥᾳθυμία.

Qui litteras nouere, dupliciter vident.
Doctrina vitam baculus humanam regit.
Doctrina hominibus optima eſt poſſeſſio.
Et ruſtici ſuſpicere doctrinam ſolent.
Senes quoque aliquid diſcere in primis decet.
Doctrina cunctis fert decus mortalibus.
Qui litteras ſcit, mente plus etiam valet.
Intus gerit reconditas ſapiens opes.
Flagella tolle: quis rogo ſapiens erit?
Qui litteras ignorat, haud videt videns.
Precioſior ſapientia haud poſſeſſio.
Sapientibus ſociare; ſic ſapiens eris:
Sapientia etiam eſt diſcere id quod neſcias.
Sapiens primus ſermonis inuentor fuit.
Poſſeſſio opibus melior eſt ſapientia.
Diſcas ab illo, qui ſapit, ſapientiam.
Sapientis eſt ſua damna poſſe abſcondere.
Doctrina, niſi mens adſit, vt nihil valet?

In admonitionem.

Omnes monendis ceteris ſapimus ſatis:
Delicta porro noſtra non agnoſcimus.

In paupertatem.

Multos nocentes facere paupertas ſolet.
Inops eſt diuiti probus melior malo.
Diuitibus odi dona dantem pauperem.
Haud quiſque inopiam ferre, ſed ſapiens poteſt.
Deſidia minimè pauperes ſegnes alit.

Εἰς πίστιν.

Μὴ πάντα πειρῶ πᾶσι πις δ'ἐν ἀεί.

Εἰς πλεονεξίαν.

Ἰσότητα δ' αἱροῦ, πλεονεξίαν φύγε.
Κακὸν μέγιστον ἐν βροτοῖς ἀπληστία.

Εἰς πλοῦτον.

Μέμνησο πλουτῶν τοὺς πένητας ὠφελεῖν.
Μὴ σπεῦδε πλουτεῖν, μὴ ταχὺ πένης γένῃ.
Πλούτῳ πεποιθὼς, ἄδικα μὴ πειρῶ ποιεῖν.
Ῥάθυμος ὢν σὺ πλούσιος, πένης ἔσῃ.
Οὐδεὶς ἐπλούτησε ταχέως, δίκαιος ὤν.

Εἰς πολυπραγμοσύνην.

Πολυπραγμονεῖν τ' ἀλλότρια μὴ βούλου κακά.
Πολλοὶ χολὴν ἄγουσιν εἰς τὰ χείρονα.
Τὸ πολλὰ πράττειν ἐστὶ πανταχοῦ σαπρόν.
Τὸ πολλὰ πράττειν καὶ λύπας πολλὰς ἔχει.

Εἰς πονηρούς.

Ἀνὴρ πονηρὸς δυστυχεῖ, κἂν εὐτυχῇ.
Ἀνδρὸς πονηροῦ φεῦγε συνοδίαν ἀεί.
Ἀσυλλόγιστόν ἐστιν ἡ πονηρία.
Ἀνουθέτητόν ἐστιν ἡ πονηρία.
Ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγχνον οὐ μαλάσσεται.
Δύσμορφος εἴην μᾶλλον, ἢ καλὸς κακός.
Τὸν δόλιον ἄνδρα φεῦγε παρ' ὅλον τὸν βίον.
Ἑαυτὸν οὐδεὶς ὁμολογεῖ κακοῦργος ὤν.
Ἤθη πονηρὰ τὴν φύσιν διαστρέφει.
Κακοῖς ὁμιλῶν κ' αὐτὸς ἐκβήσῃ κακός.

In fidem.

Ne credere omnia omnibus paſsim velis.

In auaritiam.

Mediocritatem ſequere, auaritiam fuge.
Ingens hominibus eſt auaritia malum.

In diuitias.

Diues iuuare pauperes eſto memor.
Ditare ne properè, ne citò fias inops.
Iniuſta, fiſus opibus, operari caue.
Fies egenus, quiſquis es locuples iners.
Nemo repente factus eſt diues bonus.

De curioſitate.

Ne curioſè aliena ſcruteris mala.
Multi otium traducere in peius ſolent.
Multa agere ſemper, atque vbique eſt noxium.
Multa agere multas implicat curas ſibi.

In malos.

Etiam in ſecundis rebus eſt miſer malus.
Hominis mali conſortium ſemper fuge.
Ratione prauus, atque iudicio caret.
Indocile, pertinaxq. prauorum genus.
Adamantinum eſt cor improbi, & flecti inſcium.
Deformis eſſe malo, quam pulcher malus.
Hominem malignum vbique dum viuis, fuge.
Nemo fatetur ſe malum, quamuis malus.
Peruertitur natura prauis moribus.
Malis adhærens, ipſe quoque fies malus.

Κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
Καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται.
Κακῷ σὺν ἀνδρὶ μὴ δ' ὅλως ὁδοιπόρει.
Πονηρὸν ἄνδρα μηδέποτε ποιοῦ φίλον.
Φθείρουσιν ἤθη χρησθ' ὁμιλίαι κακαί.
Φασὶν κακίστους οἱ πονηροὶ τοὺς καλούς.
Χρηστὸς πονηροῖς οὐ πιθώκεται λόγοις.
Ὡς ἔργον εὖ ζῆν ἐν πονηροῖς ἤθεσιν.
Ὡς πάντα τιμῆς ἐστι, πλὴν κακοῦ τρόπου.

Εἰς προσοχήν.

Εἰ μὴ φυλάσσεις μικρ' ἀπολεῖς τὰ μείζονα.
Τῆς ἐπιμελείας πάντα δοῦλα γίγνεται.

Εἰς σιωπήν.

Γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν.
Γλώσσης ματαίας ζημία προσέρχεται.
Διὰ τῆς σιωπῆς πικρότερον κατηγόρει.
Ἐνίοις τὸ σιγᾶν ἐστι κρεῖττον τοῦ λέγειν.
Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν.
Ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον ἢ σιγὴν ἔχε.
Πολλοῖς ἀπόκρισις ἡ σιωπὴ τυγχάνει.
Ἡ γλῶσσα πολλῶν ἐστιν αἰτία κακῶν.
Ἢ δεῖ σιωπᾶν ἢ λέγειν ἀμείνονα.
Κρεῖττον σιωπᾶν ἢ λαλεῖν ἃ μὴ πρέπει.
Οὐδὲν σιωπῆς ἐστι χρησιμώτερον.
Σιγὴ ποτ' ἐστὶν αἱρετωτέρα λόγου.
Οὗ δεῖ σιωπᾶν, καὶ λαλεῖν ὅπου χρεών.

Nullum viri dona improbi fructum afferunt.
Viuenſque, mortuusq. cruciatur malus.
Malum velis habere, nec comitem viæ.
Malis amicus eſſe ne quando velis.
Mores bonos colloquia corrumpunt mala.
Solent vocare peſſimos bonos mali.
Haud læditur ſermonibus bonus improbis.
Bene viuere inter improbos quam eſt arduum?
Quàm cuncta præter improbos mores decent?

De attentione, ſeu parſimonia.

Cuſtodias niſi parua, perdes maxima.
Studio, & labori ſerua fiunt omnia.

In ſilentium.

Arctis vbique vinculis linguam tene.
Celer ad loquendum lingua iacturam parit;
Acerbius coargues ſilentio.
Tacere melius eſt quibuſdam, quàm loqui.
Verboſa multos lingua præcipites dedit.
Vel dic ſilentio meliora, vel ſile.
Silentium fit plurimis reſponſio.
Lingua eſt malorum cauſa multorum loquax.
Decet aut ſilere, melius aut aliquid loqui.
Melius tacere quam loqui, quæ non decet.
Silentio eſt vtilius in vita nihil.
Aliquando melius eſt tacere quam loqui.
Silere oportet in loco, in loco loqui.

Εἰς τέχνην.

Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη.
Τύχη τέχνην ἄρηκεν οὐ τέχνη τύχην.

Εἰς τόλμαν.

Εὔτολμος εἶναι κρίνε, τολμηρὸς δὲ μή.
Ἔστιν τὸ τολμᾶν ὦ φίλ' ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.
Προπέτεια πολλοῖς ἐστὶν αἰτία κακῶν.
Τὸ πολλὰ τολμᾶν πολλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ.

Εἰς τύχην.

Ἄνθρωπος ὢν, μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης.
Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.
Δυσπαρακολούθητον δὲ πρᾶγμ' ἐστὶν ἡ τύχη.
Τὰ θνητὰ πάντα μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.
Χειμὼν μεταβάλλει ῥαδίως εἰς εὐδίαν.

Εἰς ὕβριν.

Δύσμορος ἴσθι μᾶλλον ἢ κακήγορος.
Ξίφος τιτρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος.
Οὐδὲν πέπονθας δεινὸν, ἂν μὴ προσποιῇ.

Εἰς ὑγείαν.

Οὐκ ἔστ' ὑγείας κρεῖττον οὐδὲν ἐν βίῳ.
Ὑγεία καὶ νοῦς, ἐσθλὰ τῷ βίῳ δύο.

Εἰς ὑπερηφανίαν.

Ἀλαζονείας οὔτις ἐκφεύγει δίκην.
Ὅτ' εὐτυχεῖς μάλιστα, μὴ μέγα φρόνει.

Εἰς ὕπνον.

Ὕπνος θανάτου προμελέτησις πέλει.
Ὕπνος δὲ πᾶσίν ἐστιν ὑγεία βίου.

Ὕπνος

In artem.

Ars eſt hominibus portus infortunij.
Ars minimè ſortem, ſors ſed artem repperit.

In audaciam.

Animoſus eſſe, non tamen præceps, velis.
Audacia à ſapiente longe abeſt viro.
Multis malorum cauſa mens audax nimis.
Audere multa, multa peccantem facit.

In fortunam.

Quum ſis homo, ſis ſortis humanæ memor.
Sub Sole firmum durat & ſtabile nihil.
Res lubrica eſt fortuna, & apprehendi nequit.
Humana multas cuncta patiuntur vices.
Nubila dies, ſerena momento redit.

In contumeliam.

Potius velis miſer eſſe, quam lingua procax.
Vt corpus enſis, ſermo ſic mentem ferit.
Malum tibi niſi arroges, tuum haud erit.

In valetudinem.

Eſt ſanitate melius in vita nihil.
Mens ſana, corpuſq. vegetum, geminum bonum.

In ſuperbiam.

Manet ſuperbos pœna ineuitabilis.
Sublime ſapere quiſquis es felix, caue.

In ſomnum.

Sopor eſt imago mortis, & præludium.
Sopor eſſe cunctis ſanitas vitæ ſolet.

Som-

Ὕπνος τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια.
Ὕπνος πέφυκε σώματος σωτηρία.
Ὕπνος δὲ πεῖναν τὴν κακίστην δαμᾷ.

Εἰς ὑπομονήν.

Ἀνδρὸς τὰ προσπίπτοντα γενναίως φέρειν.
Ἔνεγκε λύπην καὶ βλάβην ἐρρωμένως.
Κούφως φέρειν δεῖ τὰς παρεστώσας τύχας.
Νίκα λογισμῷ τὴν παροῦσαν συμφοράν.
Πειρῶ τύχης ἄγνοιαν εὐχερῶς φέρειν.
Ῥᾷον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.
Στεῤῥῶς φέρειν χρὴ συμφορὰν τὸν εὐγενῆ.
Τὴν τῶν κρατούντων μάνθανε φέρειν ἐξουσίαν.
Φρονοῦντός ἐστι ζημίαν ῥᾷον φέρειν.
Φέρειν ἀνάγκη θνητὸν ὄντα τὴν τύχην.

Εἰς φθόνον.

Αὐτὸς πενηθεὶς τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει.

Εἰς φίλους.

Ἄδικον τὸ λυπεῖν τοὺς φίλους ἑκουσίως.
Ἅπασιν εὖ πράττουσιν ἥδομαι φίλοις.
Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.
Βέβαιος ἴσθι καὶ βεβαίοις χρῶ φίλοις.
Δεῖ τοὺς φιλοῦντας πίστιν, οὐ λόγους ἔχειν.
Ἐν τοῖς δὲ δεινοῖς, χρημάτων κρείττων φίλος.
Ἐν τοῖς κακοῖς δὲ τοὺς φίλους εὐεργέτει.
Ἰδίας νόμιζε τῶν φίλων τὰς συμφοράς.
Κρίνει φίλους ὁ καιρὸς ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ.
Καλὸν τὸ μηδὲν εἰς φίλους ἁμαρτάνειν.

Κα-

Somnus puſillum mortis eſt myſterium.
Eſt ſanitas mortalibus vitæ ſopor.
Famem malorum peſſimum ſomnus domat.

De patientia.

Caſus acerbos ferre generosè, viri eſt.
Perfer dolorem fortiter, & rerum vices.
Sua quemque fata ferre patienter decet.
Ratione duræ tela fortunæ doma.
Facilius eſt monere, quam mala perpeti.
Aſſueſce ferre leniter rerum vices.
Aduerſa facile ferre generoſum decet.
Imperia dura diſce dominorum pati.
Sapientis eſt tolerare patienter mala.
Rerum vices neceſſe mortalem pati.

In inuidiam.

Noli inuidere ditibus: quum ſis inops.

De amicis.

Afferre amicis ſponte mœrorem, nefas.
Capio voluptatem ex amicorum bonis.
Ab homine miſero turba amicorum fugit.
Sis fidus, & fidis amicis vtere.
Non verba amicum habere oportet, ſed fidem.
Melior amicus, quam pecunia in malis.
Benefac amicis, fata quos miſeros premunt.
Caſus amici fac tuos caſus putes.
Vt ignis aurum, tempus ita amicos probat.
Bonum eſt amicos in re nulla offendere.

Fe-

Καλὸν θέαμα δ' ἐστὶν εὖ πράττων φίλος.
Κακὸν φέρουσι καρπὸν οἱ κακοὶ φίλοι.
Λίαν φιλῶν ἑαυτὸν, οὐχ ἕξεις φίλον.
Μακάριος ὅστις ἔτυχε γυναικὸς φίλου.
Μὴ φεῦγ' ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.
Μηδέ ποτε πειρῶ δύο φίλων εἶναι κριτής.
Νόμιζε ἀδελφοὺς τοὺς ἀληθινοὺς φίλους.
Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐχ αὑτὸν φιλεῖ.
Ὀργῆς χάριν τὰ κρυπτὰ μὴ 'κφαίνης φίλου.
Οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα κάλλιον φίλου.
Πειρῶ φίλοισι μὴ κακὸς εἶναι φίλος.
Πολλοὶ τραπέζης οὐκ ἀληθείας φίλοι.
Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους.
Φίλον δι' ὀργὴν ἐν κακοῖς μὴ παρίδῃς.
Φίλος φίλῳ γὰρ συμπονῶν, αὑτῷ πονεῖ.
Φίλου τρόπους γίνωσκε, μισήσεις δὲ μή.
Φίλος με βλάπτων οὐδὲν ἐχθροῦ διαφέρει.
Φίλους ἔχων, νόμιζε θησαυροὺς ἔχειν.
Φιλεῖ δ' ἑαυτοῦ πλεῖον οὐδεὶς οὐδένα.
Φιλίας δικαίας κτῆσις ἀσφαλεστάτη.
Φίλον βέβαιον ἐν κακοῖσι μὴ φοβοῦ.

Εἰς φιλοπονίαν.

Ἔργοις φιλόπονος ἴσθι, μὴ λόγοις μόνον.
Ἐν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις.
Μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.
Φιλόπονος ἴσθι καὶ βίον κτήσῃ καλόν.
Ὡς ἡδὺ τοῖς σωθεῖσι μεμνῆσθαι πόνων.

Felix amicus eſt bonum ſpectaculum.
Fructus amici non boni malos ferunt.
Te nemo amabit, ſi nimis te amaueris.
Ne linque amicum, aduerſa quem premãt mala.
Ne ſis amicos inter arbiter duos.
Veros amicos duc tibi fratrum loco.
Haud vllus eſt qui non ſe amet præ ceteris.
Iratus, arcana haud amici detegas.
Nulla eſt amico pulchrior poſſeſſio.
Conare amico amicus eſſe non male.
Multos amicat menſa, ſed non veritas.
Parant amicos hominibus pecuniæ.
Per iram amicos in malis ne negligas.
Amicum amicus qui iuuat, ſeipſum iuuat.
Mores amici noueris, non oderis.
Nocens amicus diſtat inimico nihil.
Habens amicum, habere theſaurum puta.
Haud vllus vlli quàm ſibi eſt amicior.
Poſſeſſio eſt ſecura amicitiæ bonæ.
Ne fidum amicum ſorte in aduerſa horreas.

De induſtria.

Induſtrius ſis opere, non verbis modo.
Bona comparantur plurimis laboribus.
Sudet neceſſe eſt, eſſe qui felix cupit.
Eſto laborioſus, & viues bene.
Dulcis laborum memoria eſt ſapientibus.

Quam

Ὡς πολλὰ θνητοῖς ἡ χολὴ ποιεῖ κακά.
Αὐτά σε διδάσκει τοῦ βίου τὰ πράγματα.

Εἰς φρόνησιν.

Ἀγαθὸν μέγιστον ἡ φρόνησις ἐστ' ἀεί.
Ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.
Ἄριστόν ἐστι πάντ' ἐπίστασθαι καλά.
Ἄνευ φρονήσεως, τὰ πάντα γ' ὁ δαίμων ἔσῃ.
Ἀεὶ κράτιστόν ἐστι τ' ἀσφαλέστατον.
Ἔνιοι κακῶς φρονοῦσι, πράττοντες καλῶς.
Ἐμπειρία γὰρ τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.
Βλέπων πεπαίδευμ' εἰς τὰ τῶν ἄλλων κακά.
Ἡδύ γε πατὴρ φρόνησιν ἀντ' ὀργῆς ἔχων.
Ἥδιστόν ἐστιν εὐτυχοῦντα νοῦν ἔχειν.
Μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός.
Νοεῖν γὰρ ἐστι κρεῖττον ἢ σιγὴν ἔχειν.
Συνετὸς πεφυκὼς φεῦγε τὴν κακουργίαν.
Ὁ παρ' ἡλικίας νοῦς μῖσος ἐξεργάζεται.
Οὐδεὶς ὃ νοεῖς οἶδεν, ὃ δὲ ποιεῖς βλέπει.
Ψυχῆς μέγας χαλινὸς ἀνθρώποις ὁ νοῦς.
Ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις, ἣν μὴ νοῦς παρῇ.

Εἰς φύσιν.

Ἡ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις.
Ἡ φύσις ἑκάστου γὰρ γένους ἐστὶν πατρίς.
Ἡ φύσις ἁπάντων τῶν διδαγμάτων κρατεῖ.
Φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ῥᾴδιον.

Εἰς χρόνον.

Ἄγει δὲ πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνος.

Μα

Quam multa hominibus otium gignit mala?
Ipſa tibi præbet vita doctoris vicem.

De prudentia.

Eſt maximum prudentia perpetuò bonum.
Patere mores hominis ex verbis ſolent.
Præclara cuncta noſſe, res eſt optima.
Felix eris per omnia; ſi ſapiens eris.
Quod optimum eſt, id ſemper eſt tutiſſimum.
Multos nimia felicitas ſtultos facit.
Inſcitiæ doctrina dominari ſolet.
Sum factus eruditus alienis malis.
Dulce eſt pater, prudentiam loco iræ habens.
Felicitas cum mente res ſuauiſſima eſt.
Odi Sophiſtam, non ſapit quiſquis ſibi.
Conſiderare quàm tacere melius eſt.
Malignus eſſe, quiſquis es prudens, caue.
Mens cana præter tempus odium parit.
Quod cogitas, ſcit nemo: quod facis, videt.
Firmiſſimum animus frenum habet prudentiã.
Vbi mens abeſt, doctrina quàm nihil valet?

De natura.

Natura quæ dedit, hæc repoſcit omnia.
Natura generis eſt origo ſingulis.
Plus omnibus natura præceptis valet.
Eſt arduum corrigere naturam malam.

In tempus.

Dare veritatem tempus in lucem ſolet.

Μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.
Πάντ᾽ ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος πρὸς φῶς φέρει.
Σύμβουλος οὐδείς ἐστι βελτίων χρόνου.
Χρόνῳ τὰ πάντα γίγνεται, καὶ κρίνεται.
Χρόνος δίκαιον ἄνδρα δεικνύει μόνος.
Χρόνος δ᾽ ἀναιρεῖ πάντα καὶ λήθην ἄγει.

Εἰς χρέος.

Λαβὼν ἀπόδος ἄνθρωπε καὶ λήψῃ πάλιν.
Τὰ δάνεια δούλους τοὺς ἐλευθέρους ποιεῖ.

Εἰς ψεῦδος.

Ψευδόμενος οὐδεὶς λανθάνει πολὺν χρόνον.
Ψευδὴς διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται.
Ψεῦδος δὲ μισεῖ πᾶς σοφὸς καὶ χρήσιμος.

Εἰς ψόγον.

Ἦθος δικαίου φαῦλος οὐ ψαύει λόγος.
Νικᾷ γὰρ αἰεὶ διαβολὴ τὰ κρείττονα.
Τὸν αὐτὸν αἰνεῖν, καὶ ψέγειν, ἀνδρὸς κακοῦ.

Εἰς ψυχήν.

Ψυχὴν ἔθιζε πρὸς τὰ χρηστὰ πράγματα.

ΤΕΛΟΣ.

Aduerſa longum tempus innumeras parit.
Omnia reuelans tempus in lucem eruit.
Tempore bonus conſultor eſt nemo magis.
Gignuntur omnia, & probantur tempore.
Solum innocentem tempus oſtendit virum.
Et cuncta tempus delet, & lethen parit.

In debitum.

Accepta amice redde: rurſus accipe.
Alienum æs homines liberos, ſeruos facit.

In mendacium.

Nemo diu latere falſiloquus poteſt.
Vitiare mendax cuncta quit calumnia.
Mendacium cordatus odit & probus.

In infamiam.

Nil improborum ſermo virtuti nocet.
Semper calumnia præualet melioribus.
Laudare eumdem & carpere, eſt hominis mali.

De animo.

Ad res honeſtas ſedulus mentem erudi.

F I N I S.

EX LIBRO

S. IVSTINI MART. DE MONARCHIA

Hæc veterum fragmenta Poëtarum decerpta ſunt.

Friderico Sylburgio interprete.

Αἰσχύλος περὶ ἑνὸς θεοῦ.

Χώριζε θνητῶν (τὸν) θεὸν, καὶ μὴ δόκει
Ὅμοιον αὐτῷ σάρκινον καθεστάναι.
Οὐκ οἶδα δ' αὐτόν. ποτὲ μὲν ὡς πῦρ
φαίνεται.
Ἄπλατος ὁρμῇ, ποτὲ δ' ὕδωρ, ποτὲ
γνόφος.
Καὶ θηρσὶν αὐτὸς γίνεται παρεμφερὴς,
Ἀνέμῳ, νεφέλῃ, κἀστραπῇ, βροντῇ, βροχῇ.
Ὑπηρετεῖ δ' αὐτῷ θάλασσα καὶ πέτραι,
καὶ πᾶσα πηγὴ, καὶ ὕδατος συστήματα.
τρέμει δ' ὄρη, καὶ γαῖα, καὶ πελώριος

βυθὸς

βυθὸς θαλάσσης, κ' ὀρέων ὕψος μέγα,
ὅταν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπότου.
Πάντα δύναται γὰρ δόξα γ' ὑψίστου θεοῦ.

Interpretatio.

Diſcerne mortales Deo. hunc ne exiſtimes
Ipſi tibi ſimilem eſſe, & eſſe carneum.
Non noſti eum, ignis quòd quaſi nunc cernitur,
Vis increata, nunc tenebræ, nunc aqua:
Ventis & ille eſt, fulmini, tonitrui,
Ac nubibus, pluuijs, & ipſis par feris.
Huic ſeruiunt duræ petræ, & ſalſum mare,
Et fons perennis omnis, amnes & vagi.
Hunc celſitudo montium, & iuga collium,
Oceanus ingens, & grauis tellus tremit,
Domini intuentur quum ſeuera lumina.
Summi eſt poteſtas omnis & gloria Dei.

Sophocles de eodem vno Deo.

Εἷς ταῖς ἀληθείαισιν, εἷς ἐστὶν θεὸς,
ὃς οὐρανόν τ' ἔτευξε καὶ γαῖαν μακρὰν,
πόντου τε χαροπὸν οἶδμα, κ' ἀνέμων βίας.
θνητοὶ δὲ πολλοὶ καρδίαν πλανώμενοι
ἱδρυσάμεσθα πημάτων παραψυχὰς
θεῶν ἀγάλματ' ἐκ λίθων ἢ χαλκέων,
ἢ χρυσοτεύκτων, ἢ ἐλεφαντίνων τύπους.
θυσίας τε τούτοις, καὶ καλὰς πανηγύρεις
τεύχοντες, οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν.

Interpretatio.

Vnum profecto numen, vnus eſt Deus.
Qui condidit cælum, & ſolum terræ patens,
Mariſq. fluctus, vimq. ventorum grauem.
Plerique noſtrum mente ſed capti, Deum
Simulacra nobis, ceu mali ſolatium,
Quum ſaxea atque acerna conſecrauimus,
Tum & aureas eburneaſq. imagines.
Hos victimis placamus, his feſtos dies
Agimus: pios hoc eſſe nos rati modo.

Orpheus in libello quem Διαθήκας, hoc eſt Teſtamentum inſcripſit.

φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστὶ, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι
πάντες ὁμῶς. σὺ δ' ἄκουε φαεσφόρε ἔκγονε μήνης
Μουσαῖ'· ἐξερέω γὰρ ἀληθέα. μὴ δέ σε τὰ πρὶν
ἐν στήθεσι φανέντα φίλοις, αἰῶνος ἀμέρσῃ:
εἰς δὲ λόγον θεῖον βλέψας, τούτῳ προσέδρευε,
ἰθύνων κραδίης νοερὸν κύτος, εὖ τ' ἐπίβαινε
ἀτραπιτοῦ, μοῦνον δ' ἐσόρα κόσμοιο ἄνακτα.
εἷς ἔστ' αὐτογενὴς, ἑνὸς ἔκγονα πάντα τέτυκται.
ἐν δ' αὐτοῖς αὐτὸς περιγίγνεται, οὐδέ τις αὐτὸν
εἰσοράα θνητῶν, αὐτὸς δέ γε πάντας ὁρᾶται.
οὗτος δ' ἐξ ἀγαθοῖο κακὸν θνητοῖσι δίδωσι
καὶ πόλεμον κρυόεντα, καὶ ἄλγεα δακρυόεντα
οὐδέ τις ἔσθ' ἕτερος, χωρὶς μεγάλοιο ἄνακτος:
αὐτὸν δ' οὐχ ὁρόω. περὶ γὰρ νέφος ἐστήρικται.
πᾶσι γὰρ θνητοῖς θνηταὶ κόραι εἰσὶν ἐν ὄσσοις,

ἀσθενέες δ' ἰδέειν Δία τὸν πάντων μεδέοντα.
Οὗτος γὰρ χάλκειον ἐπ' οὐρανὸν ἐστήρικται,
χρυσέῳ ἐνὶ θρόνῳ, γαίης δ' ἔπι ποσσὶ βέβηκε
χεῖρά τε δεξιτερὴν ἐπὶ τέρματος ὠκεανοῖο
πάντοθεν ἐκτέτακεν· περὶ γὰρ τρέμει οὔρεα μακρὰ
καὶ ποταμοί, πολλῆς τε βάθος χαροποῖο θαλάσσης.

Interpr.

[Solis canto pijs · procul o procul eſte profani]
Tu Muſæe audi, lunæ ſate ſtirpe ſilentis.
Perniciosa prius vitæq. aduerſa futuræ
Ex me cognoſti: ſed nunc te vera docebo.
Inſpectans verbum diuinum, huic totus inhære:
Pectoris hoc mentem ſacri, greſſuſq. guberna
Incedens recta, Regemq. hunc orbis adora.
Vnicus eſt per ſe exiſtens, qui cuncta creauit.
Inq. his ipſe extat: nulli è mortalibus vnquam
Ipſe conſpectus, mortales conſpicit omnes.
Hic bonus exundansq. bonis, generi mala noſtro,
Et bellū lacrymoſum, & luctū immittit acerbū.
Non alius conſtat Regnator magnus ab illo:
Hunc ego non video: nubes quia denſa reſiſtit.
Namque homini cuiuis acies obtuſa videndi;
Atque Deum mundi Rectorem cernere non eſt.
Aerati ſedes cæli tenet ille beatas
Aureo ſuffultus ſolio; veſtigia terræ
Ponit, & oceanum dextra complectitur omnem.
Excelſi hunc mōtes, & flumina magna tremiſcūt,

Canaq. cæruleis veneratur Thetys in vndis.

Pythagoras de eodem.

Εἴ τις ἐρεῖ, θεός εἰμι, πάρεξ ἑνὸς, οὗτος ὀφείλει
κόσμον ἴσον τούτῳ στήσας εἰπεῖν, ἐμὸς οὗτος.
κοὐχὶ μόνον στήσας εἰπεῖν Ἐμὸς, ἀλλὰ κατοικεῖν
αὐτὸς ἐν ᾧ πεποίηκε, πεποίηται δ' ἀπὸ τούτου
καὶ περὶ τοῦδε.

Interpr.

Extra vnum, ſi fors iactet ſua numina quiſquam,
Debet & is merito talem ſibi condere mundum
Hic meus eſt, tum recte dicat: & incolat orbem
Ipſe ſuum, teſtans quo ſit factore creatus,
Et qua de cauſſa.

Sophocles.

Ἔσται γὰρ ἔσται κεῖνος αἰώνων χρόνος,
ὅταν πυρὸς γέμοντα θησαυρὸν σχάσῃ
χρυσωπὸς αἰθήρ· ἡ δὲ βοσκηθεῖσα φλὸξ
ἅπαντα τἀπίγεια καὶ μετάρσια
φλέξει μανεῖσ' ὅταν δ' ἐκλείπῃ τὸ πᾶν,
φροῦδος μὲν ἔσται κυμάτων ἅπας βυθὸς
γῆ δ' ἑδράνων ἔρημος, οὐδὲ ἀὴρ ἔτι
πτεροῦντα φῦλα βαστάσει πυρουμένη.
Καὶ γὰρ καθ' ᾅδην δύο τρίβους νομίζομεν,
μίαν δικαίων, χ' ἀτέραν ἀδίκων ὁδόν.
κἄπειτα σώσει πάνθ' ἃ πρόσθ' ἀπώλεσεν.

Interpr.

Venient enim illa ſæculorum tempora,

Quum

Quum ſoluet imbres ignis æther aureus.
Cremabit ergo flamma vi graſſans ſua,
Et hic & illic ſumma & infima omnia.
Sic vniuerſitate cuncta perdita,
Vndis carebit omnis alueus ſuis.
Sedes requiret terra, nec poſthac aues
Geſtabit aer igne vaſtatus leues.
Binas auarus ſemitas orcus habet;
Vnam bonis, ſed alteram partem malis.
Eſt omnibus quoque terminus rebus ſuus:
Sed cuncta quæ periere, reſtituet Deus.

Philemon.

Οἴει σὺ τοὺς θανόντας, ὦ Νικόστρατε
τρυφῆς ἁπάσης μεταλαβόντας ἐν βίῳ,
καὶ γῆν καλύψειν, ὡς ἀπὸ τοῦ πάντ' ἐς χρόνον
πεφευγέναι τὸ θεῖον ὡς λεληθότας;
ἔστι δίκης ὀφθαλμὸς, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.
Εἰ γὰρ ὁ δίκαιος καὶ ἀσεβὴς ἕξουσιν ἕν,
ἅρπαζ' ἀπελθὼν, κλέπτ' ἀποστέρει, κύκα.
Μηδὲν πλανηθῇς. ἔστι κἂν ᾅδου κρίσις,
ἥνπερ ποιήσει Θεὸς ὁ πάντων δεσπότης,
οὗ τοὔνομα φοβερὸν, οὐδ' ἂν ὀνομάσαιμ' ἐγώ.

Interp.

An mortuos exiſtimas Nicoſtrate,
Qui luxu in omni omnes peregerunt dies,
Terra ſepultos, iam inde & omni tempore
Tamquam latentes, poſſe numen fallere?

Habet oculum vindicta, cernentem omnia.
Nam ſi loco pius ſit vno, & impius;
I, falle, miſce, fœnera, frauda, rape.
Errare noli: Ius habent manes ſuum;
Quod vniuerſi conditor peraget Deus;
Cuius tremendum nemo nomen dixerit.

Euripides.

Ἄφθονον βίου μῆκος δίδωσι πρὸς κρίσιν·
ὅς τις δὲ θνητῶν οἴεται τοὐφ' ἡμέραν,
κακόν τι πράσσων τὸν θεὸν λεληθέναι,
δοκεῖ πονηρῶς, καὶ δοκῶν ἁλίσκεται,
ὅταν σχολὴν ἄγουσα τυγχάνῃ δίκη.
ὁρᾶτ' ὅσοι νομίζετ' οὐκ εἶναι θεόν,
δὶς ἐξαμαρτάνοντες οὐκ εὐγνωμόνως.
Ἔστιν γὰρ ἔστιν· εἰ δέ τις πράσσει κακῶς,
κακὸς πεφυκὸς, τὸν χρόνον κερδαινέτω.
χρόνῳ γὰρ οὗτος ὕστερον δώσει δίκην.

Interpr.

Ad quæſtionem homini datur longæuitas:
Namque in dies quicumque quid faciens mali,
Ceu neſcium cælare confidit Deum;
Malus videtur, & malus deprenditur,
Vindicta quum primum vocare cœperit.
Cauete, qui non eſſe creditis Deum,
Errore non rectè implicati duplici.
Eſt ille: ſed ſi quis malum patrauerit
Male natus; hic vt temporis lucrum ferat,

Pœnas tamen dabit graues in tempore.

Deum non accedere ad maleficorum libationes. Philemon.

Εἴ τις (δὲ) θυσίαν προσφέρων ὦ Πάμφιλε
ταύρων τι πλῆθος ἢ ἐρίφων, ἢ νὴ Δία
ἑτέρων τοιούτων, ἢ κατασκευάσματα,
χρυσᾶς ποιήσας χλαμύδας ἤτοι πορφυρᾶς,
ἢ δι' ἐλέφαντος, ἢ σμαράγδων ζώδια,
εὔνουν νομίζει τὸν Θεὸν καθεστάναι,
πλανᾶτ' ἐκεῖνος, καὶ φρένας κούφας ἔχει.
Δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρα χρήσιμον καθεστάναι,
μὴ παρθένους φθείροντα καὶ μοιχώμενον,
κλέπτοντα, καὶ σφάζοντα, χρημάτων χάριν.
τ' ἀλλότρια βλέποντα, κ' ἀπιθυμοῦντα
ἤτοι γυναικὸς πολυτελοῦς, ἢ δώματος,
ἢ κτήσεως, παιδός τε, παιδίσκης θ' ἁπλῶς,
ἵππων, βοῶν τὸ σύνολον, ἢ κτηνῶν τι δή.
μηδὲ βελόνης ἐν ἅμμ' ἐπιθυμήσῃς Πάμφιλε·
ὁ γὰρ Θεὸς βλέπει σε πλησίον παρών,
ὃς ἔργοις δικαίοις ἥδεται, οὐκ ἀδίκοις:
πονοῦντα δ' ἐᾷ τὸν ἴδιον ὑψῶσαι βίον,
τὴν γῆν ἀροῦντα νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν.
Θεῷ δὲ θῦε διὰ τέλους δίκαιος ὤν,
μὴ λαμπρὸς ὢν χλαμύσιν ὡς τῇ καρδίᾳ.
βροντῆς ἀκούσας μηδαμῶς πόρρω φύγῃς,
μηδὲν συνειδὼς αὐτὸς σαυτῷ δέσποτα.
ὁ γὰρ Θεὸς βλέπει σε πλησίον παρών.

Interpr.

Si victimas quiſquam offerens, ò Pamphile,
Magnum boum numerũ,aut capros,aut quodpiã
Aliud pecus, pretioſa vel donaria,
Auraue textum purpuraue pallium,
Vel è ſmaragdo ſigna facta, vel ebore,
Placare tali ſe putat modo Deum;
Valde errat ille, mente deceptus leui.
Oportet eſſe quemlibet virum bonum,
Non virgines & coniuges corrumpere,
Circumuenire, ob rem necare quempiam,
Aliena ſpectare, atque concupiſcere
Poſſeſſionem, coniugem, lautam domum,
Equum,bouem,pecus,puellam,ſeruulum.
Multis nihil ſed eſt opus: Non expetes
Acus, vel vnum vile filum, Pamphile.
Nam te videt, qui præſto adeſt tibi Deus,
Pietate gaudens, non iniquis actibus,
Et opes parare cuique permittens ſuas,
Terram diebus & colenti noctibus.
Iuſtis Deo, faciens ſacram,factis lita.
Cælo tonante, ne fugam capeſſeris,
Si nullius mali tibi ſis conſcius.
Nam te videt, qui præſto adeſt tibi Deus.

Menander in Diphilo vnum eſſe Deum teſtatur.

Δίέπε τὸν ὄντα Κύριον πάντων ἀεὶ

καὶ πα-

καὶ πατέρα, τοῦτον διὰ τέλους τιμᾶν μόνον,
ἀγαθῶν τοιούτων δ᾽ ἀρετὴν καὶ κτίστορα.

Interpr.

Dominum vniuerſitatis huius, & patrem,
Solemnibus ſolum decet colere ſacris,
Qui fictor omnis & repertor eſt boni.

FINIS.

INDEX CAPITVM, LATINORVM EPIGRAMMATVM.

Alphabeti ordine digeſtus.

A

IN Archilocum, 97
Agricolas. 250
De Agreſtibus dijs. 13.14
De animalibus: 65
In Ariſtophanem. 97
Antaeum & Herculem. 225
Alites. 87
Aues. 87
In ægrotantes. 70
Aquila equi nomen. 259
Anulus. 240
Anus. 124
Audaces. 159
Archiæ ſelecta epigrammata. 225
Amicitiam. 110
In Arbores. 37
Aiax. 267
In Auaros. 109
Aſtrologus. 121

B

Boues nauiũ ductores. 269
Boues viros. 167
Breues, ſeu paruos. 124
Bacchi imago. 232. & 233
In Baſilium Magnum. 278

C

De Cõſtantina, &c. 273.274
Certamina Græciæ quatuor. 3. & 258.
In Celtas. 77
De carmine. 78
In Certatores. 120
De Cicada. 265
Coruus Scorpio inſidiãs. 261
In cæcum, qui ad Eleuſinum templum aſcenderat. 16
Citharedos. 134
Claudos. 165
Caſandrum. 168
12. certamina Herculis. 222
Ceſſatores. 141
Cõuiuiales vrbanitates. 151
In Claudianum. 279
In comparationem. 102

D

Didonis imago. 230.231
De Dijs agreſtibus. 13.14
In Donaria. 249

De

De Dijs. 69
In Doloſos. 128
Donaria. 14 15. & 249
Ditescentes. 88
Deformes. 125
Dialogiſmus de Io. &c. 281
Dicta ſeptem ſapientium. 112

E

Epigrammata varia. 273
Ex contrario probabilia. 27
Echus imago. 232
Epitaphia, & Epigrammata varia. 273
De Epopreia. 78
In Ebrioſos. 189
Equum nomine Aquilam, &c. 259
Epitaphia, ſeu inſcriptiones ſepulchrorum. 167
Ebrioſos. 139

F

Fines ſuos egredientes. 143
Fures. 135
Fortunam. 103
Fornax Homeri. 95
Fortitudine & fortibus. 12. 16. & 169.
In fratres. 169. & 284

G

Græciæ certamina quatuor. 3. & 258
Gratiæ Theocriti ſeu Hieron. 42
In Grammaticos. 37
De gratis, & ingratis. 63
Guloſos. 138

H

De Heſiodo. 98
Hireſione Homeri. 93
Homeri Hireſione. 93
De horis. 114
De humana vita. 25
Hoſpitalis domus. 242
Hieron Theocriti ſeu Gratiæ. 42
Herculis certamina. 222
Hecto is ſepulchrum. 268
De humanæ vitę miſeria. 262
Hirundo nidū ponens in tabula Medeæ. 260
In Homerum. 95. & 275
Herculē & Antæū. 4. 5. & 225
Heroas. 185
Homeri fornax. 95
Hercules, &c. 268
In Heroidas. 227

I

Infelicitatem. 39
Inuidentiam. 107
Iuſtitiam. 38
Satyri imaginem. 235
In Imagines Poëtarum. 243 244. 245
In Icarum æreum in balneo &c. 226
In imagines proborum. 212
Infantem præcipitem. 261
De ingratis & gratis. 65
In Iulium Cæſarem. 247
In Improbos. 100
Infantes. 182
Indulgentiam. 114
In Imagines & ſigna. 212
Improbos. 146

Ima-

Imagines veterum. 221

L

Lapides. 139
Laudationes. 42

M

De morte,& mortuis. 68
Miliariū ſeu vas ad calefaciendā aquam frigidā. 140
Medea Romæ. 228.229.230
in Medicos. 131. & 236
Mineruæ ſorores 270
Merula retibus capta. 264
Marſyas. 270
Mathematæ. 78
Medeæ patricidium. 260
Medicos. 187
In minutos ſeu paruos. 281
Medicorum imago. 236
De Mauritio à Phoca occiſo. 273. 274
De moderatione. 79
In Mancos. 10.& 12
Multiſcios. 145
In Mancos, 10

N

De Naufragis. 191. 254
Naues. 82
Niobe. 227
Nemeſis. 234. & 236
Ad Nymphas. 13
De Nouerca. 80
Naufragium. 81
Nauigatio. 84

O

Occaſio. 237.238.239
Ode prima Pindari. 52
Oratores. 148

P

in Pana. 256. 257
Parcos. 160
De pietate. 61
De precatione. 65
In Pindarum. 248
Pica occiſa. 265
Probos viros. 167
Paruos,ſeu breues. 124
Pictores. 129
Piſcatores offerentes. 249
De Prudentia. 116
In Philoſophos. 110.161.197
In Poëtas. 10.143.193
Pindari ode prima. 52
Probabilia ex contrario. 27

Q

Quatuor Græciæ certamina. 3. & 258

R

De Roma. 19
De Retributione. 19

S

De ſenectute & ſenibus. 34
In ſemper ægrotantes. 70
Senes offerentes. 250
In ſigna & imagines. 212
Silentium. 101
In ſpectaculū vnius diei. 6
Seruos. 128. & 184
Signum Diogenis. 246
Signum victoriæ Romæ. 242
Surdos. 136
In Sculptorē Eutychidē. 277
De ſtylo,ſiue Epopœia. 70
In Semia ridum,&c. 12.13
Saltatores. 141
In Superbiam. 107

In

In Signa animalium. 214
De Sufficientia. 22

T

Theocriti Hieron ſiue Gratiæ. 42
Terminos egredientes. 143
Temulentus. 190. & 253
Therim naufragum. 266
Tempus. 117
Templa. 241
Tantalum. 221

V

De vita humana. 25
De virtute. 20
in Timonē hominū oſorē. 180
Volucres. 87
Vetulum. 124
Vinum ex hordeo. 85
Vrbanitates conuiuiales. 151
Viros bonos. 167
De Vita. 157
Viros non inſignes. 177
In virum fortem morbo laborantem. 263
Venatores. 251. 252. 253
Vaccarum & Iaſpidis imagines in anulo. 262
Senes. 182
Victoriæ ſignum Romæ. 242
In Veteres quoſdam. 180
Vitem. 9. & 10
Vrbes. 98
In Veram gloriam. 94. 95
Vinum. 85

Admonitionem. 339
Animum. 353
Amicos. 347
Arcana. 331
Artem. 345
Auaritiam. 341
Attentionem & parſimoniā. 343
Audaciam. 345
Auxilium. 321
Bonos viros. 317
Calamitatem. 325
Coniugium. 321
Conſilium. 321
Contumeliam. 345
Curioſitatem. 341
Deum. 329
Debitum. 353
Doctrinam. 337
Diuitias. 341
Famem. 331
Felicitatem. 327
Fidem. 341
Fortunam. 345
Futura. 333
Gloriam. 325
Hoſpites. 335
Imprudentiam. 321
Induſtriam. 349
Iram. 337
Inuidiam. 347
Iudicium. 331
Iuſiurandum. 337
Iuſtum. 323
Iuuentutem. 335
Iuſtitiam diuinam. 331
Laudationem. 327
Leges. 335
Liberos. 337
Lucrum. 331
Malos. 341
Medicos. 329
Mendacium. 353
Moderationem. 334
Mortem. 329
Naturam. 351
Nobilem. 327
Patientiam. 347
Parentes. 323
Peccatum. 317
Paupertatem. 339
Pœnitentiam. 333
Pietatem. 327
Populum. 323
Precationem. 327
Prudentiam. 351
Pulchritudinem. 329
Riſum. 323
Senectutem. 325
Sermonem. 333
Seruos. 325
Silentium. 343
Simultatem. 327
Somnum. 345
Spem. 325
Superbiam. 345
Temperantiam. 325
Tempus. 329. & 351
Temulentiam. 333
Triſtitiam. 333
Viros Bonos. 317
Virtutem. 317
Viſum. 323
Vitam. 327
Vituperationem. 353
Voluptatem. 329

F I N I S.